χ> '-¿r" "Pol g · AI V ■ U' * "ü- în -l t> & msh /ÎN ULYANOV/ KŢ ■' "F ; Și mar, tg'^l ·" vi Λ / >DNIB A n, ^r ianuarie ) Broșura propusă este o descriere a celebrei Zilei Mai din de la Harkov, întocmită de Comitetul Harkov al Partidului Muncitoresc Social Democrat din Rusia, pe baza descrierilor lucrătorilor înșiși Ne-a fost trimis sub formă de corespondență, dar am considerat că este necesar să-l publicăm separat, atât datorită volumului său considerabil, cât și datorită faptului că ar fi cât mai ușor să o distribuim în cea mai mare cantitate posibilă și cât mai larg posibil Peste o jumătate de an muncitorii ruși vor sărbători mai în primul an al noului secol și este timpul să ne asigurăm că această sărbătoare cuprinde cât mai multe centre, astfel încât să fie cât mai impresionantă nu numai în numărul participanților săi, dar și în organizarea lor, conștiința lor, hotărârea lor de a începe o luptă irevocabilă pentru eliberarea politică a poporului rus și, prin urmare, pentru câmpul liber al dezvoltării de clasă a proletariatului și a luptei sale deschise pentru socialism Este timpul să începem pregătirea pentru o nouă Ziua Mai, iar una dintre măsurile pregătitoare importante ar trebui să fie să ne familiarizăm cu ceea ce mișcarea social-democrată din Rusia a realizat deja, să luăm în considerare ceea ce mișcarea noastră în general și Prima Mai în special, încă lipsește, și cum ar trebui să reumplem aceste deficiențe, cum să obținem rezultate mai bune Ziua Mai de la Harkov arată ce demonstrație politică majoră poate deveni sărbătorirea unei sărbători de lucru și ce ne lipsește pentru ca această sărbătoare să devină cu adevărat o mare demonstrație a proletariatului conștient de clasă Ce a dat Zilelor Mai de la Harkov caracterul unui eveniment remarcabil? Participarea în masă a muncitorilor la grevă, întâlniri uriașe de mii de oameni pe străzi, desfășurarea roșu bannere care proclamă revendicările indicate în proclamații, caracterul revoluționar al acestor revendicări: o zi de muncă de ore și libertate politică Povestea că muncitorii ruși nu au crescut încă la nivelul luptei politice, că afacerea lor principală este o luptă pur economică, doar încetul cu încetul și în liniște completată de agitație politică parțială pentru reformele politice individuale, și nu pentru lupta împotriva întregul sistem politic al Rusiei - această poveste este infirmată decisiv de Ziua Mai de la Harkov Dar vrem aici să atragem atenția asupra cealaltă parte a problemei După ce a dovedit din nou și din nou abilitățile politice ale muncitorilor ruși, Ziua Mai de la Harkov arată, în același timp, ceea ce ne lipsește pentru dezvoltarea deplină a acestor abilități Social-democrații de la Harkov au încercat să pregătească Ziua Mai, distribuind în avans broșuri și pliante; muncitorii au întocmit și un plan pentru o demonstrație generală și discursuri în Piața Konnaya De ce a eșuat acest plan? Tovarășii din Harkov răspund în felul următor: deoarece forțele "cartierului general" al muncitorilor socialiști conștienți de clasă au fost distribuite inegal, sunt multe într-o fabrică și puține în altele; pentru că, mai departe, planul muncitorilor "era cunoscut autorităților", care, bineînțeles, au luat toate măsurile pentru a dezbina muncitorii Concluzia este clară: ne lipsește organizarea Masa muncitorilor s-a răscolit deja și este gata să-i urmeze pe liderii socialiști, dar "sediul principal" nu a reușit încă să organizeze un nucleu puternic, să distribuie corect toate forțele disponibile ale muncitorilor conștienți de clasă, asigurând o astfel de conspirație ( secret) organizarea problemei astfel încât planurile de acțiune întocmite în prealabil să rămână necunoscute nu numai autorităților, ci și tuturor celor din afara organizației Această organizație trebuie să fie o

organizație revoluționară: trebuie să fie alcătuită din oameni care înțeleg pe deplin sarcinile mișcării muncitorești social-democrate și care au decis o luptă irevocabilă împotriva sistemului politic actual; trebuie să combine în sine acel socialist cunoașterea și acea experiență revoluționară care sunt lecțiile multor decenii în inteligența revoluționară rusă, cu acea cunoaștere a mediului de lucru și capacitatea de a agita în rândul maselor și de a le conduce, care este caracteristică celor mai de seamă muncitori Nu este vorba despre trasarea unei linii construite artificial între intelectuali și muncitori, nu despre crearea unei organizații "pur muncitorești", ci este vorba despre o astfel de uniune de care trebuie să ne preocupe în primul rând și mai ales Ne permitem să amintim aici următoarele cuvinte ale lui G Plehanov: "O condiție necesară pentru această activitate (de propagandă) este reunirea forțelor revoluționare gata făcute Propaganda cercului poate fi efectuată de oameni care nu sunt conectați între ei în niciun fel, nici măcar nu bănuiesc existența unul altuia Desigur, absența organizării răspunde întotdeauna propagandei, dar nu o face imposibilă În epoci de puternică agitație publică, când atmosfera politică este saturată de electricitate și uneori ici și colo, din cele mai variate, cele mai neprevăzute motive, apar izbucniri din ce în ce mai frecvente, indicând apropierea unei furtuni revoluționare - pe scurt, când este necesar să se agită sau să rămână în spatele steagului, în astfel de epoci doar forțele revoluționare organizate pot avea o influență serioasă asupra cursului evenimentelor Persoana individuală devine atunci neputincioasă, cauza revoluționară este doar la îndemâna unităților de ordin superior: organizațiile revoluționare" (G Plehanov, "Despre sarcinile socialiștilor în lupta împotriva foametei", p ) În istoria mișcării muncitorești din Rusia, o astfel de epocă de entuziasm și izbucniri are loc din mai multe motive și, dacă nu dorim să rămânem "în spatele steagului", trebuie să îndreptăm toate eforturile pentru a crea un organizație integrală rusească capabilă să conducă toate focarele individuale și, astfel, să realizeze astfel încât furtuna care se apropie (despre care lucrătorul de la Harkov vorbește și la sfârșitul broșurii) să nu fie o furtună spontană, ci o mișcare conștientă a proletariatului, care s-a ridicat în fruntea întregului popor împotriva guvernării autocrate Pe lângă o indicație clară a solidarității și pregătirii insuficiente a organizațiilor noastre revoluționare, Ziua Mai de la Harkov oferă o altă indicație practică nu mai puțin importantă "Odată cu sărbătoarea de Mai și cu manifestarea", spune broșura, "diverse solicitări practice s-au împletit brusc, prezentate fără o pregătire adecvată și, prin urmare, desigur, condamnate, în general, la eșec" Să luăm, de exemplu, revendicările muncitorilor de la atelierele feroviare: din revendicări, sunt cereri pentru mici îmbunătățiri individuale care sunt destul de realizabile chiar și sub ordinele politice moderne: creșterea salariilor, reducerea timpului de muncă, eliminarea abuzurilor Alături de aceste solicitări, care par a fi complet identice cu ele, există trei astfel de solicitări: ) introducerea unei zile de lucru de ore; ) să garanteze inviolabilitatea personalității lucrătorilor după evenimentele din mai; ) Stabiliți un comision de la •D, Levin Articole și discursuri, - lucrătorilor și administrației pentru a rezolva orice neînțelegeri între cele două părți Prima dintre aceste revendicări (punctul ) este cererea generală a proletariatului mondial; Prezentarea acestei cereri indică aparent că muncitorii avansați de la Harkov își înțeleg solidaritatea cu mișcarea socialistă mondială a clasei muncitoare Dar tocmai de aceea o asemenea cerere nu trebuie plasată

printre revendicările private, între cererea ca stăpânii să fie tratați mai bine și ca salariile să fie majorate cu la sută Cererile pentru salarii mari și tratament îmbunătățit pot fi făcute (și ar trebui să fie făcute) de către lucrătorii din anumite meserii către angajatorii lor; acestea sunt cererile de la atelier, revendicările unor categorii individuale de muncitori Cererea unei zile de lucru de ore este cererea întregului proletariat, adresată nu proprietarilor individuali, ci puterii de stat, ca reprezentantului întregului sistem social și politic modern, întregii clase de capitaliști care dețin toate mijloacele de producţie Cererea pentru o zi de lucru de ore a căpătat o semnificație deosebită: este o declarație de solidaritate cu mișcarea socialistă internațională Trebuie să avem grijă ca muncitorii să fie conștienți de această diferență, astfel încât să nu reducă cererea pentru o zi de ore la nivelul aceleiași cereri ca și cererea de bilete gratuite sau înlăturarea paznicului De-a lungul anului muncitorii, ici și colo, prezintă în mod constant patronatelor diverse revendicări private și luptă pentru ele: în sprijinul acestei lupte, socialiștii trebuie să-și arate mereu legătura ei cu lupta proletariatului tuturor țărilor pentru emanciparea lor Iar ziua de mai ar trebui să fie ziua declarației solemne că muncitorii sunt conștienți de această legătură și aderă cu hotărâre la această luptă Să luăm a zecea cerere de înființare a unei comisii care să rezolve neînțelegerile O astfel de comisie, aleasă dintre muncitori și din administrație, putea fi, desigur, de mare folos, dar numai cu condiția libertății depline a alegerilor și a independenţei depline a deputaților La ce va fi de folos comisia dacă vor conta pe acei muncitori care vor lupta împotriva alegerii ocrotiților autorităților, care vor ataca aspru administrația, expunând toate opresiunile ei? Și astfel de lucrători nu vor fi doar numărați, ci și arestați Aceasta înseamnă că pentru ca o astfel de comisie să fie de folos muncitorilor este necesar, în primul rând, ca deputații să nu depindă de conducerea fabricii; acest lucru se poate realiza doar dacă există un sindicat liber al muncitorilor, un sindicat care să-i îmbrățișeze pe mulți fabrici, care are propria casă și este gata să-și apere adjuncții Comisionul poate fi util doar atunci când mai multe fabrici sunt unite, dacă este posibil, toate fabricile unui anumit meșteșug Mai mult, pentru aceasta este necesar, în al doilea rând, ca personalitatea lucrătorilor să fie inviolabilă, adică astfel încât să nu poată fi arestaţi prin arbitrariul poliţiei şi jandarmeriei Această cerere - de garantare a inviolabilității personalității lucrătorilor - a fost prezentată (paragraful ) Dar întrebarea este, de la cine pot cere muncitorii garanții de inviolabilitate a persoanei și libertatea de asociere (necesare, după cum am văzut, pentru succesul comisiilor)? Doar de la puterea de stat, pentru că lipsa imunității personale și a libertății de asociere depinde de legile de bază ale statului rus și chiar mai mult decât atât: depinde de forma de guvernare a statului în Rusia Conform formei de guvernare, Rusia este o monarhie nelimitată Țarul este autocrat, el singur emite legi și numește toți înalții funcționari fără nicio participare a poporului și a reprezentanților poporului Într-un asemenea sistem de stat, individul nu poate fi inviolabil, sindicatele cetăţenilor în general, şi ale lucrătorilor în special, nu pot fi libere Prin urmare, cererea guvernului autocrat de a garanta inviolabilitatea individului (și libertatea de asociere) nu are niciun sens: o astfel de cerere echivalează cu revendicarea unor drepturi politice pentru popor și, prin urmare, guvernul autocratic este numit autocratic, ceea ce înseamnă lipsa politică de drepturi a poporului Inviolabilitatea

individului (și libertatea de asociere) poate fi garantată numai atunci când reprezentanții poporului participă la emiterea legilor și în întreaga administrație a statului Atâta timp cât nu există reprezentare populară, chiar și acele mici concesii pe care guvernul autocrat le dă muncitorilor cu o mână, le va lua întotdeauna cu cealaltă mână Ziua Mai de la Harkov a arătat acest lucru din nou și din nou: guvernatorul, la cererea unei mase de muncitori, i-a eliberat pe arestați, iar apoi câteva zile mai târziu, la ordin de la Sankt Petersburg, zeci de muncitori au fost din nou sechestrați! Autoritățile provinciale și ale fabricii "garantează" inviolabilitatea deputaților, dar jandarmeria îi prinde și îi aruncă în închisori solitare sau îi trimite afară din oraș! Care poate fi beneficiul oamenilor dintr-o astfel de garanție? Și de aceea muncitorii trebuie să ceară de la țar convocarea reprezentanților poporului, convocarea lui Zemsky Sobor Într-o proclamație vehiculată la Harkov înainte de mai a acestui an, această cerere a fost enunțată și am văzut că o parte din muncitorii avansați înțeles pe deplin sensul acesteia Trebuie să ne asigurăm ca toți muncitorii avansați să înțeleagă clar necesitatea acestei cereri, să o răspândească nu numai în rândul maselor de muncitori, ci și în rândul tuturor secțiunilor poporului care intră în contact cu muncitorii și se întrebă cu interes despre ce socialiștii și muncitorii "urbani"? Anul acesta, întrebat de un inspector de fabrică de ce au nevoie de fapt muncitorii, o singură voce a strigat: "Constituții", iar această voce era atât de singură, încât corespondentul chicotește puțin, spunând: "Ați concediat un proletar" Un alt corespondent spune răspicat că "în acest caz" acest răspuns a fost "semicomic" (vezi "Mișcarea Muncitorilor de la Harkov", raport al "Comitetului Harkov al Partidului Muncitoresc Social-Democrat Rus", publicat de Rabochiy Dyelo Geneva , septembrie , p ) Strict vorbind, nu era nimic amuzant într-un asemenea răspuns: doar discrepanța dintre această cerere declarată solitar de schimbare a întregului sistem politic și revendicările de a scurta ziua de muncă cu jumătate de oră și de a face o zi de plată în timpul programului de lucru putea părea ridicolă Dar, fără îndoială, există o legătură între aceste ultime pretenții și cererea pentru o constituție și dacă vom reuși (și fără îndoială vom realiza acest lucru) ca masele să devină conștiente de această legătură, atunci strigătul: "Constituție!" nu va mai fi singur, ci va fi auzit din gura a mii și sute de mii, iar atunci acest strigăt nu va mai fi amuzant, ci amenințător Ei spun că cineva, conducând prin Harkov în timpul Zilelor Mai, l-a întrebat pe șofer ce doreau de fapt muncitorii, iar acesta a răspuns: "Ei cer, vedeți, opt ore de muncă și propriul ziar" Acest șofer înțelesese deja că muncitorii nu se vor mulțumi cu nicio fișă, că vor să se simtă oameni liberi, vor să-și declare liber și deschis nevoile și să lupte pentru ele Dar răspunsul său nu arată încă conștiința că muncitorii luptă pentru libertatea întregului popor, pentru dreptul său de a participa la administrarea statului Când cererea ca țarul să convoace reprezentanții poporului este repetată cu deplină conștiință și fermitate de nezdruncinat de către masele muncitoare din toate orașele industriale și cartierele fabricilor din Rusia, când muncitorii reușesc să facă întreaga populație urbană și toți oamenii rurali care vin în orașe înțeleg ce vor socialiștii și pentru ce luptă muncitorii, atunci marea zi a eliberării oamenilor de autocrația polițienească nu va fi departe de noi! Zilele Mai în Harkov Ed "Scântei* ianuarie Podnia; Editat de Iskra Carnagiu nou Aparent, trăim un moment în care mișcarea noastră muncitoare este din nou, cu o forță irezistibilă, ducând la acele conflicte ascuțite care înspăimântă

atât de mult guvernul și clasele proprietare, încât îi încurajează și îi încântă pe socialiști Da, suntem încurajați și bucuroși de aceste ciocniri, în ciuda numărului enorm de victime ale represaliilor militare, pentru că prin rezistența ei clasa muncitoare dovedește că nu se împacă cu poziția sa, nu vrea să rămână sclavă, nu face tăcere se supune violentei si arbitrarului Ordinea modernă pune întotdeauna și inevitabil, chiar și în cel mai pașnic curs al treburilor, nenumărate sacrificii asupra clasei muncitoare Mii și zeci de mii de oameni care muncesc toată viața pentru a crea bogăție altor oameni, pier din greva foamei și din cauza malnutriției constante, mor prematur din cauza unor boli cauzate de condițiile dezgustătoare de muncă, condițiile de viață mizerabile, lipsa de odihnă Și de o sută de ori merită numele unui erou care preferă să moară într-o luptă directă cu apărătorii și paznicii acestui ordin josnic decât să moară o moarte lentă a unui cicălăș abătut, sfâșiat și supus Nu vrem deloc să spunem că lupta corp la corp cu poliția este cea mai bună formă de luptă Dimpotrivă, întotdeauna le-am arătat muncitorilor că este în interesul lor să facă lupta mai calmă și mai restrânsă, să încerce să îndrepte toată nemulțumirea spre susținerea luptei organizate a partidului revoluționar Dar principala sursă de hrană pentru social-democrația revoluționară este tocmai acel spirit de protest în rândul maselor muncitoare, care, având în vedere opresiunea și violența care îi înconjoară pe muncitori, nu poate decât să izbucnească din când în când în izbucniri disperate Aceste izbucniri trezesc la viața conștientă cele mai largi pături ale muncitorilor, asuprite de lipsă și ignoranță, și răspândesc în ele spiritul de ură nobilă față de asupritorii și dușmanii libertății Și așa De ce vestea unui astfel de masacru precum, de exemplu, pe mai la fabrica Obukhov, ne face să exclamăm: "S-a înăbușit răscoala muncitorească, trăiește răscoala muncitorească!" A fost o vreme, și relativ foarte recentă, când revoltele muncitorești erau o excepție rară, cauzată doar de unele condiții speciale Acum nu mai este În urmă cu câțiva ani, am experimentat o perioadă de industrie înfloritoare, când comerțul era vioi și cererea de muncitori era mare Cu toate acestea, muncitorii au organizat o serie de greve în căutarea unor condiții de muncă mai bune: muncitorii și-au dat seama că nu trebuie să rateze momentul, trebuie să profite de momentul în care profiturile producătorilor sunt deosebit de mari și este mai ușor să-i obligi face concesii Dar acum prosperitatea a fost înlocuită de o criză: mărfurile nu ies din mâinile producătorilor, profiturile lor sunt în scădere, numărul falimentelor crește, fabricile reduc producția, concediază muncitorii, care se regăsesc în străzi în cete fără o bucată de pâine Muncitorii trebuie să lupte cu disperare, nu pentru a-și îmbunătăți situația, ci pentru a păstra vechiul, pentru a reduce pierderile pe care le impune proprietarul fabricii Astfel, mișcarea muncitorească se adâncește și se extinde: mai întâi luptă în cazuri individuale excepționale, apoi luptă încăpățânată și neîntreruptă în timpul renașterii afacerilor industriale și a cursului rapid al comerțului și, în sfârșit, aceeași luptă neîntreruptă și încăpățânată în timpul unei crize Acum putem deja spune că mișcarea muncitoare a devenit un fenomen constant în viața noastră, că va crește în orice condiții Dar moartea renașterii industriale din cauza crizei îi va învăța pe muncitori nu numai că o luptă unită a devenit o necesitate constantă pentru ei Această schimbare va distruge și acele iluzii dăunătoare care au început deja să se formeze în perioada de prosperitate a industriei În unele locuri, muncitorii au reușit relativ ușor să impună concesii de la proprietari prin greve, iar semnificația acestei lupte "economice" a început să fie

exagerată, s-a uitat că sindicatele (breslele) sindicatele muncitorilor și grevele puteau la cel mai bine doar să apere condiții ceva mai favorabile pentru vânzarea mărfurilor : forță de muncă Sindicatele și grevele meșteșugărești sunt neputincioși să ajute atunci când această "marfă" nu găsește cerere din cauza crizei, sunt neputincioși să schimbe condițiile care transformă forța de muncă într-o marfă, condamnă masele de muncitori la cele mai severe greutăți și şomaj Pentru a schimba aceste condiții este necesară o luptă revoluționară împotriva întregului sistem social și politic modern iar criza industrială va face pe mulți, mulți muncitori să se convingă de adevărul acestui adevăr Să revenim la masacrul din mai Vă oferim mai jos informațiile pe care le avem despre grevele și tulburările din mai ale muncitorilor din Sankt Petersburg Aici vom analiza raportul poliției despre masacrul din mai, în ultimul timp deja ne-am obișnuit oarecum cu rapoartele guvernamentale (și poliția) despre greve, demonstrații, ciocniri cu trupele; avem deja acum o cantitate suficientă de material pentru a judeca gradul de fiabilitate al unor astfel de rapoarte, uneori putem ghici din fumul minciunilor poliției despre focul indignării populare "În această mai", se arată în anunțul oficial, "după o pauză de prânz, la uzina siderurgică Obukhov din satul Alexandrovsky, de-a lungul tractului Shlisselburg, aproximativ de muncitori din diferite departamente ale fabricii au încetat să lucreze și, în timp ce le-au explicat către adjunctul șefului uzinei, locotenent-colonelul Ivanov, a prezentat diverse cerințe nefondate" Dacă muncitorii au încetat munca fără un preaviz de două săptămâni - presupunând că oprirea muncii nu a fost cauzată de ilegalitatea proprietarilor, așa cum se întâmplă foarte des - atunci aceasta, chiar și în conformitate cu legislația rusă (care a fost completată și consolidată sistematic împotriva muncitorii din ultima vreme) echivalează cu o simplă contravenție a poliției, jurisdicția lumii Dar guvernul rus se găsește din ce în ce mai mult într-o poziție ridicolă cu strictețea sa: pe de o parte, se emit legi care stabilesc noi infracțiuni (de exemplu, refuzul neautorizat de a lucra sau participarea la o mulțime care dăunează proprietății altor persoane sau se opune violent) forța armată), crește pedepsele pentru greve etc , pe de altă parte, se pierde posibilitatea fizică și politică de a aplica aceste legi și de a impune pedepse legale Nu există nicio posibilitate fizică de a trage mii și zeci de mii de oameni să răspundă pentru refuzul de a munci, pentru o grevă, pentru o "adunare" de mii și zeci de mii de oameni Nu există nicio oportunitate politică de a aranja un proces în fiecare astfel de cazuri, pentru că indiferent de modul în care ajustați componența instanței, indiferent de modul în care castrați publicitatea, tot va exista cel puțin o umbră a instanței și, desigur, " proces" nu a muncitorilor, ci a guvernului Și iată legile penale emise cu scopul direct de a facilita lupta politică a guvernului împotriva proletariatului (și, în același timp, de a acoperi caracterul său politic prin considerente "de stat" de "ordine publică" etc ), sunt împinse inexorabil în plan secund de o luptă politică directă, o luptă de stradă deschisă "Justiția" aruncă masca imparțialității și sublimității și ia la fugă, oferind un câmp de acțiune pentru polițiști, jandarmi și cazaci, care sunt tratați cu pietre Amintiți-vă, într-adevăr, această referire a guvernului la "cererile" muncitorilor Din punctul de vedere al legii, încetarea muncii este contravenție, indiferent care au fost revendicările muncitorilor Însă guvernul a pierdut deja oportunitatea de a se sprijini pe baza legii pe care a emis-o atât de recent și încearcă să justifice masacrul "cu mijloace

proprii", declarând că revendicările muncitorilor sunt nefondate Și cine a fost judecătorul în această chestiune? Locotenent colonel Ivanov, asistent al șefului fabricii, adică chiar șefii de care s-au plâns muncitorii! Nu este de mirare că muncitorii răspund cu pietre la astfel de explicații ale celor de la putere! Și așa, când muncitorii au ieșit cu toții în stradă, oprind mișcarea trăsurii trase de cai, a început o adevărată luptă Muncitorii se pare că au luptat din toate puterile, căci au reușit de două ori să respingă atacurile polițiștilor, jandarmilor, gărzilor cai și ale echipajului armat al uzinei*), și asta în ciuda faptului că singurele arme ale muncitorilor erau pietre Adevărat, din mulțime s-au auzit și "mai multe împușcături" - conform raportului poliției - dar nimeni nu a fost rănit de aceste împușcături Pe de altă parte, pietrele au zburat "grindină", iar muncitorii au dat dovadă nu numai de rezistență încăpățânată, ci și de inventivitate, capacitatea de a se adapta imediat la condiții și de a alege cea mai bună formă de luptă Au ocupat curțile învecinate și au dus bashi-bazouk-urile regale cu pietre din spatele gardurilor, astfel încât chiar și după trei salve, care au ucis un singur muncitor (parcă doar unul?) și au rănit opt (?) (unul a murit a doua zi) , chiar și după aceea, în ciuda zborului mulțimii, bătălia încă continua, iar companiile regimentului de infanterie din Omsk au cerut să "elibereze muncitori" din curțile învecinate ♦) Apropo Un raport guvernamental precizează că "echipa înarmată a fabricii" "era deja pregătită în curtea fabricii", în timp ce jandarmii, gărzile cai și polițiștii au fost chemați abia mai târziu De când și de ce a fost ținută pregătită o echipă înarmată în curtea fabricii? Nu e de la mai? Te așteptai la o demonstrație de lucru? Nu știm acest lucru, dar nu există nicio îndoială că guvernul ascunde în mod deliberat datele faptice pe care le are despre ceea ce a cauzat și cum a crescut nemulțumirea și entuziasmul muncitorilor - Guvernul a câștigat Dar fiecare astfel de victorie va aduce în mod constant înfrângerea finală mai aproape Fiecare bătălie cu poporul va crește numărul muncitorilor indignați și gata să lupte, va aduce în față lideri mai experimentați, mai bine înarmați, mai îndrăzneți După ce plan ar trebui să încerce liderii să acționeze, a trebuit deja să vorbim despre asta Am subliniat deja de mai multe ori necesitatea absolută a unei organizații revoluționare puternice Dar în ceea ce privește evenimente precum mai, nu trebuie să pierdem din vedere și următoarele S-a spus mult în ultimul timp că o luptă de stradă împotriva unei armate moderne este imposibilă și fără speranță; Acest lucru a fost insistat îndeosebi de către acei înțelepți "critici" care au trecut vechile gunoaie ale erudiției burgheze drept noi concluzii ale științei imparțiale, deformând în același timp cuvintele lui Engels, care a vorbit, și mai mult cu rezerve, doar despre tacticile temporare ale social-democrații germani Vedem chiar și în exemplul unei singure lupte că toate aceste zvonuri sunt complet absurde O luptă de stradă este posibilă; nu poziția luptătorilor este cea fără speranță, ci poziția guvernului, dacă are de-a face cu populația mai mult decât fabrică În timpul luptei din mai, muncitorii nu au avut decât pietre și cu siguranță nu interzicerea primarului îi va împiedica data viitoare să-și facă provizii de alte arme Muncitorii erau nepregătiți și erau doar / de mii, și totuși au luptat cu câteva sute de gărzi cai, jandarmerie, polițiști și infanterie Amintiți-vă cât de ușor a fost pentru poliție să asalteze o casă numărul de-a lungul tractului Shlisselburg! Gândiți-vă doar cât de ușor va fi "să curățați de muncitori" nu doi sau trei metri și case, ci întregi cartiere muncitorești din Sankt Petersburg! Nu va fi și necesar, atunci când

vine vorba de o luptă decisivă, să "curățăm" casele și curțile capitalei nu numai de muncitori, ci și de toți cei care nu au uitat masacrul ticălos din martie, care nu au se împacă cu guvernul poliției, dar sunt doar intimidați de ei și încă nu crede în propriile forțe? Tovarăși! Încercați să adunați numele tuturor celor uciși și răniți pe mai Toți muncitorii capitalei să-și onoreze memoria și să se pregătească pentru o nouă luptă decisivă împotriva guvernului poliției pentru libertatea națională! "Iskra" Nu y Iunie este primul an Începutul demonstrațiilor În urmă cu două săptămâni, am sărbătorit cea de-a -a aniversare a primei demonstrații social-revoluționare din Rusia, la decembrie , în Piața Kazanskaya din Sankt Petersburg, și am subliniat ascensiunea uriașă a mișcării demonstraționale la începutul anului care a trecut Am spus că manifestanții ar trebui să ridice o lozincă politică mai precisă decât "Pământ și libertate" ( ), o cerere mai largă decât "abolirea regulilor provizorii" ( ) ) Un astfel de slogan trebuie să fie libertatea politică, o astfel de cerere populară trebuie să fie cererea de convocare a reprezentanților poporului Și acum vedem că demonstrațiile sunt reluate în cele mai variate ocazii la Nijni Novgorod, la Moscova și la Harkov Emoția crește peste tot și este necesar să o unim într-un singur flux împotriva autocrației, care seamănă peste tot arbitrariul, opresiunea și violența, devine mai urgentă La Nijni, pe noiembrie, a fost solicitată o demonstrație mică, dar reușită, prin înlăturarea lui Maxim Gorki Un scriitor de renume european, a cărui armă întreagă a constat, așa cum a spus pe bună dreptate vorbitorul demonstrației de la Nijni Novgorod, în libertatea de exprimare, guvernul autocrat îl exilează din orașul natal fără proces sau anchetă Bashi-bazoukii îl acuză că are o influență proastă asupra noastră", a spus oratorul în numele tuturor poporului ruși care au chiar și o picătură de dorință de lumină și libertate, "și declarăm că a fost o influență bună Oprichniki comit atrocități în secret, iar noi le vom face publice și deschise atrocitățile Batem muncitori care isi apara drepturile la o viata mai buna, batem studentii care protesteaza impotriva arbitrarului, zdrobim fiecare cuvant sincer si curajos! - Manifestaţia, la care au participat şi muncitorii, s-a încheiat cu o recitare solemnă a studentului: "arbitrarul va cădea, iar poporul se va ridica, puternic, liber şi puternic!" La Moscova, sute de studenți îl așteptau pe Gorki la gară, iar poliția înspăimântată l-a arestat la jumătatea drumului în mașină, i-a interzis (în ciuda permisiunii speciale acordate anterior) să intre în Moscova și l-a forțat să conducă direct din Drumul Nijni Novgorod către Kurskaya Manifestația privind expulzarea lui Gorki a eșuat, dar pe , fără nicio pregătire, a avut loc o mică manifestație de studenți și "străini" (cum au spus miniștrii noștri) în fața casei guvernatorului general pentru a interzice seara în memorie a lui N A Dobrolyubov, din ziua a cărei moarte avea de ani la noiembrie Reprezentantul puterii autocratice de la Moscova a fost huiduit de oameni care, ca toată Rusia educată și gânditoare, dragi scriitorului, care urau cu pasiune arbitrariul și se așteptau cu pasiune la o revoltă populară împotriva "turcilor interni" - împotriva guvernului autocrat Comitetul executiv al organizațiilor studențești din Moscova a subliniat pe bună dreptate în buletinul său din noiembrie că această demonstrație nepregătită a fost un indiciu clar de nemulțumire și protest La Harkov, o demonstrație provocată de afacerile studențești s-a transformat într-o adevărată groapă stradală, la care au participat mai mult de un student Experiența din ultimul an nu a fost în zadar pentru studenți Ei au văzut că doar sprijinul poporului, și în principal sprijinul muncitorilor, le putea asigura

succesul și, pentru a obține un astfel de sprijin, trebuie să lupte nu numai pentru libertatea academică (studentă), ci pentru libertatea întregului popor , pentru libertate politică Consiliul Uniunii al Organizațiilor Studențești din Harkov a exprimat acest lucru direct în proclamația sa din octombrie Iar studenții de la Sankt Petersburg, Moscova, Kiev, Riga și Odesa, după cum se poate vedea din pliantele și proclamațiile lor, au început să înțeleagă întreaga "nesens al viselor" despre libertatea academică în sclavia fără speranță a oamenilor Discurs ticălos Gen Vannovsky la Moscova, care a infirmat "zvonurile" că odată a promis ceva; obrăznicia fără precedent a unui detectiv din Sankt Petersburg (care a pus mâna pe un student la Institutul de Electrotehnică pentru a-i lua o scrisoare primită de acesta printr-un mesager); bătaia sălbatică a studenților din Iaroslavl de către poliție în stradă și în gară - toate acestea și mii de alte fapte au strigat despre lupta, lupta și lupta împotriva întregului sistem autocratic Cazul cu medicii veterinari din Harkov a revărsat paharul răbdării Elevii anului I au depus o petiție de revocare a prof Lagermark, plângându-se de atitudinea oficială față de afaceri, de o grosolănie insuportabilă, ajungând în punctul de a arunca programul în fața lovituri! Guvernul, fără a examina problema, a răspuns aruncând întregul curs din institut, ba chiar i-a calomniat pe studenți în mesajul lor, declarând că aceștia cer dreptul de a numi profesori Apoi toți studenții din Harkov s-au ridicat, s-a decis organizarea unei greve și a unei demonstrații noiembrie - decembrie Harkovul pentru a doua oară în acest an s-a transformat într-un câmp de luptă al "turcilor interni" cu oamenii care protestează împotriva arbitrarului autocratic Clicuri: "Jos autocrația! trăiască libertatea!* - pe de o parte Lovirea cu dame, bătaia cu biciul, călcarea oamenilor cu caii - pe de altă parte Poliția și cazacii, care i-au bătut fără milă pe toți și pe toți, indiferent de sex sau vârstă, i-au învins pe cei neînarmați și se jubilează Să-i lăsăm să triumfe? Muncitorii! Sunteți prea familiarizați cu forța inamică care tortureaza poporul rus Această forță inamică vă leagă mâini și picioare în lupta voastră zilnică cu stăpânii voștri pentru o viață mai bună și pentru demnitatea umană Această forță inamică smulge sute și mii dintre cei mai buni tovarăși ai tăi, aruncându-i în închisori, trimițându-i în exil și, parcă în batjocură, declarându-i "persoane cu un comportament vicios" Pe mai, această forță inamică a tras asupra muncitorilor Obukhov din Sankt Petersburg, care s-au ridicat cu un strigăt: "Avem nevoie de libertate!" - Și apoi au pus în scenă o comedie a curții pentru a-i trimite la muncă silnică acei eroi pe care glonțul nu s-a întins Această forță inamică, care îi bate pe studenți astăzi, se va grăbi mâine cu și mai multă brutalitate să vă bată pe voi, muncitorii Nu pierde timpul! Amintiți-vă că trebuie să susțineți fiecare protest și luptă împotriva bashi-bazouk-ilor guvernului autocrat! Încercați prin toate mijloacele să încheiați o înțelegere cu demonstranții studenți, aranjați cercuri pentru transmiterea rapidă a informațiilor și difuzarea contestațiilor; explicați tuturor și tuturor că vă ridicați pentru a lupta pentru libertatea întregului popor Când flăcările indignării populare și ale luptei deschise încep să se aprindă ici și colo, în primul rând, este nevoie de un aflux puternic de aer proaspăt pentru ca aceste flăcări să se aprindă într-o flacără largă! Scânteie* Nr IJ Qõ decembrie içoi" Semnătură albă Semne de faliment A trecut doar un an de la momentul în care glonțul lui Karpovici, după ce l-a lăsat pe Bogolepov, a eliberat locul "noului curs" în domeniul politicii universitare a guvernului În acest an am observat în mod constant o

creștere extraordinară a indignării publice, o blândețe neobișnuită a tonului în discursurile conducătorilor noștri, un entuziasm public prea obișnuit, din păcate, pentru aceste noi discursuri, un entuziasm care a acaparat o anumită parte a corpului studențesc și, în cele din urmă, în urma punerii în aplicare a promisiunilor magnifice ale lui Vannovsky - o nouă explozie a protestului studențesc Pentru cei care se așteptau la o "nouă eră" în primăvara anului trecut și credeau serios că sergentul-major al țarului va împlini, cel puțin într-o mică doză, speranțele studenților și ale societății - într-un cuvânt, acum ar trebui să fie clar pentru liberalii ruși cât de greșit erau, acordând din nou guvernului un împrumut Cât de puțină era misiunea titlului de a opri în primăvară mișcarea în favoarea reformei, care începuse să capete forme impresionante, și de a se lăsa amânat de cântecele dulci ale sirene guvernamentale După ce s-a încălcat promisiunea de a reveni la universități pe toți cei care au suferit anul trecut, după ce o serie de noi măsuri recționare au fost contestate de toți cei care au cerut o adevărată reformă a procedurilor de învățământ, după o serie de noi lupte împotriva manifestanților care au cerut ca falimentul rău intenționat își îndeplinește obligațiile de date față de ei, - după toate acestea, guvernul de "îngrijire cordială" publică "reguli provizorii" privind organizațiile studențești concepute sub formă de "împlinire" și în loc de "liniștere" primește un poza unui incendiu general de "revolte" care a cuprins din nou toate instituţiile de învăţământ Noi, revoluționarii, nu am crezut nicio clipă în seriozitatea reformelor promise de Vannovsky Nu am încetat să le repetăm Liebe-oalas că circularele generalului "roşcat" şi rescripturile lui Nikolai Obmaiov reprezintă doar o nouă manifestare a aceluiaşi Liebe-^B, Levev Articolul w rezh, iul- " politica politică, în care autocrația a reușit să ispitească în perioada de de ani de luptă împotriva "inamicului intern", adică cu toate elementele progresiste ale Rusiei I-am avertizat pe liberali împotriva acelor "vise fără sens" cărora au început să cedeze după primii pași ai guvernului în spiritul "New Deal", am dezvăluit toată falsitatea deliberată a promisiunilor guvernamentale și am spus publicului: dacă dvs adversarul este uluit de primul atac serios, nu te satura sa-i infligi altele noi lovituri isi dubleaza puterea si frecventa Acea caricatura a dreptului organizatiilor, care acum este prezentata elevilor prin "regulile provizorii" ", a fost prezis de revoluționari încă de la începutul discuției despre acest nou cadou de la guvern Știam la ce se putea și trebuia așteptat de la autocrație și de la eforturile ei de reformă Știam că Vannovsky nu va "pacifia" pe nimeni și nimic, că nu va satisface nicio speranță progresistă și că "tulburările" se vor relua inevitabil într-o formă sau alta A trecut un an, iar societatea se află în același punct mort Instituțiile de învățământ superior care sunt așteptate într-un stat bine organizat refuză încă o dată să funcționeze Din nou, zeci de mii de tineri sunt scoși din rutina obișnuită și, din nou, aceeași întrebare este pusă în fața societății: "ce urmează?" O mare majoritate a studenților refuză să accepte "regulile provizorii" și organizațiile pe care le permit Profesorii, cu mai multă certitudine decât fac de obicei, își exprimă nemulțumirea evidentă față de acest dar al guvernării Și, într-adevăr, nu trebuie să fii revoluționar, nu trebuie să fii un radical, să admitem că o astfel de, ca să spunem așa, "reformă" nu numai că nu oferă studenților nimic asemănător cu libertatea, dar este și lipsită de valoare din partea punctul de vedere al introducerii în universitate a unei vieți de oarecare pace Nu este clar de la prima vedere asupra

acestor "reguli provizorii" că ele creează dinainte o serie întreagă de pretexte pentru ciocniri între studenți și autorități? Nu este evident că introducerea acestor reguli amenință să transforme fiecare adunare legal convocată cu cea mai pașnică ocazie într-un punct de plecare pentru noi "tulburări"? Este posibil să ne îndoim, de exemplu, că inspectoratul, care îndeplinește funcții de poliție, prin președinția sa la ședințe, trebuie să-i irite pentru totdeauna pe unii, să-i provoace pe alții să protesteze, să ajungă din urmă cu trepidarea și să lege gura altora? Și nu este clar că studenții ruși nu vor tolera ca conținutul dezbaterilor de la aceste marșuri să fie determinat aproximativ de "discreția" autorităților? Între timp, "dreptul" acordat de guvern întrunirilor și organizațiilor în forma absurdă în care a fost creat prin "regulile provizorii" este maximul pe care autocrația îl poate acorda studenților, rămânând în același timp autocrație Orice pas suplimentar în această direcție ar însemna o încălcare sinucigașă a echilibrului pe care se bazează relațiile de putere cu "subiecții" Fie că se împacă la acest maxim posibil pentru guvern, fie să întărească caracterul politic, revoluționar al protestului lor - aceasta este dilema pe care trebuie să o rezolve studenții Și cei mai mulți dintre ei iau a doua decizie Nota revoluționară este auzită mai puternic decât oricând în apelurile și rezoluțiile studenților Politica de alternare a masacrelor brutale și a sărutărilor lui Iuda își face treaba și revoluționează masa studențească Da, studenții au rezolvat cumva întrebarea pusă în fața lor și au declarat că sunt gata să ridice armele puse deoparte (sub influența cântecelor amânătoare) Dar ce intenționează să facă societatea care a reușit, presupun, să tragă un pui de somn în sunetul acestor cântece perfide? De ce continuă să tacă și "să simpatizeze în liniște"? De ce nu se aude nimic despre protestele sale, despre sprijinul său activ pentru reînnoirea tulburărilor? Este într-adevăr gata să aștepte "calm" declanșarea acelor inevitabile fenomene tragice care au însoțit până acum fiecare mișcare studențească? Chiar se gândește să se limiteze la rolul mizerabil de a contracara victimele luptei și spectator pasiv al imaginilor sale uluitoare? De ce nu se aude vocea "părinților" într-un moment în care "copiii" și-au declarat fără ambiguitate intenția de a aduce noi sacrificii la altarul libertății rusești? De ce societatea noastră nu sprijină studenții cel puțin în modul în care lucrătorii i-au susținut deja? La urma urmei, nu fiii și frații lor, nici cei ai proletariatului, studiază în instituțiile de învățământ superior și, între timp, muncitorii de la Kiev, Harkov și Ekaterinoslav și-au declarat deja în mod deschis simpatia pentru protestanți, în ciuda mai multor "măsuri preventive" ale autorităților de poliție, în ciuda amenințărilor lor de a folosi forța armată împotriva manifestanților Este posibil ca această manifestare a idealismului revoluționar al proletariatului rus să nu influențeze comportamentul societății, care este vital și direct interesată de soarta studenților, și nu o va muta la un protest energic? "Revoltele" studențești din acest an încep cu prevestiri destul de favorabile Simpatia "mulțimii", "strazii" le este garantată Ar fi o greșeală penală din partea liberalului societate, dacă nu ar depune toate eforturile pentru a se asigura că sprijinul în timp util acordat studenților demoraliza complet guvernul și forțează de la acesta concesii reale Viitorul apropiat va arăta cum societatea noastră liberală este capabilă de un asemenea rol Rezultatul mișcării studențești actuale depinde în mare măsură de soluția acestei probleme Dar, oricare ar fi rezultatul, un lucru rămâne cert: reluarea tulburărilor studențești după o perioadă atât de scurtă de calm este un

semn al falimentului politic al ordinii moderne Timp de trei ani, viața universitară nu a reușit să se întoarcă pe drumul cel bun, studiile se desfășoară în furcă și pornire, una dintre roțile mecanismului de stat încetează să funcționeze și, după ce se întoarce neputincios pentru un timp, se oprește din nou pentru o lungă perioadă de timp timp Și acum nu mai poate exista nicio îndoială că în limitele actualului regim politic nu există mijloace de vindecare radicală a acestei boli Decedatul Bogolepov a încercat să salveze patria cu mijloace "eroice", împrumutate din arsenalul medicinii antediluviane, Nikolaev Se știe că a ieșit din utilizarea acestui remediu Evident, este imposibil să mergi mai departe în această direcție Acum politica de flirt cu studenții a eșuat Și, până la urmă, cu excepția violenței și a flirtului, nu există a treia cale! Și fiecare nouă manifestare a acestui faliment indubitabil al regimului modern îi va submina din ce în ce mai profund fundațiile, lipsind guvernul de orice autoritate în ochii locuitorilor indiferenți, înmulțind numărul oamenilor care conștientizează nevoia de a lupta împotriva ei Da, falimentul autocrației este de netăgăduit și se grăbește să-l anunțe lumii întregi Nu este o declarație de faliment care înseamnă proclamarea "securității întărite" într-o treime bună a imperiului și acțiunea concomitentă a autorităților locale din toate părțile Rusiei cu "decrete obligatorii" care interzic, sub amenințarea pedepselor sporite, acțiuni? care nu sunt deja permise de legile ruse? Prin însăși natura lor, orice reguli excepționale care prevalează asupra funcționării legilor generale se presupune că sunt valabile pentru un timp și un loc limitat Se presupune că condițiile de urgență impun aplicarea temporară a măsurilor de urgență într-o anumită localitate pentru a stabili acel echilibru perturbat în care este posibilă funcționarea nestingherită a legilor generale Acesta este raționamentul reprezentanților regimului modern Este deja Q, prea ani, așa cum a fost introdus - politică de securitate îmbunătățită de ani de funcționare în principalele centre ale imperiului nu au dus la "pacificarea" țării, la restabilirea ordinii publice După de ani de utilizare a acestui remediu puternic, se dovedește că boala "fiabilității nefavorabile *", pentru care a fost creat, s-a răspândit atât de departe și a prins rădăcini atât de adânci încât utilizarea sa trebuie extinsă la toate orașele și centrele fabricilor din orice importanta! Acesta nu este faliment declarat în mod deschis chiar de către falimentar? Apărătorii convinși ai sistemului modern (există, fără îndoială, așa ceva) trebuie să se gândească cu groază cum populația se obișnuiește treptat cu acest medicament puternic și devine insensibilă la injecțiile de noi doze ale acestuia Și, în același timp, deja împotriva voinței guvernului, se dovedește falimentul politicii sale economice Economia prădătoare a autocrației s-a bazat pe exploatarea monstruoasă a țărănimii Această economie și-a asumat, drept consecință inevitabilă, grevele foamei ale țăranilor din cutare sau cutare localitate, repetându-se din când în când În aceste momente, statul-prădător a încercat să defileze în fața populației în rolul strălucitor de îngrijitor susținător al oamenilor jefuiți de aceasta Din , grevele foamei au devenit gigantice din punct de vedere al numărului de victime, iar din au urmat una după alta aproape continuu În , Tolstoi spunea cu o batjocură veninoasă că "parazitul va hrăni planta cu ale cărei suc se hrănește" A fost o idee cu adevărat stupidă Astăzi, vremurile s-au schimbat și, odată cu transformarea grevei foamei în starea normală a mediului rural, parazitul nostru nu se grăbește atât de mult cu ideea utopică de a hrăni țărănimea jefuită, cât să declare această idee o crimă de stat Scopul a fost atins -

actuala foamete grandioasă are loc pe fondul unei situații neobișnuite de tăcere de moarte chiar și la noi Gemetele țăranilor înfometați nu se aud, nu se încearcă o inițiativă publică în lupta împotriva foametei, ziarele tac despre ce se întâmplă la țară O tăcere de invidiat, dar nu dl Sipyagins, că acest calm amintește extrem de calmul dinaintea furtunii? Sistemul politic, care din timpuri imemoriale s-a bazat pe sprijinul pasiv a milioane de țărănimii, i-a adus pe acesta din urmă într-o stare în care, de la an la an, nu se mai pot hrăni Acesta este falimentul social al monarhiei Obmanovykh nu este mai puțin instructivă decât falimentul ei politic Când va veni lichidarea cazurilor falimentului nostru rău intenționat? Cât va mai putea trăi de la o zi la alta, umplând găuri în bugetul său politic și financiar cu pielea corpului viu al organismului poporului? De mulți factori va depinde răgazul mai mare sau mai mic pe care istoria îl va oferi falimentului nostru; dar unul dintre cele mai importante va fi gradul de activitate revoluționară de care vor da dovadă oamenii care realizează falimentul complet al regimului modern Dezintegrarea sa a avansat foarte mult, a depășit cu mult mobilizarea politică a acelor elemente sociale care trebuie să-i fie gropari Această mobilizare politică va fi realizată cu siguranță de Social-democrația revoluționară, care singură va avea puterea să dea o lovitură mortală autocrației Noua ciocnire dintre studenți și guvern ne oferă tuturor șansa și ne impune datoria de a grăbi această lucrare de mobilizare a tuturor forțelor sociale ostile autocrației În viața politică, lunile de război sunt înregistrate de istorie ca ani Și timpul pe care îl trăim este într-adevăr vreme de război "Iskra** nr g] februarie i^o ¿jCJ semnături Scrisoare către Comitetul de la Moscova ) august Dragi tovarăși! Am primit scrisoarea ta de mulțumire către autorul cărții What Is To Be Done? şi o rezoluţie privind deducerea a °/o în favoarea Iskra La rândul meu, vă mulțumesc călduros pentru că mi-ați exprimat simpatia și solidaritatea Pentru un scriitor ilegal, acest lucru este cu atât mai valoros cu cât trebuie să lucreze în condiții de înstrăinare neobișnuită față de cititor Orice schimb de gânduri, orice comunicare despre impresia pe care acesta sau acel articol sau pamflet o face asupra diferitelor secțiuni ale cititorului are o importanță deosebită pentru noi și vom fi foarte recunoscători dacă ne vor scrie nu numai despre treburi în sens restrâns a cuvântului, nu numai pentru tipar, ci și pentru ca scriitorul să nu se simtă rupt de cititor În Iskra nr , am publicat decizia dumneavoastră privind deducerea a % către Iskra Nu am îndrăznit să publicăm recunoștința ta față de Lenin, pentru că, în primul rând, ai pus-o separat, fără a menționa dorința ta de a o vedea tipărită și, în al doilea rând, forma acestei mulțumiri nu părea a fi potrivită pentru publicare Dar vă rog să nu credeți că nu este important pentru noi să publicăm declarații ale comitetelor despre solidaritatea lor față de astfel de opinii Dimpotrivă, tocmai acum, când ne gândim cu toții la unirea social-democrației revoluționare, acest lucru este deosebit de important Ar fi foarte de dorit ca Comitetul de la Moscova să-și exprime solidaritatea cu cartea mea sub forma unei declarații, care va apărea imediat în Iskra Este timpul ca comisiile să iasă cu o declarație deschisă a poziției lor de partid, să rupă cu tactica consimțământului tacit care a predominat în "a treia perioadă" ai) Aceasta este o considerație generală în favoarea unei declarații deschise Și în special, de exemplu, am fost acuzat în tipărire (grupul Borba în prospectul lor) aa) în dorința de a-i face pe redactorii Iskra Comitetului Central al Rusiei, de a "comandă" "agenților", etc Aceasta este o perversiune evidentă a ceea ce se spune în Ce trebuie făcut?,

dar nu vreau să tipărim din nou și din nou: "ești pervers" Cred că acei practicanți care își desfășoară activitatea în Rusia, care sunt pe deplin conștienți de faptul că "comanda" Iskra nu trece dincolo de a da sfaturi și de a-și exprima părerea și care văd că ceea ce este expus în Ce trebuie făcut?, ar trebui să vorbească sus ideile organizatorice exprimă subiectul vital al zilei, punctul dureros al mișcării reale Cred că acești practicieni ar trebui să ceară un cuvânt pentru ei înșiși și să declare cu voce tare cum privesc problemele, cum ei, prin experiența lor de lucru, ajung la opinii în solidaritate cu noi cu privire la sarcinile organizaționale Expresia ta de recunoștință pentru "Ce să faci?" am înțeles și, bineînțeles, înțelegeți, doar în sensul că în această carte ați găsit răspunsuri la propriile întrebări, că voi înșivă, din cunoștința dumneavoastră directă cu mișcarea, ați învățat acea convingere a nevoii unei mai îndrăznețe, mai mare, mai unit, mai centralizat, mai unit în jurul unui singur centru de lucru al ziarului, care este și el formulat în această carte Și din moment ce este așa, din moment ce ați ajuns efectiv la o astfel de convingere - este de dorit ca comisia să declare deschis și cu voce tare acest lucru, invitând alte comisii să lucreze împreună cu acesta în aceeași direcție, ținându-se de același "fir", punându-și aceleași obiective imediate organizatorice și de partid Sperăm, tovarăși, că veți găsi posibil să citiți această scrisoare în cadrul unei adunări generale a întregului Comitet și să ne faceți cunoștință de decizia dumneavoastră cu privire la problemele de discutat (am să adaug în paranteză că și Comitetul de la Sankt Petersburg a transmis ne o expresie a solidarităţii şi are acum în vedere aceeaşi afirmaţie) Ai avut destule "Ce să faci?"? Au citit muncitorii și cum au reacționat? Dau mâna ferm cu toți tovarășii mei și le urez succes deplin Lenin al tău Încă ceva: pe septembrie va avea loc un congres al Partidului Social-Democrat German: P B Axel-ro va merge la congres de la noi Mai am timp Toate cele bune Răspunde repede Pech ¡taeteya pe manuscrisul păstrat în arhivele Institutului Lenin ' De ce trebuie social-democraţia să declare război decisiv socialiştilor-revoluţionari? (tm)) ) Pentru că curentul gândirii noastre sociale, cunoscut sub denumirea de "socialist-revoluționar", se îndepărtează de fapt și s-a îndepărtat de singura teorie internațională a socialismului revoluționar care există în prezent, adică, din marxism În marea scindare a social-democrației internaționale în oportunistă ("de asemenea Bernsteiniană") și revoluționară, această tendință a luat o poziție complet - nedefinită și nepermis de jumătate de inimă între două scaune, recunoscând marxismul ca "zdruncinat" ("Buletinul Revoluției Ruse" Nr , p ) numai pe baza criticii burghezo-oportuniste, promițând din partea ei să "revizeze" marxismul din nou și în felul său și fără a face absolut nimic pentru a-și îndeplini această promisiune formidabilă ) Pentru că s -r tendința cedează neputincios acelei tendințe dominante în gândirea socială și politică rusă, care ar trebui numită populistă liberală Repetând greșeala lui Narodnaya Volya și a întregului vechi socialism rus în general, S -R ei nu văd totalitatea flăcăii și inconsecvența internă a acestei tendințe și își limitează creativitatea independentă în domeniul gândirii revoluționare ruse la un simplu prefix al unei fraze revoluționare la vechiul testament al înțelepciunii populiste liberale Marxismul rus a subminat pentru prima dată fundamentele teoretice ale tendinței liberal-narodnike, și-a dezvăluit conținutul de clasă burgheză și mic-burgheză, a purtat un război împotriva lui și îl poartă fără a fi stânjenit de transferul unei mulțimi de critici (oportuniști) ) Marxiştii în tabăra oponenţilor Dar s r au ocupat și

continuă să ocupe în tot acest război o poziție (în cel mai bun caz) de neutralitate ostilă, așezându-se din nou între două scaune în mijlocul marxismului rus (din care au adoptat doar resturi) și direcția populistă liberală cvasisocialistă ) Pentru că socialiştii-revoluţionari, în virtutea lipsei de scrupule sus-menţionate în problemele socialismului internaţional şi rusesc, nu înţeleg sau nu recunosc singurul principiu cu adevărat revoluţionar al luptei de clasă Ei nu înțeleg că singurul partid cu adevărat revoluționar și cu adevărat socialist din Rusia modernă poate fi un partid care îmbină socialismul cu mișcarea clasei muncitoare ruse, care este generată cu tot mai multă forță și mai mare amploare de către capitalismul rus în curs de dezvoltare Atitudinea socialiștilor-revoluționari față de mișcarea muncitorească rusă a fost întotdeauna spectator-schi-amator, iar când, de exemplu, această mișcare s-a îmbolnăvit (de la o creștere uimitor de rapidă) de economism, orașul s -r pe de o parte, s-au bucurat de greșelile oamenilor care lucrau la noua și grea sarcină de a trezi masele muncitoare și, pe de altă parte, au aruncat bețe sub roțile marxismului revoluționar, care a condus și a dus la îndeplinire victorios lupta împotriva acestui economism O atitudine cu jumătate de inimă față de mișcarea muncitoare duce inevitabil la îndepărtarea efectivă de ea, iar din cauza acestei îndepărtari, S -R lipsit de orice bază socială Ea nu se bazează pe nicio clasă socială, pentru că nu poate fi numită o clasă a unui grup de intelectualitate instabilă, care consideră vagitatea și lipsa de scrupule a ei drept "lățime" ) Pentru că, dispreţuitor de ideologia socialistă și dorind să se bazeze în același timp și în egală măsură pe intelectualitate, proletariat și țărănime, S -R prin urmare, inevitabil (indiferent de voința sa) duce la înrobirea politică și ideologică a proletariatului rus de către democrația burgheză rusă O atitudine dispreţuitoare față de teorie, evaziunea față de ideologia socialistă joacă inevitabil în mâinile ideologiei burgheze Inteligentsia rusă și țărănimea rusă, ca pături sociale în comparație cu proletariatul, nu pot fi decât coloana vertebrală a mișcării burghezo-democratice Aceasta nu este doar o considerație care decurge în mod necesar din întreaga noastră învățătură - nu, este, în plus, un fapt direct, care deja începe să se arate Și în momentul răsturnării politice, și în ziua următoare acestei răsturnări, acest fapt va avea inevitabil un impact și mai mare S revoluționarismul este una dintre acele manifestări ale instabilității ideologice mic-burgheze și ale vulgarizării mic-burgheze a socialismului, împotriva căruia social-democrații trebuie și vor duce întotdeauna un război decisiv ) Pentru că deja acele cerințe practice ale programului pe care socialistul-revoluționar au reușit să - nu spun: să prezinte, dar cel puțin: să schițeze, au descoperit deja cu deplină claritate ce rău enorm aduce în practică lipsa de scrupule a acestei tendințe De exemplu, programul agrar minim conturat în Revolutsionnaya Rossiya, nr , induce în eroare în primul rând atât țărănimea, promițându-le un "minim" - socializarea pământului, cât și clasa muncitoare, insuflându-le o idee complet greșită despre caracterul real al mișcării țărănești Astfel de promisiuni frivole nu fac decât să compromită partidul revoluționar în general și, în special, predarea socialismului științific despre socializarea tuturor mijloacelor de producție ca scop final al nostru În al doilea rând, punând sprijinul și dezvoltarea cooperării în programul lor minim, socialiștii-revoluționari părăsesc astfel complet pământul luptei revoluționare și reduc pretinsul lor socialism la nivelul celui mai obișnuit reformism mic-burghez În al treilea rând, răzvrătindu-se

împotriva cererii Social-democrației de a distruge toate lanțurile medievale care leagă comunitatea noastră, țin țăranul de alocație, îl privează de libertatea de mișcare și îl face inevitabil să fie inferior clasei sale, social-revoluționarii au arătat prin aceasta că nici măcar nu se puteau proteja de învăţăturile reacţionare ale populismului rus ) Pentru că, punând teroarea în programul său și propovăduind-o ca mijloc de luptă politică în forma ei actuală, S -R făcând astfel un rău grav mișcării, distrugând legătura inextricabilă dintre munca socialistă și masele clasei revoluționare Nicio asigurare verbală și niciun blestem nu poate respinge faptul indubitabil că teroarea modernă, așa cum este folosită și propovăduită de S -R , nu are nicio legătură cu munca între mase, pentru masele și împreună cu masele, că organizarea de partid a actelor teroriste deturnează extrem de puținele noastre forțe organizaționale de la sarcina lor dificilă și departe de a fi finalizată de a organiza un partid muncitoresc revoluționar, că în realitate teroarea revoluționarilor socialiști nu este altceva decât o singură luptă, pe deplin condamnată de experiența istoriei Până și socialiștii străini încep să fie stânjeniți de predicarea zgomotoasă a terorii pe care S -R În rândul maselor muncitoare rusești, această predicare seamănă direct iluzii dăunătoare care teroarea "obligă oamenii să gândească politic, chiar dacă împotriva voinței lor" (Rusia Revoluționară, nr , p ), de parcă "are mai multe șanse decât luni de propagandă verbală, este capabil să schimbe viziunea a mii de oameni al oamenilor asupra revoluționarilor și asupra sensului (! !) al activităților lor", de parcă ar fi în stare să "insufle o nouă forță celor care șovăie, descurajați, loviți de rezultatul trist al multor demonstrații" (ibid ), etc Aceste dăunătoare iluziile nu pot duce decât la o dezamăgire rapidă și la slăbirea muncii de pregătire a atacului maselor pentru autocrație Publicat din manuscrisul păstrat în arhivele Institutului Lenin Zubatoviții din Moscova din Sankt Petersburg Moskovskie Vedomosti* (nr , decembrie ) conţine o "scrisoare către editorul* a muncitorului F A Slepov, pe care o retipărim integral mai jos În primul rând, dorim să-l încurajăm pe cel mai venerabil "tovarăș de scriitori" al nostru, domnul redactor la "M Ved * Gringmuth, care a plasat un document atât de interesant Iar domnul Gringmuth are, fără îndoială, nevoie de încurajare, pentru că activitatea sa extrem de utilă de furnizare (și acoperire) material pentru agitația revoluționară s-a slăbit cumva, s-a estompat în ultima vreme entuziasmul a devenit mai puțin Trebuie să încerci mai mult, colege! În al doilea rând, acum este extrem de important pentru muncitorii din Sankt Petersburg să urmeze fiecare pas al zubatovismului, să culeagă mai regulat, să difuzeze mai pe scară largă și să explice mai detaliat tuturor și tuturor informații despre modul în care lucrătorii acuzați că sunt spioni vorbesc cu foștii , generali prezenți și viitori, doamne din înalta societate și intelectuali "adevărați-ruși" Iată scrisoarea, pe care o includem cu câteva note între paranteze: "M G Veți găsi posibil să publicați în respectatul poporului rus adevărat "Mosk Vedomosti" urmatoarele: "În ziua de a lunii curente la Sankt Petersburg, în incinta "Adunării Ruse", a avut loc o reuniune a membrilor Consiliului numitei " Adunări Ruse", dedicată exclusiv problemelor legate de viață a muncitorilor din fabrici și fabrici ruși - Dintre cei mai importanți reprezentanți ai societății din Sankt Petersburg au fost următoarele persoane: fostul asistent al guvernatorului general de la Varșovia, generalul K V Komarov, controlorul general A V Vasiliev, colonelul A P Veretennikov, contele Apraksin, fostul guvernator general al Kievului contele A P Ignatiev,

contele P A Golenishchev-Kutuzov, generalul Zabudsky, amiralul Nazimov, Nikolai Vyacheslavovich von-Pleve, membru al Consiliului la Ministerul Educației Publice I P Hrușciov, profesor Gene- - - al Sediului Zolotarev, V S Krivenko, gr H F Heiden, gen Demyanenkov, protopopul Ornatsky și alți reprezentanți ai bisericii; au existat și doamne din societatea înaltă din Petersburg, precum și din administrația orașului - primarul Lelyanov și vocala Dekhterev Printre reprezentanții presei, V V Komarov, editorul Svet, V A Velichko, editorul Russky Vestnik, Syromyatnikov, angajat al Novoye Vremya, K K Sluchevsky, fost editor al Buletinului Guvernului, Leikin, editor - editorul revistei "Oskolki" , artistul Karazin și altii din cuvintele "Lumină", o listă mai completă a muncitorilor din Sankt Petersburg Zubatov Ed ) Vorbitorul a explicat în principal starea actuală a clasei muncitoare din orașele industriale, nevoile lor materiale și spirituale, dorința lor de cunoaștere etc (Este păcat că raportul domnului Sokolov nu a fost publicat! Ar fi interesant de văzut cum a putut să cunoască, ca să nu mai vorbim de persecuția polițienească a acestei dorințe Ed ) Apoi reprezentanți ai muncitorilor de la Moscova (nu ar fi mai corect să spunem: reprezentanți ai Departamentului de Securitate din Moscova? Nu cumva tu și tovarășii tăi ai mers la ședința Sf a "Adunării Ruse" și ai raportat venerabilei adunări despre starea de lucruri în lumea muncii din Moscova În raportul nostru, noi, în primul rând, le-am exprimat profundă recunoștință din partea muncitorilor ruși membrilor "Adunării Ruse" pentru că au permis reprezentanților lor să afle starea în care se află în prezent clasa muncitoare în Rusia Apoi, le-am cerut reprezentanților celei mai înalte societăți ruse să acorde o atenție deosebită educației muncitorilor ruși (bine, bineînțeles! De la clasele superioare ar trebui să se aștepte muncitorii la educație - cu ajutorul unui bici, probabil! Ed! ), care este departe de a fi într-o formă satisfăcătoare, pe care indivizii răuvoitori o folosesc cu succes pentru a desfășura propagandă socialistă (dacă socialiștii beneficiază de o lipsă de educație, atunci de ce acest guvern închide școli pentru muncitori și închide săli de lectură? greșit aici, domnule Slepov! Ed ), dăunând astfel nu numai muncitorilor, ci și întregului stat rus - Apoi am încercat să atragem atenția venerabilei adunări asupra lipsei de simpatie a proprietarilor de fabrici din Moscova și a proprietarilor de fabrici față de ideea muncitorilor din Moscova - se unesc într-o familie apropiată, pentru a-și înființa propriile fonduri de beneficii reciproce, atât de importante pentru a scăpa de nevoia lor opresivă În acest sens, am cerut membrilor venerabilei adunări să ridice în sferele guvernamentale problema creditului pentru fondurile de ajutor reciproc de lucru (a se vedea discursul lucrătorului de la Nijni Novgorod Samylin la proces, în Iskra nr , despre modul în care a fost acesta arestat pentru participare într-un cerc economic Aici tu și educație, iată casele de marcat pentru tine! Ed ) Fără îndoială, sprijinul pentru nevoile materiale ale muncitorilor ar constitui cea mai bună infirmare a propagandei răutăcioase dintre ei (dol Slepov - și un nume de familie atât de norocos! - crede serios că un muncitor conștient de clasă va renunța la strădaniile sale pentru libertate din cauza unor mâna mizerabile ? Chiar și patronii de rang înalt ai zubatoviților nu sunt în măsură să "susțină masele întunecate în nevoi materiale", deoarece pentru un astfel de sprijin este necesară mai întâi schimbarea întregului sistem social, care se bazează pe privarea de mase Ed ) Acești falși "binevoitori" ai muncitorilor spun de obicei că ei pot îmbunătăți viața doar prin revolte, indignări, rezistență față de autorități etc Din păcate pentru noi, o astfel de incitare reușește

uneori, după cum știe toată lumea O îmbunătățire pașnică a vieții muncitorilor îi respinge cel mai bine pe agitatori - Atunci am avut onoarea să raportăm venerabilei adunări că la Moscova, în ciuda șomajului sever, propaganda socialistă și-a pierdut recent tot succesul (și am auzit abia recent de arestări uriașe la Moscova! De ce ar fi și cine ar fi arestat dacă propaganda pierdea succesul??Nd ) tocmai pentru că muncitorii încep deja să se organizeze, având o Societate de Ajutor Reciproc, o Societate de Consumatori, și pentru că atenția simpatică a autorităților este deja îndreptată spre nevoile muncitori, făcând posibilă aranjarea unor lecturi de educație generală pentru ei etc - Pe lângă toate cele de mai sus, am raportat la întâlnire și cazurile care au avut loc la Moscova, unde ne-am figurat ca mediatori, conciliatori ai muncitorilor cu proprietarii de fabrici și nu numai că a eliminat, dar și a prevenit revoltele care puteau izbucni, cum a fost, de exemplu, la fabrica Hakental, la fabrică Bromley, la uzina Dobrov-Nabgolts Am menționat și greva lucrătorilor uzinei metalurgice Goujon, unde lucrătorii secțiilor de laminare și cuie, deși au încetat munca, dar numai datorită intervenției noastre nu au ajuns în dezordine, iar muncitorii s-au dus la muncă, după ce ascultau la sfaturile noastre tovarăşeşti (astfel de consilii "tovarăşeşti") • LL leu Lun Articole și discursuri, E Muncitorii de la fiecare grevă aud deja destule despre asta de la poliție și de la inspectorii fabricii, care roagă mereu "să se pună la treabă" Acestea nu sunt prietenoase, ci consilii de poliție Ed ) "Membrii "Adunării Ruse" au ascultat favorabil (nu ar fi favorabil să-i ascultăm pe muncitorii care ajută poliția în munca lor! Nd ) Rapoartele noastre și mulți au vorbit în sensul că trebuie să ne gândim serios la problema muncitorilor și le oferă muncitorilor oportunitatea și modalitățile de a ieși din sub influența doctrinei socialiste (o imagine interesantă: generali și preoți, spionii și scriitorii lui Zubatov loiali spiritului polițienesc s-au adunat pentru a "ajuta" muncitorul să iasă din sub influența doctrina socialistă! Și apropo, de asemenea, pentru a ajuta la prinderea muncitorilor nepăsători care vor lua momeala Roșu ), permițându-le activitatea independentă, sub controlul legilor guvernamentale și sub îndrumarea acelei părți a intelectualității care își iubește cu adevărat patria natală și se străduiește pentru bunăstarea și prosperitatea sa (activitatea independentă sub controlul poliției este bună! Nu, muncitorii cer acum activitate independentă, cu condiția să fie liberi de poliție, libertate de alegere pentru liderii unor astfel de intelectuali pe care ei, muncitorii, , încredere - V V Komarov, A V Vasiliev, colonelul Veretennikov, orașul Dekhterev, artistul Karazin, prințul D P Golitsyn și mulți alții au reacționat extrem de călduros la întrebarea muncitorilor S-au exprimat gânduri cu privire la necesitatea constituirii unor consilii speciale din muncitori cu un lider central, al căror rol ar fi benefic în sensul prevenirii neînțelegerilor care apar între muncitori și proprietarii de fabrici După cum spune domnul Dekhterev, acest lucru trebuie permis deoarece mulțimea nu poate acționa niciodată în mod conștient și că lucrătorii înșiși pot influența cel mai bine mulțimea de muncitori, citând ca exemplu instituțiile de acest fel existente în Franța, care duc la îndeplinire cu succes cele de mai sus sarcini (Da, sovietele muncitorești au succes în Franța și în toată Europa Este adevărat Dar au succes pentru că muncitorii de acolo se bucură de libertate politică, au propriile lor sindicate, propriile lor ziare, proprii lor reprezentanți în parlamente Oare dl Dekhterev chiar crede că muncitorii din Sankt Petersburg sunt toți atât de naivi ca să nu știe despre asta? Ed ) - Problema unui

împrumut guvernamental la fondurile de beneficii mutuale ale muncitorilor a fost, de asemenea, salutată cu simpatie de membrii Adunării Ruse Întâlnirea s-a încheiat cu decizia de a alege o comisie specială care să discute măsurile pe această temă - Sperăm ca și dumneavoastră, domnule redactor, ca un cu adevărat rus, veți reacționa - simpatie pentru noi, muncitorii, și permiteți-mi să raportez cele de mai sus în ziarul dumneavoastră, astfel încât cei mai buni oameni ai noștri să se unească pe toți pentru o luptă comună împotriva dușmanilor țării noastre, aducând confuzie în masele poporului, semănând semințele conflictelor civile și slăbirea devotamentului față de preceptele antichității, sfințite de secole, respect și reverență în fața Puterii Supreme Credem cu tărie că există oameni în Rus' care sunt gata să-şi dedice puterile slujirii patriei, să-şi pună puterea şi abilităţile pe altarul ei şi, unindu-se, să ridice o barieră de netrecut în faţa neadevărului şi a răului în Rus' Muncitor F A Slepov Iar la final, domnul Slepov nu s-a putut abține să nu lase să scape! Tot sprijinul pentru nevoile muncitorilor, toată simpatia din partea guvernului s-a rezumat la un singur lucru: de la muncitori să formeze grupuri pentru lupta împotriva socialismului Asta e adevarul Și va fi foarte interesant pentru muncitori să știe că, pe lângă bici și închisori, exil și închisori, ei le vor inculca și "respect și reverență pentru Puterea Supremă" Muncitorii Zu-Bat La ședințele deschise, niciun muncitor inteligent nu va spune ce crede - asta ar însemna să se arunce direct în mâinile poliției Și prin intermediul ziarelor noastre, pliantelor și întâlnirilor noastre, putem și trebuie să ne asigurăm că noua campanie Zubat va fi în întregime în beneficiul socialismului *Spark* L* ji ï Içoj ianuarie Fără semnătură Câteva gânduri despre scrisoarea primită din Rusia i) Vă scriu sub impresia proaspătă a scrisorii dumneavoastră pe care tocmai am citit-o M-a înfuriat cu vorbăria ei neînțeleasă, așa că nu pot rezista impulsului de a-mi exprima sincer părerea Vă rog să dați scrisoarea mea autorului ei și să-i spuneți că nu este nimic de jignit de un cuvânt dur Nu este pentru print Scrisoarea merită un răspuns, după părerea mea, pentru că luminează cu o ușurare deosebită o trăsătură caracteristică în starea de spirit a multor revoluționari de astăzi A aștepta un indiciu, a cere totul de sus, din afară, din afară, să ridic neputincios din umeri la vederea eșecurilor trăite pe plan local din cauza inactivității, plângerilor și reclamațiilor, inventând rețete care să vindece răul ieftin și simplu Nu vă gândiți, domnilor! Dacă tu însuți ești inactiv, dacă permiți despicaturi sub nas și apoi gemi, gâfâi, plângi, nicio rețetă nu te va ajuta Și este o prostie să ne umplem complet cu plângeri pentru asta Să nu credeți că suntem jigniți de acuzațiile și atacurile voastre: suntem obișnuiți, știți, al naibii de obișnuiți cu ele, ca să nu facă rău Literatura "de masă", "zeci de lire" - acest strigăt de luptă al tău nu este altceva decât o rețetă inventată pentru a te vindeca de propria ta inactivitate Credeți că astfel de rețete nu vor funcționa vreodată! Dacă tu însuți nu ești energic și agil, nimeni nu te va ajuta în niciun fel A striga: dă-ne asta și asta, dă-ne asta și asta - foarte nerezonabil, căci tu însuți trebuie să iei și să eliberezi Este inutil să scriem despre asta, pentru că nu putem face asta de aici, dar poți și trebuie să o faci singur: mă refer la livrarea literaturii pe care o avem și o publicăm Unele "figuri" locale (care primesc acest nume din inactivitatea lor), văzând mai multe probleme ale Iskra în total, care nu lucrează activ pentru a o obține și distribui la scară în masă, își inventează o scuză ușoară: nu este aceasta Dă-ne literatură de masă, pentru mase! Mestecă-l, pune-l în

gură și poate înghiți-l singur Cât de absurde li se par aceste strigăte celor care știu și văd că ei, acești "actori" locali nu știu să răspândească distribuția a ceea ce este Nu e amuzant să citești: dă-mi zeci de lire când nu știi să iei și să livrezi nici măcar cinci lire? Fă-o mai întâi, cei mai demni "visători pentru o oră" (căci primul eșec te elimină din toate, chiar și din toate credințele tale!) Fă asta, iar când o faci nu o dată, ci de zeci de ori, editura va crește în pas cu cerințele Spun: va crește, pentru că strigătele voastre despre literatura de masă (preluate de la sociali-revoluționari și svobodoviști fără critici sau sens) și tot felul de "leneși" năuciți se bazează pe uitarea unui mic foarte mic fleac, tocmai uitând că nu știi să iei și să distribui măcar o sută din literatura de masă pe care o publicăm acum Iau una din ultimele liste ale unuia dintre puținele (din puținele, patetice, rușinoase) dintre transporturile noastre Discursuri de la Nijni Novgorod c), lupta de la Rostov a ), un pamflet despre greve ), Dickshtein *) ) - Mă voi limita la aceasta Patru, doar patru lucruri! Atât de puțini!! Da, foarte putin! Da, avem nevoie de patru sute, nu de patru Dar permiteți-mi să vă întreb, ați reușit să distribuiți cel puțin patru re-ceva în zeci de mii? Nu, nu ai reușit să faci asta Nu ați reușit să vă răspândiți nici măcar în sute De aceea strigi: dă-ne zeci de lire! (Nimeni nu-ți va da niciodată nimic dacă nu iei: amintește-ți asta) ·) E vechi! strigi tu Da Toate partidele care au o literatură populară bună distribuie vechituri: Gaes și Lafargue, Bebel, Brakke, Liebknecht etc De zeci de ani Auzi: de zeci de ani! Iar literatura populară este numai bună, numai asta este bună, care durează decenii Pentru literatura populară este o serie de manuale pentru oameni, iar manualele stabilesc elementele de bază care nu s-au schimbat de-a lungul etajului de secole Literatura "populară" care te "captivează" și pe care Svoboda și socialiștii-revoluționari o publică lunar la pood, este gunoiul și șarlatanismul Șarlatanii sunt mereu agitați și fac mai mult zgomot, iar unii oameni naivi confundă asta cu energie Ai reusit sa folosesti acele sute care ti-au fost livrate, aduse, puse in gura?? Nu, nu ai reușit să faci asta Nu ați reușit să legați masele de social-democrația nici măcar pe acest fleac În fiecare lună primim zeci și sute de pliante, mesaje, corespondență și scrisori din toate părțile Rusiei și nu am avut niciunul (gândește-te cu atenție la sensul exact al acestor cuvinte exacte: "nici unul!") despre distribuirea acestor sute în masă, despre impresia asupra maselor, despre răspunsurile maselor, despre conversațiile dintre mase despre aceste lucruri! Ne lași într-o astfel de poziție încât scriitorul face pipi, iar cititorul (intelectualul) citește, și atunci același cititor gural aruncă tunete și fulgere împotriva scriitorului pentru că el (scriitorul!!!) nu dă "zeci de lire" peste tot si peste tot Omul, a cărui întreagă sarcină este să pună în legătură scriitorul cu masele, stă ca un curcan ciufulit și strigă: adu literatura de masă, neștiind să folosească nici măcar o sută din ceea ce este Veți spune, desigur, că Iskra, de exemplu, acest produs principal al nostru, nu poate fi, în general, conectată cu masele Știu că vei spune asta Am auzit asta de sute de ori și i-am răspuns mereu că nu este adevărat, că este evaziune, sustragere, incompetență și letargie, o dorință de a primi cocoși prăjiți chiar în gură Știu din fapte că oamenii activi au putut "să leagă" Iskra (acest arhi-intelectual, în opinia intelectualilor inferiori, Iskra) cu o masă de muncitori atât de înapoiați, subdezvoltați precum muncitorii provinciilor industriale de lângă Moscova Știam muncitori care distribuiau ei înșiși Iskra în rândul maselor (acolo) și spuneam doar că nu era suficient Destul de recent am

auzit povestea unui "soldat de pe câmpul de luptă" cum, într-unul dintre aceste colțuri de fabrici din centrul Rusiei, Iskra este citită în mai multe cercuri deodată, la întâlniri a - persoane, și comitetul și subcomitetele citiți fiecare număr în prealabil, subliniind împreună modul exact în care fiecare articol ar trebui să fie utilizat în mesajul campaniei Și au știut să folosească chiar și acele mizerabile - (maxim: opt !!) copii care le-au ajuns doar datorită inactivității fără mâner a figurilor care stăteau lângă granițe (care nu au știut nici măcar să aranjeze acceptarea pentru transportatori și sperând că scriitorul le va naște nu numai articole, ci și oameni cu mâinile!) Spune-mi, mâna pe inimă: câți dintre voi ați folosit atât de fiecare dintre cele primite de voi (predate vouă, vi se livrează) o copie a Iskra? Esti tacut? Ei bine, vă spun asta: unul din o sută de exemplare care ajung în Rusia (din voia sorții și prin inactivitatea "cititorilor") este folosit în acest fel, cu o discuție a fiecărei note în propaganda ei valoare, cu citirea fiecărei note într-un cerc de muncitori, în toate cercurile tuturor lucrătorilor care au doar obiceiul de a converge împreună într-un oraș dat Și acum oamenii care nu sunt capabili să proceseze nici măcar o sută din materialul care ajunge la ei, strigă: dă-ne zeci de lire! Formula lui Shchedrin (scriitorul face pipi) este încă mult, mult prea optimistă în privința "cititorului"!! Cititorul modern (din rândul social-democraților inteligenți) a mers până acolo încât să se plângă de scriitori pentru că intelectualii din localități sunt letargici și "comanda" muncitorilor fără să facă nimic pentru ei Plângerea este corectă, de o mie de ori justă, dar numai este la adresa potrivită? Ne-ați permite să returnăm această reclamație expeditorului cu o dublă penalizare?? La ce vă uitați, stimați domni reclamantii? Dacă prietenii tăi nu știu să folosească Iskra pentru a citi în cercurile muncitorilor, ei nu știu cum să desemneze oameni să livreze și să distribuie literatură, nu știu cum să-i ajute pe lucrătorii înșiși să formeze cercuri în acest scop, atunci de ce nu te duci după asemenea prieteni fără brațe? Gândiți-vă doar în ce poziție frumoasă vă aflați când ne plângeți de propria voastră lipsă de manevră?? Acesta este un fapt care nu este folosit de "practicanți" și o sută din ceea ce pot lua Și nu mai puțin neîndoielnic faptul că doar o scuză și se sustrage este inventarea de către acești practicanți a unor varietăți speciale de literatură "de masă" Într-o scrisoare din c f ), de exemplu, trei soiuri "nouă" (desigur, deja nouă) sunt recomandate: ) Ziar popular Mestecă fiecare fapt, astfel încât să rămână fără digestie pentru viitor Pentru ca noi, "factorii", nu avem nevoie deloc să avem stomacuri Nu contează că până acum lumea nici măcar nu a văzut un astfel de "ziar" "popular", căci ziarul răspunde la toate, iar literatura populară învață puțin Nu contează că toate exemplele noastre de astfel de literatură, începând cu Russkaya Mysl, continuând cu Vperedi )> Rabocheye Delo, Krasnye Znamya, ) și așa mai departe, inevitabil și invariabil s-au dovedit a fi bastarzi, și nici populare, nici ziare Nu contează că toate încercările ziarelor "muncitorilor" au alimentat și vor hrăni mereu diviziunea absurdă dintre intelectualitate și mișcarea muncitoare (o diviziune) un os de intelectuali care merg până acolo încât să trimită plângeri despre propria lor mâneciune dintr-un loc îndepărtat!) Nu contează că toate încercările ziarelor "muncitorilor" de până acum au dat naștere, și vor naște mereu la noi, meșteșuguri și teorii speciale, profunde, Kazan și Harkov Toate acestea nu sunt o problemă La urma urmei, captivanta "Libertate" și captivantă ("spiritul se oprește") SR publică la fel - și uf, ce masă! - ziare și reviste populare!! Narodnoe

Delo ), Krasnoye Znamya, Svoboda - o revistă pentru muncitori, Otkliki ) - un ziar și o revistă pentru muncitori, Luchina ) - pentru țărani, Rabochaya Mysl - un ziar de la Geneva al muncitorilor din Sankt Petersburg !! Nu contează că toate acestea sunt dermo, ci dermo de masă Și toți aveți o "Scânteie", până la urmă este plictisitor! de numere și toate "Iskra", în timp ce cu oameni captivanți, pentru două numere cu un nume (derma), există imediat trei numere cu un alt nume (derma) Aceasta este energie, aceasta este distracție, aceasta este nouă! Și social-democrații noștri ) Și "ei" au toate broșurile noi și noi Și fiecare tipărit merge pentru o broșură și toate acestea se strigă șarlatanic, se numără foile (un milion de foi: vezi nr "Rusia revoluționară" Recordul a fost doborât! Campioni!) Și avem! Printurile nu sunt considerate brosuri - intelectualism, literar!! Dickstein vechi și bătrâni sunt republicate, în timp ce toate fetele din Paris și Cernigov știu că zece pamflete noi (derma) înseamnă de o sută de ori mai mult decât unul vechi, dar bun La urma urmei, doar printre germani, de exemplu, în , Scopurile noastre ale lui Bebel, scrisă acum de ani, este republicată pentru a unsprezecea oară!! Este plictisitor Avem epoci SR și coșuri "captivante" Iar "liderii" noștri locali nu știu să se folosească nici de pamfletele vechi ale lui Plehanov (în urmă cu de ani: gunoi! la arhivă!), nici de "orice" (unul!) pamflet despre greve și nota lui Witte! b) Nu vorbesc despre faptul că "liderul" local nu a ridicat un deget pentru a strânge pamflete bune de la scriitorii exilați, pentru a stabili o colaborare cu Iskra între scriitorii locali Pentru ce este? Să te plângi este mult mai ușor decât să repari un astfel de lucru supărător! Iar cititorul modern, fără să se înroșească, se autointitulează "scânteie" pe motiv că îi scrie plângeri la Iskra Și nu-i este deloc rușine de faptul că în Iskra pe / o tot la fel Z /, scriu o persoană Și nu are nevoie chiar să ne gândim că este imposibil să o oprim pe Iskra, că publicarea de două săptămâni a foilor I / necesită probleme Și totuși, cu frivolitate, direct incomparabilă, exclamă: de numere, dar sunt încă o mulțime de proști pe teren și bocăitori fără mâneci !! Argumentul este cu adevărat distructiv doar pe cine și ce distruge? ) Pliante Dă-ne cearșafurile! Comitetele nu pot!! Scrieți, livrați, aduceți (și distribuiți?) pliante! N da, acest lucru este deja consistent Deschid gura - și tu turnezi: iată o nouă formulă pentru relația dintre "scriitor" și "scânteie"-practicant! Pentru a ajunge la o înțelegere că pliantele locale nu sunt în puterea organizațiilor locale (formate din "actori" care iau gura apă), că aceste pliante să fie date din străinătate, aceasta este deja limita tuturor Acesta este un magnific (din punctul meu de vedere) care încununează clădirea întregii litere c f , că nu pot termina decât cu această "coroană" Această coroană strălucitoare va fi estompată doar de adăugiri sau comentarii tipărite dintr-un manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin Cu privire la chestiunea rapoartelor comitetelor și grupurilor Ross Social · * Dem Sclav Partid la Congresul tuturor partidelor") Unul dintre membrii Comitetului de Organizare mi-a cerut să-mi trimit o listă de întrebări la care se dorește un răspuns în rapoartele comitetelor și grupurilor partidului nostru la Congresul II Anexez mai jos o listă aproximativă de astfel de întrebări, dar mai întâi voi spune câteva cuvinte despre lungimea acestei liste Este de la sine înțeles că lucrările sunt de dorit în toate domeniile de lucru și, prin urmare, lucrarea ideală acoperă un număr aproape infinit de subiecte Desigur, nu se visează la posibilitatea de a depune asemenea rapoarte complete Dar, cu toate acestea, consider că este foarte important și necesar ca Comitetul de Organizare să încerce să

familiarizeze fiecare comitet sau grup cu întreaga gamă de întrebări care sunt interesante (și necesare) pentru congres Al doilea nostru congres va fi chiar mai constitutiv decât primul și, prin urmare, trebuie depus toate eforturile pentru a face rapoartele mai complete și mai solide Cu cât este mai mare proporția programului ideal al raportului pe care îl finalizează fiecare grup, cu atât întreaga mișcare în ansamblu va fi reprezentată la congresul nostru mai deplin și mai precis și cu atât rezultatele congresului vor fi mai puternice Este necesar ca pregătirea rapoartelor, discutarea lor în comisii și grupuri etc , să înceapă cât mai mult înainte de congres Totodată, ar fi extrem de important ca comisiile și grupurile, în primul rând, să distribuie munca de întocmirea raportului între mulți membri; în al doilea rând, să trimită imediat o copie a fiecărei părți a raportului (fără a aștepta întregul raport) în străinătate imediat după întocmirea fiecărei părți a raportului, adică într-un loc sigur; în al treilea rând, să încerce să se înscrie în această lucrare nu numai membri prezenți, ci și foști, nu numai membri activi, ci și înapoiați, adică persoane aflate în exil și în străinătate Astfel de persoane pot fi desemnate să scrie rapoarte fie pe un anumit grup de probleme, fie pentru o anumită perioadă de timp în care acești indivizi au făcut parte din comitet sau un grup Astfel de rapoarte, sau părți de rapoarte, pot facilita foarte mult sarcina delegaților la congres De asemenea, este de la sine înțeles că delegații vor trebui, de asemenea, să folosească literatura de partid care conține o mulțime de răspunsuri la întrebările raportului, adică, încercați să reuniți această literatură, să faceți un extras din tot ce este esențial din ea, să corectați erorile, să completați, să adăugați ceea ce nu a putut fi publicat din motive conspirative etc care se află temporar în străinătate) Apropo, în ceea ce privește secretul, trebuie adăugat că răspunsurile scrise nu pot și nu trebuie compilate la unele întrebări, deoarece aceasta ar fi o expunere a secretelor, dar răspunsurile la aceste întrebări trebuie totuși gândite, pregătite și discutate de către comitete și grupuri, deoarece la Congresul Partidului, un raport asupra acestor chestiuni va fi obligatoriu (dacă nu unpleno ) la Congres, apoi în fața unei comisii speciale, în fața Comitetului Central etc ) Pentru a implica un număr cât mai mare de persoane în pregătirea rapoartelor, ar fi de dorit să se distribuie lista de întrebări în sine (împreună cu adăugările de comisii, grupuri sau camarazi individuale) cât mai larg posibil, și numai numirea aceste întrebări ar trebui ascunse unui cerc larg al social-democraţiei şi rapoartele pentru al doilea congres al partidului În cele din urmă, întrebarea este, pentru ce perioadă de timp este necesar raportul? Formal vorbind: pentru perioada de la la congrese, i e din până în Dar având în vedere faptul că primul congres a fost atât incomplet, cât și prea scurt și s-a desfășurat în condiții foarte nefavorabile, ar fi de dorit să se difuzeze rapoartele pentru perioada de timp anterioară anului Probabil că nu ar fi deplasat să facem o rezervă ca cea mai detaliată listă de întrebări pentru raport să nu fie deloc interpretată în sensul că cel mai bun delegat la congres va fi tovarășul care cunoaște cel mai bine istoria mișcarea sau, în general, cel mai capabil să răspundă la toate aceste întrebări: congresul să aibă o semnificație practică pentru unirea mișcării și pentru a-i da un puternic impuls înainte, iar cei mai buni delegați să fie camarazi, chiar noi, dar cei mai energici, influenți și cei mai devotați muncii revoluționare Rapoartele, însă, pot fi întocmite din lucrările mai multor persoane și, în plus, în unele cazuri poate fi posibilă delegarea mai multor

persoane: ar fi deosebit de de dorit să se ofere posibilitatea unui număr mare de delegați ai muncitorilor a fi la congres Iată o listă de întrebări împărțite în opt departamente sau grupuri (diviziunea întrebărilor individuale și chiar a grupurilor lor este adesea artificială, făcută doar pentru comoditatea revizuirii, deoarece toate întrebările sunt strâns legate între ele) I Mișcarea muncitorească, istoria ei și starea actuală ) O scurtă descriere a condițiilor și condițiilor industriei Mărimea, componența, distribuția și alte caracteristici ale proletariatului local (industrial, comercial, artizanat etc , poate și agricol) ) Cât de larg sunt muncitorii capturați de agitația socialistă? ce zone? fabrici? fabrici? lucrători casnici etc Este posibil să descriem mai detaliat extinderea acestui cerc de muncitori încă de la începutul mișcării ) Poate o listă mai completă a fostelor greve și o descriere detaliată a fiecărei greve de orice importanță De preferință date rezumative ) Au existat cazuri restante de boicotare și alte acțiuni colective *) ale lucrătorilor în afară de greve? Detalii despre ele ) Ce fel de cercuri de lucru au existat și mai există? case de marcat? societăţi de autoeducaţie? organizatii ale muncitorilor? sindicate? Este posibilă o descriere mai completă a tuturor acestor asociații, a tipurilor lor de organizare, a componenței lor predominante, a numărului, a timpului de existență, a naturii funcționării lor, a rezultatului experienței în acest sens etc ) Au existat încercări de organizare? societăți de lucrători legali? Detalii despre fiecare astfel de încercare și rezultatele sale, influența ei, soarta ei, starea ei prezentă și semnificația La fel si despre societatile lui Zubatov Au existat încercări de a utiliza societățile juridice în scopurile social-democraților? ) Impactul crizei actuale Caracterizarea sa se bazează în principal pe acești lucrători Șomerii, starea lor de spirit, agitația dintre ei etc II Istoria cercurilor socialiste locale, apariția social-democraților, lupta tendințelor în interiorul lor ) Au existat urme ale vechilor organizații socialiste rămase până la apariția social-democraților? Ce au fost și cum au influențat? Când și cine a început propaganda și agitația în rândul clasei muncitoare? Narodnaya Volya? Atitudinea lor față de social-democrați? ) Când și în ce circumstanțe *) Declarații colective? întâlniri publice? participarea la "dovezi" publice? și așa mai departe au apărut social-democrați sau cercuri social-democrate separate? Este posibil să descrieți mai detaliat fiecare cerc (în raport cu acest program), semnificația și influența lui asupra cercurilor ulterioare ) Cum au influențat și s-au dezvoltat social-democrații? vizualizări în cercurile locale? Influența altor (orașe) locuri? literatură străină? literatura juridică marxistă și "critica marxismului"? Este posibil să se caracterizeze influența primului, celui de-al doilea și al treilea mai detaliat ) Diferențele în cadrul social-democraților Au fost acolo înainte de Manifestul din ? Ce anume au exprimat? Ai lăsat vreun document? Cum a fost primit Manifestul? Ce fel de proteste sau nemulțumiri a provocat și de la cine? Cum au apărut exact așa-numitele opinii "economice"? Cum s-au dezvoltat și s-au răspândit? Este foarte important să descriem acest lucru mai complet și mai documentat în raport cu fiecare "bandă" economică din mișcarea locală Cum s-au exprimat dezacordurile în evaluarea diferitelor organe de partid și în lupta dintre susținătorii acestora? Rabochaya Gazeta din , Rabotnikul străin și pliantele sale, Rabochaya Mysl, Rabocheye Dyelo, Iskra, Zarya, Borba, Zhizn ) etc ? ) au existat rupturi și lupte între muncitori și intelectualitate în rândul social-ului Democrați? Este foarte important să aflăm cauzele și influența acestora ) Cum

anume s-a desfășurat lupta de direcții în cercurile locale? Doar printre intelectualii social-democrați? Sau și printre muncitori? printre cercurile învecinate de studenți? s-a exprimat în împărțiri? în formarea de grupuri separate? a izbucnit din cauza unei întrebări generale de principiu? din cauza conținutului pliantelor? întrebări despre demonstrații? din cauza atitudinii față de mișcarea studențească? din cauza întrebării despre cerințele din mai? Descrieți mai detaliat cursul, consecințele luptei de direcții și starea actuală a lucrurilor în acest sens Organizarea comitetului local, a grupurilor și cercurilor locale ) Componența predominantă a comitetului (grup, cerc și, dacă sunt multe, atunci fiecare separat)? elevi? muncitorii? Este completat la alegere (și cum exact)? sau altfel? Există comitete intelectuale și de lucru speciale? grupuri speciale tehnice, de propagandă, de agitație? literar, central, local, raional, executiv? Relații dintre ei conform "cartei" (dacă există) și în realitate? Sunt comune întâlniri, departamentul lor, frecvența și dimensiunea? Organizarea relațiilor cu alte orașe și în străinătate (adică, persoane speciale, grupuri sau stând în afara grupului etc )? Organizarea distribuirii literaturii? Organizare de călătorie? Care sunt rezultatele experienței în termeni organizaționali și opiniile predominante asupra principiilor organizaționale în comitete, în rândul intelectualilor și lucrătorilor? Este deosebit de important să clarificăm în detaliu cauzele și consecințele apariției unor inteligențe speciale și a comitetelor muncitorești (de fabrică, meșteșugărește etc ) ) Extinderea lucrărilor în localități învecinate și în alte localități Ce formă a luat: organizatorică sau accidentală? Au existat încercări de a forma organizații raionale sau de a participa la acestea? Istoria apariției și funcționării organizațiilor regionale Componența comitetului central raional? Atitudine față de comitetele locale? Strângere de fonduri? birouri raionale? magazine de literatură? Influența organizațiilor raionale asupra amplitudinii muncii, stabilității acesteia, conexiunii cu comitetele locale etc ) Finanțe ale comitetului? Date de sinteză privind încasările și cheltuielile (conform rapoartelor, dacă au existat) pe toată durata existenței? Bugetele obișnuite și medii, natura surselor, cotizațiile de la muncitori, impozitarea membrilor, plata pentru literatură, petreceri, donații etc (influența Eliberării și a S R în acest sens) Dimensiunea și natura cheltuielilor: echipamente? întreținerea oamenilor, călătorii etc ? IV Natura, conținutul și amploarea muncii locale ) Propaganda, alcătuirea (cercurilor) de propagandiști Numărul lor, modul de acțiune? Sunt muncitori printre ei? Domină elevii? Există control și direcție de tovarăși mai experimentați? Programele de curs obișnuite, modificările lor în timp? Capacitatea de reacție a lucrătorilor și a solicitărilor acestora pentru anumite articole? Există [grupuri cu experiență] de referenți cu rezumate bune pentru diferite orașe, districte etc ? Compoziția și numărul, frecvența și atmosfera întâlnirilor pentru lecturi? ) Propaganda economică Când au început pliantele? Este posibil să numărăm numărul tuturor pliantelor și exemplarelor emise (aproximativ)? Ce lucrări, fabrici și ramuri de muncă sunt capturate de această agitație? Procedura de întocmire și aprobare a pliantelor? Participarea lucrătorilor la aceasta Tehnica publicării și distribuției? Sunt muncitori? Cât de satisfăcută este cererea de pliante? ) Agitație politică? Trecerea de la economic? Cand a inceput? A provocat proteste? Când au fost primele pliante politice? A existat un moment pentru emiterea unor pliante economice? Enunțarea întrebării și motivele agitației politice? Este posibil să descriem mai detaliat

extinderea acesteia atât în ceea ce privește natura pliantelor, cât și în ceea ce privește zonele de distribuție Documentele sunt de dorit, deoarece este important să cunoaștem toate cazurile de agitație politică și toate sferele acesteia Fie că s-a desfășurat numai între muncitori sau între alte clase (vezi mai jos) Metode și procedură de întocmire a pliantelor, solicitări pentru acestea, în ce măsură sunt satisfăcute? Mai ai nevoie de pliante locale sau generale? ) Ce publicații ilegale sunt distribuite? Enumerați-le, indicați gradul de difuzare a acestora, relația cu fiecare publicație (broșuri etc ) Timp de difuzare, cerere, în ce straturi, în principal pentru ce literatură? Distribuție, împrăștiere? Lectură partajată în cercuri? Ce lucruri au necesitat clarificări din partea cititorilor? Este cititul, interpretarea practicată pe scară largă? Ce fel de lucrări? ) Organele locale și generale ale partidului? Istoria autorității locale? Frecvența de ieșire? Numarul copiilor? Cum a fost aranjată partea literară? Colectare și depozitare (pierdută)? Materiale? Organizarea cooperării între organele locale și generale ale Partidului? Grupuri literare majore? Reporteri? Legături în mediul literar? Metode de trimitere a corespondenței prin intermediul Comitetului? prin indivizi și pe scară largă? Încercări de a folosi studenți, exilați? Concluzii din sondajul despre organe? ) Maevki? Istoria fiecărei zile de mai și lecții pentru viitor? ) Demonstrații? Rezumatul datelor pentru această demonstrație? Încercați să vă organizați deloc? Respingere în special? Armament? Care sunt părerile lucrătorilor și practicienilor cu privire la această chestiune în general? Suplimentarea și verificarea literaturii de partid despre demonstrații? Care este atitudinea actuală față de această problemă? V Atitudine față de grupurile revoluționare (în special social-democrate) de alte rase și naționalități ) Există lucrători de alte naționalități și rase? Lucrezi printre ei? Organizat și aleatoriu? Ce limbi? Atitudine față de grupurile social-democrate care lucrează cot la cot într-o altă limbă? Este de dorit o caracterizare precisă și detaliată a acestor relații Există dezacorduri? pe o chestiune de principiu despre programele naționaliste? tactic? organizatoric? Relație de dorit pentru a lucra împreună Posibilitatea unui organism de partid? Federație, este de dorit și ce tip? VI Tipografii, transporturi și echipamente secrete muncă ) Tipografii experiența dispozitivului lor Cheltuind bani și oameni Productivitate Aveți nevoie de local (pentru pliante) și comun pentru multe orașe? Partea tehnică, organizatorică, financiară, conspirativă a acestui caz? ) Transporturi Au existat link-uri în această zonă? intreprinderi? Istoricul fiecăreia dintre ele și date detaliate despre cadru, curs, rezultate și concluzii pentru viitor Organizarea dorită ) Înscenare a conspirației O casă sigură? Semn? Sunt ilegale? Livrarea pașapoartelor? Experienta in acest sens? Există link-uri pentru asta? Dispozitiv de întâlnire? Urmărirea spionilor? Luptă împotriva spionilor și provocatorilor? Formele sale, foste și de dorit? Cifre, corespondență între orașe, în interiorul orașului, în străinătate? Lecturi la întrebarea: "cum să te comporți în timpul interogatoriilor?" Necesitatea acestei broșuri și a unor broșuri similare? Arhiva comisiei Au fost și au fost păstrate înainte? Acum? VII Relații și activități în alte segmente ale populației, cu excepția clasa muncitoare ) Munca în țărănime? Există conexiuni separate? Detalii despre ei? Cum sunt legați și cum sunt susținuți, cu ce țărani? Cu muncitori agricoli? Rolul muncitorilor care pleacă la țară? Încercări de propagandă? distribuirea de pamflete? pliante? care, cu ce succes? Situația actuală și perspectivele de viitor ) Elevii Influență

accidentală și personală sau organizată? Sunt multi S -D ies din facultate? Există vreo legătură cu cercurile studențești, fraternitățile, consiliile sindicale? Cum merg aceste relații? citind? distribuirea literaturii? Starea de spirit dominantă la elevi și istoria schimbării diferitelor stări de spirit Atitudine față de tulburările studenților? Participare - studenți la demonstrații? Încercări de a fi de acord în prealabil despre asta? Studenții ca propagandiști, pregătindu-i? ) Instituții de învățământ secundar, gimnazii, seminarii etc , școli de comerț și comercial? Natura relației cu studenții? Relația cu noua fază a ascensiunii mișcării în mediul lor? Încercări de a aranja cercuri și cursuri? Au fost acolo (și cât de des) S -D de la elevi proaspăt absolvenți (sau nu-) de la gimnaziu? Căni, lecturi? Distribuirea literaturii? ) Legături cu societatea? Au fost înainte și acum? Printre ce straturi? Pe baza încasărilor de numerar? Distribuirea literaturii? pentru dispozitivul bibliotecilor juridice? pentru a colecta informații și corespondență? Cererea de s -d literatură? Comunicarea în lumea birocratică? printre angajații poștale și telegrafice, feroviare? printre inspecția din fabrică? printre polițiști? printre cler? etc Este de dorit să se familiarizeze cu experiența pe care o au membrii individuali ai comitetului în relațiile lor personale în diferite straturi ) Legături în mediul militar? Rolul intelectualilor și lucrătorilor social-democrați care făceau serviciul militar Legături între ofițeri și grade inferioare? Cum sunt susținute și utilizate aceste conexiuni? Care este semnificația acestor conexiuni în propagandă, propagandă, organizație și alte aspecte? Date deosebit de detaliate sunt de dorit cu privire la aceasta și la întrebările anterioare, având în vedere noutatea problemei și necesitatea de a generaliza și a lega mai mulți pași disparați VIII Starea curentelor revoluţionare şi de opoziţie nesocial-democrate şi atitudinea faţă de acestea ) Direcții liberale populiștii liberali În societate? elevi? "Eliberarea", răspândirea ei (în rândul studenților? în rândul muncitorilor?) și influența? Există cercuri de eliberare? Relația lor cu S -D Interesul pentru "eliberare" la social-democrați cercuri și punctul de vedere asupra ei Sunt adunările generale cu polemici folosite pentru propagandă și agitație? ) S -r O istorie detaliată a apariției lor în zonă? Când? Trecerea la s -p , influența "Economismului" Natura și compoziția conexiunilor lor, cercuri? veterani? elevi? muncitorii? Lupta împotriva social-democraților, cursul și modul ei de conduită? Asociația grupurilor de social-democrați si s -r Un istoric detaliat al acestora, date despre muncă, pliante, rezoluții de grup etc "ÎN Lviv Cnn· ■ ray·, W- И · U - - Condiții speciale de slăbiciune sau forță a s -p ? Hobby-uri teroriste în rândul studenților? într-un mediu de lucru? Rabbt s -r h țărănimea? natura legăturilor și activităților lor acolo? Impactul "programului lor agrar"? ) Alte grupuri și direcții "Libertate" "Partidul Muncitoresc al Eliberării Politice a Rusiei" ), mahaeviți*'), divizioniştii muncitorilor etc Caracteristici de opinii, atitudine față de social-democrați, date despre legăturile și activitatea lor tipărite dintr-o copie păstrată despre arhiva Eastpart Semnătura: N Lenin Despre împrejurările părăsirii redactorului "Scântei") Geneva februarie Dragi tovarăși! Întrucât în broșura dumneavoastră vă referiți la împrejurările care au determinat demisia mea din redacția Iskra, vă voi ruga să acordați spațiu în anexa la pamfletul dumneavoastră pentru răspunsul meu către tovarăș Plehanov către tovarăș Martov din ian , publicată în pamfletul lui Martov despre lupta împotriva "stății de asediu" Tov Plehanov consideră inexactă prezentarea mea a problemei în

scrisoarea adresată redactorului Cu toate acestea, nu a făcut și nu a putut să ofere o singură corecție de fapt Mi-a completat prezentarea doar cu o redare inexactă a unei conversații private dintre mine și el În general, consider referirile la conversații private ca un semn sigur al absenței unor argumente serioase Eu încă sunt de aceeași părere că tovarășul Plehanov despre referiri la conversații private ale tovarășului Martov (Protocoale Ligii, p ), și anume că este greu de "reprodus cu exactitate" astfel de conversații și că o "polemică" despre ele "nu va duce la nimic" Dar din moment ce tovarășul Plehanov a citat deja convorbirile noastre private, mă consider îndreptățit să le explic și să le completez, mai ales că aceste conversații au avut loc în prezența unor terți Prima conversație, când tovarăș Plehanov a vorbit despre decizia sa *) de a demisiona în cazul dezacordului meu necondiționat cu cooptarea, a avut loc în ziua în care s-a încheiat Congresul Ligii, seara, și pe *) Tov Plehanov, în eforturile sale de precizie, a fost puțin exagerat de zel, remarcând: Plehanov nu avea dreptul să decidă să coopteze, deoarece cooptarea este unanimă conform Regulilor Acesta nu este un amendament, ci o picătură, deoarece carta interzice, în lipsa unanimității, anumite acțiuni organizatorice, și nu decizii care sunt prea des luate de mulți oameni doar în aparență și nu se transformă în acțiuni încă o zi dimineața, în prezența a doi membri ai Consiliului de Partid Conversația s-a învârtit în jurul chestiunii concesiunilor către opoziție Plehanov a insistat asupra necesității de a ceda, considerând fără îndoială că opoziția nu se va supune nici unei decizii a Consiliului de Partid și că o scindare completă a Partidului ar putea avea loc imediat Am insistat că, după ceea ce s-a întâmplat în Ligă, după măsurile luate de reprezentantul Comitetului Central la Congresul său (și tovarășul Plehanov a participat la discuția fiecăreia dintre aceste măsuri și le-a aprobat pe deplin) a fost imposibil să cedezi anarhiștilor individualism și că acțiunea unui grup literar special (pe care l-am recunoscut în repetate rânduri în conversațiile mele cu Plehanov ca fiind destul de acceptabilă, contrar părerii sale) nu înseamnă, poate, neapărat o scindare Când conversația s-a îndreptat către demisia unuia dintre noi, am spus imediat că voi demisiona, nevrând să mă amestec în încercarea lui Plehanov de a soluționa conflictul, pentru a încerca să evit ceea ce el considera o scindare Tov Plehanov este atât de amabil cu mine acum, încât nu poate găsi alt motiv pentru pasul meu decât cea mai lașă evaziune Ca să înfățișez această proprietate a mea în cele mai vii culori, tovarășe Plehanov îmi atribuie cuvintele: "Toată lumea va spune: Evident, Lenin greșește dacă Plehanov s-a despărțit de el" Culorile sunt suprapuse gros, desigur! Atât de gros încât iese până și tovarășul neobservat Plehanov este o inconsecvență clară Dacă aș fi sigur că "toată lumea" l-ar găsi pe Plehanov drept (cum crede modest Plehanov pentru el însuși), și dacă aș considera că este necesar să țin cont de opinia tuturor, atunci este evident că nu m-aș fi decis niciodată să mă despart de Plehanov, că m-am dus, l-ar urma și în acest caz Tov Plehanov, dorind să-mi prezinte comportamentul ca fiind cel mai rău și care decurge din cele mai rele motive, mi-a atribuit un motiv lipsit de sens Parcă îmi era atât de frică să nu mă despart de Plehanov în vreun fel încât m-am despărțit de el Camarad Plehanov De fapt, gândul meu a fost: mai bine ies, pentru că altfel părerea mea divergentă va interfera cu încercările lui Plehanov de a face pace Nu vreau să interferez cu încercările; poate că vom ajunge la o înțelegere pe termeni de pace, dar nu consider posibil să fiu responsabil de redacția, pe care cercurile străine forțează astfel candidații Câteva zile mai târziu, am fost de fapt să-l văd pe Plehanov

împreună cu un membru al (sovietic), iar conversația noastră cu Plehanov a urmat următorul curs: "Știți, există uneori soții atât de scandaloase", a spus Plehanov, "pe care trebuie să cedeze pentru a evita isteria și un scandal puternic în fața publicului "Poate", i-am răspuns, "dar trebuie să cedem în așa fel încât să ne păstrăm puterea de a preveni un alt "scandal"* "Ei bine, a pleca înseamnă a renunța la tot", a răspuns Plehanov "Nu întotdeauna", am obiectat și m-am referit la exemplul lui Chamberlain Gândul meu a fost exact cel pe care l-am exprimat prin tipărire: dacă Plehanov reușește să realizeze o pace acceptabilă pentru majoritatea, în rândurile cărora Plehanov a luptat atât de mult și atât de energic, atunci și eu? Nu voi începe un război; dacă nu reușește, îmi voi rezerva libertatea de acțiune pentru a demasca "soția scandaloasă", dacă nici măcar Plehanov nu o calmează și nu o calmează În aceeași conversație, i-am spus lui Plehanov (care nu cunoștea încă condițiile opoziției) "decizia" mea de a intra în Comitetul Central (aș putea "hotarâ" acest lucru, dar, desigur, toți membrii Comitetului Central aveau a fi de acord) Plehanov a fost destul de simpatic cu acest plan, ca o ultimă încercare de a se înțelege cu "soția scandaloasă", cel puțin pe orice bază Când într-o scrisoare către Plehanov din noiembrie , mi-am exprimat părerea că ar putea pur și simplu să predea editorii martoviților, Plehanov a răspuns ( noiembrie) "Se pare că ați înțeles greșit intențiile mele I-am explicat din nou ieri tovarășului V-y"**) (un membru al Comitetului Central, care a fost la Congresul Ligii) Același tovarăș Pe noiembrie, Plehanov i-a scris lui V Plehanov despre chestiunea grăbirii sau amânării publicării Iskra nr cu un anunț al congresului: Iskra, sau ) refuza acest lucru lui Martov și apoi îl va publica într-un prospect special În ambele cazuri, acest lucru aduce în atenția publicului despre scindare, și tocmai asta trebuie să evităm acum "(sublinierea mea N L ) Pe noiembrie, Plehanov i-a scris aceluiași tovarăș: "Ce părere aveți despre cooptarea imediată a lui Martov și a altora? Încep să cred că acesta ar fi cel mai simplu mod de a rezolva problema Nu vreau să acționez fără tine " (italicele lui Plehanov) Din aceste pasaje reiese clar că Plehanov încearcă să acționeze solidar cu majoritatea, dorind să coopteze redacția doar pentru pace și sub condiția păcii, deloc pentru război cu majoritatea Dacă s-a întâmplat contrariul, atunci a arătat doar că căruciorul - individualismul anarhist a mers prea departe în tactica de boicot și dezorganizare; cele mai puternice frâne nu au funcționat Acest lucru este foarte regretabil, desigur, iar Plehanov, care dorea cu sinceritate pacea, s-a trezit într-o poziție neplăcută; dar nu pot da vina pentru asta numai pe mine În ceea ce privește cuvintele lui Plehanov despre mine că am cedat tăcerea pentru un "echivalent" potrivit și declarația mândră: "Nu am considerat necesar să-i cumpăr tăcerea", acest dispozitiv polemic produce o impresie comică în comparație cu cuvintele pe care le-am citat mai sus din scrisoare din noiembrie Plehanov a fost cel care a acordat cea mai mare importanță chestiunii tăcerii, a nu aduce la cunoștință publicului despre scindare!*) Ce este mai firesc dacă-i aduc consimțământul meu și la aceasta cu condiția păcii? Vorbind despre o concesiune "pentru un echivalent" și despre o "cumpărare" face să ne așteptăm doar ca data viitoare Plehanov să informeze publicul despre pregătirea de către Lenin a cardurilor de credit contrafăcute pentru astfel de achiziții La urma urmei, acest lucru s-a întâmplat în timpul certurilor de emigranți - există o atmosferă potrivită scrisoarea tovarășului Plehanov ne face să se gândească involuntar: nu trebuie să-și cumpere acum dreptul de a fi în minoritate? Tactica minorității din

așa-zisul nostru organ de partid a fost deja decisă Trebuie să încercăm să ascundem problemele și faptele controversate care au condus cu adevărat la divergența noastră Trebuie să încercăm să dovedim că Martynov a fost mult mai aproape de Iskra decât de Lenin - exact cum, în ce anume și în ce măsură, acest lucru va fi tratat de editorii confuzi ai noii Iskra pentru mult timp de acum încolo Este necesar să condamnăm în mod fariseic indivizii în polemici - și să reducem de fapt întreaga luptă la o campanie împotriva individului, fără să ne oprim măcar la a atribui "inamicului" calități malițioase foarte incoerente, de la cea mai nesăbuită simplitate la cea mai lașă evaziune Dacă ar ieși mai puternic Și noii noștri aliați, tovarășe Plehanov și Martov, iese atât de puternic, încât în curând nu vor fi în niciun fel inferiori celebrilor bundiști cu faimoasa lor "murdărie" *) O propunere Plehanov a fost cel care a insistat cu o energie deosebită asupra nepublicării procesului-verbal al Ligii și a sfârșitului procesului-verbal al Congresului Partidului, sfârșit în care Plehanov declară că își asumă toată responsabilitatea morală pentru acțiunea directă împotriva vechiului sos -numit comitet de redacție, finalul în care își exprimă speranța că nu s-a sărăcit Partidul forțelor literare, o declarație numită de un membru al minorității o frază de paradă în stil pseudo-clasic - Aliații mă bombardează cu atâta sârguință din cărămizile lor, încât mă gândesc: nu este aceasta o conspirație a două treimi din teribila troică? Nu ar trebui să mă prefac că sunt jignit? Să strigăm despre "starea de asediu"? La urma urmei, uneori este atât de convenabil și atât de benefic Totuși, pentru a deveni un adevărat susținător al minorității, tovarășe Plehanov va trebui, probabil, încă să facă doi pași mici: în primul rând, să admită că tovarășul apărător Martov și Axelrod la congres (și acum asidui tăcuți de ei) formularea paragrafului primului statut exprimă nu un pas spre oportunism, nu o retragere din individualismul burghez, ci sământa noului Akimov, cu adevărat social-democrat -Martov și Martynovsky-Akselrod opinii organizaționale În al doilea rând, să recunoaștem că lupta împotriva minorității de după congres nu a fost o luptă împotriva încălcărilor flagrante ale disciplinei de partid, împotriva metodelor agitaționale care doar stârnesc indignare, nu o luptă împotriva anarhismului și a frazetismului anarhist (vezi pp , , , , , , și multe alte protocoale ale Ligii), ci lupta împotriva "stăţii de asediu", birocrației, formalismului etc Întrebările controversate de acest fel vor trebui tratate în detaliu într-un pamflet în curs de pregătire pentru publicare Între timp deocamdată, să ne uităm îndeaproape la galeria tipurilor lui Gogol, deschisă de corpul nostru de conducere, care a făcut o regulă de a pune cititorilor ghicitori Cine seamănă cu simplul Sobakevici, călcând pe mândria tuturor, adică pe calusuri? Cine este ca evazivul Cicikov, care, alături de sufletele moarte, cumpără și tăcerea? Cine este pe Nozdrev și Hlestakov? pe Manilov și pe Skvoz-nik-Dmukhanovsky? Ghicitori interesante și instructive "Controversa principială" // Lenin, t Comentariu asupra procesului-verbal al celui de-al Doilea Congres al Ligii Străine Russk Revoluţionar Social Democrație* Geneva Scrisoare către Glebov (B N Noskov) *')· / X- Dragă tovarășă! Repetați din nou că dorința de a intra în redacția Organului Central a fost exprimată de "Comitetul Central" La rândul meu, trebuie să repet că acest lucru este, într-o mică măsură, inexact Când ați declarat oficial că binecunoscuta declarație a Comitetului Central a fost adoptată în unanimitate de către întregul membru al Comitetului Central, cu excepția unuia, eu imediat (la /VPI- ) am răspuns că nu este adevărat Declarația a fost semnată de din cei nouă membri ai

Comitetului Central care s-au aflat recent în ea, iar acești trei, în mod destul de ilegal, l-au declarat pe tovarășul Osipov ) nu membru al Comitetului Central, care mi-a spus în scris că se consideră un membru al Comitetului Central ca și până acum Era ilegal să declari un tovarăș pensionat fără să-i explice Ambele argumente conform cărora dumneavoastră și cei doi colegi ați apărat această nelegiuire sunt în mod clar insuportabile Ați făcut referire la faptul că tovarășul Osipov și-a anunțat oficial demisia la ședința ordinară anterioară a Comitetului Central Acest lucru nu este adevărat, deoarece la sfârșitul lunii mai (adică, la o lună după această întâlnire, care a avut loc în februarie sau martie), am numărat încă membri ai Comitetului Central, ceea ce este confirmat prin acordul / X- , semnată de trei membri ai Comitetului Central și o scrisoare atașată prezentului acord Ați făcut referire la faptul că, după ședința sus-menționată a Comitetului Central, tovarășul Osipov a intrat într-un comitet local, lucru pe care un membru al Comitetului Central nu ar avea dreptul să o facă La aceasta, tovarășul Osipov mi-a răspuns în scris și mai devreme că a mers să ia parte la lucrările locale în zona indicată la sugestia lui - acei membri ai Comitetului Central care l-au declarat acum pensionat și că nu a lucrat ca membru oficial al comitetului Mai mult, chiar dacă a existat o intrare incorectă, inacceptabilă conform regulilor, a unui membru al Comitetului Central în comitetul local, tot nu rezultă de nicăieri că îndreptarea acestei nereguli ar necesita neapărat o retragere din Comitetul Central , și nu o retragere din comitetul local În sfârşit, tu însuţi a trebuit să recunoşti în scrisoarea ta către mine că o şedinţă a trei membri ai Comitetului Central a fost informată despre problema controversată a demisiei tovarăşului Osipov Rezolvarea acestei întrebări de către cei trei membri ai Comitetului Central în absența lui Osipov și chiar fără a auzi părerea lui Osipov a fost o nelegiuire evidentă și revoltătoare Desigur, cei trei membri ai Comitetului Central puteau conta pe Consiliul de Partid, aflat în mâna redacției, să le ia partea; Desigur, cei trei membri ai Comitetului Central s-ar putea baza pe un acord încheiat formal sau recunoscut tacit cu susținătorii minorității din Soviet, dar o astfel de circumstanță nu ar elimina ilegalitatea, ci, dimpotrivă, ar întări-o cu elemente de neonestitatea politică A fost la fel de ilegal din partea a membri ai Comitetului Central să accepte demisia tovarășului Travinski, despre care toți membrii Comitetului Central nu fuseseră anunțați înainte de întâlnire Până acum nu ați putut să-mi oferi date exacte despre cui și când a fost anunțată această demisie Ai scapat cu un raspuns care pare o batjocura: "Verifica la colegiul rusesc", din care "colegiu" (toate acelasi colegiu de trei) tocmai ai sosit si cu care "colegiu" nu am mijloace de comunicare decât prin tine! Astfel, contest legitimitatea componenței Comitetului Central și a ultimei sale ședințe (la care a fost adoptată "declarația"), aș avea, așadar, tot dreptul să las fără răspuns propunerea dumneavoastră pentru intrarea mea în redacția Organului Central Dar consider că această propunere provine nu de la Comitetul Central, ci de la trei membri ai partidului și consider că este de datoria mea să-i dau un răspuns motivat, cu atât mai mult cu cât vă referiți la dorința redactorilor din Organul central, v-am exprimat în scris, să mă vedeți printre redactori Crezi că intrarea mea în redacția Organului Central "ar asigura pacea aproape deplină în partid, ceea ce îmi doresc atât de mult" Acesta este "aproape" dvs este foarte tipic! Da, vreau pace în partid și am propus pacea prin tipărire în decembrie în Scrisoarea mea către redactorii Iskra - ("De ce am părăsit redacția?") Am propus din nou oficial pacea în Consiliul de

Partid în ianuarie Pacea nu a fost acceptată în condițiile pe care le-am propus atunci în numele majorității Observ că, spre deosebire de moda actuală de a vorbi despre "pace" în expresii ipocrite, adică prin pace concesiune totală minorității, desconsiderare totală față de majoritate și uitare totală a congresului, am indicat cu siguranță în sovietic ce vreau să spun prin pace în Partid Împreună cu colegul meu de atunci de la Comitetul Central din Soviet, am declarat deschis că prin pace înțeleg curățarea luptei ideologice de socotelile parohiale, dispute și metode de luptă necinstite Lăsați minoritatea să aibă organul central, majoritatea să aibă Comitetul central", am sugerat apoi, "să chemăm pe toată lumea să oprească orice boicot, orice ceartă parohială, de cooptare și să ne certăm într-o manieră camaradeșească despre diferențele noastre și despre motivele dezacordului nostru la congres, să obișnuim partidul cu o examinare onesta și demnă a disputelor sale interne Apelul meu a fost ridiculizat de Plehanov și Martov Nu sunt surprins că au luat decizia rușinoasă de a nu publica procesul-verbal al Consiliului, în ciuda insistențelor unei minorități în Consiliu, și anume, ambii reprezentanți ai Comitetului Central, și că trei membri ai Comitetului Central au acum (în secret ) s-au alăturat acestei decizii Cine aranjează o pace ipocrită, profitând de accidentele inevitabile în viața revoluționarilor ruși și dând afară pe cei care gândesc diferit față de Comitetul Central*, nu poate decât să se străduiască să ascundă de membrii Partidului încercarea de a încheia o pace pace la timp și cinstit Din fericire, am motive să cred că acest truc jalnic de a înșela Partidul nu va reuși și că procesul-verbal al Consiliului va vedea în cele din urmă lumina zilei După ce redacția, care capturase sovietul, mi-a respins în râs oferta de pace, am declarat în același timp că consider că congresul este singura ieșire sinceră Tactica minorității (inclusiv Plehanov) este să țină în mâinile lor redacția Organului Central și al Sovietului, să reprezinte verbal în aceste instituții centrale interesele întregului partid și, în același timp, în faptă, pentru a realiza, pe lângă congres, reorganizarea Comitetului Central în interesul minorității , nu pot considera această tactică o luptă corectă Fără oferte *) Acest lucru este valabil în primul rând pentru tovarășul Osipov și apoi, desigur, pentru mine, pentru că propunerea de a intra în redacția Organului Central echivalează cu o propunere de părăsire a Comitetului Central, cu susținători ai unor astfel de tactici, nu m-am alăturat niciodată și nu consider că este posibil să mă alătur În plus, din ianuarie a devenit destul de clară fizionomia noii Iskra, acel organ central al bârfelor și al disputelor, al confuziei în raționament și cochet cu oportuniștii, stabilirea de conturi personale, căutarea dezacordurilor Că noua Iskra este organul cercului, organul noii "tendințe", este văzut acum de toată lumea, și chiar de redacția însuși, care la început s-a angajat să apere "continuitatea", dar în prezent este scuipând sistematic pe vechea Iskra Întrebarea este, în ce sens putem vorbi acum despre lume? Dacă prin ea înțelegem curățarea luptei ideologice de disputele de cooptare, atunci și acum sunt pe deplin pregătit să accept pacea și să reînnoiesc propunerea mea făcută în Consiliu Dacă totuși prin pace înțelegem încetarea luptei ideologice, reconcilierea cu direcția, sau mai bine zis, fizionomia, lipsită de orice direcție a noii Iskra, atunci o astfel de "pace" poate fi propusă doar de oameni lipsiți de principii sau ipocriti, sau care privesc organele de partid de parcă ar fi fost hârtie tipărită (Druckerschwärze - cerneală de tipar, cum a numit unul dintre "conciliatori" literatura noii Iskra) Dacă editorii noii Iskra, care și-au redus aproape întreaga lor poziție

"principială" la atacuri personale asupra mea, la persecuția a ceea ce au numit "leninism" și la căutarea dezacordurilor cu mine, își exprimă acum dorința de a mă vedea în redacție, apoi ei înșiși recunosc prin aceasta că nu își iau în serios scrierile, că au alcătuit întreaga controversă doar "pentru cooptare" și sunt gata să abandoneze toate noile lor "principii" după co- optiunea a fost realizata cu succes În ceea ce mă privește, resping ca nedemnă însăși propunerea ca majoritatea să poată renunța la lupta de partid pentru poziție, la lupta pentru o direcție consistentă, la lupta împotriva cerculismului Consider că este dreptul și datoria mea inalienabilă să duc această luptă, împreună cu susținătorii de principiu ai majorității, al cărei număr crește în Rusia După părerea mea, această luptă trebuie dusă în mod deschis, pentru că istoria conflictului a fost deja făcută publică în țara noastră, iar orice ascundere ulterioară a lui de ochii lumii ar fi meschină și absurdă, prelungind criza Scrieți că intrarea mea în actualul comitet editorial al Iskra este "fără îndoială dorită de multe comitete" Afirm cu regret că, de data aceasta, spui o minciună deliberată Nici un singur comitet nu și-a exprimat încă, în condițiile actuale ale luptei, o asemenea dorință Este exprimat doar de cercul de redactori ai Centralei Organ și * trei membri ai Comitetului Central, care văd apogeul înțelepciunii politice în a mustra majoritatea cu minoritatea și minoritatea cu majoritatea Îmi permit să mă gândesc că nu ar trebui să socotesc nu cu voința unui politician, ci cu voința întregului partid, care și-a stabilit metoda de exprimare formală a acestei voințe: congresul Îmi permit să cred că un lider care adoptă o anumită linie la congres și conduce o parte a partidului pe această linie își pierde dreptul la respect și chiar la o atitudine serioasă față de cuvintele sale dacă trece de partea adversarilor săi Referirea dvs la "multe comitete" este extrem de instructivă și semnificativă, în ciuda inconsecvenței sale cu adevărul Această referire mărturisește o bucată de conștiință de partid, despre prezența unei anumite conștiințe că instituțiile oficiale desemnate de partid trebuie să țină cont de voința acestui partid, întreprinzând propriile modificări în componența și conducerea centrelor Dacă această conștiință nu ar fi fost întunecată în tine de poziția confuză pe care ai luat-o, atunci ai vedea cu ușurință că nu există altă modalitate de a cunoaște cu adevărat dorința reală a multor comitete, cu excepția congresului Dar dacă referirea ta la "multe comitete" trădează o parte din conștiința partidului, atunci, în același timp, această referire mărturisește mai clar decât orice altceva despre o conștiință agitată De aceea vă este mai frică de focul congresului pentru că simțiți o contradicție strigătoare între politica voastră de aventură și voința Partidului Considerațiile mele generale cu privire la ipocrizia reconcilierii întreprinse de dumneavoastră sunt pe deplin confirmate de o serie de fapte suplimentare Trei membri ai Comitetului Central admiră acum "proeminența" Organului Central, în timp ce în martie acești trei membri ai Comitetului Central au redactat o declarație cu regret că unii scriitori de Partid (majoritatea prezentei ediții a Organului Central) căzuse în oportunism Apropo de "pace", acești trei membri ai Comitetului Central au dizolvat Biroul de Sud (colegiul agenților Comitetului Central) pentru că în el lucrau susținători ai majorității care au avut îndrăzneala să agite pentru congres Vorbind despre reconcilierea celor două părți în conflict, cei trei membri ai Comitetului Central organizează o conferință cu reprezentanții unei părți, ignorând-o pe cealaltă Ce depravare introduc în Partid aceste afaceri private, private, care privesc interesele vitale ale întregului

Partid și care sunt atât de atent ascunse de acesta, în ciuda absenței oricărei necesități de secret conspirativ Care este masa reciprocă - Neîncrederea și suspiciunea sunt introduse prin aceste șmecherii pe spatele Partidului în întreaga viață a Partidului! Chiar astăzi, un tovarăș din Rusia îmi scrie despre zvonurile despre aceste tranzacții: în minoritate s-au format părți, spun ei în cercurile de partid; se cere în primul rând cooptarea lui Dan și Troțki la Comitetul Central și nu mai vrea să știe nimic Un altul este de acord cu conferințe; al treilea se mulțumește cu o declarație a Comitetului Central Și această parte include Yuzhny Rabochy (care pe bună dreptate văd în crearea unui organ popular nimic mai mult decât o restaurare mascată a Yuzhny Rabochy, care a fost închisă de congres) Nu știu ce este adevărat în aceste zvonuri de partid Dar că minoritatea este formată din grupuri eterogene, că tovarășul Brooker ), de exemplu, probabil că nu participă deloc la "ultimatumul" minorității și la toate disputele de cooptare, că grupul "Murcitor din Sud" reprezintă un nuanță semnificativ diferită, toate acestea sunt fapte bine-cunoscute familiare oricui a studiat Congresul nostru de Partid Nu vedeți cu adevărat cât de umilitoare este această umilință de grupuri individuale care se desfășoară pe la spatele Partidului? Este posibil să fii surprins că ipocrizia celor trei membri ai Comitetului Central provoacă o neîncredere totală în ei din partea majorității, care stă departe de toate aceste trucuri? Este de mirare că "pacea" începută prin încasarea celor care agită pentru congres este privită drept pragul unei jonglari sistematice cu opinia publică de partid? că majoritatea presupune o înțelegere între Comitetul Central și Organul Central (și, în consecință, Soviet) privind introducerea forțată a minorității în comitete, nepublicarea rezoluțiilor majorității (Sankt Petersburg și Rezoluțiile lui Ekaterinoslav au fost amânate cu mai mult de o lună) etc Sper că veți înțelege acum de ce, având în vedere situația actuală a partidului, nu se poate pune problema de a intra în redacția Organului Central Afirmația dumneavoastră că m-am "abținut" să votez în chestiunea cooptarii celor trei în Comitetul Central nu este adevărată Protest cu tărie împotriva recunoașterii "alegerilor ca fiind valabile" Aceasta este o nouă fărădelege Trei membri ai Comitetului Central sunt obligați să ia în considerare toate protestele mele și abia după aceea ridică problema cooptației Conform cartei, cooptarea este unanimă, nu mi s-a dat acordul În consecință, fără a aduce cauza în fața Consiliului, nu se poate vorbi de cooptare Decizia Consiliului (dacă depuneți în mod ilegal o chestiune de cooptare în viitor în așteptarea verificării componenței Comitetului Central de către toți membrii Comitetului Central) trebuie să-mi fie comunicate împreună cu procesul-verbal al Consiliului Nu vă pot împărtăși regretul că nu a trebuit să ne vedem După trucurile tale cu tovarășul Osipov și atitudinea ta față de acest cuvânt (acordul / V- ), nu vreau să am nicio relație cu tine, cu excepția celor pur oficiale și exclusiv scrise tipărite dar manuscrisul păstrat în arhivele Institutului Lenin Semnătura: Membru al Centralei K I Lenin V Leppy Articole si discursuri, I- unsprezece Liberal de ajutor Deși serviciul ne este drag la nevoie, Dar nu toată lumea știe să-l ia, Nu lăsați fuga să-l contacteze pe Struve, Struve obligărește este mai periculos decât inamicul! În ultimul număr (nr ) din Eliberarea domnului Struve sunt tipărite următoarele rânduri instructive: Procesul de stratificare în cadrul așa-numitului Partid Muncitoresc Social Democrat Rus a intrat într-o nouă fază Centraliştii extremi ("leninişti", "solidi", "bolşevici") încep să piardă teren sub picioare, iar poziţia adversarilor lor devine din ce în ce mai

puternică - cel puţin în "coloniile" din străinătate "Menșevicii" (marhiștii) câștigă pretutindeni aproape peste tot, acaparând un număr tot mai mare de organe de partid, în timp ce grupurile și indivizii se desprind de "bolșevicii" care, deși nu acceptă complet "platforma" minorității, totuși o fac nu doresc să ducă o luptă împotriva acestuia din urmă și să se străduiască să instaureze pacea în partidul până acum neliniştit "Conciliatori" apar pe scenă, dorind să pună capăt unei lupte indecente în care oamenii au încetat să-i înțeleagă nu numai pe alții, ci și pe ei înșiși Apariția acestor "conciliatori" îi obligă pe centraliștii ireconciliabili să iasă cu o "editură de literatură de partid social-democrat dedicată apărării poziției de principiu a majorității celui de-al doilea Congres al Partidului" (Declarațiile lui V Bonch-Bruyevich și N Lenin) În fața noastră sunt trei produse ale acestei noi edituri: ) La petrecere Geneva Pg Pret Sant pf ) Galerie Jos bonapartismul! Geneva Pg Pret sant pf ) Galerie și Privat Neînțelegerile noastre Geneva Pret sant p f> Conținutul principal al acestor trei pamflete constă într-o elucidare critică a unor metode cu adevărat deloc impecabile ale luptei "menșevici" împotriva "majorității" și în apărarea tezei conform căreia convocarea unui al treilea congres pentru aplanarea tensiunilor de partid nu este doar posibil, dar necesar Stați formal, din punct de vedere al loialității partidului, într-o poziție mai solidă, "bolșevicii" sunt inferiori în esență adversarilor lor În esență, aceștia din urmă apără acum ceva mai vital și mai capabil decât "bolșevicii" Din nefericire, doar această apărare este efectuată nu în totalitate sau, mai degrabă, complet incorect, ajungând adesea la o indecență evidentă în alegerea mijloacelor Nenumărate articole pot servi drept exemplu de astfel de protecție incorectă în ultimul timp în Iskra și broșura recent publicată de N Trotsky: Sarcinile noastre politice (Tactical and Organizational Questions) Geneva K Pagină Pret sant Distinsă în multe locuri prin vorbăria inactivă, ea ia însă, pe bună dreptate, sub protecția sa anumite idei cu care cei interesați de literatura social-democrată sunt deja familiarizați din scrierile dlui Akimov, Martynov, Krichevsky și alți așa-numiți "economiști" Este doar păcat că pe alocuri autorul aduce privirea acestuia din urmă într-o caricatură Cât de mult ne bucurăm de nenorocirile partidului nostru! Dar liberalul, prin natura sa politică, nu poate privi slăbirea și dezintegrarea social-democrației fără să se laude Câtă simpatie profund gândită și sinceră pentru esența opiniilor lui Akimov despre minoritate! Dar, într-adevăr, nu stă oare singura speranță pentru vitalitatea, vitalitatea ideologică a liberalismului rus, în vitalitatea oportunismului social-democrat? Noua Iskra nu are noroc cu susținătorii săi Amintiți-vă de celebrul, remarcabil, epocă "Ce să nu faceți" a lui Plehanov i) Cât de subtil a fost concepută această politică de viclenie și concesii personale și cât de stângaci a intrat diplomatul nostru în dezordine Cât de corect a înțeles oportunistul consecvent, domnul Struve, "întorsătura semnificativă" din noua Iskra "Prăpastia" dintre vechea și noua Iskra este acum recunoscută chiar de conducătorii acesteia din urmă Amintiți-vă de afirmația narcisistă a lui Plehanov din Iskra nr că "Akimov nu se teme de nimeni, acum nici măcar nu puteți speria vrăbiile din grădină cu el" Plehanov a rostit aceste cuvinte (care nu au dezvăluit în mod deosebit blândețe și încuviințare față de raboceedeliți), declarând în același timp că la Congresul nostru de Partid "doar unii Akimov au vorbit împotriva marxismului ortodox" Și imediat după aceste declarații narcisiste, un pliant al Comitetului Voronezh (în solidaritate, după cum toată lumea știe, cu camarazii

Akimov și Brucker) este tipărit integral și se dovedește că editorii noii Iskra s-au ascuns de public (nr ) întreaga parte fundamentală pliant, întreaga expresie a simpatiei pentru noua Iskra Cine s-a dovedit a fi ca o vrabie? Ce instituție de partid este acum comparabilă cu o grădină de bucătărie? Amintiți-vă de autorul articolului "Este timpul!" în anexa la nr - din Iskra În calitate de reprezentant sincer și onest al opiniilor susținute la întregul nostru congres de către toți delegații "bolot", acest tovarăș și-a declarat deschis dezacordul cu Plehanov, și-a exprimat sincer opinia că "Akimov a jucat la congres rolul mai mult de fantomă oportunism decât reprezentantul său real Iar biata redacție a trebuit din nou și din nou să se supună unor operațiuni de subofițeri Redactorii au furnizat declarația autoarei articolului "Este timpul!" urmatoarea nota: "Nu putem fi de acord cu această opinie În vederile programatice ale Tovarășului Akimov poartă o pecete clară de oportunism, pe care criticul lui Osvobozhdenie o recunoaște într-unul din ultimele sale numere, remarcându-l pe acel tovarăș Akimov se alătură direcției "realiste" - citiți: revizionist - Nu e frumos? Există oportunism în viziunile programatice ale tovarășului Akimov (cu care au votat împreună, în disputele despre program, aproape întotdeauna, tovarășul Martynov, Brucker și bundiștii, de foarte multe ori delegați ai mlaștinii) există oportunism Dar nu există oportunism în concepțiile sale tactice și organizaționale? Nu este, domnilor, de ce păstrați tăcerea cu privire la aceste ultime opinii, deoarece noua Iskra a adus pompos noi dezacorduri organizaționale și a spus exact ceea ce Martynov și Akimov au spus înainte împotriva vechii Iskra? că chiar și noile diferențe tactice ridicate în timpurile moderne de cea mai nouă Iskra se reduc în întregime la o repetare a ceea ce Martynov și Akimov au spus cu mult timp în urmă împotriva vechii Iskra? Și pe cine citează în sine redacția noii Iskra ca judecător și martor împotriva tovarășului Akimov? - Domnule Struve Judecătorul este bun, chiar este un specialist, cunoscător, campion și expert în probleme de oportunism Cu atât mai semnificativă este opinia acestui martor, chemat chiar de redactori, asupra conținutului opiniilor lui Troțki Dar broșura lui Troțki a fost publicată, nu uitați asta, sub redacția Iskra (nr , p , coloana ) "Noile" opinii ale lui Troțki sunt opinii editoriale aprobate de Plehanov, Axelrod, Zasulich, Starover și Martov Discuții goale și Akimovshchina (din păcate, aceasta din urmă într-o formă de caricatură) acesta este verdictul unui simpatizant al noii Iskra și al unui judecător chemat de aceasta De data aceasta liberalul pretuitor a spus din greșeală adevărul real pliant Ed literatura de partid social-democrat V Bonch-Bruevici şi N Lenin Geneva Fără semnătură greva din Petersburg Greva, care a început pe ianuarie la fabrica Putilov, se desfășoară într-una dintre cele mai maiestuoase manifestări ale mișcării muncitorești Informațiile noastre se limitează până acum la rapoartele ziarelor ruse străine și legale Dar chiar și aceste rapoarte nu lasă nicio îndoială că greva a devenit deja un eveniment politic de o importanță extraordinară Începutul grevei a fost pur spontan Una dintre ciocnirile muncii cu capitalul, care se repetă constant, s-a produs de data aceasta din cauza calculării a patru muncitori de către administrația uzinei Muncitorii s-au ridicat în spirit de solidaritate cerând întoarcerea lor Mișcarea a câștigat rapid putere La ea participă "Societatea Rusă a Muncitorilor din Fabrică" legală, iar greva trece în următoarea fază superioară Societatea muncitorilor juridici a fost subiectul unei atenții deosebite a zubatoviților Și astfel, mișcarea Zubatov își depășește limitele și, începută de poliție în interesul

poliției, în interesul sprijinirii autocrației, în interesul coruperii conștiinței politice a muncitorilor, această mișcare se întoarce împotriva autocrației, devine o explozie a luptei de clasă proletare Social-democrații au subliniat de multă vreme inevitabilitatea unor astfel de rezultate ale zubatovismului nostru Legalizarea mișcării clasei muncitoare, spuneau ei, ne-ar aduce cu siguranță beneficii social-democraților Va atrage în mișcare anumite, mai ales secțiunile înapoiate ale muncitorilor, va ajuta la zguduirea celor care nu vor fi zdruncinați curând, și poate niciodată, de un agitator socialist Și odată atrași în mișcare, interesați de problema destinelor lor, muncitorii vor merge mai departe Mișcarea legală a clasei muncitoare va fi doar o nouă fundație, mai largă, pentru mișcarea social-democrată a clasei muncitoare*) ·) Comparați "Ce să faceți?" N Lenin, p - ") Nu există nicio îndoială că exact asta s-a întâmplat la Sankt Petersburg Două împrejurări au contribuit la extinderea particulară a mișcării: în primul rând, un moment avantajos pentru lupta economică (guvernul trebuie să îndeplinească urgent ordinele ministerelor militare și navale); în al doilea rând, renașterea constituțională în societate Începând o grevă în apărarea camarazilor individuali concediați, muncitorii au trecut la cereri economice largi Ei au cerut o zi de lucru de ore, un salariu minim ( rublă pentru un bărbat și de copeici pentru o femeie), eliminarea orelor suplimentare obligatorii (și plata dublă pentru aceasta), îmbunătățirea condițiilor sanitare și a îngrijirii medicale, etc Greva a început să se transforme într-una generală Ziarele străine relatează vineri, ianuarie ( ) *) că, chiar și conform informațiilor oficiale rusești, de fabrici, fabrici și ateliere cu până la de muncitori și-au oprit munca Avem în fața noastră una dintre marile ciocniri dintre clasa proletariană în curs de dezvoltare și dușmanii săi, ciocniri care își vor lăsa amprenta în anii următori Dar afacerile nu s-au limitat la cerințe economice Mișcarea a început să capete un caracter politic Social-democrații locali au încercat să ia parte la ea (deși, se pare, încă foarte slab) La adunări uriașe ale muncitorilor de câteva mii de oameni s-au discutat revendicările politice și s-au votat rezoluții în favoarea libertății politice Se spune că petiția elaborată de muncitori ar fi împărțită în trei părți Primul stabilește cerințele de drepturi pentru oameni Al doilea este măsurile de combatere a sărăciei oamenilor A treia este măsurile împotriva asupririi muncii de către capital Cerințe ale primei părți: inviolabilitatea persoanei, libertatea de exprimare, de întrunire, de conștiință; școlarizarea obligatorie pe cheltuiala statului, participarea la legislația aleșilor poporului, egalitatea tuturor în fața legii, responsabilitatea miniștrilor, desființarea plăților de răscumpărare, credit ieftin, repartizarea treptată a pământurilor statului către popor, impozitul pe venit (Dacă acest raport este adevărat, arată o refracție extrem de interesantă în mintea maselor sau a conducătorilor lor inconștienți ai programului social-democraților) Corespondent pentru ziarul englez Thè Standar! raportează că au avut loc trei întâlniri la ( ) ianuarie (unul din mii de persoane, celălalt în U) și că au fost adoptate următoarele revendicări politice: ) convocarea imediată a unei adunări constitutive alese prin supunere generală *j Greșeli în numere (aici și mai jos) - și în original /Vm voturi; ) încheierea războiului; ) amnistia totală pentru exilații politici și prizonierii; ) libertatea presei și conștiința ) adunarea și sindicatele Ziare străine din ( ) ian anunță știrile despre viitoarea duminică ( ) ian demonstrații în fața palatului de iarnă cu o petiție "însuși țarului" Muncitorii declară: libertate sau moarte

Delegați ai muncitorilor din Moscova și Libaza trimiși la Sankt Petersburg Acestea sunt informațiile limitate și neverificate pe care le avem în acest moment Evident, mișcarea nu a atins încă cel mai înalt stadiu de dezvoltare și trebuie să așteptăm ca evenimentele să evalueze pe deplin ce se întâmplă Unul este impresionat de tranziția uimitor de rapidă a mișcării de la temeiuri pur economice la temeiuri politice, solidaritatea și energia extraordinară a zeci și sute de mii de proletariat - și toate acestea în ciuda absenței sau nesemnificației unui social-democrat conștient impact Primitivitatea concepțiilor socialiste în rândul unora dintre liderii mișcării, vitalitatea credinței naive în țar în rândul unor elemente ale clasei muncitoare nu diminuează, ci mai degrabă sporesc, semnificația instinctului revoluționar al proletariatului care se sparge prin Protestul politic al clasei oprimate avansate și energia ei revoluționară sparge toate barierele, atât externe, sub formă de interdicții polițienești, cât și interne, sub forma întârzierii și înapoierii ideilor unora dintre lideri Munca social-democrației din ultimii zece ani și lecțiile mișcării muncitorești din acest timp au dat roade, revărsând ideile de socialism și luptă politică pe cele mai largi canale Proletariatul arată în practică că în arena mișcării politice din Rusia nu există două forțe (autocrația și societatea burgheză), așa cum unii erau dispuși să gândească lași Proletariatul ne arată forme cu adevărat înalte de mobilizare a forțelor de clasă revoluționare; mobilizarea nu este, desigur, asociată cu manifestări secundare din unele dume ale orașului, ci cu mișcări de masă precum demonstrația de la Rostov și grevele din sud din Iar această nouă și mai înaltă mobilizare a forțelor revoluționare ale proletariatului ne aduce cu salturi și mai aproape de o acțiune și mai hotărâtă, și mai conștientă împotriva autocrației! "Înainte* L" j ianuarie (a) içoj Fără semnătură "Tar-tată * și baricade Aruncând o privire generală asupra evenimentelor din Duminica Sângeroasă, cineva este cel mai impresionat de această combinație dintre credința patriarhală naivă în țar și o luptă acerbă de stradă, cu armele în mână, împotriva guvernului țarist Prima zi a revoluției ruse, cu o forță uimitoare, a adus față în față Rusia veche și nouă, a arătat agonia credinței țărănești primordiale în preotul-țar și nașterea unui popor revoluționar în fața proletariatului urban Nu degeaba ziarele burgheze europene spun că Rusia pe ianuarie nu mai este ceea ce era Rusia pe ianuarie Nu degeaba ziarul social-democrat german pe care l-am numit mai sus amintește cum a început mișcarea muncitorilor în Anglia în urmă cu de ani, cum în muncitorii britanici au protestat în demonstrații de stradă împotriva interzicerii sindicatelor muncitorilor, cum în În , lângă Manchester, au lucrat la întâlniri uriașe ale "cartei poporului", iar pastorul Stevens a proclamat că "orice om liber care respiră aerul liber al lui Dumnezeu și umblă pe pământul liber al lui Dumnezeu are dreptul la propria sa vatră" Și același pastor îi invita pe muncitorii adunați să ia armele Aici, în Rusia, în fruntea mișcării s-a dovedit și un preot, care într-o zi a trecut de la un apel - de a merge cu o mijlocire de pace la țar însuși - la o chemare de a începe o revoluție - Tovarăşi, muncitori ruşi! - a scris preotul Georgy Gapon, după o zi sângeroasă, într-o scrisoare citită la o întâlnire a liberalilor: "Nu mai avem țar Un râu de sânge a curs astăzi între el și poporul rus Este timpul ca muncitorii ruși să înceapă să lupte pentru libertatea oamenilor fără el Te binecuvântez pentru azi Mâine voi fi printre voi Astăzi sunt foarte ocupat să lucrez pentru cauza noastră Acesta nu este preotul Georgy Gapon care vorbește Asta spun acele mii și zeci de mii, acele milioane

și zeci de milioane de muncitori și țărani ruși care până acum puteau crede naiv și orbește în țar-tată, să caute alinare din situația sa insuportabil de dificilă de la "însuși" țar-tată, să învinuiască toate ultrajele, violența, arbitrariul și jaful doar funcționarii care înșală țarul Lungi generații de asupriți, sălbatici, abandonați în colțurile ursoase ale vieții țărănești au întărit această credință Fiecare lună din viața unei noi Rusii urbane, industriale, alfabetizate a subminat și a distrus această credință Ultimul deceniu al mișcării muncitorești a adus în prim-plan mii de proletari social-democrați avansați care au rupt în mod destul de conștient această credință A educat zeci de mii de muncitori în care instinctul de clasă, întărit în lupta grevă și în agitația politică, a subminat toate fundamentele unei astfel de credințe Dar în spatele acestor mii și zeci de mii stăteau sute de mii și milioane de oameni muncitori și exploatați, umiliți și insultați, proletari și semiproletari care mai puteau avea o asemenea credință Nu puteau merge la răzvrătire, puteau doar să cerșească și să cerșească Sentimentele și starea lor de spirit, nivelul lor de cunoștințe și experiența politică au fost exprimate de pr Georgy Gapon, și aceasta este semnificația istorică a rolului jucat la începutul revoluției ruse de un om care ieri era necunoscut de nimeni, astăzi care a devenit eroul zilei la Sankt Petersburg și în spatele Sankt-Petersburgului întreaga presă europeană Acum este clar de ce social-democrații din Sankt Petersburg, ale căror scrisori le-am citat mai sus, au fost la început și nu au putut să nu fie neîncrezători în Gapon Un bărbat care purta sutană, credea în Dumnezeu și acționa sub înaltul patronaj al lui Zubatov și al departamentului de securitate, nu putea decât să inspire suspiciuni Sincer sau nesincer, și-a sfâșiat sutana și și-a înjurat apartenența la o clasă ticăloasă, clasa preoților care jefuiesc și corup poporul, nimeni nu putea spune acest lucru cu siguranță, în afară poate de oameni care îl cunoșteau pe Gapon îndeaproape, adică în afară de o mână minusculă de oameni Doar evenimentele istorice care se desfășoară ar putea decide acest lucru, doar fapte, fapte și fapte Iar faptele au decis această întrebare în favoarea lui Gapon Va reuși Social Democrația să stăpânească această mișcare spontană? Tovarășii noștri din Sankt Petersburg s-au întrebat îngrijorați, văzând creșterea necontrolat de rapidă a grevei generale, care cuprindea părți neobișnuit de largi ale proletariatului, văzând irezistibilitatea influenței lui Gapon asupra unor asemenea mase "cenușii", care ar fi putut fi duse chiar și de către un provocator Iar social-democrații nu numai că nu și-au făcut iluzii naive cu privire la posibilitatea unei mijlociri pașnice, s-au certat cu Talon, ci și-au apărat direct și hotărât toate punctele de vedere și toate tactici Iar istoria pe care masele muncitoare au făcut-o fără social-democrație a confirmat corectitudinea acestor puncte de vedere și a acestor tactici Logica poziției de clasă a proletariatului s-a dovedit a fi mai puternică decât greșelile, naivitatea și iluziile lui Gapon Marele Voievod Vladimir, acţionând în numele ţarului şi cu toată puterea ţarului, s-a angajat prin isprava sa de călău să arate maselor muncitoare exact ceea ce social-democraţii au arătat mereu şi le vor arăta prin tipărire şi vorbire Masele de muncitori și țărani, care au păstrat încă un vestigiu de credință în țar, nu au putut declanșa o răscoală, spuneam noi După ianuarie, avem dreptul să spunem: acum pot să meargă și să meargă la răscoală "Tarul-țar" cu masacrul său sângeros al muncitorilor neînarmați însuși i-a împins la baricade și le-a dat primele lor lecții de luptă pe baricade Lecțiile "tatălui-rege" nu au fost în zadar Rămâne social-democraților să aibă grijă să răspândească cât mai larg vestea

zilelor sângeroase ale Sankt-Petersburgului, a unității și organizării mai mari a forțelor lor, a propagandei mai energice a sloganului pe care l-a înaintat de mult: insurecție armată a întregului popor "Înainte* (yáf) ianuarie Fără semnătură De la Colegiul de redacție la "Anunțul privind convocarea Congresului al III-lea"* Editorii Vperyod nu pot decât să-și exprime simpatia arzătoare pentru inițiativa Biroului Rus În sfârșit, s-a făcut un pas energic spre o ieșire de Partid din situația creată de bonapartiștii din străinătate! În secțiunea "De la Partid" plasăm informații despre cât de repede răspund comitetele la apelul biroului Lăsați fiecare grup și organizație, precum și indivizii care se identifică ca Ross, să le urmeze exemplul S -D R P , sau cel puțin cei alăturați în opiniile și simpatiile lor Cel de-al Treilea Congres este convocat pentru prima dată în astfel de condiții când atât componența sa (pe baza Regulamentului Partidului), cât și cursul lucrărilor și dreptul de a participa la el sunt cunoscute dinainte Toți camarazii să folosească mai mult aceste condiții! Să nu uităm că statutul partidului nostru garantează tuturor posibilitatea de a se înscrie la congres (§ din carte: "Orice membru al partidului și orice persoană care are vreo afacere cu partidul are dreptul de a cere ca cererea sa în formularul original să fie predat Comitetului Central, redacției Organului Central sau Congresului Partidului) Lasă-i să profite imediat de această oportunitate Redactorii revistei Vperyod își asumă transmiterea unor astfel de declarații Biroului rus, care a fost constituit acum ca Comitetul de organizare al Congresului Participarea la congres cu vot decisiv este disponibilă numai reprezentanților comitetelor și altor organizații de partid cu drepturi depline, pe baza statutului Dar participarea cu vot consultativ este disponibilă cu permisiunea congresului însuși - oricui și cu permisiunea Comitetului de organizare - delegaților organizațiilor de partid incomplete (§ , nota din statutul partidului: "Comitetul Central este în drept să invite la congres cu vot consultativ delegați ai acelor organizații care nu îndeplinesc condițiile specificate la nota , adică care nu sunt aprobate în rang cu drepturi depline cu un an înainte de congres Este de la sine înțeles că Comitetul de Organizare, convocând un congres în numele majorității comitetelor împotriva voinței Comitetului Central bonapartist și a Sovietului, își asumă toate drepturile Comitetului Central de a convoca un congres ) Redactorii Vperyod, la rândul lor, propun următoarea ordine aproximativă a zilei congresului: Constituirea congresului (regulament, raportul Comitetului de organizare, verificarea mandatelor) Rapoartele delegaților Criza de partid *) Problemă organizațională Atitudine față de răscoală Acord cu democrația revoluționară în scopul răscoalei Atitudine față de liberali Munca în țărănime și sprijin pentru mișcarea țărănească revoluționară Munca printre trupe Îmbunătățirea activității de propagandă și agitație I Alegerea funcționarilor Participarea activă a tuturor membrilor Partidului la elaborarea și pregătirea rapoartelor și rezoluțiilor cu privire la aceste și alte chestiuni majore (precum și la colectarea de materiale pentru rapoarte) este absolut necesară pentru succesul congresului Invităm toți partizanii să se apuce imediat de această muncă Oricine a participat într-un fel sau altul la vicisitudinile crizei partidului poate ajuta congresul prezentându-și pe scurt experiența și opinia sa cu privire la mijloacele de ieșire Oricine a lucrat în orice organizație de Partid sau organizație afiliată Partidului poate oferi cel mai util material; pe baza experienței sale personale, să abordeze diverse aspecte ale problemei organizaționale (Iată un program aproximativ al unor astfel de mesaje: timpul și locul

de muncă; numărul de membri ai organizației, lucrători și intelectuali; relațiile dintre ei; dacă sunt necesare reglementări scrise și de ce fel; alăturarea acestuia, cooptarea și excluderea membrilor , principiul electiv, atitudinea comitetelor față de grupurile de propagandiști, agitatori, organizatori, cercurile raionale și fabricii, comisiile literare și tehnice etc , etc ) ♦) Bebel a adresat o scrisoare lui Lenin, oferindu-se drept arbitru între susținătorii Iskra și susținătorii lui Vperyod Lenin a răspuns că nici el, nici vreun alt susținător al lui Vperyod cunoscut de el nu avea dreptul de a lega întregul Partid cu pașii lor și că propunerea lui Bebel ar trebui, prin urmare, să fie supusă examinării Congresului Partidului convocat de Biroul Rus Considerăm că congresul ar putea trimite această propunere la punctul "Criza partidului" Să-l luăm pe Bedaknin *Vmersdi Câteva materiale despre munca în rândul țăranilor și printre soldați au fost deja livrate redactorilor din Vperyod Cunoaștem un grup care lucrează sistematic la rezumarea experienței membrilor săi în propagandă, agitație și organizare și la întocmirea unui raport pentru congres Ni s-a promis un raport de către un tovarăș care a participat la organizarea rezistenței armate a sutelor de muncitori în cazul unui pogrom evreiesc într-unul din marile orașe, precum și un raport al unui tovarăș care a studiat afacerile militare pe această problemă de lupte de stradă Este de cea mai mare importanță ca tovarăși într-un număr cât mai mare posibil să se apuce imediat de o astfel de muncă Criza partidului a fost elucidată în literatură până în cel mai mic detaliu Discutarea nu poate și nu ar trebui să dureze mult timp Punctul central al lucrării congresului trebuie să fie noile chestiuni de organizare și tactică aduse de noua ascensiune gigantică a mișcării noastre revoluționare Pentru soluționarea acestor întrebări, experiența colectivă a tuturor social-democraților care au participat în vreun fel la mișcare este de o importanță inestimabilă Este necesar doar să colectați această experiență cât mai curând posibil și să o puneți la dispoziție pentru discuție în cadrul congresului Treceți la treabă, tovarăși! Toți cei care prețuiesc mișcarea social-democrată a clasei muncitoare să ia imediat asistență activă congresului Atunci partidul va ieși rapid din perioada de umilire temporară și slăbire pe drumul celei mai active participări la marea revoluție rusă, drumul care duce la victoria asupra inamicului blestemat al poporului rus! "Înainte* Nr februarie (//) içoj purtand o semnatura" Eliberarea și noua Iskra, monarhiștii și girondinii Nr din Osvobozhdeniye conține o recenzie a pamfletului lui Martynov Două dictaturi (aprobat și recomandat de editorii Iskra, vezi nr ) După cum era de așteptat, burghezul liberal nu își ascunde simpatia pentru aripa oportunistă din social-democrația "Alături de lucrarea domnului Akimov" ) Pamfletul lui Martynov este pentru Osvobozhdeniye "una dintre cele mai interesante lucrări dintre toate cele mai recente social-democrații literatură " Cum ar fi putut un liberal să reacționeze diferit la predicarea tailismului, care sperie clasa revoluționară cu perspectiva fatală a participării la un guvern provizoriu și la o "dictatură revoluționară" într-o răsturnare democratică (Martynov, speriat de "iacobinism", confundă această răsturnare? cu o revoluție socialistă!)? Este o coincidență faptul că Osvobozhdenie, în articolul său "O întorsătură semnificativă", a salutat ideea lui Plehanov de a face concesii revizioniștilor? Cum se poate explica afirmația lui Osvobozhdeniye (nr ) că "în esență menșevicii apără acum ceva mai vital și mai eficient decât bolșevicii"? Nu este oare pentru că "singura speranță pentru vitalitatea ideologică a liberalismului rus constă în vitalitatea oportunismului social-

democrat" (vezi publicația noastră Obliging Liberal)? A avut dreptate sau greșit domnul Struve când a afirmat că pamfletul lui Troțki Sarcinile noastre politice, publicat sub redactia Iskra (vezi nr dem suntem deja familiarizați cu literatura din scrierile lui G G Akimov, Martynov și Krichevsky și alți așa-numiți economiști" (nr din Osvobozhdeniye)? Dacă Martynov și Co s-ar fi gândit la aceste întrebări, poate ar fi înțeles ideea uluitoare (o, ce încurcată!) vechea Iskra despre asemănarea relațiilor dintre iacobini iar girondinii, pe de o parte, și între social-democrații revoluționari și oportuniști, pe de altă parte (Această idee a fost prezentată mai întâi, dacă nu ne înșelim, în editorialul nr al Iskra, scris de Plehanov) Au fost girondinii trădători ai cauzei marii revoluții franceze? Nu Dar ei erau apărători inconsecvenți, indeciși, oportuniști ai acestei cauze Prin urmare, ei au fost luptați de iacobini, care au apărat interesele clasei avansate a secolului al XVIII-lea la fel de consecvent precum social-democrații revoluționari au apărat în mod constant interesele clasei avansate a secolului al XX-lea De aceea girondinii au fost susținuți și justificați din atacurile iacobinilor de către trădătorii de-a dreptul la cauza marii revoluții, monarhiști, preoți constituționali etc Nu începi acum să înțelegi ceva, venerabil Girondin Martynov? Nu încă? Iată o altă explicație pentru tine: noii-iskeri sunt trădători ai cauzei proletariatului? Nu Dar sunt apărători inconsecvenți, indeciși, oportuniști ai acestei cauze (și ai principiilor de organizare și tactici care luminează acest caz) De aceea social-democrații revoluționari luptă împotriva poziției lor (unii direct și deschis, alții pe ascuns, în spatele ușilor încuiate ale redacțiilor, prin viclenie și subterfugii) De aceea noii iskraiști sunt susținuți și justificați ideologic de trădătorii de-a dreptul ai cauzei proletariatului, Osvobozhdenie Nu începi să înțelegi ceva acum, venerabil Girondin Martynov? "Înainte" nr r martie (aj februarie) lyoj g Semnătură albă "E Leneș Articole și discursuri, Ό - K Primul pas Împingeți și deschideți, am spus noi, citind rezoluția Consiliului de Partid din martie , în Iskra nr δT), deoarece trebuie să remarcăm deja noua și remarcabilă întorsătură a sovieticului, întorsătură pentru care nu putem decât din inimă salută-i pe tovarășii noilor iskra-iști din "minoritate" și le urează din suflet să facă un pas mai departe în această direcție Hotărârea Consiliului din martie este un apel adresat membrilor celui de-al III-lea Congres al Partidului, convocat de Biroul Rus, cu propunere către Congres de a accepta medierea Partidului German și a lui Bebel pentru a restabili unitatea Partidului Partid și cu exprimarea consimțământului de a trimite doi reprezentanți ai Consiliului la Congres pentru negocieri privind implementarea ideilor de arbitraj Făcând primul pas "pe noua cale", Sovietul nu s-a putut, desigur, să renunțe la unele dintre vechile sale metode, nu a putut decât să repete neadevărul, a cărui absurditate interioară am arătat-o deja în Vperyod, Nr comitete , nu există congres de partid, de parcă "un grup nesemnificativ de membri de partid" ar vrea "să-și impună deciziile majorității reale a partidului" Aceste evaziuni ar fi jalnice dacă nu ar fi amuzante și nu am vrea să ne oprim din nou asupra lor Cu atât mai mult nu mi-ar plăcea ca toată atenția să fie atrasă în mod firesc de noul pas al Sovietului, care în sfârșit (în sfârșit!) a înțeles semnificația Congresului de Partid în soluționarea crizei Partidului, a luat în sfârșit primul, deși mic, timid , inconsecvent Dar totuși, nu se încearcă să privim lucrurile simplu, să le numim pe numele lor adevărat și să încercăm calea, "noul mod" de restabilire a unității partidului prin negocieri directe între cele două părți ale

partidului care s-au format după cel de-al doilea Congres Timp bun! Ar fi trecut atât de mult timp în urmă - luni și luni de criză dureroasă, absurdă, prelungită, proastă și dezbinare secretă ar fi fost cruțate pentru partidul proletariatului Un pic mai serioasă și sinceră dorință de a socoti direct și deschis cu voința lucrătorilor de partid activi în Rusia, iar social-democrația rusă ar fi ieșit din dezintegrarea ei temporară în urmă cu un an Da, acum un an, chiar mai mult de un an Aceasta a fost la sfârșitul lui ianuarie Consiliul Partidului s-a reunit pentru prima dată pentru a discuta despre noua situație a Partidului și criza Partidului, format din Plehanov, Axelrod, Martov, Vasiliev - corect Totuși, ceea ce este important pentru noi nu sunt detaliile în care economiștii tendinței liberal-populiste îneacă și îneacă de obicei esența problemei, ci conținutul de clasă al procesului Poza mea reprezintă în mod viu, clarifică ceea ce provoacă lupta în revoluția rusă de proprietari de latifundii - în principal nobilimea și departamentul specific dețin de milioane hectare de teren Acest fapt de bază trebuie comparat cu un alt fapt: în posesia a / mil gospodăriile țărănești și cei mai mici proprietari se dovedește a fi de milioane hectare de teren Tendința obiectiv inevitabilă a luptei, indiferent de punctele de vedere diferite ale diferitelor clase asupra ei, este ca micii țărani să poată dubla dimensiunea proprietăților lor de pământ în detrimentul proprietarilor latifundiilor Esența economică a crizei agrare devine clară din imaginea de mai sus Milioane de țărani mici, ruinați, săraciți, asupriți de sărăcie, ignoranță și rămășițele iobăgiei, nu pot trăi altfel decât în dependență semi-iobag de proprietarul latifundiilor, cultivându-și pământul cu uneltele lor agricole pentru pășuni, pășuni, în general pt "pământ", pentru împrumuturi de iarnă etc , etc Pe de altă parte, proprietarii de latifundii colosale nu se pot descurca în asemenea condiții decât cu ajutorul muncii țăranilor învecinați în ruină, întrucât acest tip de conducere nu necesită cheltuielile de capital și trecerea la noi sisteme de cultivare a terenurilor În cele din urmă, ceea ce se dovedește este ceea ce a fost descris de multe ori în literatura economică rusă ca un sistem de lucru Aceasta nu este altceva decât dezvoltarea ulterioară a iobăgiei Baza exploatării nu este separarea muncitorului de pământ, ci atașarea forțată de acesta a țăranului ruinat, nu capitalul proprietarului, ci pământul acestuia, nu inventarul proprietarului de latifundii, ci vechiul țăran plug, nu progresul culturii agricole, ci vechea rutină pe termen lung, nu "închiriere gratuită" și înrobirea cămătății Rezultatele stării de fapt menționate mai sus în sfera culturii agricole pot fi exprimate în următoarele cifre: recolta pe terenul alocat dă puds pe zecime, pe terenul proprietarului cu semănat în fermă și când este cultivată pe cheltuiala proprietarului cu proprietarul terenului utilaje și la folosirea forței de muncă angajate - puds, pe același teren al proprietarilor sub așa-numitul Prelucrare "utilă" - de lire, iar, în final, pe pământul proprietarilor de pământ, închiriat de țărani - de lire Sub cultivarea feudal-cămătărie (menționată "rendă din podea" și rentă țărănească), pământurile proprietarilor de pământ dau o recoltă mai proastă decât cele mai sărace, epuizate din punct de vedere al calității pământului, alozărilor de pământ Înrobirea menționată mai sus, întărită de latifundiile feudale, devine principalul obstacol în calea dezvoltării forțelor productive ale Rusiei Cu toate acestea, altceva reiese din imaginea de mai sus Și anume, această dezvoltare într-o țară capitalistă poate avea loc în două moduri Sau latifundiile sunt păstrate și treptat devin baza economiei capitaliste pe pământ -

acesta este tipul prusac de capitalism agrar; junkerul este stăpânul situației Timp de decenii, s-au menținut predominanța politică și asuprirea, umilința, sărăcia și ignoranța țăranului Dezvoltarea forțelor productive avansează foarte lent, la fel ca în agricultura rusă din până în Sau revoluția sparge moșiile funciare Baza economiei agricole capitaliste devine fermierul liber pe un drum liber, adică eliberat de toate zdrențele medievale, pământ Acesta este tipul american de capitalism agrar, cea mai rapidă dezvoltare a forțelor productive în cele mai favorabile condiții pentru masele de oameni în toate condițiile posibile în capitalism În realitate, lupta în revoluția rusă nu se referă la "socializare" și alte prostii ale populiștilor - aceasta nu este altceva decât ideologie mic-burgheză, fraze mic-burgheze - ci despre ce cale va lua dezvoltarea capitalistă a Rusiei: "prusac " sau "american" Dacă nu este clarificată această bază economică a revoluției, este imposibil să înțelegem ceva decisiv în chestiunea programului agrar (așa cum Maslov nu a înțeles, luând în considerare propuneri abstracte și nu elucidând inevitabilul economic) Lipsa de spațiu nu-mi permite să prezint restul conținutului primului capitol: îl voi rezuma în doar câteva cuvinte: toți cadeții fac tot posibilul pentru a întuneca esența revoluției agrare, iar domnii Prokopovichi îi ajută în acest sens Cadeții încearcă să împace ("armonizeze") cele două linii principale ale programelor agrare din revoluție: linia mare și țărănească Apoi, tot pe scurt: în Rusia în - ambele tipuri de evoluție agrară capitalistă au fost deja descoperite - și cea prusac (dezvoltarea treptată a economiei moșiere în condiții capitaliste) şi americană (stratificarea ţărănimii şi dezvoltarea rapidă a forţelor productive din sud, care este cel mai liber şi mai bogat în pământ) În fine, problema colonizării, pe care am luat-o în considerare în acest capitol, nu poate fi prezentată aici Voi menționa doar că principalul obstacol în calea utilizării a sute de milioane de acri în Rusia este gestionarea feudală a proprietarilor latifundiilor din centru Victoria asupra acestor proprietari de latifundii va fi un impuls atât de puternic încât va provoca o astfel de dezvoltare a tehnologiei și culturii, încât suprafața de pământ potrivită pentru cultivare va crește de zece ori mai repede decât a crescut după Iată câteva cifre: din numărul total de acri din tot statul rus - , milioane de acri - aproximativ milioane zecimi nu există date disponibile Deci, doar , milioane de acri au rămas în considerare, dintre care de milioane de acri sunt folosiți, inclusiv de milioane de acri hectare de pădure O cantitate uriașă de teren acum inutil va deveni potrivită în viitorul apropiat dacă Rusia va scăpa de latifundia proprietarului *) Al doilea capitol al cărții mele este consacrat testării programelor agricole ale R S -D R P revoluţie Principala greșeală a tuturor programelor anterioare este o idee insuficient de concretă despre care ar putea fi tipul de evoluție agrară capitalistă în Rusia Și această greșeală a fost repetată de menșevici, care au câștigat congresul de la Stockholm și au dat partidului un program de municipalizare Este tocmai partea economică a întrebării, adică partea cea mai importantă, care nu a fost luată în considerare deloc la Stockholm, a fost dominată de considerente "politice", politică, și nu de analiză marxistă Doar o parte a explicației poate fi momentul congresului de la Stockholm, când toate considerațiile s-au rezumat inevitabil la evaluarea din decembrie și prima Duma De aceea Plehanov, care la Stockholm a susținut municipalizarea propusă de Maslov, nu și-a lămurit deloc conținutul economic al "revoluției agrare țărănești" (protocoale de la Stockholm)

*) Economiștii liberali Narodnik susțin astfel: având în vedere lipsa

de pământ în centru, având în vedere nepotrivirea Siberiei, Asiei Centrale etc , este necesară o alocare suplimentară de pământ pentru colonizare Asta înseamnă că s-ar putea aștepta cu latifundiile proprietarilor, dacă nu pentru lipsa terenului Marxiştii ar trebui să gândească cu totul altfel: până când nu se pune capăt concentrării latifundiilor moşiere, nici în centru, nici în colonii (la periferia Rusiei) este posibilă dezvoltarea rapidă a forţelor productive Congres, p , cuvintele lui Plehanov) într-o țară capitalistă Fie aceasta este o frază și un efort, nedemn de un marxist, de a câștiga țăranii de partea lor cu ajutorul demagogiei și înșelăciunii ("Bauemfang"), fie există o posibilitate economică a celei mai rapide dezvoltări a capitalismului datorită victoria țărănimii, caz în care este absolut necesar să ne imaginăm clar o asemenea victorie, o astfel de cale a capitalismului agrar, un asemenea sistem de relații în proprietatea pământului care să corespundă acestei victorii a "revoluției agrare țărănești" Principalul argument al celor mai influenți "municipalizatori" din Stockholm s-a bazat pe faptul că țăranii erau ostili naționalizării terenurilor destinate alocației John ), un purtător de cuvânt al susținătorilor municipalizării, a exclamat: "Nu am avea o singură Vendée, ci o revoltă generală a țărănimii" (ce orori!) Protocoale ale Congresului de la Stockholm) Kostrov ·) a exclamat: "A merge cu ea la țărani (naționalizare) înseamnă a-i împinge de lângă tine Mișcarea țărănească va merge alături sau împotriva noastră și ne vom afla peste bordul revoluției Naționalizarea slăbește social-democrația, o desprinde de țărănime și astfel slăbește revoluția" (p ) Pare a fi clar Țăranii sunt ostili naționalizării - acesta este principalul argument al menșevicilor Și dacă acest lucru este adevărat, nu este evident că este ridicol să faci o "revoluție agrară țărănească" în ciuda țăranilor? Dar este adevărat? În , P Maslov scria: "Naționalizarea pământului, ca mijloc de rezolvare a problemei agrare, nu poate fi recunoscută în Rusia în prezent, în primul rând (rețineți acest lucru "în primul rând"), deoarece este iremediabil de utopic - Dar țăranii sunt de acord? (P Maslov, Critica programelor agrare, Moscova , p ) Și în , în martie: "Toate grupările populiste (trudovicii, socialiștii populari și revoluționarii socialiști) sunt în favoarea naționalizării pământului într-o formă sau alta" (revista Obrazovanie, , nr , p ) Și cine a scris asta? Acelaşi P Maslov Iată noua Vendée Atât pentru răscoala țăranilor împotriva naționalizării Și în loc să-și recunoască direct greșeala, în loc să exploreze economic de ce țăranii ar fi trebuit să voteze pentru naționalizare, Maslov a procedat ca Ivan Nepomniachtchi A preferat să uite propriile cuvinte și toate discursurile de la Congresul de la Stockholm Puțin din Pentru a acoperi urmele "nefericitului incident", Maslov a inventat bârfele despre trudovici, de parcă ar fi în favoarea naționalizării din considerente mic-burgheze, "mulțumită speranței guvernului central" (ibid ) Unele comparații sunt suficiente pentru a ne asigura că aceasta este bârfă În proiectul de teren al trudovicilor, înaintat atât primului, cât și celui de-al doilea Duma, se spune în § : operați pe cont propriu" Programul agrar al R S -D R P , efectuat de menşevici, scrie: R S -D R P cere: ) confiscarea terenurilor aflate în proprietate privată, cu excepția micilor proprietăți funciare, și trecerea acestora la dispoziția marilor organe de autoguvernare locală alese democratic (combinând - pct - raioanele urbane și rurale) Diferența esențială dintre aceste programe nu provine din diferența dintre cuvintele "management" și "dispoziție" *), ci se referă la problema răscumpărării (care a fost respinsă la Congresul de la Stockholm de bolșevici împotriva lui Dan și Co , şi pe care menşevicii

au încercat din nou să-l ducă la îndeplinire după congres) şi să pună în discuţie pământurile ţărăneşti Menșevicii îi disting, trudovicii nu Trudovikii le-au dovedit municipaliştilor că am dreptate Nu poate exista nicio îndoială că programul trudovicilor supuși Dumei a II-a este programul maselor țărănești Literatura deputaților țărani, precum și semnăturile lor pe proiect și repartizarea lor între provincii, toate dovedesc acest lucru într-o manieră cu totul convingătoare În , Maslov scria că "în general" (p din pamfletul citat) țăranii menajeri nu pot fi de acord cu naționalizarea S-a dovedit că aceasta a fost "în general" un nonsens Deci, de exemplu, în provincia Podolsk țărani-grijitori, iar în cadrul proiectului funciar " " (proiectul trudovicilor, citat mai sus), au semnat podolieni în prima Duma și în a doua *) Amendamentul, care propunea înlocuirea cuvintelor "la dispoziție" cu cuvintele "în proprietate", a fost respins la Stockholm de menșevici (vezi p din Protocoale) De ce au vorbit țăranii în favoarea naționalizării? Pentru că ei au înțeles instinctiv nevoia de a distruge toate proprietățile funciare medievale mult mai bine decât presupușii marxişti miopi Proprietatea funciară medievală trebuie desființată pentru a deschide calea capitalismului în agricultură, iar în diferite țări și în grade diferite, capitalul a distrus vechea proprietate funciară medievală, supunând-o cerințelor pieței și transformând-o în funcție de condiții a agriculturii comerciale Încă din volumul al treilea din Capital*, Marx a subliniat că modul de producție capitalist găsește proprietatea funciară în forme istorice care nu corespund capitalismului (proprietate funciară clan, tribală, comunală, feudală, patriarhală etc ) și o recreează în conformitate cu noile cerinţe economice În Teoriile plusvalorii* *) din paragraful "Condițiile istorice ale teoriei rentei a lui Ricardo", Marx a dezvoltat această idee clar și strălucit Acolo spune: "Nicăieri în lume producția capitalistă, de pe vremea lui Henric al VII-lea, s-a ocupat atât de fără milă de practicile agricole tradiționale, nicăieri nu și-a creat condiții atât de perfecte (adecvate - ideal potrivite) într-o asemenea măsură Anglia este din acest punct de vedere cea mai revoluționară țară din lume "Ce înseamnă curățarea moșiilor (la propriu, curățarea moșiilor sau curățarea terenurilor)? Înseamnă că nu au ținut deloc în calcul nici populația așezată - au fost alungate, nici satele existente - au fost comparate cu pământul, sau cu anexe - au fost casate; nici cu aceste tipuri de agricultură - au fost schimbate dintr-o lovitură, transformând, de exemplu, câmpurile arabile în pășuni pentru animale - într-un cuvânt, nu acceptau toate condițiile de producție în forma în care existau după tradiție, ci au creat istoric aceste condiţii în această formă astfel încât să îndeplinească în fiecare caz dat cerinţele celei mai avantajoase utilizări a capitalului Până acum, așadar, chiar nu există proprietate în pământ, căci această proprietate lasă capitalului - fermierului - să se descurce liber, fiind interesat exclusiv să obțină venituri bănești" (pp - ) Acestea sunt condițiile pentru cea mai rapidă distrugere a formelor medievale și cea mai liberă dezvoltare a capitalismului - degeaba ) Theorien über den Mehrwert I Band, Teii, Stuttgart - Între toate vechile proprietari de pământ, distrugerea proprietății private asupra pământului, ca obstacole în calea capitalului Și în Rusia, o astfel de abolire revoluționară a proprietății de pământ medieval este inevitabilă și nicio forță din lume nu poate întârzia acest lucru Singura întrebare este dacă lupta se desfășoară numai dacă aceasta va fi desființarea moșierilor sau a țăranilor, desființarea proprietății medievale de către moșieri este jaful țăranilor în , aceasta este

reforma Stolypin din ( legislația în temeiul articolului ) "Curăţarea pământului" ţărănească pentru capitalism este naţionalizarea pământului Tocmai această esență economică a naționalizării în revoluția burgheză dusă de muncitori și țărani este pe care Maslov, Plehanov și Co nu au reușit să înțeleagă complet Ei au întocmit un program agrar pentru a nu combate proprietatea funciară medievală ca una dintre cele mai importante rămășițe ale relațiilor feudale, nu pentru a elibera complet calea capitalismului, ci pentru o tentativă zadarnică mic-burgheză de a ajunge la o înțelegere "armonioasă" între vechi și cel noi, proprietatea pământului care a apărut prin alocare și latifundii feudale confiscate de revoluție Pentru a dezvălui, în sfârșit, întreaga natură reacționară mic-burgheză a ideii de municipalizare, citez date despre chirie (am subliniat importanța chestiunii chiriei, spre deosebire de Maslov, deja în în pamfletul meu " Revizuirea programului agrar al partidului muncitoresc") în districtul Kamyshin din provincia Saratov *): Pentru o posesie, care a apărut la înzestrare, acri de pământ Economic grupuri de proprietate Arabil Locație Închiriem Pământ, îl dăm de închiriat Total teren semănat Fara a munci inventar , , , , Cu cap > , , , " >> , , , , " >" , , , , " " , , , , > "> , , , Medie Priviți relația economică reală dintre terenul produs prin dotare, ·) Dezvoltarea capitalismului în Rusia, ed , p , și pe care înțelepții Maslov și Plehanov le acordă țăranilor drept proprietate și pământ nealocat (închiriat), care este "municipalizat" Țărani fără cai și nu existau astfel de ferme în Rusia în anii - a fost de numai / mil din , milioane, închiriază de zece ori mai mult teren decât închiriază ei înșiși Terenul lor semănat este de cinci ori mai mic decât "loturile" lor Pentru țăranii cu un cal ( de milioane de ferme în toată Rusia), cantitatea de pământ închiriată abia depășește cantitatea de pământ arendat, iar suprafața de pământ semănat se dovedește a fi mai mică decât "parcela" În toate grupurile superioare sau în rândul unei minorități de țărani, pământul pe care îl închiriază este de câteva ori mai mare decât suprafața terenului închiriat, iar suprafața pământului semănat depășește cu atât mai mult cantitatea de pământ arendat, iar suprafața pământului semănat depășește cu atât mai mult dimensiunea "lotului", cu atât țăranul este mai prosper Atitudini similare predomină în toată Rusia Capitalismul distruge comunitatea agricolă, eliberează țăranii de sub puterea "alocației", reduce rolul terenului de alocare la ambii poli ai ruralului, iar gânditorii menșevici profundi exclamă: "Țăranii se vor ridica împotriva naționalizării terenului de alocare" Medieval în Rusia nu este doar proprietatea moșierului, ci și proprietatea țărănească, pe care menșevicii au pierdut-o din vedere Întărirea proprietății de alocare, care este complet incompatibilă cu noile relații capitaliste, este o măsură reacționară, iar municipalizarea întărește proprietatea de alocare, spre deosebire de proprietatea nealocată, "supusă municipalizării" Proprietatea asupra terenului de alocare împarte țăranii cu o mie de împărțiri medievale și o "comunitate" fiscală medievală și întârzie dezvoltarea forțelor productive "Comunitatea" și această proprietate asupra terenurilor vor fi inevitabil distruse de capitalism Stolypin simte acest lucru și îl distruge în maniera Sutelor Negre Țăranii simt asta și vor să-l distrugă într-un mod țărănesc, sau într-un mod democratic revoluționar Iar menșevicii exclamă: "Nu trebuie să vă atingeți de loturile de pământ" Naționalizarea distruge proprietatea comună învechită și alocația medievală în singurul mod în care se poate imagina distrugerea acestor instituții în societatea capitalistă cu cea mai bună atitudine față de interesele țăranilor "Chestiunea notorie a

comunității", citim în broșura "Materiale pentru chestiunea țărănească (Raport despre întâlnirile congresului de delegați al Uniunii Țărănești din întreaga Rusie - noiembrie , Petru - burg )," nu s-a ridicat deloc și s-a hotărât în tăcere în sens negativ: pământul ar trebui să fie în folosința indivizilor, a asociațiilor - se citesc atât rezoluțiile primului, cât și ale celui de-al doilea congres (p ) Întrebați dacă țăranii înșiși vor suferi de pe urma naționalizării terenurilor alocate, delegații au răspuns: "O să primească tot la fel când vor fi repartizate" (p ) Proprietarul țăran (și ideologul său, domnul Peshekhonov) înțeleg perfect că "încă vor primi pământul în cursul împărțirii", că latifundia feudală va fi în curând desființată Și are nevoie de o "însușire" pe scară largă, care înseamnă naționalizarea tuturor pământurilor, pentru a se elibera de cătușele Evului Mediu, pentru a "curăța" pământurile, pentru a le aduce folosirea în concordanță cu noile condiţii economice Acest lucru a fost exprimat perfect în Duma a II-a de domnul Mușenko, care a vorbit în numele socialiștilor-revoluționari, când el, cu naivitatea sa caracteristică, a spus: pe aceasta prin principiul proprietății private a pământului" (Procesul verbal al Dumei a II-a) , p ) Comparați această afirmație cu cuvintele lui Marx citate mai sus și veți înțelege că sub fraza mic-burgheză despre "socializare" și egalizare se ascunde un conținut foarte real: distrugerea burghezo-revoluționară a vechii proprietăți funciare medievale Municipalizarea pământului este o măsură reacționară în revoluția burgheză, întrucât această măsură împiedică procesul economic necesar și inevitabil de distrugere a proprietății funciare medievale, procesul de stabilire a acelorași condiții economice asupra pământului pentru toți proprietarii, indiferent de poziția acestora, trecut, alocare din etc e Împărțirea terenului în proprietate ar fi acum reacționară, deoarece ar păstra proprietatea actuală, învechită și învechită asupra terenului de alocare; dar mai târziu, după curăţirea completă a pământului prin naţionalizare, împărţirea va fi posibilă, ca slogan al unei noi agriculturi libere *) Este treaba marxiștilor să ajute burghezia radicală (adică țărănimea) să efectueze cea mai completă eliminare a zdrențelor și să asigure o dezvoltare rapidă, și deloc să ajute *) M Shanin, în pamfletul său "Municipalizarea sau împărțirea în proprietate", Vilna , a subliniat acea latură a problemei care se referă la agricultură, dar nu a înțeles cele două moduri de dezvoltare și semnificația distrugerii terenului actual proprietate - să dăruiască filistenilor în dorința lor de a se stabili calm, de a se adapta la trecut Al treilea capitol este consacrat fundamentelor teoretice ale naționalizării și municipalizării În mod clar, nu voi repeta tovarășilor polonezi lucruri care sunt bine cunoscute de fiecare marxist, că naționalizarea pământului în societatea capitalistă înseamnă abolirea rentei absolute, și nu diferențiale etc Cu cititorii ruși în minte, a trebuit să vorbesc despre aceasta în detaliu, întrucât Peter Maslov a susținut că teoria rentei absolute a lui Karl Marx este o "contradicție" care poate fi explicată (I) doar prin faptul că al treilea volum este o ediție postumă, care include și schițele grosiere ale autorului" ( Întrebare agrară) *) Această afirmație a lui Pyotr Maslov, care dorește să corecteze proiectele brute ale lui Karl Marx, nu este nimic nou pentru mine Deja în jurnalul Zarya din am subliniat în revista Life neînțelegerea lui Maslov cu privire la teoria lui Marx a chiriei Cu toate acestea, la scurt timp după aceea, Pyotr Maslov a repetat această prostie obraznică și fără îndoială în (prefața ediției a -a este datată aprilie ) după publicarea The Theories of Surplus Value, unde Marx a elucidat în mod clar teoria rentei absolute Este

deja de necrezut Neputând să repet aici analiza detaliată a "corecțiilor lui Marx" ale lui Piotr Maslov, prezentată în cartea mea, mă voi limita să subliniez că aceste amendamente se dovedesc a fi argumente mântuite ale economiei politice burgheze Pyotr Maslov ajunge până la a opune teoriei lui Marx a rentei absolute cu "producția de cărămizi" (p ), el stârnește "legea diminuării fertilității solului", susține că "fără această lege este imposibil de explicat" competiția transoceană" (p ) și, în cele din urmă, ajunge până la a spune că "fără a-l infirma pe Marx este imposibil să infirmăm punctul de vedere al populiștilor" "Dacă nu ar fi o scădere a productivității cheltuielilor succesive ale forței de muncă pe aceeași suprafață de pământ, atunci poate că idila a Narodnikilor s-ar putea încă realiza" (Maslov în jurnalul Obrazovanie , nr , p ) Într-un cuvânt, în teoria economică a lui Pyotr Maslov, despre problema rentei absolute, despre "faptul" scăderii fertilității solului, despre greșelile de bază ale "populismului", despre diferențele dintre îmbunătățiri ♦) "Chestiunea agrară", ediția a III-a, p , notă - - cultură și îmbunătățirea tehnologiei, nu există un singur cuvânt viu Respingând teoria rentei cu argumente pur burgheze, total banalizate de apărătorii oficiali ai capitalului, Maslov a trebuit inevitabil să se alăture unui număr de deformatori ai marxismului Dar, după ce a distorsionat marxismul, Piotr Maslov s-a dovedit a fi în același timp atât de inteligent, încât în traducerea germană a cărții sale despre "Chestiunea agrară" au fost omise toate corecțiile sale la proiectele lui Marx Înaintea europenilor, Maslov și-a ascuns teoriile în buzunar Cu această ocazie, mi-am amintit involuntar - am scris în capitolul III - o poveste despre un străin care a fost prezent pentru prima dată la un interviu cu filozofii antici și a tăcut tot timpul Dacă ești deștept, i-a spus unul dintre filozofi acestui străin, te comporți prostesc Dacă ești prost, atunci ești deștept Este de la sine înțeles că oricine respinge teoria rentei absolute se lipsește de orice posibilitate de a înțelege semnificația naționalizării pământului în societatea capitalistă, întrucât naționalizarea nu poate duce decât la abolirea rentei absolute, nu diferențiale Oricine respinge chiria absolută respinge orice semnificație economică a proprietății private de pământ ca obstacol în calea dezvoltării capitalismului Datorită acestui fapt, Maslov și Co reduc în mod inevitabil problema naționalizării sau municipalizării la chestiuni politice ("cui să dea pământul") și ignoră esența economică a întrebării Combinația dintre proprietatea privată a terenurilor alocate (adică cele care sunt calitativ inferioare și aflate în mâinile proprietarilor inferiori) cu proprietatea publică a rămasă (mai bună) jumătate din terenuri devine absurdă în orice stat capitalist dezvoltat și liber Acesta este nimic mai mult și nimic mai puțin decât bimetalism agrar Ca urmare a acestei greșeli a menșevicilor, s-a dovedit că social-democrații au lăsat critica proprietății private asupra pământului în mâinile socialiștilor-revoluționari Marx a dat un exemplu excelent al acestei critici în Capitalul În țara noastră, însă, s-a dovedit că social-democrații nu se angajează deloc în această critică din punctul de vedere al dezvoltării capitalismului și doar critica populiștilor ajunge la mase, adică la critica mic-burgheză-distorsionată a proprietății private asupra pământului Voi menționa, ca detaliu, că un astfel de argument împotriva naționalizării a fost invocat în literatura rusă: ar însemna "monetar" *) Vezi, de exemplu, Das Kapital, HI, T , S - despre prețul pământului ca obstacol în calea dezvoltării capitalismului Ibid , - , și iyu rent" cu mica proprietate taraneasca Nu este corect "Chiria în bani" (vezi

"Capital", III) este pentru dobânda proprietarului, căruia i s-a dat o formă modernă Cu chiria țărănească modernă, plata pentru pământ este, fără îndoială, într-o oarecare măsură o chirie bănească Desființarea latifundiilor feudale va grăbi stratificarea țărănimii, va întări burghezia țărănească, care gestionează deja capitalistic pământul arendat de ea: amintiți-vă datele de mai sus cu privire la arendarea pământului în rândul grupurilor superioare ale țărănimii În cele din urmă, trebuie acordată atenție faptului că în rândul marxiştilor părerea este destul de răspândită că naționalizarea este fezabilă doar într-un stadiu foarte înalt de dezvoltare a capitalismului Nu este corect Atunci problema nu va mai fi a unei revoluții burgheze, ci a unei revoluții socialiste Naţionalizarea pământului este cea mai consistentă măsură burgheză Marx a afirmat în mod repetat acest lucru, începând cu Sărăcia filosofiei În The Theories of Surplus Value, Marx spune (Il Band, I Teii, S ): "Burgheziul radical vine teoretic la negarea proprietății private asupra pământului Cu toate acestea, în practică îi lipsește curaj, de când atacul asupra o formă de proprietate, o formă de proprietate privată, în condițiile de muncă, ar fi foarte periculos pentru o altă formă În plus, burghezul s-a teritorializat " În Rusia, revoluția burgheză se află tocmai în astfel de condiții încât există un burghez (țăran) radical care "are curajul" să propună un program de naționalizare în numele maselor multimilionare și care încă nu a "teritorializat" el însuși", adică primește mai mult rău din proprietatea (medievală) asupra pământului decât beneficii și "profituri" din proprietatea (burgheză) asupra acestuia Revoluția rusă nu poate câștiga altfel decât dacă acest "burghez radical", oscilant între cadet și muncitor, sprijină proletariatul în lupta sa revoluționară prin acțiune de masă Revoluția rusă nu poate câștiga altfel decât sub forma unei dictaturi revoluționar-democratice a proletariatului și țărănimii Capitolul al patrulea al cărții tratează considerații "politice și tactice" în problemele programului agrar În primul rând iată "celebratul" argument al lui Plehanov: "Cheia poziției mele", a exclamat el la Stockholm, "constă în indicarea posibilității restaurării" (Protocoale, p ) Dar aceasta este o cheie complet ruginită, cheia Cadet a unei înțelegeri cu o reacție sub pretextul "ha răni de restaurare" Argumentul lui Plehanov este cel mai zadarnic sofism, deoarece el însuși susține că nu există nicio garanție împotriva restaurării și totuși el inventează o astfel de garanție "Nu dă (municipalizarea) pământul în mâinile reprezentanților politici ai vechii ordini" (p , discursul lui Plehanov) Ce este restaurarea? Transferul puterii de stat în mâinile reprezentanților politici a unei astfel de restaurari Nu, "nu există și nu poate exista" (Proces-verbal, p , discursul lui Plehanov) Prin urmare a venit cu o garanție - "municipalizarea nu renunță la pământ" Odată cu municipalizarea, distincția dintre terenurile de alocare și terenurile proprietare va rămâne în termeni economici, adică va facilita restaurarea sau restabilirea acestei distincţii de drept Din punct de vedere politic, municipalizarea este o lege privind schimbarea dreptului de proprietate asupra proprietăților funciare Ce este legea? Exprimarea voinței claselor conducătoare În restaurare, aceleași clase vor deveni din nou dominante Le va obliga legea, tovarăşe Plehanov? Dacă te-ai gândi bine, ai înțelege că nicio lege nu poate lega expresiile voinței claselor conducătoare Naționalizarea, pe de altă parte, complică restaurarea economică, deoarece desființează toate partițiile, toată proprietatea medievală a pământului și o adaptează la noile condiții capitaliste de producție Sofistica lui Plehanov este o apărare a tacticii cadeților:

conduce proletariatul nu la victoria completă, ci la o înțelegere cu vechiul regim De fapt, singura "garanție împotriva restaurării" absolută este o revoluție socialistă în Occident, în timp ce garanția relativă este realizarea revoluției până la capăt, distrugerea cea mai radicală a vechiului, cel mai mare grad de democrație (republică ) în politică și deschiderea drumului pentru capitalism în economie Un alt argument al lui Plehanov este: "În organele de autoguvernare publică, care dețin pământul, municipalizarea creează un bastion împotriva reacției Și va fi o fortăreață foarte puternică" (Procese verbale, p ) Neadevarat Niciodată și nicăieri autoguvernarea locală nu a fost și nu poate fi un bastion împotriva reacției în epoca capitalismului Capitalismul duce inevitabil la centralizarea puterii de stat, iar toată autoguvernarea locală va fi cu siguranță distrusă sub o putere de stat reacționară Plehanov predică oportunismul, acordând atenție nu "democrației centrale" sau o republică, singurul bastion împotriva reacției, de conceput într-o societate capitalistă, dar pe autoguvernare locală, mereu neputincioasă în raport cu toate sarcinile istorice, mărunte, mărunte, dependente și împrăștiate "Revoluția agrară țărănească" nu poate câștiga în Rusia fără a învinge guvernul central, iar Plehanov îi inspiră pe menșevici cu opiniile exprimate la Stockholm de menșevicul Novosedsky: "În cadrul unor adevărate autoguvernări locale democratice, programul adoptat acum poate fi pus în practică (ascultă!) democratizarea guvernului central, care nu poate fi numit cel mai înalt grad al democratizării sale Chiar și cu democratizarea, ca să spunem așa, de grad comparativ, municipalizarea nu va fi dăunătoare, ci utilă "(Protocoale, p ) E mai clar decât clar Îi învățăm pe oameni să se adapteze monarhiei, fie că "se acordă atenție" activității noastre țărănești și "ne dau viață", ca mâzgălitorul lui Șcedrin A treia Duma este o bună ilustrare a posibilității de municipalizare și democrație locală cu democrația menșevică "relativă" în centru Municipalizarea întărește apoi federalismul și particularismul Nu fără motiv, în Duma a -a, cazacul de dreapta Karaulov, nu mai rău decât Plehanov, a denunțat naționalizarea (Protocoale, p ) și s-a pronunțat în favoarea municipalizării pe regiuni Pământurile cazaci din Rusia reprezintă deja o municipalizare Și tocmai această fragmentare în regiuni separate ale statului a fost unul dintre motivele înfrângerii revoluției în prima campanie de trei ani Naționalizarea, spune următorul argument, întărește puterea centrală a statului burghez Acest argument a fost prezentat pentru prima dată cu scopul de a trezi neîncrederea în partidele social-democrate de naționalități individuale "Poate", scria P Maslov în Educație, , nr , p - în unele locuri țăranii ar fi de acord să-și împartă pământurile, dar refuzul țăranilor dintr-o regiune mare (de exemplu, Polonia) de a-și împărți pământurile este suficient pentru ca proiectul de naționalizare a tuturor pământurilor să se dovedească absurd Nimic de spus, argument bun Nu ar trebui să renunțăm la republică, pentru că "este suficient refuzul țăranilor dintr-un raion mare", etc Acesta nu este un argument, ci demagogie Programul nostru politic exclude orice violență și nedreptate, cerând o autonomie largă pentru fiecare provincie (vezi punctul din programul partidului) Acest - înseamnă că scopul nu este de a reinventa noi "garanții" de neatins în societatea burgheză, ci de a face ca partidul proletariatului, prin activitatea sa propagandistică și agitațională, să cheme la unitate, și nu la fragmentare, la soluționarea înaltului sarcinile statelor centralizate, și nu sălbăticiei provinciale și îngustemii naționaliste Problema agrară este rezolvată de centrul Rusiei; în regiunile

periferice nu se poate acționa altfel decât prin exemplu*) Acest lucru este evident chiar și pentru fiecare democrat, darămite pentru un social-democrat Și singura întrebare este dacă proletariatul ar trebui să ridice țărănimea la scopuri mai înalte, sau ar trebui să se scufunde la nivelul mic-burghez al țărănimii Apoi, ei susțin că naționalizarea va crește posibilitatea de arbitrar a centrului, a birocrației etc În ceea ce privește birocrația, trebuie menționat că gestionarea terenurilor chiar și pe perioada naționalizării rămâne în mâinile autoguvernării locale Aceasta înseamnă că argumentul de mai sus este fals Guvernul central stabilește condiții generale, adică, de exemplu, interzice orice returnare a terenurilor etc programul menșevic nu pune la dispoziția "statului democratic" nu doar "fondul de relocare", ci și pădurile și apele, care au importanță națională? Dar a-și ascunde capul sub aripa cuiva este neînțelept și aici este posibil un arbitrar fără margini, deoarece puterea centrală a statului va determina însăși care ape și păduri au importanță națională Menșevicii caută garanții în locuri greșite: doar democrația completă în centru, doar o republică poate garanta cel puțin eliminarea conflictelor dintre centru și regiuni "Statul burghez va fi întărit", exclamă menșevicii, care susțin în secret monarhiștii burghezi (cadeții) și își bat public sânii cu gândul să-i susțină și pe republicanii burghezi Adevărata întrebare istorică, pusă în fața noastră de dezvoltarea istorică, socială obiectivă, este: revoluția agrară de tip prusac sau american? o monarhie moșierească cu o foaie de smochin de pseudo-constituționalism sau o republică țărănească (de fermă)? A închide ochii la o astfel de formulare obiectivă a întrebării de către istorie înseamnă a te înșela pe sine și pe alții, ♦) Într-un stat capitalist, proprietatea privată a pământului și naționalizarea nu pot exista în paralel Unul dintre ei va trebui să preia Este treaba partidului muncitoresc să susțină un sistem superior străduindu-se într-un mod mic-burghez să evite o luptă de clasă ascuțită, o abordare ascuțită, simplă și hotărâtă a chestiunii unei revoluții democratice Nu putem scăpa de "statul burghez" Numai oamenii de rând pot visa la asta Revoluția noastră este o revoluție burgheză tocmai pentru că în ea lupta nu este între socialism și capitalism, ci între două forme de capitalism, două căi ale dezvoltării sale, două forme de instituții burghezo-democratice Iar monarhia octobriștilor sau a cadeților este o "democrație" burgheză "relativă" din punctul de vedere al menșevicului Novosedsky Iar o republică proletar-țărănească este o democrație burgheză În revoluția noastră nu putem face un singur pas - și nu am făcut un singur pas - fără a sprijini, într-un fel sau altul, cutare sau cutare secțiune a burgheziei împotriva vechii ordini Dacă ni se spune că naționalizarea înseamnă folosirea banilor pentru armată, iar municipalizarea pentru medicină și învățământul public, atunci acesta este un sofism demn de un filistin Deci, cuvânt cu cuvânt, Maslov argumentează astfel: " Naționalizarea, adică cheltuielile cu chiria terenurilor pentru armată și marine; municipalizarea terenului, i e cheltuind chiria pentru nevoile populației" ("Educația", , nr , p ) Acesta este socialismul mic-burghez, sau distrugerea muștelor cu ajutorul pulberii, care ar trebui turnată pe coada muștelor prinse Bunul Maslov nu și-a dat seama că, dacă zemstvele din Rusia și municipalitățile din Occident cheltuiesc mai mult pe medicină etc , decât pe stat, este doar pentru că statul burghez și-a făcut deja cele mai importante cheltuieli (pentru asigurarea stăpânirii burghezia, ca clasă, din surse care aduc cele mai mari venituri, și a lăsat surse secundare pentru așa-numitele "nevoi ale populației" instituțiilor locale) Sute de mii - pentru

armată, bănuți - pentru nevoile proletariatului - aceasta este adevărata proporție a cheltuielilor statului burghez Și trebuie să fii Maslov ca să te gândești că este suficient să transferi chiria "la dispoziția" municipiilor, iar statul burghez va fi înșelat de rafinații "politicieni" menșevici Datorită acestei "politici rafinate" statul burghez va începe să dea sute de mii proletarilor și bănuți pentru armată și marina? În realitate, menșevicii duc o politică mic-burgheză: să se sustragă, în sălbăticia provincială a autoguvernării locale, de la rezolvarea problemei arzătoare puse de istorie, dacă ar trebui •U Lenin Articolul si pe iu Is Ki- " să existe o republică burgheză centralizată a fermierilor sau, altfel, o monarhie burgheză centralizată a Junkers Nu vă feriți, domnilor Niciun provincialism, nici un flirt cu socialismul municipal nu te vor scuti de participarea ta inevitabilă la soluționarea acestei probleme arzătoare Întorsăturile tale înseamnă într-adevăr un singur lucru: susținerea secretă pentru tendința Cadeților, fără a înțelege semnificația tendinței republicane Protocoalele Congresului de la Stockholm arată clar că menșevicii, deși susțin municipalizarea, cochetează cu socialismul comunal fabian în Europa "Unii tovarăși", spune Kostrov acolo, "par să audă pentru prima dată despre proprietatea municipală Permiteți-mi să le reamintesc că în Europa de Vest există o întreagă tendință (și anume, Kostrov, fără să vrea, a spus adevărul), socialismul municipal (Anglia) "(Protocoale, p ) Despre că această tendinţă este tendinţa oportunismului extrem, nu credeau nici Kostrov, nici Larin *) Inteligentsia burgheză din Occident (fabianii în Anglia, bernsteinienii în Germania, broussiştii ' ) în Franţa) mută, în mod înţeles, centrul de greutate de la chestiunile legate de structura statului la problemele de autoguvernare locală Ne confruntăm tocmai cu problema sistemului de stat, a bazei sale agrare, iar a apăra aici "socialismul municipal" înseamnă a juca la socialismul agrar Lăsați-i pe orășeni să se grăbească "să răsucească un cuib" în localitățile calme ale viitoarei Rusii democratice Sarcina proletariatului este să organizeze masele nu în acest scop, ci pentru lupta revoluționară pentru democratizarea completă azi, pentru o revoluție socialistă mâine Nouă, bolșevicii, ni se reproșează adesea că suntem utopici și fantastici în concepțiile noastre revoluționare Și mai ales se aud aceste reproșuri despre naționalizare Dar tocmai aici sunt cel mai puțin fundamentate Cine consideră naționalizarea o utopie nu reflectă asupra corespondenței necesare dintre sfera schimbării politice și cea agrară Naționalizarea nu este mai puțin utopică din punctul de vedere al unui filistin obișnuit decât al unei republici Ambele nu sunt mai puțin utopice decât "revoluția agrară țărănească", adică ♦) "Chestiunea țărănească în social-democrația" Un comentariu deosebit de vag asupra programului menșevic Vezi p Acest nefericit apărător al municipalizării subliniază că cel mai bun rezultat este naționalismul victoria unei răscoale țărănești într-o țară capitalistă Toate aceste schimbări sunt la fel de "dificile" în sensul unei dezvoltări banale, calme Iar strigătul despre natura utopică a naționalizării, în special, mărturisește, în primul rând, o neînțelegere a legăturii necesare și inseparabile dintre revoluția economică și cea politică Este imposibil să confiscați pământurile proprietarilor de pământ (o cerință programatică recunoscută atât de bolșevici, cât și de menșevici) fără a distruge autocrația moșierească (și, în același timp, autocrația octobristă, nu pur moșierească) Și este imposibil să distrugi autocrația fără activitatea revoluționară a milioanelor de oameni conștienți, fără un mare val de eroism de masă, de disponibilitate și capacitatea din partea lor de a "să asalteze

cerul", așa cum a spus K Marx despre muncitorii parizieni în timpul Comunei La rândul său, acest val revoluționar este de neconceput fără distrugerea radicală a tuturor rămășițelor iobăgiei, care timp de secole i-au asuprit pe țărani, inclusiv toată proprietatea medievală a pământului, toate lanțurile "comunității" fiscale, memoria blestemata a "granturilor" guvernamentale de firimituri etc etc Din cauza lipsei de spațiu (la urma urmei, am depășit deja dimensiunea articolului pe care mi-au indicat-o editorii Przeglond), omit conținutul capitolului al cincilea al cărții mele ("Clasuri și partide despre dezbaterea din a doua Duma asupra chestiunii agrare") Discursurile țăranilor din Duma au o mare însemnătate politică, întrucât exprimă acea dorință pasională de a scăpa de opresiunea moșierilor, acea ură arzătoare a birocrației medievale, acea spontană, spontană, adesea naivă și nu tocmai distinctă, dar în același timp, spiritul revoluționar furtunos al țăranilor de rând care, mai bine decât argumentele îndelungate, dovedesc ce energie potențială distructivă a acumulat în masele rurale împotriva nobilimii, proprietarilor de pământ și a Romanovilor Sarcina proletariatului conștient de clasă este să clarifice, să expună și să elimine fără milă toate înșelăciunile filistene, fraze presupuse socialiste, așteptări copilărești de naive, pe care țăranii le asociază cu revoluția agrară, dar eliminarea lor nu este pentru a calma și a calma țăranul (cum s-a făcut în ambele cred trădători ai libertății oamenilor, domnilor cadeți), dar să trezească în rândul maselor revoluționismul oțel, de nezdruncinat și hotărât Fără acest spirit revoluționar, fără lupta încăpățânată și fără milă a maselor țărănești, atât confiscarea, cât și republica, și universală, directă, egală și votul secret Prin urmare, marxiştii trebuie să pună întrebarea clar şi precis: cele două direcţii ale dezvoltării economice a Rusiei, cele două căi ale capitalismului, au fost conturate cu deplină claritate În cursul primei campanii revoluţionare, în cei trei ani - , ambele direcţii ne-au devenit clare nu ca generalizări teoretice, nu ca concluzii din cutare sau cutare trăsături ale evoluţiei observate începând cu Nu, aceste direcţii acum ne-au devenit clare tocmai ca direcții trasate de clasele ostile Moșierii și capitaliștii (octobriștii) au înțeles pe deplin că nu există altă direcție decât cea capitalistă și că le este imposibil să urmeze această cale fără distrugerea forțată, accelerată a "comunității" și, în plus, tocmai așa distrugere, al cărei sens este identic cu jaful cămătarist deschis, cu jafurile de către poliție sau "dragoni punitivi" Aceasta este o astfel de "operație" la care este extrem de ușor să-ți rupi gâtul La urma urmei, chiar în decursul acestor trei ani, masele țărănimii și-au lămurit nu mai puțin clar pentru ei înșiși deznădejdea oricăror speranțe în "țarul-tată", orice speranță pentru un drum pașnic și necesitatea unei lupte revoluționare să desființeze întregul Ev Mediu în general și toată proprietatea medievală asupra pământului în special Toată propaganda și agitația social-democrației trebuie să se bazeze pe aducerea la cunoștință maselor a acestor rezultate, pe pregătirea maselor pentru a folosi această experiență pentru cel mai bine organizat, hotărât și nezdruncinat atac în a doua campanie De aceea, discursurile lui Plehanov la Stockholm pe tema că preluarea puterii de către proletariat și țărănime înseamnă renașterea "Narodnaia Volia" sunt profund reacționare Plehanov însuși s-a redus la absurd: realizează o "revoluție agrară țărănească" fără preluarea puterii de către proletariat, fără preluarea puterii de către țărănime Dimpotrivă, Kautsky, la începutul rupturii dintre bolșevici și menșevici, care s-au înclinat clar către cei din urmă, a trecut ideologic de partea

primilor, recunoscând că numai odată cu alianța proletariatului și țărănimii era posibilă victoria revoluției Fără abolirea completă a întregii drepturi de proprietate asupra pământului medieval, adică fără naționalizare, o astfel de revoluție este de neconceput Sarcina partidului proletariatului este să răspândească acest slogan al celei mai consistente și mai radicale revoluții agrare burgheze Și când vom face asta, vom vedea care va fi următoarea coacere Totuși, vom vedea dacă o astfel de răsturnare se dovedește a fi doar baza dezvoltării rapide în stil american a forțelor productive sub capitalism, sau dacă devine prologul revoluției sale socialiste în Occident iunie PS Aici nu repet proiectul meu de program agrar, care a fost propus Congresului de la Stockholm de R S -D R P și a fost publicat de mai multe ori în literatura social-democrată Mă voi limita la câteva considerații Având în vedere prezența a două direcții de evoluție agrară capitalistă, programul trebuie să conțină în mod necesar un "dacă" (expresie tehnică la Congresul de la Stockholm), adică programul trebuie să țină cont de ambele posibilități Dar, în același timp, luptăm cu tendința modernă, susținând cererea revoluționară a țăranilor în interesul dezvoltării rapide a forțelor productive, sferei extinse și libertății luptei de clasă Sprijinind lupta revoluționară a țăranilor împotriva Evului Mediu, Partidul Muncitoresc Social Democrat afirmă că cea mai bună formă de relații agrare în societatea capitalistă (și, în același timp, cea mai bună formă de desființare a iobăgiei) este naționalizarea pământului, care este numai în legătură cu o răsturnare politică radicală, cu desființarea autocrației și instaurarea Într-o republică democratică, o revoluție agrară radicală, confiscarea proprietății funciare a moșierilor și naționalizarea pământului sunt posibile Acesta este conținutul proiectului meu de program agrar Acea parte a acesteia care este dedicată caracterizării trăsăturilor burgheze ale întregii transformări agrare actuale și elucidării punctului de vedere pur proletar al social-democrației a fost adoptată la Stockholm și a devenit parte a prezentului program Jurnalul polonez S -D T İ ^Prseglqd social-democraticsrnyn ¥ , ζ Semnătura: H, Lenin, Câteva gânduri despre "Răspunsul" (tm) al lui P Maslov) Adversarul meu îmi reproșează că folosesc dispozitive polemice care denaturează esența disputei Pentru a afla dacă acest lucru este adevărat, voi lua în considerare pas cu pas "Răspuns * P Maslov Primul exemplu al lui Maslov Lenin spune că un val revoluționar este de neconceput fără abolirea radicală a tuturor rămășițelor iobăgiei, "de parcă Social Democrația, după ce a adoptat programul de municipalizare a pământului, intenționează să păstreze rămășițele iobăgiei, să lase pământul în mâini a proprietarilor" Fiecare cititor va observa că Maslov se sustrage de la esența întrebării, din moment ce am subliniat tot timpul că rămășița iobăgiei nu este doar proprietatea proprietarilor de pământ, ci și proprietatea actuală Argumentul era despre asta Evitând această întrebare în întregul său răspuns, fără să spună o vorbă dacă există ceva medieval în proprietatea pe terenuri, dacă distrugerea acestuia este benefică sau nu pentru capitalism, Maslov abate atenția cititorului în altă direcție A nu răspunde argumentului de principiu al adversarului și a-i atribui doar "patos" înseamnă a nu certa, ci a certa Maslov numește faptul că subliniez legătura inextricabilă dintre revoluția agrară și cea politică o lipsă de respect față de cititor Nici municipalizarea nu rupe această legătură Ei bine, acesta este răspunsul? Nu tăce Maslov aici: ) despre referirea mea exactă la menșevicul Novosedsky, care a legat cu siguranță municipalizarea de o tulburare politică incompletă, ) argumentul meu că municipalizarea nu se referă nici la

comuna medievală, nici la proprietatea medievală a pământului, adică, tocmai revoluția agrară, și numai revoluția agrară, este cea care condamnă hotărât și necondiționat la incompletitudine Al treilea argument al lui Maslov: "Lenin transformă ura țăranilor față de proprietari și funcționari într-un argument în favoarea programului său și împotriva programului adoptat Neadevarat Fiecare cititor va observa că în loc de "ura Evului Mediu" (Maslov însuși recunoaște câteva rânduri mai sus că am vorbit despre asta), Maslov a strecurat ura "față de proprietari de pământ" Are nevoie de această înlocuire pentru a trece în tăcere argumentul meu despre caracterul medieval al proprietății alocate Nu este adevărat că mi-am numit programul bolșevic Nici nu este adevărat că problema naționalizării a fost votată la Stockholm Faptele nu trebuie denaturate, tovarășe Maslov "Nici o teorie a chiriei nu oferă nici cel mai mic motiv pentru a prefera un program de naționalizare sau de municipalizare, întrucât, oricum ar fi, veniturile din terenurile confiscate sunt primite de stat sau de autoguvernare " Aici avem deja un argument pe fondul cauzei Și un argument excelent, pentru că cel mai bine arată cât de urât denaturează Maslov marxismul Numai prin negarea rentei absolute a lui Marx se poate* reduce problema exclusiv la "venit", uitând de scăderea prețului cerealelor și de asigurarea accesului la agricultură pentru capital Maslov a confirmat prin argumentul său că esența economică a întrebării este străină și de neînțeles pentru el Nu este o chestiune de venit, stimate domnule, ci de raporturile de producție în agricultură, care se schimbă în sensul unei creșteri la desființarea rentei absolute Negând renta absolută în teoria lui Marx, Maslov s-a lipsit de orice oportunitate de a înțelege semnificația economică a naționalizării De ce ar fi putut și ar fi trebuit să fie cerut de milioane de mici proprietari în revoluția burgheză rusă - această problemă economică nu există pentru Maslov Aici se află nenorocirea lui Este adevărat că articolele mele din - sunt îndreptate împotriva programului de întrerupere Dar "a sări și a te bucura" despre asta, așa cum face Maslov, înseamnă a arunca praf în ochii cititorului și a nu lămuri problema controversată La urma urmei, nici măcar Maslov nu și-a salvat întregul program din ! De ce ascunde acest lucru de cititori și prezintă doar o latură a trecutului? De ce citează cuvintele, pe care încă nu le contest, că naționalizarea pământului este dăunătoare "într-un stat polițienesc"? Este aceasta o ceartă sau o calomnie? Pentru cititorii polonezi care nu cunosc detaliile discuției despre problema agrară dintre social-democrații ruși, aflu că în , înaintea Congresului al II-lea al R S -D R P , Maslov nu a propus în presă programul pe care l-a recomandat în - Aș considera disputele anterioare inacceptabile și nu le-am atins în articolul meu anterior Dar acum Maslov însuși a ridicat vechiul argument I-a trecut prin minte, pentru a-și etala înțelepciunea, să infirme programul din , pe care îl respinsesem - sau poate s-a călăuzit și de ideea că, după ce începuse să se certe despre vechi, să distragă atenția de la cei slabi puncte ale noului său punct de vedere? Faptul rămâne că, atingând disputele anterioare, Maslov a tăcut în fața social-democraților polonezi că el însuși și-a schimbat programul din Reproșând inamicului o schimbare deschisă și de mult încheiată a fostului program, ascunde faptul că el însuși și-a schimbat programul El ascunde și faptul că în Piotr Maslov nu numai că nu a pledat pentru lăsarea terenurilor alocate, cu toate mijloacele, în mâna proprietarilor lor, ci, dimpotrivă, a inclus pur și simplu în programul său socializarea, dacă era posibil, a terenurilor alocate Nu este minunat? Cui nu se bucură de amintirile trecutului? Cel care a

recunoscut deschis sursa erorilor primei vederi sau cel care ascunde schimbarea opiniilor sale? De ce în P Maslov a considerat posibilă socializarea terenurilor alocate, iar în - aruncă tunete și fulgere împotriva admisibilității unor astfel de opinii? Cititorul să judece singur astfel de "dispozitive polemice" sau, mai bine, o astfel de acoperire a urmelor Maslov a învățat singur rețeta bătrânului ticălos Turgheniev: da vina, cât mai tare posibil, ceea ce tu însuți vrei să ascunzi în acțiunile tale Alții s-au răzgândit și l-au subliniat ei înșiși Strigă tare împotriva acestei schimbări pentru a-ți acoperi propria schimbare de inimă Dacă nu ai argumente, trebuie neapărat să recurgi la înșelăciune Maslov nu-i place tabelul meu de distribuție a proprietăților funciare în Rusia europeană Maslov este indignat că am comparat proprietatea "Kalmyk" cu "economia intensivă" din sud-vestul Rusiei Cititorul familiarizat cu literatura despre problema agrară știe, desigur, că atât Maslov însuși, cât și alți autori compară - cel puțin în anumite zone - țăranul fără cai ruinat cu dec pământ undeva în backcountry și un fermier bogat care grădinește intens pe aceeași cantitate de pământ lângă un oraș mare Deplasat, deloc pe loc, vrea tovarășul Maslov se laudă cu "analiza detaliată" Aceasta este tocmai o lăudărie și nu un argument științific, deoarece este imposibil să aflați rezultatele luptei altfel felul în care o fac eu, iar Maslov însuși înțelege imposibilitatea "analizelor detaliate" în Przeglond Argumentul meu conform căruia grupul trudovici, pronunțându-se în favoarea naționalizării, le-a dovedit menșevicilor că am dreptate, Maslov nu numai că analizează, ci încearcă indirect să-l slăbească prin faptul că ) naționalizarea a fost "tăiată" și ) Mulți s-au alăturat Dumei "tocmai pentru că alegătorii lor nu doreau naționalizarea pământului" Nu este asta o evaziune? Ce au în comun reducerile și naționalizarea? și ce au naționaliștii în comun cu faptul că Maslov în , și toți menșevicii din Stockholm, vorbeau categoric despre țăranii ruși, că nu vor fi deloc de acord cu naționalizarea, că vor răspunde la aceasta cu Vendée? Maslov trece în tăcere faptul neplăcut pentru el că adoptarea programului de naționalizare de către grupul de trudovici după Congresul de la Stockholm a infirmat argumentele menșevicilor Nu este greu, dar nici de mare valoare, un astfel de "răspuns" în care esența problemei nu este atinsă sistematic Este un fapt că atât Duma , cât și Duma a -a i-au pus deseori pe adjuncții muncitorilor într-o poziție prostească, deoarece social-democrații au "îngrădit" naționalizarea mai mult decât au restrâns-o țăranii înșiși Social-democrații s-au trezit în poziția unor intelectuali filisteni înfricoșați, sfătuindu-l pe țăran să fie mai atent cu proprietatea antică, medievală, a loturilor, să o întărească mai puternic și să adapteze mai încet noua proprietate liberă a pământului la capitalism Ideea, tovarăşe Maslov, nu este că trudovicii au redus naţionalizarea, ci că social-democraţii, marxiştii au redus-o şi mai mult Nu contează că autonomiştii au respins uneori *) naţionalizarea; necazul este că social-democrații ruși nu au reușit să înțeleagă natura luptei țăranilor ruși Demagogia lui Maslov se bazează nu pe faptul că el afirmă faptul dezacordului, ci pe faptul că tace în legătură cu dezacordul multor autonomiști față de municipalizare și îi incită împotriva naționalizării cu argumente separatiste mic-burgheze Autonomiști împotriva naționalizării Lăsați cititorul să se gândească cui se aplică acest argument Din partea mea, îmi amintesc că încă din , în timp ce mă opus programului de atunci al lui Maslov, ·) Deloc, deloc, deloc Maslov ar fi trebuit să acorde atenție unui astfel de fapt precum apărarea naționalizării de către autonomistul ucrainean Cijevski

Am numit municipalizare naționalizare trunchiată Îmi amintesc că în , argumentând cu Maslov în fața Congresului de la Stockholm, am subliniat inadecvarea confundării chestiunii autonomiei naționale cu problema naționalizării pământului Autonomia este asigurată chiar de bazele programului nostru Așadar, asigură și dispunerea autonomă a terenurilor naționalizate Maslov nu poate înțelege acest alfabet Naționalizarea înseamnă abolirea rentei absolute, transferul dreptului de proprietate asupra pământului către stat, interzicerea oricărei cesionări de pământ, adică eliminarea tuturor și oricăror intermediari între proprietarul terenului și proprietarul terenului - stat În limitele acestei interdicții, autonomia țărilor și popoarelor în ceea ce privește dispozițiile de pământ, stabilirea condițiilor de strămutare, regulile de repartizare etc , etc , este complet admisibilă, în niciun caz nu contrazice naționalizarea și ține de numărul de cerințe ale programului nostru politic De aici rezultă că numai micii filisteni, așa cum erau toți "autonomiștii", își puteau acoperi lașitatea, nedorința de a lupta activ până la capăt pentru o singură revoluție agrară centralizată, referindu-se la teama de a-și pierde autonomia Pentru social-democrație întrebarea este pusă exact invers: pentru proletariat este vorba de a duce revoluția până la capăt atât în sfera politică, cât și în cea agrară Pentru a duce revoluția până la capăt, este necesară naționalizarea pământurilor, pe care o cer trudovicii, adică țărani ruși conștienți din punct de vedere politic Criteriul economic pentru un astfel de pas iese în prim-plan pentru un marxist; acest criteriu economic afirmă că, conform învăţăturilor lui Marx, dezvoltarea maximă a forţelor productive în agricultură este asigurată de naţionalizarea burgheză a pământului Astfel, un pas decisiv burghezo-revoluționar în domeniul agrar este indisolubil legat de o revoluție burghezo-democratică decisivă în domeniul politic, adică instaurarea unei republici care singura asigura o adevarata autonomie Așa este relația reală dintre autonomie și revoluția agrară, pe care Maslov a înțeles-o complet greșit Maslov numește referirea mea la "Teoria plusvalorii" a lui Marx un "subterfugiu" pentru că "Marx nu spune "că țăranii înșiși vor să se exproprie" Scuzați-mă, tovarăș Maslov că capitalismul beneficiază de abolirea totală a proprietății funciare medievale , da sau nu? naţionalizarea terenurilor efectuată de trudovici, care a fost cerută în - Țăranii ruși, distrugerea proprietății medievale, da sau nu? Până la urmă, tocmai asta s-a discutat, dragul meu adversar, iar redenumirea ridicolă a naționalizării burghezo-țărănești a pământului în "exproprierea" țăranilor nu infirmă deloc corectitudinea punerii mele întrebării "La fel este și în industrie", continuă Maslov, "capitalismul distruge micile proprietăți, dar de aici rezultă că social-democrații ar trebui să-și asume sarcina de a expropria meșteșugarii? " Dar acestea sunt doar perle! Lupta țăranilor împotriva împărțirilor medievale în proprietatea pământului, lupta pentru naționalizarea pământului, care, după cum a dovedit Marx, este cea mai favorabilă dezvoltării capitalismului, ar trebui numită "exproprierea țăranilor", echivalată cu exproprierea meşterului de către capital Teme-te de Dumnezeu, tovarăşe Maslov! Gândiți-vă, în numele a tot ceea ce este sfânt, de ce sprijinim țăranul împotriva moșierului, în timp ce sprijinul meșteșugarilor împotriva fabricii considerăm opera antisemiților Maslov nu înțelege că sprijinul meșterului, adică mica proprietate în industrie nu poate fi niciodată treaba social-democraților, ca activitate reacționară necondiționată și în orice împrejurare Iar sprijinirea micii proprietăți în agricultură poate fi datoria

marxiștilor și trebuie să fie întotdeauna datoria lor atunci când economia mic burgheză se dovedește a fi progresistă din punct de vedere economic în comparație cu marea economie feudală Marx nu a susținut niciodată mica industrie împotriva marii industrie, dar în anii , în raport cu America, în , în raport cu Germania, Marx a susținut agricultura la scară mică, țăranii împotriva latifundiilor feudale În , Marx a propus împărțirea moșiilor feudale germane în mici parcele Împotriva marilor proprietăți sclavagiste americane, Marx a susținut mișcarea micilor fermieri care luptau pentru libertatea pământului, pentru abolirea proprietății private asupra pământului în America A fost corectă direcția indicată a politicii agrare a lui Marx? Așa este, drag tovarăș Maslov, care a "revizuit" teoria rentei absolute în spiritul economiei burgheze, dar nu a avut timp să "revizeze" restul lui Marx Revoluția burgheză în domeniul agrar nu poate fi consecventă și învinge cu adevărat decât atunci când distruge cu forța și radical totul grădină zoologică ea culege toată proprietatea feudală atunci când mătură toată proprietatea anterioară a pământului și, în locul ei, creează terenul pentru o nouă proprietate burgheză liberă a pământului, adaptată capitalului și nu proprietarului pământului Naționalizarea pământului se dovedește a fi destul de potrivită cu direcția unei astfel de revoluții Mai mult, naționalizarea pământului este singura măsură prin care această revoluție se realizează cu cea mai mare consistență care este în general de imaginat într-o societate capitalistă Nu există altă cale" care să-i elibereze din "ghetou" c) proprietate la fel de hotărâtă și nedureroasă pentru țărani Nu există altă cale care să distrugă vechea comunitate putredă fără metode polițienești, birocratice și de cămătărie Privind lucrurile în mod obiectiv, în revoluția burgheză rusă se pune întrebarea în acest fel și numai în acest fel: Va Stolypin (adică proprietarul pământului și autocrația) va adapta vechea proprietate a pământului la capitalism, sau țăranii înșiși o vor face, având a răsturnat puterea moșierilor și a regelui În primul caz, este posibilă doar adaptarea prin reforme, adică cu jumătate de inimă, infinit de lungă, implicând cele mai mari dificultăți pentru desfășurarea forțelor productive, cel mai mic progres al democrației, condamnând Rusia la o îndelungată dominație a Junkerului în ea În al doilea caz, este posibilă doar o adaptare revoluționară, adică măturarea cu forța a moșiilor proprietarilor de pământ și asigurarea dezvoltării cât mai rapide a forțelor productive Este posibilă această desființare revoluționară a proprietății proprietarilor de pământ, păstrând în același timp proprietatea veche de alocare a țăranilor? Nu, acest lucru este de neconceput, iar deputații țărani din ambele Dumas au aflat că acest lucru este imposibil Ei au aflat acest lucru creând un tip politic al țărănimii întregii Rusii în timpul revoluției burgheze: un tip de Trudovik care cere naționalizarea pământului Strigând despre caracterul socialist-revoluționar al naționalizării, Maslov repetă vechile metode ale menșevicilor: prin aderarea la cadeți, acuzându-i pe social-democrații revoluționari că se apropie de socialiști-revoluționari Oamenii încearcă să le facă pe plac proprietarilor și comercianților liberal-monarhiști, dar sunt indignați că social-democrații revoluționari vor să meargă alături de țăranii burghezi revoluționari în revoluția burgheză Dar nu numai atât Tunetă împotriva caracterului socialist-revoluționar al raționalizării, Maslov dezvăluie o neînțelegere completă a analizei marxiste a opiniilor și fanteziilor populiste ale țărănimii ruse Maslov nu înțelege că social-democrații din Rusia sunt de mult - ei au indicat natura reacționară a viselor teoretice

socialiste, sau mai degrabă cvasisocialiste, ale unei noi diviziuni a pământului (redistribuirea neagră), etc , și la progresivitatea burgheză a acestui ideal în Rusia modernă semi-moșierească În spatele grupului mic-burghez al socialiştilor-revoluţionari, Maslov nu ştie să descopere realitatea burgheză, şi anume lupta revoluţionară împotriva tuturor vechilor gunoaie medievale Când s -r vorbeşte de uniformitate în folosirea pământului, de socializare a pământului, s -r relevă analfabetismul în domeniul științei economice și teoria dezvoltării capitalismului Dar în spatele acestor fraze, în spatele acestor fantezii, se ascunde un conținut extrem de viu, real, doar deloc socialist, ci pur burghez, și anume: curățarea terenului pentru capitalism, distrugerea tuturor barierelor medievale și de clasă de pe pământ, crearea unei arene libere pentru capitalism Aceasta este ceea ce bietul nostru Maslov nu poate înțelege deloc - și aceasta este în legătură directă cu faptul că Maslov nu poate înțelege învățăturile lui Marx despre renta absolută, care, spre deosebire de renta diferențială, poate fi abolită în societatea capitalistă și a cărei abolire accelerează dezvoltarea acestuia Incapabil să lupte cu socialiștii-revoluționari, Maslov vulgarizează marxismul, condamnându-se doar să contemple "partea din spate" a țăranului înlănțuit de complotul său și este complet incapabil să înțeleagă democratismul și burghezitatea revoluționară a țăranului care vrea să măture pe amândouă proprietarul terenului și proprietatea alocației asupra terenului; Incapabil să lupte cu socialiştii-revoluţionari, Maslov pune în mâinile lor, în mâinile socialiştilor mic-burghezi, critica proprietăţii private a pământului Din punctul de vedere al dezvoltării capitalismului, acesta a fost dat de Marx și ar trebui să fie presat de marxişti Întrerupându-și această cale prin negarea chiriei absolute, Maslov capitulează în fața socialiștilor-revoluționari, recunoscând teoretic că au dreptate, în timp ce Marx are dreptate Ea capitulează în faţa socialiştilor-revoluţionari, care critică proprietatea privată într-un mod mic-burghez, nu din punctul de vedere al dezvoltării capitalismului, ci doar din punctul de vedere al împiedicării dezvoltării acestuia Maslov nu a înțeles că eroarea socialiștilor-revoluționari în programul agrar începe după naționalizare, adică când trec la "socializare" și "uniformitate" și ajung până acolo încât să nege lupta de clasă în rândul micii țărănimii Socialiştii-revoluţionari nu înţeleg caracterul burghez al naţionalizării - acesta este păcatul lor principal Și fiecare marxist care a studiat Capitalul să-mi spună, este posibil să înțelegem natura burgheză a naționalizării prin negarea rentei absolute? Maslov continuă spunând că transform mica proprietate țărănească din întreaga Europă în epoca medievală În Europa nu există proprietate "alocată" asupra pământului și împărțiri de clasă, dar există deja proprietate liberă, capitalistă și nu feudală a pământului În Europa nu există mișcare țărănească împotriva proprietarului de pământ susținut de social-democrați P Maslov a uitat de asta Să trecem la argumentele politice Maslov numește argumentul meu că municipalizarea în rândul menșevicilor este legată de ideea de compromis cu monarhia "o insinuare" și o "minciună deliberată" - dar ce spune citatul meu literal din discursul menșevicului Novosedsky, tovarășul Maslov ? De partea cui este minciuna aici? Nu este ideea că vrei să folosești cuvinte groaznice pentru a șterge mărturisirea lui Novosedsky, care este neplăcută pentru tine? Acordarea terenurilor municipalităților le întărește șansele în lupta împotriva restaurării, insistă Maslov Și îmi voi permite să cred că doar o întărire a puterii centrale republicane poate împiedica serios cauza reacției, în timp ce

împărțirea forțelor și mijloacelor între regiunile individuale facilitează reacția Trebuie să încercăm să unim clasele revoluționare și, mai ales, proletariatul din diferitele părți ale statului, într-o singură armată, și să nu ne gândim la o încercare fără speranță, imposibilă din punct de vedere economic și fără sens federal de a însuși veniturile din terenurile confiscate în beneficiul regiuni individuale "Alegeți, tovarăși polonezi", spune Maslov, "sejmul polonez ar trebui să primească venituri din terenurile confiscate sau ar trebui să dea aceste venituri moscoviților din Sankt Petersburg?" Super argument! Și nu există deloc demagogie în ea! Și nu există nicio confuzie între chestiunea agrară cu problema autonomiei Poloniei! Și voi spune: libertatea Poloniei este imposibilă fără libertatea Rusiei Și această libertate nu va exista dacă muncitorii polonezi și ruși nu îi susțin pe țăranii ruși în lupta lor pentru victoria completă atât în domeniul politic, cât și în cel al relațiilor agrare Municipalizarea și naționalizarea ar trebui evaluate din punctul de vedere al dezvoltării economice a centrului Rusiei și al soartei politice a întregului stat, și nu din punctul de vedere al caracteristicilor individuale ale unui anumit teritoriu național autonom Fără victoria proletariatului și a țărănimii revoluționare din Rusia, este ridicol să vorbim despre autonomie autentică pentru Polonia, despre drepturile municipalităților etc Sunt fraze goale Și țărănimea din Rusia tocmai în măsura în care este revoluționară, în măsura în care nu permite compromisuri cu boerii Ioisie şi Octobrişti, dar luptă împreună cu muncitorii şi democraţia, şi-a arătat deja irefutat simpatia pentru naţionalizarea pământurilor Dacă țărănimea încetează să mai fie revoluționară, adică dacă renunță la această simpatie, se îndepărtează de revoluția burghezo-democratică - atunci țăranilor le va plăcea preocuparea lui Maslov pentru păstrarea vechii proprietăți în pământ - dar atunci municipalizarea lui Maslov va fi deja complet ridicolă Și câtă vreme lupta revoluționar-democratică a țărănimii continuă, atâta timp cât "programul agrar" al marxiştilor în revoluția burgheză are sens, până atunci este de datoria noastră să susținem revendicările revoluționare ale țărănimii, inclusiv ale naţionalizarea pământului Maslov nu va șterge această cerere a țăranilor ruși din istoria revoluției ruse - și se poate fi sigur că atunci când va reveni valul mișcării sociale, valul luptei țăranilor pentru pământ, întregul caracter reacționar de "municipalizare" va fi dezvăluit clar polonez S D M I Praeglqd social-democraticzny* Nr - > ° * Semnătura: N Lenin Notă explicativă la proiectul principalelor temeiuri ale legii privind ziua de lucru de ore*) ) În prezenta, a doua parte a notei explicative, ne propunem să ne oprim asupra chestiunii tipului de s -d proiectul de lege pe o zi de lucru de ore pentru Duma a III-a și motivele care explică principalele caracteristici ale acestui proiect de lege Proiectul original, care a fost disponibil în Duma social-democraților fracțiunea și transmisă subcomitetului nostru, ar putea fi luată ca bază, dar a necesitat o serie de modificări Scopul principal al proiectelor de lege înaintate de social-democrați la Duma a treia ar trebui să fie propagarea și agitarea programului și tacticii social-democrate Orice speranță pentru "reformismul" Dumei a III-a ar fi nu numai ridicole, ci ar amenința și o denaturare completă a naturii tacticii revoluționare social-democrate, transformându-le în tactici ale reformismului social oportunist, liberal Inutil să spun că o asemenea perversiune a tacticii social-democrate a Dumei ar contrazice direct și hotărâtor deciziile general obligatorii ale partidului nostru, și anume rezoluțiile Congresului de la Londra al R S -J R P și rezoluțiile aprobate de Comitetul Central al Conferințelor Partidului

Panorusesc în noiembrie și decembrie Pentru ca proiectele de lege introduse de fracțiunea Dumei Social-Democrate să-și îndeplinească sarcina, sunt necesare următoarele condiții: *) Prima parte sau primul capitol al notei explicative ar trebui să cuprindă cea mai populară și mai agitată, dacă este posibil, dezvoltarea scrisă a considerațiilor în favoarea ore, sclav ziua în general, din punct de vedere al productivității muncii, al intereselor sanitare și culturale ale proletariatului și al intereselor luptei sale de eliberare în general ) proiectele de lege trebuie să prezinte în cea mai clară și mai distinctă formă revendicările individuale ale social-democrației care sunt incluse în programul minim al partidului nostru sau decurg neapărat din acest program; ) facturile nu ar trebui să fie în niciun fel aglomerate cu o abundență de subtilități legale; ar trebui să dea motivele principale ale legilor propuse, și nu să elaboreze texte de legi cu toate detaliile; ) proiectele de lege nu trebuie să izoleze în mod nejustificat diferitele domenii ale reformei sociale și transformării democratice, așa cum ar putea părea necesar dintr-un punct de vedere juridic, administrativ sau "pur parlamentar" îngust; dimpotrivă, urmărind scopurile propagandei și agitației social-democrate, proiectele de lege ar trebui să ofere clasei muncitoare o idee cât mai clară despre legătura necesară dintre reformele din fabrică (și sociale în general) și transformările politice democratice, fără de care toate și diversele "reforme" ale autocrației Stolypin vor fi inevitabil condamnate la "Zubatov perversiunea și reducerea completă la literă moartă Este de la sine înțeles că această indicație a legăturii dintre reformele economice și politică ar trebui realizată nu prin includerea în toate proiectele de lege a cerințelor unei democrații consecvente în ansamblu, ci prin propunerea de instituții democratice și în special proletar-democratice corespunzătoare fiecărei reforme individuale, a cărui imposibilitate fără transformări politice radicale trebuie subliniată în nota explicativă nota la proiect de lege; ) Având în vedere dificultatea extremă în condițiile actuale a propagandei și agitației social-democrate legale în rândul maselor, proiectele de lege trebuie să fie întocmite în așa fel încât atât un singur proiect de lege, cât și o singură notă explicativă a acestuia să-și poată atinge scopul prin atingerea maselor (fie prin retiparire in ziare nesocial-democrate, fie prin distribuirea de pliante individuale cu textul proiectului de lege etc ), i e ar putea fi citite de muncitorii stradali, muncitori nedezvoltați, în beneficiul dezvoltării conștiinței lor de clasă; În acest scop, proiectele de legi trebuie să fie impregnate în întreaga lor structură cu spiritul neîncrederii proletare în întreprinzători și în statul ca organ în serviciul întreprinzătorilor; cu alte cuvinte, spiritul luptei de clasă trebuie să pătrundă în întreaga structură a proiectului de lege, trebuie să decurgă din suma rezoluțiilor individuale; "P Laain Stakhi și rey, - ÎN - în cele din urmă, ) facturi pentru condițiile actuale rusești, i e în lipsa unei prese social-democrate și a întâlnirilor social-democrate, ar trebui să dea o idee suficient de concretă a transformării cerute de social-democrați, nelimitându-se la o simplă declarație de principiu; muncitorul din stradă, muncitorul cenușiu, trebuie să fie interesat de proiectul de lege social-democrat, surprins de tabloul concret al transformării pentru a trece ulterior de la acest tablou particular la viziunea globală a social-democraților în ansamblu Pornind de la aceste ipoteze de bază, tipul de lege ales de autorul proiectului de lege inițial privind ziua de lucru de ore trebuie recunoscut ca fiind mai în conformitate cu condițiile rusești decât, de

exemplu, proiectele de lege privind scurtarea zilei de muncă , care au fost introduse de socialiștii francezi și germani în parlamentele lor De exemplu, proiectul de lege privind ziua de lucru de ore, introdus de Jules Guesde în Camera Deputaților din Franța la mai , conține două articole: primul interzice munca mai mult de ore pe zi și zile pe săptămână; al doilea permite munca în mai multe schimburi astfel încât numărul de ore de lucru pe săptămână să nu depășească * **)) Proiectul social-democrat german din conține rânduri, propunând o zi de ore imediat, ore de la ianuarie și ore de la ianuarie În sesiunea din - social-democrații germani au făcut o propunere și mai concisă de a limita imediat ziua de muncă ore pe zi, iar apoi la un moment ce urmează a fi special determinat ore pe zi *♦) Desigur, astfel de proiecte de lege sunt de cel puțin zece ori mai raționale din punct de vedere social-democrat decât încercările de "adaptare" la ceea ce este fezabil pentru guvernele recționare sau burgheze Dar dacă în Franța și Germania, cu libertatea presei și a adunării, este suficient pentru a face din proiectul de lege o proclamație a principiului, apoi în Rusia, în acest moment, este necesar să se adauge material propagandistic specific proiectului de lege în sine Prin urmare, considerăm că tipul adoptat de autorul proiectului original este mai potrivit, dar este necesar să se introducă în acest proiect *) Jules Guesdes, La problemème et la solution; les huit heures à la chambre, Lille S d τβ) **) M S chip pel, S -d , Reichstagshandbuch, Bri , SS unû - - o serie de corecții, deoarece autorul în mai multe cazuri face o greșeală extrem de importantă, în opinia noastră, și extrem de periculoasă, și anume: subjugează fără nicio nevoie cerințele programului nostru minim (de exemplu, stabilirea repausului săptămânal la de ore, și nu la de ani, sau tăcuți despre necesitatea acordului organizațiilor de muncitori pentru a permite munca de noapte) În unele cazuri, autorul pare să încerce să se adapteze la "fezabilitatea" proiectului de lege, lăsând, de exemplu, ministrului să autorizeze petițiile de scutire (cu cazul în legislativ) și nu menționând o dată rolul organizațiilor sindicale a lucrătorilor în punerea în aplicare a legii pe zi de lucru de ore Proiectul de lege propus de subcomisia noastră introduce o serie de amendamente la proiectul inițial în direcția indicată În special, să ne oprim asupra motivației următoarelor modificări ale proiectului inițial În ceea ce privește întreprinderile cărora li se aplică proiectul de lege, este necesar să se extindă domeniul de aplicare al acestuia pentru a include toate ramurile industriei, comerțului și transporturilor și toate tipurile de instituții (până la cele guvernamentale: oficiu poștal etc ), și lucrează acasă În nota explicativă înaintată Dumei, social-democrații trebuie să sublinieze în mod deosebit necesitatea unei astfel de extinderi și abolirea tuturor granițelor și diviziunilor (pe această problemă) între proletariatul fabrică, comerț, serviciu, transport etc Problema agriculturii poate apărea, având în vedere cerința noastră de minim ore pe zi de lucru "pentru toți lucrătorii" Dar credem că nu este deloc potrivit ca social-democrații ruși să vină cu inițiativa unei zile de lucru de ore în agricultură în prezent Este mai bine să se stipuleze în nota explicativă că partidul își are libertatea de a introduce un nou proiect de lege privind agricultură, și cu privire la servitori etc Mai departe În toate cazurile în care proiectul de lege se referă la admisibilitatea excepțiilor de la lege, am introdus cerința acordului sindicatului muncitorilor pentru fiecare excepție Acest lucru este necesar pentru a le arăta în mod clar lucrătorilor imposibilitatea scurtării efective a zilei de muncă fără inițiativa organizațiilor

muncitorilor Atunci ar trebui să ne oprim asupra chestiunii introducerii treptate a zilei de lucru de ore Autorul proiectului original nu menționează acest lucru într-un cuvânt, limitându-se la o simplă cerință ore zi de lucru, similar cu proiectul lui J Gaed Dimpotrivă, proiectul nostru urmează modelul lui Parvus *) și proiectul fracțiunii social-democrate germane din Reichstag, stabilind introducerea treptată a zilei de lucru de ore (imediat, adică la luni de la intrarea în vigoare) a legii și reducerea cu o oră pe an) Desigur, diferența dintre unul și celălalt proiect nu este atât de semnificativă Dar cu întârzierea tehnică maximă a industriei ruse, cu organizarea extrem de slabă a proletariatului rus, cu marile mase ale populației muncitoare (meșteșugari etc ), care nu au participat încă la nicio campanie majoră în favoarea scurtării zi de lucru, în toate aceste condiții, ar fi mai oportun să se răspundă imediat, în proiectul de lege propriu-zis, la obiecția inevitabil că o tranziție bruscă este imposibilă, că salariile muncitorilor vor scădea odată cu o astfel de tranziție etc ** ) Stabilirea introducerii treptate a unei zile de lucru de ore (nemții au întins introducerea timp de ani; Parvus pentru ani; propunem ani) dă imediat un răspuns la această obiecție: lucrul mai mult de ore pe zi este cu siguranță irațional din punct de vedere economic şi inacceptabile din motive igienice şi culturale consideraţii Termenul anual de reducere a zilei de lucru cu o oră este destul de suficient pentru ca întreprinderile întârziate din punct de vedere tehnic să ajungă din urmă și să se transforme, pentru ca muncitorii să treacă la o nouă ordine fără o diferență notabilă a productivității muncii Introducerea treptată a zilei de lucru de ore nu trebuie stabilită pentru a "ajusta" proiectul la măsura capitaliștilor sau a guvernului (acest lucru este exclus, iar dacă astfel de gânduri au apărut, atunci, desigur, am prefera să omitem orice mențiune de gradualism), dar pentru a demonstra clar tuturor fezabilitatea tehnică, culturală și economică a programului de social-democrație într-una dintre cele mai înapoiate țări *) Parvus, Handclskrisis u Gewerkschaften Nebst Anhang: Gesetzentwurf Über den -St Arbeitstag, München (r)°) **) Referitor la introducerea treptată a muncii de ore Parvus spune, în opinia noastră, pe bună dreptate, că acest gradualism în proiectul său de lege este cauzat "nu de dorința de a se conforma angajatorilor, ci de dorința de a se conforma muncitorilor Trebuie să urmăm tactica sindicatelor: ele realizează reducerea forței de muncă zile extrem de gradual, pentru că ei știu foarte bine că în acest fel este cel mai ușor să contracarezi reducerea salariilor plată" (italice de Parvus, citat în broșură, pp - ) O obiecție serioasă la introducerea treptată a zilei de lucru de ore în proiectul de lege al social-democraților rusi ar fi aceea că, așa cum spune, Sovietele revoluționare ale deputaților muncitori din , care au realizat imediat punerea în aplicare a ore zi de lucru, ar fi dezavuat Considerăm această obiecție ca fiind gravă, deoarece cea mai mică dezavuare a Sovietelor deputaților muncitori în această privință ar fi renegatul de-a dreptul sau, în orice caz, sprijinul renegaților și liberalilor contrarevoluționari care s-au glorificat printr-o astfel de dezavuare Considerăm, așadar, că în orice caz, indiferent dacă gradualismul este inclus sau nu în proiectul de lege al fracțiunii Dumei social-democrate, în orice caz, este absolut necesar ca atât în nota explicativă înaintată Dumei, cât și în discursul Dumei reprezentantului social-democrat s-a exprimat destul de categoric o idee care exclude necondiționat cea mai mică dezavuare, incluzând necondiționat recunoașterea noastră a acțiunilor Sovietelor deputaților muncitori ca

fundamental corecte, complet legale și necesare "Social-democrația - cam așa ar fi trebuit să se citească în declarația reprezentanților social-democraților sau în expunerea lor de motive - - în niciun caz nu renunță la introducerea imediată a unei zile de lucru de ore; dimpotrivă, în anumite condiții istorice, când lupta se intensifică, când energia și inițiativa mișcării de masă sunt mari, când ciocnirea dintre vechea societate și noua ia forme tranșante, când pentru succesul luptei clasa muncitoare, de exemplu, împotriva Evului Mediu, este necesar să nu se oprească la nimic, unul într-un cuvânt, în condiții similare cu cele din noiembrie , Social-democrația consideră introducerea imediată a unei zile de lucru de ore nu doar legală , dar necesar Prin introducerea în proiectul său de lege a introducerii treptate a unei zile de lucru de ore, social-democrații nu doresc decât să demonstreze prin aceasta posibilitatea deplină de implementare a cerințelor programului R S -D R P chiar și în cele mai proaste condiții istorice, chiar și în cel mai puțin rapid ritm de dezvoltare economică, socială și culturală " Repetăm: o astfel de declarație din partea social-democraților din Duma și în nota lor explicativă la proiectul de lege privind ziua de lucru de ore, o considerăm necondiționat și în orice caz - - este necesar, iar întrebarea dacă să se introducă în proiectul de lege însuși stabilirea treptată a unei zile de lucru de ore este comparativ mai puțin importantă Restul modificărilor pe care le-am făcut la proiectul inițial de lege se referă la detalii particulare și nu necesită comentarii speciale tipărite dintr-un manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin, Scrisoare către I I Skvortsov-Stepanov ) /KhP Dragă coleg! Am primit răspunsul tău și iau stiloul pentru a continua conversația Doriți să mutați întrebarea mai mult pe teren teoretic (mai degrabă decât tactic) De acord Permiteți-mi să vă reamintesc doar că punctul dvs de plecare a fost tactic: până la urmă, ați respins "formularea clasică" a poziției tactice principale Ați conturat această decizie tactică (fără a finaliza concluziile tactice din ea) în legătură cu negarea "posibilității americane" Prin urmare, nu consider corectă prezentarea diferențelor noastre, pe care o dați în cuvintele: "Voi (adică eu) subliniați faptul mișcării țărănimii Recunosc faptul mișcării țărănimii proletare Acesta nu este dezacordul Nu neg cu adevărat că țărănimea este proletarizată Dezacordul este dacă un sistem agrar burghez a devenit atât de ferm stabilit în Rusia încât să facă o tranziție bruscă de la dezvoltarea "prusacă" a capitalismului agrar la dezvoltarea "americană" a capitalismului agrar în mod obiectiv imposibilă? Dacă da, atunci formularea "clasică" a întrebării de bază a tacticii se prăbușește Dacă nu, se salvează Și așa, susțin faptul că ar trebui păstrat Nu neg posibilitatea unui drum "prusac"; Recunosc că un marxist nu trebuie nici să "garanteze" una dintre aceste căi, nici să se lege doar de una dintre ele; Recunosc că politica lui Stolypin face încă un pas înainte pe calea "prusacului" și că pe această cale, la o anumită etapă, poate apărea o cotitură dialectică, înlăturând din coadă toate speranțe și perspective pentru calea "americană" Dar susțin că acest punct de cotitură probabil nu a avut loc încă și că, prin urmare, este absolut inacceptabil pentru un marxist, este absolut greșit din punct de vedere teoretic să renunțe la formularea "clasică" a întrebării Aici se află diferențele noastre - Teoretic, ele se rezumă la două, dacă nu mă înșel, puncte principale: ) "aliatul" tău V Ilyin ) trebuie să fie distrus de mine pentru a-mi justifica poziția Cu alte cuvinte, această poziție contrazice rezultatele analizei marxiste a economiei ruse pre-revoluționare ) Formularea "clasică" poate și trebuie comparată cu oportunismul agrar al revizioniștilor (David și Co

), căci nu există nicio diferență esențială, fundamentală, fundamentală între formularea întrebării relației muncitorului cu "țăran" în Rusia și în Germania Aceste două poziții le consider profund greșite Anunț ) ·♦) (Pentru a nu atinge "tactica", voi lăsa deoparte raidul lui Martynov asupra Ilyin și voi trece doar la formularea dumneavoastră a întrebării teoretice) Ce a dovedit și a dovedit Ilyin? Că dezvoltarea relațiilor agrare în Rusia se desfășoară într-un mod capitalist, atât în economia moșierească, cât și în țărănime, atât în afara, cât și în interiorul "comunității" De data asta Că această dezvoltare nu a determinat irevocabil altă cale de dezvoltare decât cea capitalistă, nici o altă grupare de clase decât cea capitalistă Acestea sunt două Din această cauză, a fost o dispută cu populiștii Acest lucru trebuia dovedit S-a dovedit Acest lucru rămâne dovedit Întrebarea care se pune acum (și de mișcarea din - ) este diferită, mai departe, presupunând rezolvarea întrebării, rezolvată de Ilyin (și nu numai de el, bineînțeles), dar presupunând nu numai aceasta, ci și ceva mai mare, mai complex, ceva nou Pe lângă întrebarea, rezolvată în final și corect în - , în - , istoria secolului XX în Rusia ne-a pus o altă întrebare - și nu există nimic mai eronat teoretic decât să ne dăm înapoi de la ea, a scăpa de ea, a-l da deoparte cu o referire la ceea ce s-a hotărât mai devreme Aceasta ar însemna întrebări ale celei de-a doua, ca să spunem așa, adică a clasei superioare să fie reduse la întrebări ale clasei inferioare, întâi Este imposibil să rămânem la o soluție generală a chestiunii capitalismului, atunci când evenimente noi (și evenimente de importanță istorică mondială, precum - ) au pus problema unei chestiuni mai concrete, mai detaliate a luptei dintre două căi sau metode de dezvoltare agrară capitalistă Când ne-am luptat cu populiștii pentru a demonstra că această cale este inevitabil și irevocabil capitalistă, am avut dreptate și nu am putut să nu ne concentrăm toată puterea, toată atenția asupra chestiunii: capitalism sau "producție populară" Era atât firesc, cât și inevitabil și legal - Dar acum această întrebare a fost soluționată atât de teorie, cât și de viață (căci caracterul mic-burghez al lui Trudovik în masă) a fost dovedit de istoria recentă a Rusiei), iar o altă întrebare, mai înaltă, a fost pusă la coadă: capitalismul tip a sau capitalism de tip β? Și, în opinia mea extremă, Ilyin a avut dreptate când, în prefața ediției a doua a cărții, a subliniat că aceasta implică posibilitatea a două tipuri de dezvoltare agrară capitalistă și că lupta istorică a acestor tipuri nu s-a încheiat încă Particularitatea oportunismului rus în marxism, adică al menșevismului din vremea noastră constă în faptul că este legat de simplificarea doctrinară, vulgarizarea, denaturarea literei marxismului, trădarea spiritului său (așa a fost cazul raboșeelismului și struvismului) În timp ce luptau împotriva Narodismului ca o doctrină incorectă a socialismului, menșevicii au trecut cu vederea din punct de vedere doctrinar, au ratat conținutul istoric real și progresist istoric al Narodismului, ca teorie a luptei mic-burgheze de masă a capitalismului democratic împotriva capitalismului latifundiar liberal, a capitalismului "american" împotriva prusacului capitalism De aici ideea lor monstruoasă, idioată, renegată (care a înmuiat prin și prin Mișcarea socială) că mișcarea țărănească este reacționară, că cadeții sunt mai progresiste decât trudovicii, că "dictatura proletariatului și țărănimii" (= formularea clasică) contrazice "întregul curs al dezvoltării economice" (p Mekovsky "Mișcarea socială" c) "Contrage întregul mers al gospodăriei dezvoltare" - nu este reacționar? Susțin faptul că lupta împotriva acestei monstruoase perversii a marxismului a stat la baza "cadramentului clasic" și la baza celui corect, deși, din

păcate, datorită condițiilor naturale ale epocii, această luptă a fost dusă cu multă râvnă tactic, nu cu zel teoretic Cu toate acestea, regret este cuvântul greșit de aruncat! Această problemă agrară este acum problema națională a dezvoltării burgheze în Rusia Deci, pentru a nu cădea în transferul eronat (mecanic) către noi a modelului german în mare măsură adevărat și în toate privințele extrem de valoros, trebuie să ne imaginăm clar că problema națională a dezvoltării burgheze pe deplin stabilite a Germaniei a fost unificarea etc , dar nu și problema agrară, iar problema națională a stabilirii definitive a dezvoltării burgheze în Rusia este tocmai problema agrară (și mai restrânsă: țărănească) - Aici este baza pur teoretică pentru diferența în aplicarea marxismului în Germania - (aproximativ) și în Rusia - ?? ani Cum pot demonstra că în țara noastră problema agrară, și nu alta, a căpătat semnificație națională pentru dezvoltarea burgheză? Nici nu știu dacă trebuie dovedit Cred că este de netăgăduit Dar tocmai aici există o bază teoretică și tocmai aici trebuie reunite toate întrebările particulare Dacă există o dispută, voi sublinia pe scurt (deocamdată pe scurt) că a fost cursul evenimentelor, faptele, istoria anilor - care au dovedit semnificația agrarului (țăranului și, bineînțeles, meschin) -burghez-țărănesc, și nu comunal-țărănesc) întrebare în Rusia pe care am indicat-o Același lucru este dovedit acum prin legea VI- ), iar componența și activitatea II! Duma, și - în special - XI - ), și (mai ales important) politica agrară a guvernului Dacă suntem de acord că istoria recentă a Rusiei, istoria anilor - , a dovedit semnificația radicală, primordială, națională (în acest sens) a chestiunii agrare în stabilirea unui anumit tip de evoluție burgheză în Rusia, atunci putem merge mai departe Dacă nu, atunci nu Dezvoltarea burgheză a Rusiei până în era deja destul de matură pentru a cere distrugerea imediată a suprastructurii învechite - proprietatea învechită a pământului medieval (înțelegeți, desigur, de ce iau o proprietate a pământului din întreaga suprastructură de aici) Trăim într-o epocă a acestei despărțiri, pe care diferite clase ale Rusiei burgheze încearcă să o completeze, să o completeze în felul lor: țăranii (-(-muncitorii) prin naționalizare (mă bucur foarte mult că suntem de acord cu tine în privința întregului absurdul municipalizării; citate din Theo-ren über Mehrwerth ) în favoarea naționalizării, am citat deja într-una din lucrările mele, tipărită într-o particulă în poloneză) - proprietarii de pământ - vechea burghezie, burghezia girondine - prin XI- *°), etc baza economică a modului american Legea xi - despre oras - ruperea vechii proprietati de pamant este baza economica a drumului prusac Era noastră, - ?? ani, există o epocă de luptă revoluționară și contrarevoluționară pe aceste căi, la fel ca - în Germania au fost o epocă de luptă revoluționară și contrarevoluționară a două căi de unire (= rezolvarea problemei naționale a dezvoltării burgheze a Germaniei), calea prin Marea Republică Germană și calea prin monarhia prusacă Abia în a câștigat în cele din urmă al doilea drum (acolo se referă "complet" meu) Și apoi Liebknecht a refuzat de la boicotul parlamentului Și apoi a murit disputa dintre lasalieni și Eisenach Și atunci a murit problema unei revoluții general-democratice în Germania, iar Naumann, David și Co în anii au devenit lideri (douăzeci de ani mai târziu!) reînvie un cadavru Încă ne luptăm Unul dintre cele două căi agrare nu a câștigat încă În fiecare criză a epocii noastre ( - -??) va ieși la iveală mișcarea "general-democratică" a "țăranului", iar ignorarea acesteia ar fi o greșeală fundamentală, care duce de fapt la menșevism, deși în teorie disputa a fost pusă pe un alt plan Nu "reduc" disputa la "menșevism",

dar istoria epocii noastre reduce nesocotirea proletariatului față de sarcina națională a dezvoltării burgheze a Rusiei la menșevism, căci aceasta este esența menșevismului Nebenbei ) Ați citit în Situația Sovremennye a lui Cherevanin despre oportunismul "formulării clasice" a întrebării Bekov? Citit! Anunț ) De fapt, sunt aproape tot reclamă a spus deja În Germania, sprijinul acordat muncitorilor pentru dorința "mujicului" de a obține el însuși (adică țăranului) pământul unui mare proprietar, un Junker, este reacționar Nu-i așa? Nu-i așa? Reacționar în Rusia în - -?? a a retragerea acestui sprijin Hic Rhodus, hic salta") Aici fie respingerea întregului program agrar și trecerea aproape la kadetism, fie recunoașterea unei diferențe fundamentale în formularea întrebării în Germania și în Rusia, o diferență fundamentală nu în sensul că avem un non -capitalist, dar în sensul că absolut alte, epoci fundamental diferite ale capitalismului, epoca de dinaintea stabilirii definitive a căii naționale a capitalismului și epoca de după o astfel de aprobare Până termin Voi încerca să vă trimit decupaje pe tema conversațiilor noastre Scrieți când aveți un minut liber Îmi strâng mâna strâns Al tău (semnătură ilizibilă) tipărite conform manuscrisului t păstrat în arhivele Institutului Lenin LN Tolstoi și mișcarea muncitorească modernă Muncitorii ruși din aproape toate marile orașe ale Rusiei au răspuns deja naturii morții lui L N Tolstoi și și-au exprimat, într-un fel sau altul, atitudinea față de scriitor, care a produs o serie dintre cele mai remarcabile opere de artă, plasându-l pe acesta printre marii scriitori ai lumii întregi - gânditorului, care, cu o forță extraordinară, încredere și sinceritate, a ridicat o serie de întrebări referitoare la principalele trăsături ale ordinii politice și sociale moderne În ansamblu, această atitudine este exprimată într-o telegramă tipărită în ziare și transmisă de deputații muncitori ai Dumei a III-a L Tolstoi și-a început activitatea literară în existența iobăgiei, dar deja într-un moment în care aceasta își trăia în mod clar ultimele zile Activitatea principală a lui Tolstoi se încadrează în acea perioadă a istoriei ruse care se află între cele două puncte de cotitură ale sale, între și În această perioadă, urme de iobăgie, experiențe directe ale acesteia au pătruns prin și prin întreaga viață economică (mai ales rurală) și întreaga viață politică a țării Și, în același timp, tocmai această perioadă a fost o perioadă de creștere intensă a capitalismului de jos și de impunere a acestuia de sus Care au fost experiențele iobăgiei? Cel mai clar și mai clar este faptul că în Rusia, o țară preponderent agricolă, agricultura era în această perioadă în mâinile țăranilor ruinați, săraci, care conduceau o economie învechită, primitivă, pe vechile loturi de iobagi, tăiate în favoarea proprietarilor de pământ în Și, pe de altă parte, agricultura era în mâna moșierilor, care în centrul Rusiei cultivau pământul cu munca țăranilor, un plug țărănesc, un cal țărănesc pentru "pământurile tăiate", pentru cosit, pentru adăpare , etc În esență, acesta este vechiul sistem feudal de economie Sistemul politic al Rusiei pentru acest "Eu sunt Letav Articol și discursuri - -I timpul a fost, de asemenea, complet saturat de iobăgie Acest lucru se vede atât în structura statului înaintea primelor încercări de schimbare a acesteia în , cât și în influența predominantă a nobililor proprietari de pământ asupra treburilor statului, cât și în atotputernicia funcționarilor, care erau și ei mai ales - mai ales cei mai înalți - din nobili proprietari de pământ Această veche Rusia patriarhală după a început să se prăbușească rapid sub influența capitalismului mondial Țăranii mureau de foame, mureau, ruinați ca niciodată și au fugit în orașe, lăsând pământul în urmă Căile ferate, fabricile și fabricile au fost

construite intens, grație "muncii ieftine" a țăranilor ruinați Capitalul financiar mare, comerțul pe scară largă și industria s-au dezvoltat în Rusia Această ruptură rapidă, dură și bruscă a tuturor vechilor "fundații" vechii Rusii a fost reflectată în lucrările artistului Tolstoi, în vederile gânditorului Tolstoi Tolstoi cunoștea excelent Rusia rurală, viața unui proprietar de pământ și a unui țăran El a dat în operele sale de artă astfel de imagini ale acestei vieți, care aparțin celor mai bune opere ale literaturii mondiale Ruperea bruscă a tuturor "vechilor fundații" din Rusia rurală i-a acut atenția, i-a adâncit interesul pentru ceea ce se întâmplă în jurul său și a dus la un punct de cotitură în întreaga sa viziune asupra lumii Prin naștere și creștere, Tolstoi a aparținut celei mai înalte nobilimi moșiere din Rusia - a rupt cu toate concepțiile obișnuite despre acest mediu și, în ultimele sale lucrări, a căzut cu critici pasionale asupra tuturor ordinelor moderne de stat, bisericești, sociale, economice bazate pe înrobirea maselor, asupra sărăciei lor, asupra ruinei țăranilor și micilor proprietari în general, asupra violenței și ipocriziei care pătrund de sus în jos toată viața modernă Critica la adresa lui Tolstoi nu este nouă Nu a spus nimic din ceea ce nu fusese spus cu mult înaintea lui atât în literatura europeană, cât și în cea rusă de către cei care stăteau de partea oamenilor muncii Dar originalitatea criticii lui Tolstoi și semnificația ei istorică constă în faptul că, cu o astfel de forță, care este caracteristică numai artiștilor străluciți, exprimă ruperea opiniilor celor mai largi mase de oameni din Rusia din această perioadă, și tocmai rural , Rusia țărănească Căci critica lui Tolstoi asupra ordinii prezente diferă de critica aceleiași ordini din partea reprezentanților mișcării muncitorești moderne tocmai prin aceea că Tolstoi se află pe punctul de vedere patriarhal, țăran naiv, Tolstoi își transferă psihologia în critică, în învățătură Critica lui Tolstoi se distinge printr-o asemenea forță a sentimentului, o asemenea pasiune, persuasivitate, prospețime, sinceritate și neînfricare în efortul ei de "a merge la rădăcină", de a găsi adevărata cauză a mizeriei maselor, deoarece această critică reflectă într-adevăr o moment de cotitură în opiniile milioanelor de țărani care tocmai au fost eliberați din iobăgie și au văzut că această libertate a însemnat noi orori de ruină, moarte de foame, viață fără adăpost în orașul "hitrovtsy", etc Tolstoi reflectă starea lor de spirit atât de precis încât el el însuși introduce în învățătura sa naivitatea lor, înstrăinarea lor de politică, misticismul lor, dorința de a scăpa din lume, "nerezistența la rău", blestemele impotente împotriva capitalismului și "puterea banilor" Protestul a milioane de țărani și disperarea lor - aceasta este ceea ce s-a contopit în învățăturile lui Tolstoi Reprezentanții mișcării muncitorești moderne constată că au ceva împotriva căruia să protesteze, dar nimic de care să dispere Disperarea este caracteristică acelor clase care pierd, în timp ce clasa muncitorilor salariați crește, se dezvoltă și se întărește inevitabil în fiecare societate capitalistă, inclusiv în Rusia Disperarea este caracteristică celor care nu înțeleg cauzele răului, nu văd o cale de ieșire, nu sunt capabili să lupte Proletariatul industrial modern nu aparține unor asemenea clase "Drumul nostru*, nr noiembrie Semnătura: V I-in Marxismul și zorii noștri În Zvezda, nr , s-a remarcat pe bună dreptate într-o recenzie a presei că lichidaționismul și, în legătură cu acesta, evaluarea problemei hegemoniei sunt de interes pentru cercurile marxiste în prezent și că polemicile pe această temă importantă întrebarea, în interesul rodniciei, trebuie să fie bazată pe principii

și nu polemicile personale și răutăcioase ale lui Nasha Zarya Împărtășind pe deplin această opinie, voi trece în tăcere deplină de zdrobirile acestei reviste despre faptul că se poate înțelege doar despre cine, și nu despre ce se discută ("N " Nr , p ) ) Voi lua direct revista Nasha Zarya timp de un an - va fi tocmai la timp pentru aniversarea anuală a acestui organism - și voi încerca să mă gândesc despre ce este vorba Primul număr "N Zorii" a fost publicată în ianuarie Deja în cel de-al doilea număr, februarie, domnul Potresov a declarat că disputa dintre machiști și marxişti și problema lichidării se numără printre "fleecuri" "Căci poate exista, îl întreb pe cititor", scria domnul Potresov, "în vara lui , nu ca o fantomă într-o imaginație bolnavă, ci ca o realitate autentică, un curent de lichidare, un curent de lichidare care nu mai este supus lichidării, care de fapt, nu mai există ca un tot organizat" (p ) Domnul Potresov, prin această încercare nereușită de a se sustrage întrebării, a dat cea mai bună, neașteptată, după curajul lui Herostratus, confirmare a părerii pe care era pe cale să o infirme În ianuarie și februarie , domnul Potresov nu a putut decât să știe că oponenții săi nu ar fi de acord cu evaluarea lui asupra stării de fapt Aceasta înseamnă că este imposibil să încerci să scapi de faptul că "nu", "nu și nu există nici un proces" Întrebarea nu este dacă, în practică, o zecime sau o douăzeci sau o sutime sau orice altă fracție este egală cu zero Întrebarea este dacă există o tendință care consideră această fracțiune inutilă Întrebarea este dacă există o discrepanță fundamentală cu privire la semnificația fracției, la atitudinea față de aceasta, la creșterea acesteia etc - Răspunzând în esență la această întrebare prin cuvintele "nu", "zero", "zero este zero", domnul Potresov și-a exprimat pe deplin tendința lichidaționistă pe care o neagă În escapada lui era doar "malignitate" pură (ca să folosesc expresia potrivită a revistei de presă nr a lui Zvezda), era doar o lipsă de franchețe, de claritate publicistică Dar tocmai pentru că întrebarea nu este despre persoane, ci despre curent, Moscova a venit în ajutorul Sankt Petersburgului Vozrozhdenie din Moscova din nr din martie , citându-l cu simpatie pe domnul Potresov, scria: "Nu este nimic de lichidat și, adăugăm în numele nostru, visul restabilirii acestei ierarhii în vechea ei formă" etc doar o utopie nocivă, reacționară" (p ) Este destul de evident că nu vorbim despre vechea formă, ci despre vechea esență De asemenea, este destul de evident că problema "lichidarii" este legată inseparabil de problema "reconstrucției" Vozrozhdeniye a făcut un mic pas înainte împotriva domnului Potresov, și-a exprimat același gând puțin mai clar, mai direct, mai sincer Nu există fețe aici, există un flux Chipurile pot diferi nu prin directie, ci prin evaziune, în timp ce curenții se dezvăluie în cele mai diverse cazuri, tipuri, forme De exemplu, domnul Bazarov a fost cândva bolșevic și poate că continuă să se considere așa - în vremea noastră, există tot felul de lucruri amuzante Și în cartea din aprilie "N Zarya", l-a infirmat pe domnul Potresov cu atâta succes, atât de fericit (pentru Potresov), încât a declarat literal "una dintre cele mai mari și mai mici neînțelegeri" ale "notorii probleme a hegemoniei" (p ) Notă: domnul Bazarov numește această întrebare "notorie", adică deja ridicat, cunoscut deja în aprilie Remarcăm acest fapt - este extrem de important Observăm că afirmația domnului Bazarov că "nu se va menționa hegemonie" (p ), cu condiția ca mica burghezie a orașelor și satelor "se va opune destul de radical privilegiilor politice", etc , "nu este impregnată" cu un ascuțit spirit naționalist", este de fapt o neînțelegere a ideii de hegemonie și o renunțare la ea Tocmai lupta împotriva "naționalismului", tocmai

curățarea "stărilor" propuse de Bazarov din el, este opera "hegemonului" Succesul acestei acțiuni nu se măsoară prin rezultatele "imediate", imediate, de astăzi Sunt momente când rezultatele respingerii naționalismului, respingerii spiritului de mlaștină, respingerii lichidaționismului, care, de altfel, este la fel de mult o manifestare a influenței burgheziei asupra proletariatului, precum și naționalismul, care uneori acaparează o parte din muncitori, sunt vremuri când aceste rezultate apar doar ani mai târziu, uneori mulți ani mai târziu Se întâmplă ca ani de zile să mocnească puțin o scânteie, pe care mica burghezie o consideră, o declară, o proclamă inexistentă, lichidată, moartă etc , și care de fapt trăiește, respinge spiritul de descurajare și renunțare, se manifestă după o lungă perioadă de timp Oportunismul întotdeauna și peste tot în lume se agață de un minut, de un moment, de azi, incapabil să înțeleagă legătura dintre "ieri" și "mâine" Marxismul cere o conștiință clară a acestei legături, o conștiință nu în cuvinte, ci în fapte Marxismul se află așadar în contradicție ireconciliabilă cu tendința lichidaționistă în general și cu respingerea hegemonia în special Dincolo de Petersburg este Moscova În spatele menșevicului, domnul Potresov, era fostul bolșevic, domnul Bazarov În spatele lui Bazarov, dl V Levitsky, un adversar mai direct, mai onest decât domnul Potresov În cartea din iulie "N Dawn", scrie domnul V Levitsky: "Dacă primul (o formă de raliu a muncitorilor conștienți de clasă) a fost hegemonul în lupta națională pentru libertatea politică, atunci viitorul va fi un partid de clasă (cursive ale domnului Levitsky) a maselor care intră în mișcarea lor istorică" (p ) În această singură frază, spiritul tuturor scrierilor domnilor Levițkii, Potresovii, Bazarovii, întreaga Renaștere, întreaga Nasha Zarya și întregul Dela Zhizn Sute de citate ar putea fi completate, înlocuite, dezvoltate, explicate prin citatul de mai sus din V Levitsky Aceasta este aceeași expresie "clasică" ca și celebra Bernsteiniană "mișcarea este totul, scopul final este nimic", sau ca a lui Prokopovici (din "Credo" din ): muncitorilor - lupta economică, liberalilor - lupta politică G Levitsky greșește teoretic când opune hegemonia unui partid de clasă Numai această opoziție este suficientă pentru a spune: nu marxismul, ci liberalismul constituie partidul pe care "N Zori Doar teoreticienii liberali din întreaga lume (gândiți-vă la Sombart și Brentano) înțeleg partidul muncitoresc de clasă așa cum îl înțelege Levitsky Din punctul de vedere al marxismului, o clasă care neagă ideea de hegemonie sau nu o înțelege nu este o clasă sau nu este încă o clasă, ci un atelier sau suma diferitelor ateliere Dar, fiind infidel marxismului, domnul Levitsky este pe deplin fidel lui Nasha Zarya, adică tendinței lichidaționiste El a spus sfântul adevăr despre esența acestui curent În trecut (pentru susținătorii acestei tendințe) a existat "hegemonie", în viitor nu va fi, nu ar trebui - fi, dar în prezent? În prezent există acel agregat fără formă ) care alcătuiește cercul scriitorilor și colegilor cititori ai lui Nasha Zarya, Vozrozhdenie, Dyelo Zhizn și care acum, în vara lui , este ocupat doar propovăduind necesitatea, obligativitatea, utilitatea, regularitatea a trecerii de la hegemonia trecută la viitorul partid de clasă Brentano (s-ar putea spune cu drepturi egale: Struvensky sau clasa proscrisă) Că lipsa de formă este unul dintre principiile lichidaționismului a fost spus clar de către oponenții săi încă din , cu un an înainte de N Zorii " Dacă domnul Maevsky întreabă în decembrie ce este lichidaționismul, să se îndrepte către răspunsul dat oficial cu exact doi ani în urmă El va vedea în acest răspuns cea mai exactă și completă caracterizare a lui Nasha Zarya, care a apărut la un an după această recenzie Cum este

posibil acest lucru? Acest lucru a fost posibil pentru că a fost și nu este vorba despre indivizi, ci despre o tendință care s-a conturat în (vezi cel puțin la sfârșitul broșurii domnului însuși Cherevanin despre evenimentele din primăvara lui ), în a fost clar exprimat, în La sfârşitul anului , a fost apreciat de adversarii săi, în şi-a creat un organ de presă deschis pentru sine A spune că în trecut a existat hegemonie, dar în viitor trebuie să existe un "partid de clasă" înseamnă a arăta clar legătura dintre lichidationism și renunțarea la hegemonie și ruperea acestei tendințe cu marxismul Marxismul spune: din moment ce a existat "hegemonie" în trecut, atunci, în consecință, o clasă a crescut din suma profesiilor, specialităților, atelierelor, căci este tocmai conștiința ideii de hegemonie, tocmai realizarea ei de către activitatea cuiva, care transformă suma atelierelor într-o clasă Și odată ce au ajuns la o "clasă", nicio condiție exterioară, nicio dificultăți, nicio reducere a întregului la fracții, nicio bucurie a poporului Vekhi, nicio lașitate a oportuniștilor nu poate înăbuși acest vlăstar Să nu fie "văzut" la suprafață (domnii Potresov nu-l văd și nici nu pretind că nu-l văd, pentru că nu vor să-l vadă), dar este viu, trăiește, păstrează "trecutul" " în prezent, o transferă în viitor Întrucât hegemonia a existat în trecut, este de aceea datoria marxiştilor, în ciuda tuturor şi tuturor celor care renunţă, să-şi susţină ideea în prezent şi viitor - o sarcină ideologică care corespunde pe deplin condiţiilor materiale care au creat o clasă din ateliere, continuă să creeze, să extindă, să întărească clasa, să-și întărească respingerea la toate "manifestările de influență a burgheziei" Revista "Nasha Zarya" pentru întregul an concentrează doar în sine manifestarea influenței burgheziei asupra proletariatului Lichid donația nu există doar ca o tendință în rândul persoanelor care doresc să fie susținători ai acestei clase Este doar unul dintre fluxurile acelui flux larg, comun mai multor clase, "invers", care este caracteristic pentru mai mulți ani În acest articol, a trebuit să mă limitez la a caracteriza acest pârâu după citatele din nr - ale lui Nasha Zarya În articolele viitoare sper să mă opresc asupra nr , și din acest jurnal, precum și asupra dovezilor mai detaliate ale ideii că fluxul lichidaționismului este doar o parte din fluxul vehovismului ^Viața modernă*, j Baku, pentru aprilie sau Semnătura: V Ilyin Rezultat Polemica dintre Witte și Guchkov Trudoviks - ·) Pro-rezist și doctorat împreună cu progresiştii sau cu trudovicii - Deci, în toate cele orașe mari, social-democrații se luptă cu cadeții și, într-un caz, cu Candidatul-Democrat ei câștigă al doilea tur de scrutin cu ajutorul octobriștilor (clasificând ca atare candidatul "Partidului Constituțional Baltic") Concluziile martorului: "Monopolul Kadet asupra reprezentării democrației urbane vine la cai Sarcina imediată a social-democratului în acest domeniu este recucerirea din liberalism a reprezentării în toate cele orașe cu reprezentare independentă Precondițiile "psihologice" (??) și "istorice" (și economice?) pentru aceasta sunt "mișcarea de stânga" a alegătorului democrat, eșecul cadeților politici, iar o nouă trezire a activității amatorilor proletare este deja în vedere" (N , op carte, p ) "Sfârșitul" iluziilor despre partidul cadeților Faptele au arătat că adevărata semnificație a sloganului cadet de "o opoziție unită" sau "două tabere" a constat în umflarea democrației, în însușirea înșelătoare de către liberali a roadelor trezirii democratice, în restrângerea, tocirea, şi slăbirea de către liberali a acestei treziri a singurei forţe capabile să ducă Rusia înainte Faptele au arătat că singura luptă electorală care a fost ceva de genul "deschis", "european" a fost tocmai smulgerea democrației

din mâinile liberalilor Acest slogan era să trăiască viața, acest slogan exprima trezirea reală a noii democrații la o nouă mișcare Sloganul lichidatorilor "smulgerea Dumei din mâinile reacției" a fost o invenție putredă a cercului liberal-intelectual Faptele au arătat că doar acea luptă "frenetică" împotriva к -democraților, doar acea "mâncătură de cadeți" pentru care ne-au reproșat slujitorii fără spinare ai liberalilor, lichidatorii, au exprimat nevoia reală a unei adevărate campanii de masă , pentru Cadeți s-a dovedit a fi și mai rău în realitate, cum i-am desenat Cadeții s-au dovedit a fi aliați direcți ai negrilor împotriva social-democraților, Predkalna împotriva social-democraților Pokrovsky I La urma urmei, acesta este un punct de cotitură istoric în Rusia: negrii, care au orbi în ura lor față de к -D , au văzut principalul inamic în к -D , au fost conduși de cursul evenimentelor să-și ducă scoateți к -D împotriva social-democraţilor Acest fapt presupus mic exprimă cea mai mare schimbare de partid, arătând cât de superficiale au fost, în esență, atacurile negrilor asupra cadeților și invers - cât de ușor, de fapt Purishkevici și Milyukov s-au găsit, și-au găsit unitatea împotriva social-democraților Viața a arătat că noi, bolșevicii, nu numai că nu am subestimat posibilele blocaje cu cadeții (la etapa a -a etc ), ci mai degrabă le-au exagerat, pentru că de fapt o serie de cazuri de blocare c -d cu octobriștii împotriva noastră Aceasta nu înseamnă, desigur, că am refuzat (cum au vrut unii dintre otzoviștii neînțelepți de zel și prietenii lor) să folosim într-o serie de cazuri, în ședințele electorale provinciale, de exemplu, blocurile noastre cu cadeții împotriva dreptei Aceasta înseamnă că linia noastră generală (trei tabere; democrația împotriva cadeților) a fost confirmată și întărită în continuare de viață Apropo, domnii Levitsky, Cherevanin și alți colaboratori ai lui Nasha Zarya, cu diligență și diligență lăudabilă, au adunat materiale valoroase pentru statisticile noastre electorale Păcat că nu au reunit materialele - evident că le-au avut - asupra numărului de cazuri de blocuri directe și indirecte de Cadeți cu Octobriştii şi dreapta împotriva social-democraţilor Predkaln și Pokrovsky nu sunt singuri; au existat multe cazuri similare în adunările electorale provinciale Ele nu trebuie uitate Merită mai multă atenție Mai departe "Martorul nostru", obligat să tragă concluziile de mai sus despre к -D , nu s-a gândit deloc la ce fel de evaluare a partidului Cadeților a confirmat aceste constatări Cine a sunat Ph D partidul democrației urbane? Și cine smarta în , sau chiar mai devreme, a dovedit că acest partid liberal este susținut de înșelăciunea alegătorului democrat? Acum lichidatorii, ca Ivan Nepomniachtchi, au cântat: "C D monopolul se apropie de sfârșit" Prin urmare, a existat un "monopol"? Ce înseamnă? Monopolul este eliminarea concurenței A existat competiție pentru social-democrați? împotriva c -d mai eliminat in - decat in ?? GV Levitsky repetă o frază vulgară fără să se gândească la sensul cuvintelor pe care le rostește El înțelege monopolul "pur și simplu" în sensul că к -D a prevalat, iar acum asta s-a terminat Dar dacă vă revendicați marxismului, domnilor, atunci trebuie să vă gândiți măcar la problema caracterului de clasă al partidelor și să tratați declarațiile voastre de ieri nu atât de neglijent Dacă un q -d partid al democrației urbane, atunci predominanța lor nu este un "monopol", ci rezultatul intereselor de clasă ale democrației urbane! Dacă predominanța lor s-a dovedit a fi, după un cuplu - altul - ani, un "monopol", adică ceva întâmplător și anormal din punctul de vedere al legilor generale și fundamentale ale capitalismului și al corelării claselor în societatea capitalistă - atunci, în consecință, acei oameni

care au acceptat C D pentru partidul democrației urbane, au fost oportuniști, au cedat succesului de moment, s-au plecat în fața strălucirii la modă a cadeților, s-au îndepărtat de critica marxistă a cadeților de partea servilismului liberal dinaintea lor Concluzia domnului V Levitsky în întregime, cuvânt cu cuvânt, confirmă decizia de la Londra din a bolșevicilor asupra naturii de clasă a cadeților partid, care a fost contestat vehement de menșevici Dacă democrația urbană i-ar urma cadeților "în virtutea tradiției și fiind direct înșelați de liberali", așa cum spune această decizie, atunci este destul de clar că lecțiile grele din - a spulberat "iluziile constituționale", a subminat "tradiția", a demascat "înșelăciunea" și astfel a pus capăt "monopolului" În timpul nostru, uitarea voluntară și involuntară a trecutului este prea răspândită - până la ultim grad, o atitudine frivolă față de răspunsuri exacte, directe, clare la toate întrebările importante ale politicii și la verificarea acestor răspunsuri prin bogata experiență din - și - Nu există nimic atât de dăunător pentru o democrație în trezire ca o asemenea uitare și o asemenea atitudine Despre un "pericol imens pentru proprietatea nobiliară" Rezumând rezultatele luptei electorale, domnul Cherevanin calculează că de locuri au fost smulse opoziției "pur artificial, doar prin măsuri absolut excepționale" Adăugarea acestor locuri la cele câștigate efectiv dă, în opinia sa, numărul , adică doar cu mai puțin decât majoritatea absolută Concluzia autorului este "pe baza sistemului iunie, fără măsuri artificiale extraordinare, reacția nobilimii și a iobagilor ar fi suferit o înfrângere completă și decisivă (??!) în alegeri" "În fața acestui lucru", continuă autorul, "un pericol enorm pentru proprietatea nobilimii" ciocnirile dintre preoți și moșieri sunt lipsite de importanță (p , cit carte) Iată care sunt consecințele sloganului despre smulgerea Dumei din mâinile reacției I Cherevanin l-am pedepsit aspru pe Martov ducându-și sloganul până la absurd și fixând, ca să spunem așa, rezultatele iluziilor lichidaționiste împreună cu "rezultatele lupta electorală" - O majoritate progresist-cadet în Duma a IV-a ar reprezenta "un pericol enorm pentru proprietatea asupra pământului de către nobilime"! Este perlă dreaptă Dar aceasta nu este o lasătură, ci rezultatul inevitabil al întregului conținut ideologic pe care liberalii și lichidatorii au încercat să îl pună în campania electorală O creștere gigantică a rolului progresiștilor în comparație cu cadeții " întruchiparea de către acești progresiști în politică a întregii renegații (materialismului) cadeților, trecerea efectivă, în tăcere și pe ascuns, a cadeților înșiși la poziția de progresism - toate acestea lichidatorii nu au vrut să le vadă și toate acestea au adus ei la perla "Cherevanin" "Nu este necesar să vorbim prea mult despre natura contrarevoluționară a cadeților", a scris odată domnul Vodovozov, un Trudovik (lichidator Narodnik), în acest fel sau aproximativ în acest fel Lichidatorii noștri au văzut același lucru Au uitat chiar și lecția din Duma a III-a, unde cadetul Berezovski într-un discurs oficial "a explicat" programul agrar al cadeţilor şi a dovedit că este benefic pentru nobilii moşieri Iar acum, în , de la Duma moșierească "opozițională", de la Progresiști, acești octobriști de mică întorsătură, să se aștepte la "pericol enorm pentru stăpânirea nobilimii" Ascultă, domnule Cherevanin fantezi, dar știi măsura Avem o ilustrare excelentă a rezultatelor alegerilor în legătură cu rezultatul Cherevanin al tacticii lichidaționiste Duma a IV-a a adoptat, cu de voturi împotrivă și , formula de tranziție a progresiștilor Nimeni altul decât Octobristul Antonov și-a declarat oficial satisfacție deplină față de

această formulă vulgară, goală, ca o formulă Octobristă! Desigur, domnul Antonov are dreptate Progresiștii au introdus o formulă pur octobristă, progresiștii și-au jucat rolul de a-i concilia pe octobriști cu cadeții Octobrismul a fost învins, să trăiască Octobrismul a fost învins Octobrismul lui Tuchkov, să trăiască Octobrismul lui Efremov-Lvov*) Acoperirea înfrângerii Rămâne să luăm în considerare rezultatele alegerilor pentru cea mai importantă curie, muncitorii Că această curie este de partea social-democraților, nu era nicio îndoială și nici în mintea nimănui nu se îndoiește Lupta nu se mai ducea aici cu populistii: printre ei din ·) Rech din /X asigură că social-democrații a votat şi formula ticăloasă a progresiştilor Este incredibil Pravda tăce despre asta, este posibil ca social-democrații care stăteau (sau se ridicau să plece?) să fi fost "înscriși" la vot nu a fost timp pentru lichidationism populist (Inițierea la Paris și en-esam la Sankt Petersburg) și otzovism populist, iar această lipsă de respingere față de curentele decadente i-a făcut pe populiștii de stânga să fie nuli Lupta din curia muncitorească a avut loc doar între marxişti şi politicienii muncitori liberali, lichidatorii În ianuarie , marxiştii în mod direct şi clar, deschis şi fără evaziuni dispreţuitoare, au proclamat inadmisibilitatea înţelegerilor în curia muncitorească (şi numai în ea) cu distrugătorii partidului muncitoresc Acest fapt este bine cunoscut Este, de asemenea, cunoscut faptul că până și conciliatorul Plehanov a numit conferința din august a lichidatorilor "mizerabilă", lichidaționistă (contrar jurământului lui Nasha Zarya și rezoluției sale) "diplomație", adică, pe scurt, o înșelăciune Ce au arătat rezultatele alegerilor? Au furnizat, sau nu, material obiectiv cu privire la întrebarea cum au stat declarațiile din ianuarie și august în raport cu realitatea? Cine erau în spate aleșii clasei muncitoare? Există cel mai precis material statistic despre asta, pe care lichidatorii încearcă (în zadar) să-l întunece, să-l întunece, să-l înece cu strigăte și abuzuri Începând cu a doua Duma (prima a fost boicotată de majoritatea social-democraților), există un număr exact al deputaților Dumei din curia muncitorească, repartizați între diferitele "tendințe" social-democraților petreceri Iată datele: Deputați ai Dumei de Stat care au trecut din curia muncitorilor: Mai puțin- Mai mult- % ultimul wiki wiki lor II Duma ( ) θ/o III " ( - ) Oθ/o IV " ( ) °/o Aceste cifre vorbesc de la sine! În , bolșevicii dețineau majoritate în partid, numărat oficial ( delegați din b-kov și delegați din m-kov) Aceasta înseamnă că %/o în curia muncitorească (erau b -|- m = în toată fracţiunea) se ridica la circa % în partidul muncitoresc În , pentru prima dată, toți cei șase deputați de curie erau bolșevici Se știe că aceste provincii sunt principalele provincii industriale Se știe că o parte incomparabil mai mare a proletariatului este concentrată în ele decât în alte provincii Prin urmare, este de înțeles - și este pe deplin dovedit prin comparație cu - că la sută în curia muncitorească înseamnă mai mult de la sută în partidul muncitoresc - În timpul Dumei a III-a, când inteligența a fugit de partidul muncitoresc și lichidatorii au justificat acest lucru, muncitorii au fugit de lichidatori Fuga lichidatorului Belousov de la social-democrați fracțiunea Dumei a treia și întoarcerea întregii facțiuni (de către / - > " - *, - , , " - > , În perioada nobilimii, iobagii ( - ), nobilimea, care constituia o minoritate nesemnificativă a populaţiei, constituiau marea majoritate ( la sută) a "politicului"* În perioada populistă, discordia - - cer ( - ; cam prin anii - , din păcate, nu există date similare), nobilii trec pe fundal, dar totuși dau un procent uriaș ( , %) Inteligentsia oferă majoritatea

covârșitoare ( , °/ ) a participanților la mișcarea democratică
Perioada - , tocmai perioada ziarului politic marxist, vechea Iskra, arată deja predominanța muncitorilor ( , %) asupra intelectualității ( , %), mișcarea fiind complet democratizată ( , %) nobili și , % "neprivilegiați") Privind în perspectivă, observăm că perioada primei mișcări de masă ( - ) arată o schimbare doar sub forma deplasării intelectualității ( , % față de , %) de către țărănimii ( , % față de %) Fondatorul social-democrației în Rusia este grupul Emanciparea Muncii, care a apărut în străinătate în Lucrările literare ale acestui grup, publicate fără cenzură în străinătate, au început pentru prima dată să prezinte sistematic și cu toate concluziile practice ideile marxismului, care, după cum a arătat experiența lumii întregi, singure exprimă corect esența lucrării -miscarea clasei si sarcinile acesteia Timp de ani, din până în , aproape singura încercare de a crea un social-democrat presa de lucru din Rossini a fost publicată la Sankt Petersburg în de către S -D ziarul "Muncitor", desigur, fără cenzură, dar au apărut doar două numere ale acestui ziar Absența unei mișcări de masă a clasei muncitoare a făcut imposibilă dezvoltarea unei prese muncitorești pe scară largă Din - , din vremea celebrelor greve de la Sankt Petersburg, a început o mișcare de masă a clasei muncitoare cu participarea social-democrației Tocmai acest timp este, în sensul propriu al cuvântului, momentul apariției presei muncitorești în Rusia Principalele produse ale presei muncitoare din acea vreme erau pliante necenzurate, în cea mai mare parte netipărite, dar hectografate și dedicate agitației "economice" (precum și non-economice), adică o declarație a nevoilor și cerințelor lucrătorilor din diverse fabrici și industrii Desigur, fără participarea cea mai activă a lucrătorilor avansați la compilarea și distribuirea unei astfel de literaturi, ea nu ar putea exista Dintre muncitorii din Sankt Petersburg care erau activi la acea vreme, putem numi Vasily Andreevich Shelgunov, care mai târziu a devenit orb și a fost lipsit de posibilitatea de a acționa cu activitatea sa anterioară, și Ivan Vasilyevich Babushkin, un înflăcărat "Iskrist" ( - ) și "bolșevic" ( - ), care a fost împușcat pentru că a participat la revolta din Siberia la sfârșitul anului sau la începutul anului Pliantele au fost publicate de social-democrați grupuri, cercuri și organizații, care de la sfârșitul anului au început să accepte în cea mai mare parte - denumirea "Sindicate de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare" În , un congres al reprezentanților social-democraților locali organizații și a fondat "Partidul Muncii Social Democrat Rus" În urma pliantelor, au început să apară ziare muncitorești necenzurate, de exemplu, la Sankt Petersburg în , Sankt Petersburg Foaia de lucru" și în același loc "Gândirea de lucru", care a fost în curând transferată în străinătate Local Cu -d ziarele au existat de atunci aproape continuu, necenzurate până la revoluție - fiind constant distruse, desigur, dar apar din nou și din nou în toate părțile Rusiei Luate împreună, fișe de lucru și social-democrate ziarele vremii adică Acum de ani, sunt predecesorii direcți și imediati ai presei muncitorești actuale: aceleași "denunțuri" de fabrică, aceeași cronică a luptei "economice", aceeași acoperire principială a sarcinilor mișcării muncitorești din punct de vedere al marxismului și al democrației consistente și, în sfârșit, aceleași două tendințe de bază, marxist și oportunist în presa muncitoare Un fapt remarcabil, departe de a fi suficient de apreciat până în zilele noastre, este că, de îndată ce a apărut o mișcare de masă muncitoare în Rusia ( - ), apare imediat o divizare în direcții marxiste și oportuniste, o diviziune care schimbă forma, aspectul , etc dar rămâne în esență

aceeași din până în Evident, există rădăcini sociale profunde, de clasă tocmai ale acestui lucru, și nici un alt fel de diviziune și luptă internă între social-democrați Mai sus numitul "Rabochaya Mysl" reprezenta tendința oportunistă de atunci, așa-numitul "economism" În disputele liderilor locali ai mișcării muncitorești, această direcție era deja conturată în - Și în străinătate, unde trezirea muncitorilor ruși a dus la o enormă înflorire a social-democraților literatura deja în , apariția și raliul "economiștilor" s-au încheiat cu o scindare în primăvara anului (adică înainte de apariția Iskra, al cărui prim număr a apărut chiar la sfârșitul anului ) Istoria presei muncitorești pentru cei douăzeci de ani - există o istorie a două tendințe în marxismul rus și social-democrația rusă (sau mai bine zis: rusă) Pentru a înțelege istoria presei muncitorești din Rusia, trebuie să cunoaștem nu numai, și nici măcar atât de mult, numele diferitelor organe ale presei, nume care nu spun nimic cititorului modern și nu fac decât să-l încurce, ci conținutul, caracterul și linia ideologică a diferitelor secțiuni ale social-democrației - Principalele organe ale economiștilor au fost Rabochaya Mysl ( - ) și Rabocheye Dyelo ( - ) În fruntea lui R Afaceri" au fost B Krichevsky, care mai târziu a trecut la sindicaliști, A Martynov, un menșevic proeminent și acum lichidator, și Akimov, acum un "social-democrat independent", care este de acord cu lichidatorii în tot ceea ce este esențial La început, numai Plehanov și întregul grup de Emanciparea Muncii au luptat împotriva economiștilor (revista Rabotnik etc ), apoi Iskra (din până în august , până la Congresul al R S - D R P ) Care a fost esența "economismului"? "Economiștii" au apărat verbal, cu o energie deosebită, caracterul de masă al mișcării muncitorești și inițiativa muncitorilor, insistând asupra importanței primordiale a agitației "economice" și asupra moderației sau gradualității în trecerea la agitația politică După cum vede cititorul, acestea sunt aceleași cuvinte la modă preferate pe care și lichidatorii le etalează În realitate, însă, "economiștii" au urmat o politică liberală a muncii, a cărei esență unul dintre liderii "economismului" de atunci, domnul S N Prokopovici, a exprimat succint: "Pentru muncitori, lupta economică; pentru liberali, lupta politică" De fapt, "economiștii", care făceau cel mai mult zgomot despre activitatea muncitorilor amatori și mișcarea de masă, erau aripa oportunistă, mic-burghez-intelectuală din mișcarea muncitorească Majoritatea covârșitoare a muncitorilor conștienți de clasă, care deja în - a dat de persoane la de persoane implicate în crime de stat împotriva a de intelectuali, s-au alăturat vechii Iskra împotriva oportunismului Activitatea de trei ani ( - ) a Iskra a elaborat și programul social-democraților partidului și fundamentele tacticii sale și forma de unire a luptei economice și politice a muncitorilor pe baza marxismului consecvent În jurul Iskra și sub conducerea sa ideologică , presa muncitorească a crescut enorm în anii prerevoluționari Numărul pliantelor necenzurate și al tipografiilor neautorizate a fost extrem de mare și a crescut rapid în toate părțile Rusiei Victoria completă a Iskra asupra economismului, a tacticilor consecvente proletare asupra intelectualismului oportunist în , a dus la un nou aflux intensificat de "tovarăși de călători" social-democrați în rândurile sale, iar oportunismul a reînviat pe baza scânteilor, ca parte de ea, sub masca "menșevismului" Menșevismul s-a format la Congresul al II-lea al R S -D R P (august ) din minoritatea "iskristilor" (de unde și numele de menșevism) și din partea tuturor foștilor oponenți oportuniști kov "Iskra" "Menșevicii" s-au întors la "Economism", bineînțeles, într-o formă oarecum actualizată; toți "economiștii" care au rămas în mișcare

au umplut rândurile "menșevicilor" cu A Martynov în frunte Organul principal al "menșevismului" a fost noua Iskra, care din noiembrie este publicată sub o ediție modificată: "între vechea și noua Iskra există un abis", a declarat sincer Troțki, pe atunci un menșevic înflăcărat Principalele organe ale "bolșevicilor" care au apărat tactica marxismului consistent, fidel vechii Iskra, au fost Vperyod și Proletar ( ) Anii revoluției, - , au fost testarea ambelor tendințe principale în social-democrați și în presa muncitoare, menșevic și bolșevic, din punctul de vedere al legăturii lor efective cu masele și al expresiei a tacticii maselor proletare Deschide s -d Presa nu ar fi putut apărea imediat în toamna celui de-al cincilea an dacă activitatea muncitorilor avansați, strâns legată de masele, nu ar fi pregătit terenul pentru o astfel de presă Iar dacă deschis s -d presa din anii , și a fost presa a două tendințe și a două facțiuni, aceasta, la rândul său, nu poate fi explicată altfel decât prin diferența dintre liniile mic-burgheze și proletare în mișcarea muncitoare din acea epocă O presă muncitorească deschisă a apărut în toate cele trei perioade de ascensiune și "libertate" comparativă: în toamna anului (Viața nouă a bolșevicilor, menșevici Nachalo - numim doar organele principale printre numeroase altele) și în primăvara lui (Val ", "Ecou", etc din Beks, "Narodnaya Duma", etc din Meks) și în primăvara anului Însuși L Martov a exprimat recent esența tacticii menșevice din această epocă în cuvintele: "Menșevismul nu a văzut altă posibilitate ca proletariatul să participe fructuos la această criză, cu excepția asistenței democrației burghezo-liberale în încercările ei de a împinge reacționarul parte a claselor proprietare în afara puterii de stat - asistență pe care, totuși, proletariatul trebuie să o efectueze, menținând în același timp independența politică deplină" ("Printre cărți" de Rubakin, vol II, p ) Tocmai această tactică de "asistare" a liberalilor a însemnat de fapt dependența muncitorilor de ei, a fost de fapt o politică liberală a muncitorilor Dimpotrivă, tactica bolșevismului a asigurat independența proletariatului în criza burgheză, luptând pentru a pune capăt acesteia, prin demascarea trădărilor liberalismului, prin iluminarea și unirea micii burghezii (în special a burgheziei rurale) în opoziție cu aceste trădări Se știe - și menșevicii înșiși, până la actualii lichidatori, Koltsov Levitsky și alții, au recunoscut în mod repetat acest lucru - că - în acești ani ( - ) masele muncitoare au mărșăluit cu bolșevicii Bolșevismul a exprimat esența proletară a mișcării, menșevismul și-a exprimat aripa oportunistă, filistin-intelectuală Nu putem caracteriza aici în detaliu conținutul și semnificația tacticii ambelor tendințe în presa muncitoare Trebuie să ne limităm la stabilirea cu precizie a faptelor de bază, la determinarea liniilor principale ale dezvoltării istorice Presa muncitorească din Rusia are în spate aproape un secol de istorie - la început pregătitoare, adică istoria nu a unui muncitor, nu a unui proletar, ci a unui "democrat general", adică mișcarea de eliberare burghezo-democratică - și apoi propria lor istorie de douăzeci de ani a mișcării proletare, democrației proletare sau social-democrației Nicăieri în lume nu s-a născut mișcarea proletară și nu s-a putut naște "imediat", într-o formă pură de clasă, să vină pe lume gata, ca Minerva din capul lui Jupiter Doar printr-o lungă luptă și muncă grea a lucrătorilor avansați înșiși, a tuturor oamenilor conștienți de clasă, muncitori A fost necesar să se evidențieze și să se consolideze mișcarea de clasă proletară de tot felul de amestecuri, restricții, îngustări și distorsiuni mic-burgheze Clasa muncitoare trăiește cot la cot cu mica burghezie, care, falimentând, dă din ce în ce mai mulți nou-veniți în rândurile

proletariatului Și Rusia este cel mai mic-burghez, cel mai mic-burghez dintre țările capitaliste și abia acum trăiește acea epocă de revoluții burgheze care, de exemplu, marchează secolul al XVII-lea în Anglia, și al XVIII-lea și prima jumătate a lui secolul al XIX-lea în Franța Muncitorul conștient de clasă, care își asumă acum propria afacere vitală de a menține presa muncitorească, de a o înființa, de a o întări și de a o dezvolta, nu va uita de istoria de douăzeci de ani a marxismului și a social-democraților presa din Rusia Un serviciu prost este adus mișcării muncitorești de acei prieteni intelectuali slabi de inimă care dă deoparte lupta internă dintre social-democrați și umple aerul cu strigăte și chemări să-l dai deoparte Amabili, dar goale sunt oamenii, iar exclamațiile lor sunt goale Numai studiind istoria luptei marxismului împotriva oportunismului, doar cunoașterea în detaliu și temeinic cu apariția democrației proletare independente din amestecul mic-burghez, muncitorii avansați își vor întări în sfârșit conștiința și presa muncitorească *Lucrător* Nu? i aprilie Fără semnătură Cu privire la chestiunea devizului Ministerului Agriculturii " ) Guvernul nostru consideră că noua sa politică agrară, politica de distrugere intensificată și accelerată a comunității cu ajutorul șefilor zemstvo, politica de încurajare a tăierilor, este un succes deosebit de mare în lupta sa împotriva revoluției Încă din , imediat după revoluție, Consiliul Nobilimii Unite a cerut guvernului să planteze proprietăți funciare private ale țăranilor pentru a crea rapid un strat de țărani bogați care să ia partea proprietarilor de pământ împotriva țăranilor Stolypin a pornit imediat pe calea indicată de Consiliul Nobilimii Unite Partidele moșiere din Prima Duma, Drepturile și Octobriștii, au susținut cu toată puterea această nouă politică funciară, văzând în ea nu numai cele mai bune mijloace de combatere a revoluției, ci și un mare progres către sistemul economic european, un pas înainte spre abolirea rămășițelor iobăgiei Se știe că această laudă a noii politici agrare ca o chestiune de "emancipare" s-a repetat și repetat în mii de feluri în presa guvernamentală, de dreapta și octombrie Din acest unghi vreau să abordez în discursul meu evaluarea fundamentelor politicii guvernamentale în problema funciară Toată lumea ne vorbește despre cum crește numărul "fortificațiilor" de teren în proprietate privată, cum crește numărul tăierilor Dar nu ni se spune nici un cuvânt despre măsura în care relațiile de sclavie și iobagi ajung încă în mediul rural Și aici se află cheia problemei Ni se promite o transformare "europeană" a agriculturii noastre înapoiate, menținând în același timp atotputernicia economică și politică a clasei deținătoare de iobag, Purishkeviches Promisiunile rămân promisiuni, dar care este starea de fapt la sate acum, după toate progresele cu care se laudă guvernul? Care este răspândirea robiei și opresiunii feudale a masei țăranilor acum, în acest moment? Pentru a elucida această întrebare, voi lua drept martor un jurnal al cărui conducător a meritat recent - și pe bună dreptate - laudele entuziaste ale lui Antony Volynsky însuși ) și alături de el, desigur, scriitori precum Rozanov din Novoie Vremya Aceasta nu este vreo revistă "de stânga", Doamne ferește! Acesta este un jurnal al oamenilor care au repetat toate atacurile și bufoniile abuzive ale reacționarilor împotriva revoluției Acesta este un jurnal în care tot felul de clericalism și inviolabilitatea proprietății moșiere sunt apărate de munte Probabil ați ghicit că vorbesc despre Russkaya Mysl Această revistă, ca o excepție, a spus adevărul și a oferit date, date exacte despre răspândirea în Rusia a unor fenomene precum mătașul și angajarea de iarnă Toată lumea știe că acestea sunt cele mai obișnuite, lucruri de zi cu zi din satul nostru Dar "toată

lumea" preferă să vorbească despre orice, în afară de aceste lucruri de zi cu zi "Angajarea de iarnă", scrie revista numită, "nu este asta absurd în epoca noastră, epoca electricității și a avioanelor? Și această formă de sclavie și robie continuă să înflorească până în zilele noastre, jucând rolul de lipitori pe corpul oamenilor Angajarea pe timp de iarnă a păstrat în "această prospețime termenul de iobag de" obligați "țărani" Această evaluare a angajării de iarnă nu este a mea, ci o revistă cunoscută pentru ura față de revoluție Sclavie, robie, iobăgie - așa sunt oamenii complet "bine intenționați" obligați să numească "ordinele" noastre rurale Pentru inchiriere de iarna "Țăranul acceptă cele mai stricte condiții, pentru un preț de două-trei ori mai ieftin decât salariul de primăvară și vară Aproximativ iarna se dă pentru zecime - a arat, a semăna, a baza (cosi sau stoarce), a lega și a aduce de trei ori la arie - ceea ce se plătește pentru o curățare vara (bază și cravată) Și câți țărani sunt în această poziție de iobag, robie, sclav? "Conform informațiilor locale, în regiunea de sud-vest, în unele sate, gospodăriile "mandate" erau numărate până la ° / o până în primăvara anului , în provincia Mogilev - până la ° / o, în Cernigov - ° / o o - Notă: asta se spune despre primăvara anului !! Asta după recolta din !! Asta în timpul acelor succese presupus amețitoare *) ♦) Lipsesc câteva pagini ale manuscrisului Ed și altele asemenea I Ce îmbunătățiri există, când nevoia disperată face să fie de trei ori mai ieftin să angajezi un proprietar de teren, iar vara pâinea ta se va fărâmița, vara poliția și paznicii vor fi târâți cu forța la "stăpân", de la care se scot paine sau bani inainte de munca !! Iar moșierul, care dă iarna pâine sau bani pentru muncă, nu seamănă deloc nici cu un proprietar "european", nici cu un antreprenor capitalist în general Acesta nu este un antreprenor, ci un cămătar sau un stăpân iobag Îmbunătățirile în producție nu sunt doar inutile într-un astfel de "sistem economic", ci direct nedorite din punctul său de vedere, inutile și dăunătoare acestuia Un mujic ruinat, sărac, flămând, cu vite înfometate și unelte mizere - de asta este nevoie pentru o astfel de economie de moșier, care perpetuează înapoierea Rusiei și asuprirea țăranilor Dacă masa populației țărănești a căzut în condiții similare de dependență feudală, atunci aceste condiții pot rezista decenii întregi, până când țăranii se eliberează de un astfel de jug - pentru alocarea unei mici minorități de "otrubniki" - bogat, sau întărirea pământului și vânzarea acestuia de către proletari nu schimbă câtuși de puțin poziția de aservire a maselor de țărani Iată ce uită ei, sau mai bine zis: asta încearcă să uite lăudatorii noii politici funciare Stolypin, întuneric, întuneric Ei cântă la unison că această politică înseamnă "progres", dar păstrează tăcerea asupra faptului că progresul privește o minoritate prea mică și merge într-un ritm de melc, în timp ce majoritatea rămâne încă în vechea situație, aservitoare, feudală Numărul tăietorilor este în creștere, se importă mai multe mașini în Rusia, se dezvoltă iarbă, cooperativele se înmulțesc în mediul rural Toate acestea sunt adevărate, domnilor, apărători ai guvernului! Dar există o altă față a monedei pe care o ascunzi Majoritatea țăranilor, în ciuda tuturor progreselor notorii, rămân în sclavie feudală Acesta este motivul pentru care tot "progresul" este atât de îngust și șocant, de aceea grevele foamei sunt inevitabile, de aceea întreaga piață internă este slabă și mizerabilă, de aceea lipsa drepturilor și arbitrariul rămân atât de ferm, de aceea inevitabilitatea unei noi revoluţii agrare este şi mai puternică Căci contradicția de vârstă a avioanelor, electricitatea, automobilele și "închirierea de iarnă" sau "utilizarea" este mai puternică Și iată cele mai recente date din

același jurnal, aprobate de Anthony Volynsky, despre măritul din Rusia Culturile cultivate ale țăranilor, în comparație cu culturile de pe pământul lor, sunt °/o în provinciile centrale, °/o în provinciile de pe malul lacului, °/o în provinciile nord-vestice!! Iar cositul folosit este de °/o în provinciile centrale și - °/o în provinciile de pe malul lacului, trans-Volga și nord-vest!! Aceasta înseamnă că fânețele folosite prevalează în fața lor în trei regiuni vaste ale Rusiei!! Și ce este această "utilizare"? "Țăranul care folosește pământul moșierului, cu semințele sale, cultivarea completă a pământului și recoltarea completă, până la tragerea snopilor la treier, ia doar jumătate din recoltă Fânețele sunt lucrate "pentru o treime" - mârșarul primește un al treilea șoc, iar două merg la proprietar Da, și asta nu este suficient! "În unele cazuri (în special în provinciile Minsk și Cernigov), pe lângă plata terenului cu jumătate din recoltă și fânul cu două treimi, mătașul este obligat la - săptămâni de muncă gratuită în economie, cel mai adesea cu un cal sau cu un adolescent " Nu este asta o prostie pură? Nu este acesta vechea conducere a iobagilor? Nu este nimic nou în aceste date Dimpotrivă, este o chestie veche care a supraviețuit în toată enormitatea sa alături de "noua" politică funciară Toți cei care intră în contact cu viața satului știau de mult despre această antichitate cu părul cărunt Despre această vechime veche au fost scrise zeci și sute de cărți de către statisticienii și observatorii satului Și această antichitate cu părul cărunt domină până astăzi, întărind înapoierea flagrantă și nelegiuirea flagrantă a Rusiei Nicio lege nu poate opri această iobăgie atâta timp cât masa pământului este în mâinile proprietarilor atotputernici; nicio înlocuire a "comunității" țăranilor asupriți cu "proprietatea privată" nu va ajuta aici Conform statisticilor guvernamentale privind proprietatea asupra terenurilor din , publicate de Ministerul de Interne, în Rusia europeană, mai puțin de de proprietari de pământ dețineau de milioane de acri de pământ *) tipărite conform unui manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin ♦) Sfârșitul manuscrisului pierdut Ed
Despre aventurism Când marxiştii vorbesc despre aventurismul unor mici grupuri binecunoscute, ei au în vedere trăsăturile socio-istorice bine definite ale unui astfel de fenomen, cu care fiecare lucrător conştient ar trebui să fie familiarizat Istoria social-democrației ruse este plină de grupuri mici care au apărut "de o oră", de câteva luni, fără rădăcini în masă (și politica fără mase este politică aventurieră), fără idei serioase și durabile Într-o țară mic-burgheză, în perioada istorică a perestroikei burgheze, este inevitabil ca o intelectualitate pestriță să se alăture muncitorilor, încercările sunt inevitabile de a fonda tot felul de grupuri - aventuriste în sensul indicat al cuvântului Muncitorii, care nu vor să fie conduși de nas, trebuie să examineze cu strictețe fiecare grup mic atât din punctul de vedere al seriozității ideilor sale, cât și din punctul de vedere al rădăcinilor sale în mase A nu se crede pe cuvânt, a se verifica riguros - acesta este sloganul muncitorilor marxişti Să ne amintim lupta dintre "Iskraism" și "Economism", - Acestea au fost două curente ale social-democraților gând, un lucru - proletar și marxist, testat de campania de trei ani a Iskra, testat de toți muncitorii avansați, care le-au recunoscut drept decizii exacte, clare, formalizate cu privire la tactica și organizarea "Iskra"* Economismul era un burghez, oportunist tendinţă care i-a subordonat pe muncitori liberalilor Pe lângă aceste două curente serioase, a existat o masă de mici grupuri fără temei ("Libertate", "Luptă", un grup de pliante din Berlin etc ), care au fost de mult uitate Nu puțini social-democrați cinstiți și

conștiincioși în aceste grupuri s-au dovedit a fi aventurieri în sensul că nu aveau nici idei solide, serioase, programe, tactici, organizare, nici rădăcini în masă Astfel, și numai astfel, studiind istoria, reflectând la semnificația ideologică a unei anumite predici, verificând fraze cu fapte, oamenii serioși ar trebui să abordeze evaluarea tendințelor și grupurilor actuale "Ha-word" credeți niște proști "Pravdismul" este o tendință care a dat răspunsuri marxiste precise, rezoluții ( , , , februarie și vara) asupra tuturor problemelor de tactică și organizare și program Continuitatea acestor hotărâri de pe vremea vechii Iskra ( - ) a fost menținută cu cea mai strictă strictețe, ca să nu mai vorbim de Congresul de la Londra ( ) Corectitudinea acestor decizii a fost verificată de experiența de - ani ( - ) a tuturor muncitorilor avansați care au recunoscut aceste decizii ca fiind ale lor Pravdizm a unit de fapt / dintre muncitorii conștienți de clasă din Rusia ( de grupuri de muncitori social-democrați din în de ani) Lichidaționismul este o tendință Are o istorie de aproape de ani, pentru că este o continuare directă a "Economismului" ( - ) și un produs al menșevismului ( - ) Rădăcinile liberal-burgheze și conținutul liberal-burghez al acestei mișcări au fost recunoscute prin hotărârile din și (Nu fără motiv lichidatorii se tem chiar să le publice integral!!) Ideile liberale ale lichidatorilor sunt coerente și integrale: jos cu subteranul, jos cu balenele, pentru un partid deschis, împotriva "pasiunii greve", împotriva formelor superioare de luptă etc ) intelectualității este veche și trainică Lichidaționismul este o tendință serioasă, doar că nu este un marxist, nu un proletar, ci un trend liberal-burghez Numai cei fără cap pot vorbi despre "pace" cu lichidatorii Acum luați și toate celelalte grupuri care vor să fie "curenți" Să-i enumeram: ) Vperiodişti cu Aleksinski; ) la fel cu Bogdanov; ) la fel cu Voinov P ); ) Plehanoviţi:; ) "Bolșevici de partid" (de fapt conciliatori: Mark Sommer c) cu membrii gospodăriei); ) troţkişti (adică Troţki, chiar şi fără Semkovski); ) "Caucazieni" (adică An ) fără Caucaz) Am enumerat acele grupuri care au fost în presă, în Rusia și în străinătate, se afirmă că vor să fie "tendințe" și grupuri speciale Am încercat să enumerăm toate grupurile rusești, lăsând deoparte pe cei neruși Toate aceste mici grupuri, fără o singură excepție, sunt un aventurism continuu De ce? Unde este dovada? va întreba cititorul Dovada este istoria ultimului deceniu ( - ), cel mai plin de evenimente si mai semnificative În acești ani, activiștii tuturor acestor mici grupuri au dezvăluit cele mai neputincioase, cele mai jalnice, cele mai ridicole ezitari la probleme serioase de tactică și organizare, au demonstrat o incapacitate completă de a crea tendințe care au rădăcini în mase Să luăm ce e mai bun din toate, Plehanov Meritele lui personale sunt enorme în trecut Pe parcursul a de ani, - , el a scris o mulțime de scrieri excelente, în special împotriva oportuniștilor, machiștilor și populiștilor Dar din , Plehanov a ezitat în cel mai ridicol mod în chestiuni de tactică și organizare: ) , august - un bolșevic; ) noiembrie (Iskra, nr ) - pentru pace cu "oportuniştii şi" menşevicii; ) , decembrie - menșevic și înflăcărat; ) , primăvara, după victoria bolșevicilor, pentru "unitatea" "fraților în război"; ) , de la sfârşitul anului până la mijlocul anului - menşevic; ) jumătatea anului - uneori începe să se îndepărteze de menșevici și la Londra, , le reproșează (mărturisirea lui Cherevanin) "anarhismul organizațional"; ) - rupere cu lichidatorii; ) - o nouă întorsătură către lichidatori Plehanov predică "unitatea" cu ei, neputând rosti două cuvinte clare, care sunt condițiile pentru unitate? De ce a devenit posibil cu domnul Potresov?

Unde sunt garanțiile că vor fi îndeplinite anumite condiții? După experiența unui astfel de deceniu, garantăm că Plehanov este capabil să dea stropi, dar nu există nici un "curent" aici și nu va fi niciodată Îi înțelegem pe deplin pe pravdiști, care au publicat de bunăvoie articolele lui Plehanov împotriva lichidatorilor: cum au putut pravdiștii să respingă articole care au executat pe deplin hotărârile din - ? împotriva lichidatorilor? Plehanov a început acum să repete după lichidatori, după Bogdanov și așa mai departe, fraze despre unitatea "tuturor curentelor" Condamnăm hotărât această metodă, împotriva căreia trebuie dusă o luptă fără milă Nicăieri în lume partidele muncitorești nu unesc grupuri de intelectuali și "tendințe", ci unesc muncitori cu condiția ( ) recunoașterii și implementării anumitor decizii marxiste în chestiuni de tactică și organizare; ) subjugarea unei minorități de muncitori conștienți de clasă față de majoritatea acestora Această unitate, pe baza renunțării necondiționate a oponenților clandestinului, a fost realizată de pravdiști în doi ani ( - ) prin /s Indiferent câți pravdiști ar putea fi certați de oameni goali ca fiind fracționiști, - Kolniki etc , din aceste fraze și jurarea faptului unității muncitorilor nu vor dispărea Plehanov amenință acum că va distruge această unitate a majorității Le declarăm cu calm și fermitate muncitorilor: nu credeți cuvintele, verificați-le cu faptele și veți vedea că fiecare pas al fiecăruia dintre grupurile de aventurieri menționate mai sus își va dezvălui din ce în ce mai clar șovăirile neputincioase și mizerabile "Muncitor* Nr iunie Semnătura: V Ilyin Teze despre adevăratul război S) ) Războiul european și mondial are un caracter clar definit de război burghez, imperialist-dinastic Lupta pentru piețe și jefuirea țărilor, dorința de a păcăli, de a împărți și de a măcelări proletariatul tuturor țărilor, punând sclavii salariați ai unei națiuni împotriva sclavilor salariați ai alteia în folosul burgheziei, așa este numai conținutul și sensul real al războiului ) Comportamentul liderilor social-democraților germani partidele Internaționale a II-a ( - ), care au votat bugetul militar și repetă frazele burghezo-șovine ale junkerilor prusaci și ale burgheziei, este o trădare directă a socialismului În niciun caz, nici măcar sub asumarea slăbiciunii absolute a acestui partid și a necesității de a supune voinței majorității burgheze a națiunii, comportamentul liderilor social-democraților germani partidul nu poate fi justificat De fapt, acest partid a condus acum o politică național-liberală ) Comportamentul liderilor social-democraților belgieni și francezi merită aceeași condamnare partidele care au trădat socialismul aderând la ministerele burgheze ) Trădarea socialismului de către majoritatea liderilor Internaționalei a II-a ( - ) înseamnă prăbușirea ideologică parțială a acestei Internaționale Motivul principal al acestei prăbușiri este predominarea actuală în el a oportunismului mic-burghez, a cărui natură și pericol burghez au fost de mult evidențiate de cei mai buni reprezentanți ai proletariatului din toate țările Oportuniștii pregătesc de mult prăbușirea Internaționalei a II-a, negând revoluția socialistă și înlocuind-o cu reformismul burghez, negând lupta de clasă cu transformarea ei necesară, în anumite momente, într-un război civil și propovăduind cooperarea de clasă, propovăduind șovinismul burghez sub înfățișarea patriotismului și apărării patriei și ignorarea sau negarea adevărului elementar al socialismului, expus în "Manifestul comunist", că muncitorii nu au patrie; LIMITĂ- ^N Lenin Articole și discursuri, - în lupta împotriva militarismului luând un punct de vedere sentimental-mic-burghez, în loc să recunoască necesitatea unui război revoluționar al proletarilor din toate țările;

transformarea folosirii necesare a parlamentarismului burghez și a legalității burgheze într-o fetișizare a acestei legalități și uitare, caracterul obligatoriu al formelor ilegale de organizare și agitație în vremuri de criză Unul dintre organele oportunismului internațional, Socialist Clear Monthly, care a luat de multă vreme o poziție național-liberală, își celebrează pe bună dreptate victoria asupra socialismului european Așa-zisul centru al social-democrației germane și al altor partide social-democrate a capitulat, de fapt, laș în fața oportuniștilor Sarcina viitoarei Internaționale trebuie să fie eliberarea irevocabilă și decisivă de această tendință burgheză în socialism ) Dintre acele sofisme burgheze și șovine cu care partidele și guvernele burgheze ale celor două națiuni rivale principale ale continentului, germană și franceză, păcălesc în mod special masele și care sunt repetate cu sclavie de oportuniștii socialiști, deopotrivă deschisi și ascunși, urmând burghezie, urmează, în special, să notăm și să stigmatizăm următoarele: atunci când burghezia germană se referă la apărarea patriei, la lupta împotriva țarismului, la susținerea libertății dezvoltării culturale și naționale, ei mint, pentru că Junkerii prusaci cu Wilhelm al II-lea în frunte și marea burghezie a Germaniei au dus întotdeauna o politică de apărare a monarhiei țariste și nu vor eșua la niciun rezultat al războiului pentru a direcționa eforturile pentru a o susține; ei mint, pentru că de fapt burghezia austriacă a lansat o campanie de pradă împotriva Serbiei, burghezia germană îi asuprește pe danezi, polonezi și francezi (în Alsacia-Lorena), ducând un război ofensiv împotriva Belgiei și Franței de dragul de a jefui mai bogați și țările mai libere, organizând o ofensivă în acest moment , care li s-a părut mai convenabil să-și folosească ultimele îmbunătățiri în tehnologia militară, și în ajunul așa-numitului mare program militar al Rusiei Când burghezii francezi se referă exact în același mod la apărarea patriei etc , mint și ei, pentru că de fapt apără țări care sunt înapoiate în materie de tehnologie capitalistă, țări care se dezvoltă mai încet, angajând Suta Neagră benzi ale țarismului rus pentru un război ofensiv cu scopul de a jefui pământurile austriece și germane Ambele grupuri beligerante de națiuni nu sunt inferioare una față de cealaltă în ceea ce privește cruzimea și barbaritatea în conducerea războiului ) Sarcina social-democrației din Rusia este, în special, și în primul rând, o luptă nemiloasă și necondiționată împotriva Marelui șovinism rus și țarist-monarhist și apărarea sofisticată a acestuia de către liberalii ruși, cadeții și alții, și o parte a populiștilor Din punctul de vedere al clasei muncitoare și al maselor muncitoare ale tuturor popoarelor Rusiei, cel mai mic rău ar fi înfrângerea monarhiei țariste și a trupelor sale, care asuprește Polonia, Ucraina și o serie de popoare ale Rusiei și incită la vrăjmășie națională pentru a spori opresiunea marilor ruși asupra altor naționalități și pentru a întări reacția și guvernarea barbară a monarhiei țariste ) Lozincile social-democrației în prezent ar trebui să fie: în primul rând, propaganda generală a revoluției socialiste și nevoia de a îndrepta armele nu împotriva fraților lor, sclavi salariați ai altor țări, ci împotriva reacției guvernelor burgheze; extinzându-se la trupe şi la teatrul de operaţii şi partide din toate ţările Necesitatea necondiționată de a organiza o astfel de propagandă în toate limbile celulelor și grupărilor ilegale din trupele tuturor națiunilor O luptă fără milă împotriva șovinismului și patriotismului filistenilor și burgheziei din toate țările fără excepție Împotriva liderilor Internaționalei moderne care au trădat socialismul, este imperativ să facem apel la conștiința revoluționară a

maselor muncitoare, care suportă greul războiului și sunt ostile șovinismului și oportunismului; VO- -X, propaganda, ca unul dintre lozincile imediate, a republicilor germane, polone, ruse și altor republici, împreună cu transformarea tuturor statelor individuale ale Europei în Statele Unite republicane "Monumente literatura de propagandă Ross Soi-Dem Sclav Părți * la t Și /, ¡paj g august Karl Marx ) Karl Marx s-a născut la mai, New Style, , în orașul Trier (Rinul Prusia) Tatăl său era avocat, evreu, care în s-a convertit la protestantism Familia era prosperă, cultivată, dar nu revoluționară După ce a absolvit gimnaziul din Trier, Marx a intrat la universitate, mai întâi la Bonn, apoi la Berlin, a studiat jurisprudența, dar mai ales istorie și filozofie A terminat cursul în , prezentând o teză universitară despre filosofia lui Epicur În opinia lui, Marx era chiar și atunci un idealist hegelian La Berlin s-a alăturat cercului "hegelienilor de stânga" (Bruno Bauer și alții), care s-au străduit să tragă concluzii teiste și revoluționare din filosofia lui Hegel După absolvirea universității, Marx s-a mutat la Bonn, sperând să devină profesor Dar politica reacționară a guvernului, care în l-a lipsit pe Ludwig Feuerbach de catedra și în a refuzat din nou să-l admită la universitate, iar în i-a luat tânărului profesor Bruno Bauer dreptul la prelegeri la Bonn, l-a forțat pe Marx să abandonează cariera academică Dezvoltarea punctelor de vedere ale hegelianismului de stânga în Germania a decurs foarte rapid în acel moment Ludwig Feuerbach, mai ales din , începe să critice teologia și să se orienteze către materialism, care preia complet de la el în ("Esența creștinismului"); în , au fost publicate "Dispozițiile sale de bază ale filosofiei viitorului" "Experimentați efectul eliberator al acestor cărți", a scris mai târziu Engels despre aceste scrieri ale lui Feuerbach "Noi" (adică, hegelienii de stânga, inclusiv Marx) "am devenit imediat feuerbachieni" Hegelienii au fondat un ziar de opoziție la Köln: Rheinskaya Gazeta (a început să apară la ianuarie ) Marx și Bruno Bauer au fost invitați ca colaboratori principali, iar în octombrie Marx a devenit redactor-șef și s-a mutat de la Bonn spre Köln Direcția revoluționar-democratică a ziarului sub conducerea lui Marx a devenit din ce în ce mai precisă, iar guvernul a supus mai întâi ziarul unei cenzuri duble și triple, apoi a decis să-l închidă cu totul la ianuarie Marx a trebuit să părăsească redacția până în acest moment, dar plecarea sa încă nu a salvat ziarul și a fost închis în martie Dintre cele mai mari articole ale lui Marx din Rheinskaya Gazeta, Engels notează, pe lângă cele indicate mai jos, un alt articol despre situația viticultorilor țărani din valea Mosellei Lucrările din ziar i-au arătat lui Marx că nu era suficient de familiarizat cu economia politică și s-a apucat să o studieze cu sârguință În , Marx s-a căsătorit la Kreuznach cu Jenny von Westphalia, o prietenă din copilărie cu care fusese logodit pe când era încă student Soția lui aparținea unei familii nobiliare reacționare prusace Fratele ei mai mare a fost ministru prusac de interne într-una dintre cele mai reacţionare ere, - În toamna anului , Marx a venit la Paris pentru a publica în străinătate, împreună cu Arnold Ruge ( - ; stângacul Hegelian, - în închisoare, după emigrat; după - bismarckian) un jurnal radical A fost publicată doar prima carte a acestui jurnal, Anuarul germano-francez A fost întreruptă din cauza dificultăților de distribuție clandestină în Germania și din cauza neînțelegerilor cu Ruge În articolele sale din acest jurnal, Marx apare deja ca un revoluționar, proclamând "critica fără milă a tot ceea ce există" și, în special, "critica armelor", făcând apel la mase și la proletariat În septembrie , Friedrich Engels

a venit la Paris pentru câteva zile, iar de atunci a devenit cel mai apropiat prieten al lui Marx Cei doi au avut cel mai înflăcărat rol în viața de atunci agitată a grupurilor revoluționare de la Paris (de o importanță deosebită a fost învățătura lui Proudhon, cu care Marx a plătit cu hotărâre în "Sărăcia filozofiei", ) și au lucrat, ascuțit combaterea diferitelor învățături ale socialismului mic-burghez, a teoriei și tacticii socialismului sau comunismului proletar revoluționar (marxismul) (Vezi lucrările lui Marx din această epocă, - ) În , la insistențele guvernului prusac, Marx a fost expulzat din Paris ca un revoluționar periculos S-a mutat la Bruxelles În primăvara anului , Marx și Engels s-au alăturat societății secrete de propagandă: "Uniunea Comuniștilor", a luat un rol remarcabil la cel de-al doilea Congres al acestei uniuni (noiembrie la Londra) și, în numele său, a alcătuit faimosul "Manifest" " publicată în februarie comunist petreceri " În această lucrare, cu o claritate și strălucire strălucitoare, se conturează o nouă viziune asupra lumii, materialism consistent, care acoperă aria vieții sociale, dialecticii, ca cea mai cuprinzătoare și profundă doctrină a dezvoltării, teoria luptei de clasă și a istoriei lumii rolul revoluționar al proletariatului, creator al noii societăți comuniste Când a izbucnit Revoluția din februarie , Marx a fost expulzat din Belgia A venit din nou la Paris, iar de acolo, după Revoluția din martie, în Germania și anume la Köln Acolo, de la iunie până la mai , s-a publicat Noua Gazeta Rinului; Marks era redactorul șef Noua teorie a fost confirmată în mod strălucitor de cursul evenimentelor revoluționare din - , după cum a fost confirmat ulterior de toate mișcările proletare și democratice din toate țările lumii Contrarevoluția victorioasă l-a pus mai întâi în judecată pe Marx (achitat la februarie ), apoi a fost expulzat din Germania ( mai ) Marx a mers mai întâi la Paris, a fost expulzat de acolo după demonstrația din iunie și a plecat la Londra, unde a locuit până la moarte Condițiile vieții emigrate, relevate mai ales clar de corespondența dintre Marx și Engels (publicată în ), erau extrem de dificile Nevoia l-a sufocat direct pe Marx și familia lui; dacă nu ar fi fost sprijinul financiar constant dezinteresat al lui Engels, Marx nu numai că nu ar fi fost capabil să termine Capitalul, dar ar fi pierit inevitabil sub jugul sărăciei În plus, învățăturile și curentele predominante ale socialismului mic-burghez, non-proletar în general, l-au forțat pe Marx să se angajeze constant într-o luptă fără milă, uneori pentru a respinge atacurile personale cele mai frenetice și sălbatice (Herr Vogt) Ferindu-se de cercurile emigrate, Marx și-a dezvoltat teoria materialistă într-o serie de lucrări istorice, dedicându-și în principal energiile studiului economiei politice Marx a revoluționat această știință (vezi mai jos învățăturile lui Marx) în scrierile sale Despre critica economiei politice ( ) și Capitalul (vol I, ) Epoca renașterii mișcărilor democratice de la sfârșitul anilor și l-a chemat din nou pe Marx la activitate practică În ( septembrie) a fost fondată la Londra celebra Prima Internațională, "Asociația Internațională a Muncitorilor" Marx a fost sufletul acestei societăți, autorul primului său "apel" și a unei mase de rezoluții, declarații, manifeste Unirea mișcării muncitorești din diferite țări, încercând să direcționeze diferite forme de socialism non-proletar, premarxist în curentul principal al activității comune (Mazzini, Proudhon, Bakunin, sindicalismul liberal englez, oscilațiile lasaliene spre dreapta în Germania etc ), luptând cu teoriile tuturor acestor secte și școli, Marx a făurit o tactică unificată pentru lupta proletariană a clasei muncitoare din diferite țări După căderea Comunei de la Paris ( ), pe

care Marx a apreciat-o atât de profund, potrivit, strălucit și eficient, revoluționar (Războiul civil în Franța ), și după scindarea Internaționalei de către bakuniniști, existența ei în Europa a devenit imposibilă După Congresul Internaționalei de la Haga ( ), Marx a efectuat transferul Consiliului General al Internaționalei la New York Prima Internațională și-a încheiat rolul istoric, făcând loc unei epoci de creștere nemăsurat mai mare a mișcării muncitorești în toate țările lumii, și anume, unei epoci de creștere a ei în amploare, crearea partidelor muncitorești socialiste de masă pe baza statelor naţionale individuale Munca intensificată în Internațional și studiile teoretice și mai intense au subminat în cele din urmă sănătatea lui Marx El și-a continuat revizuirea economiei politice și finalizarea Capitalului, adunând o masă de materiale noi și studiind o serie de limbi (de exemplu, rusă), dar boala l-a împiedicat să finalizeze Capitalul La decembrie , soția lui a murit Pe martie , Marx a adormit liniștit pentru totdeauna pe scaunul său Este înmormântat împreună cu soția și servitorul său devotat, aproape un membru al familiei, Helen Demuth, în cimitirul Highgate din Londra învăţătura lui Marx Marxismul este sistemul de vederi și învățături ale lui Marx Marx a fost succesorul și terminatorul strălucit al celor trei curente ideologice principale ale secolului al XIX-lea, aparținând celor trei țări cele mai avansate ale omenirii: filozofia germană clasică, economia politică clasică engleză și socialismul francez în legătură cu învățăturile revoluționare franceze în general Recunoscută chiar și de adversarii lui Marx, consistența și integritatea remarcabile a opiniilor sale, care împreună dau materialismul modern și socialismul științific modern, ca teorie și program al mișcării muncitorești din toate țările civilizate ale lumii, ne obligă să prefațăm prezentarea a conținutului principal al marxismului, și anume: doctrina economică a lui Marx, o scurtă schiță a perspectivei sale asupra lumii - materialismul filozofic Începând din - , când părerile lui Marx s-au conturat, el a fost un materialist, în special un susținător al lui L Feuerbach, iar ulterior și-a văzut slăbiciunile exclusiv în consecvența și comprehensiunea insuficientă a materialismului său Marx a văzut semnificația istorică mondială, "constituind o epocă" a lui Feuerbach tocmai într-o ruptură decisivă cu idealismul lui Hegel și în proclamarea materialismului, care, chiar și "în secolul al XVIII-lea, mai ales în Franța, era o luptă nu numai împotriva existentei instituții politice, dar în același timp împotriva religiei și a teologiei, dar și împotriva oricărei metafizici" (în sensul de "speculație beată", spre deosebire de "filozofie sobră") ("Sfânta Familie" în "Literat" Nael ") "Pentru Hegel", scria Marx, "procesul gândirii, pe care el îl transformă chiar și sub numele de idee într-un subiect independent, este demiurgul (creatorul, creatorul) realului Pentru mine, dimpotrivă, idealul nu este altceva decât material, transplantat în capul omului și transformat în el "(Capital, I, prefața la ed a II-a) În deplină concordanță cu această filozofie materialistă a lui Marx și expunând-o, pr Engels a scris în Anti-Dühring - Marx a făcut cunoștință cu această lucrare în manuscris: "Unitatea lumii nu constă în ființa ei, ci în materialitatea ei, ceea ce este dovedit de dezvoltarea îndelungată și dificilă a filozofiei și a naturii știința Mișcarea este o formă a existenței materiei Nicăieri și niciodată nu a existat și nu poate fi materie fără mișcare, mișcare fără materie Dacă ne punem întrebarea, ce este gândirea și cunoașterea, de unde provin, atunci vom vedea că sunt produse ale creierului uman și că omul însuși este un produs al naturii, dezvoltat într-un cadru natural cunoscut și odată cu acesta În virtutea acestui fapt, este de

la sine înțeles că produsele creierului uman, care în ultimă analiză sunt și produse ale naturii, nu contrazic restul conexiunii naturii, ci îi corespund acesteia "Hegel a fost un idealist, adică pentru el, gândurile capului nostru nu erau reflecții (Abbilder, reflecții, uneori Engels vorbește de "amprente") mai mult sau mai puțin abstracte despre lucruri și procese reale, ci, dimpotrivă, lucrurile și dezvoltarea lor erau pentru Hegel reflecții ale unora idee care a existat undeva înainte de crearea lumii" În lucrarea sa "Ludwig Feuerbach", în care pr Engels își expune părerile sale și ale lui Marx asupra filozofiei lui Feuerbach și pe care Engels a trimis-o la tipărire" după ce a recitit vechiul manuscris al lui și al lui Marx din - , despre problema lui Hegel, Feuerbach și înțelegerea materialistă a istoriei, Engels scrie: "Marea întrebare de bază a oricărei, și mai ales a celei mai recente, filozofii este problema relației dintre gândire și ființă, spiritul și natura ceea ce precede ce: spirit la natură sau natură la spirit Filosofii sunt împărțiți în două tabere mari, după modul în care au răspuns la această întrebare Cei care susțineau că spiritul există înaintea naturii și care, prin urmare, într-un fel sau altul au recunoscut crearea lumii, au constituit tabăra idealistă Cei care considerau natura drept principiu principal s-au alăturat diferitelor școli ale materialismului Orice altă utilizare a conceptelor de idealism (filosofic) și materialism duce doar la confuzie Marx a respins cu hotărâre nu numai idealismul, care este întotdeauna legat într-un fel sau altul de religia, ci și punctul de vedere al lui Hume și Kant, care este o întâlnire mai ales astăzi, agnosticismul, critica, pozitivismul sub diverse forme, considerând o astfel de filozofie o Concesiunea "reacționară" la idealism și, în cel mai bun caz, "trecând cu timiditate pe ușa din spate a materialismului, alungată în fața ochilor publicului Vezi despre această întrebare, pe lângă scrierile lui Engels și Marx menționate mai sus, scrisoarea acestuia din urmă către Engels din decembrie , unde Marx, remarcând discursul "mai materialist" decât de obicei, al celebrului naturalist T Huxley și recunoașterea acestuia că, din moment ce "observăm și gândim cu adevărat, nu putem părăsi niciodată pământul materialismului", îi reproșează "lacună" "Spre agnosticism, humeism În special, trebuie remarcată punctul de vedere al lui Marx asupra relației dintre libertate și necesitate: "necesitatea este oarbă până când este recunoscută Libertatea este conștiința necesității" (Engels în Anti-Dühring) = recunoașterea legilor obiective ale naturii și transformarea dialectică a necesității în libertate (împreună cu transformarea necunoscutului, dar cognoscibil, "lucru în sine" în "un lucru pentru noi", "esența lucrurilor" în "fenomene") Marx și Engels au considerat că principalul neajuns al materialismului "vechi", inclusiv al lui Feuerbach (și cu atât mai mult "vulgar", Büchner-Vogt-Moleschott) ( ), că acest materialism era "în principal mecanic", neținând cont de cele mai recente dezvoltarea chimiei și biologiei (și în zilele noastre mai trebuie adăugat: teoria electrică a materiei); ( ) faptul că vechiul materialism era neistoric, nondialectic (metafizic în sensul antidialecticii), nu a urmărit în mod consecvent și cuprinzător punctul de vedere al dezvoltării; ( ) faptul că a înțeles "esența omului" în mod abstract, și nu ca o "totalitate" (definită concret istoric) a "toate obișnuite relații" și, prin urmare, a "explicat" lumea doar atunci când era vorba de "schimbarea ei", adică nu înțelegea sensul "activitate practică revoluționară" Dialectică Marx și Engels considerau dialectica hegeliană drept cea mai cuprinzătoare, bogată în conținut și profundă doctrină a dezvoltării, cea mai mare dobândă a

filozofiei germane clasice Ei au luat în considerare orice altă formulare a principiului dezvoltării, evoluției, unilaterală, săracă în conținut, desfigurand și paralizând cursul propriu-zis al dezvoltării (adesea cu salturi, catastrofe, revoluții) în natură și în societate "Marx și cu mine am fost aproape singurii oameni care și-au propus sarcina de a salva" (de la distrugerea idealismului și a hegelianismului) "dialectică conștientă și de a o traduce într-o înțelegere materialistă a naturii" "Natura este o confirmare a dialecticii și doar cea mai recentă știință a naturii arată că această confirmare este neobișnuit de bogată" (scrisă înainte de descoperirea radiului, a electronilor, a transformării elementelor etc !), "Acumulând o mulțime de material în fiecare zi și demonstrând că lucrurile sunt în natură în ultimă analiză dialectic, nu metafizic "Marea * idee de bază", scrie Engels, "este că lumea nu este formată din obiecte gata făcute, finite, ci este un set de procese în care obiecte care par neschimbate, precum și imaginile mentale făcute de cap , conceptele, sunt în continuă schimbare, acum apar, acum sunt anihilate - această mare idee de bază a intrat în conștiința generală încă de pe vremea lui Hegel într-o asemenea măsură încât aproape nimeni nu o va contesta în forma ei generală Dar una este să o recunoști în cuvinte, alta este să o aplici în fiecare caz individual și în fiecare domeniu de cercetare dat "Pentru filosofia dialectică, nu există nimic o dată pentru totdeauna stabilit, necondiționat, sfânt Pe orice și în tot ea vede pecetea căderii inevitabile și nimic nu-i poate rezista, cu excepția procesului continuu de apariție și distrugere, ascensiunea nesfârșită de la cel de jos la cel de sus Este în sine doar o simplă reflectare a acestui proces în creierul gânditor Astfel, dialectica, conform lui Marx, este "știința legilor generale ale mișcării atât ale lumii exterioare, cât și ale gândirii umane" Mb - Această latură revoluționară a filozofiei lui Hegel a fost preluată și dezvoltată de Marx Materialismul dialectic "nu are nevoie de nicio filozofie care să stea deasupra altor științe" Ceea ce rămâne din filozofia anterioară este doctrina gândirii și legile ei - logica formală și dialectica Iar dialectica, în înțelegerea lui Marx, potrivit și după Hegel, include ceea ce se numește acum teoria cunoașterii, epistemologia, care trebuie să-și ia în considerare și subiectul istoric, studiind și generalizând originea și dezvoltarea cunoașterii, trecerea de la ignoranță la cunoaștere În timpul nostru, ideea de dezvoltare, de evoluție, a intrat aproape în întregime în conștiința publică, dar în alte moduri, nu prin filozofia lui Hegel Totuși, această idee, în formularea dată de Marx și Engels, bazându-se pe Hegel, este mult mai cuprinzătoare, mult mai bogată în conținut decât ideea actuală de evoluție Dezvoltarea, parcă, repetând pașii deja trecuți, dar repetându-i altfel, pe o bază superioară ("negarea negației"), dezvoltare, ca să spunem așa, în spirală, și nu în linie dreaptă; - "dezvoltarea este spasmodică, catastrofală, revoluționară"; - "pauze de gradualitate"; transformarea cantității în calitate; - impulsuri interne de dezvoltare, date de contradictie, ciocnire a diverselor forte si tendinte care actioneaza asupra unui corp dat fie in cadrul unui fenomen dat, fie in cadrul unei societati date; - interdependența și legătura cea mai strânsă, inseparabilă a tuturor aspectelor fiecărui fenomen (iar istoria deschide din ce în ce mai multe laturi noi); o conexiune care dă un proces mondial de mișcare unic și regulat - acestea sunt câteva dintre trăsăturile dialecticii, ca o doctrină a dezvoltării mai semnificativă (decât de obicei) (Compară scrisoarea lui Marx către Engels din ianuarie , cu o batjocură a lui Stein) "tricotomii de lemn", pe care

este absurd să-l confundăm cu dialectica materialistă) înţelegerea materialistă a istoriei Conștientizarea inconsecvenței, incompletitătții, unilateralității vechiului materialism l-a condus pe Marx la convingerea necesității de a "reconcilia știința societății cu un fundament materialist și de a o restructura în conformitate cu acest fundament" Dacă materialismul explică în general conștiința din ființă, și nu invers, atunci când este aplicat la viața socială a omenirii, materialismul a cerut o explicație a conștiinței sociale de la ființa socială "Tehnologia", spune Marx (Capital!), "este deschisă creează o relație activă a omului cu natura, un proces direct de producere a vieții sale și, în același timp, condițiile sale sociale de viață și ideile spirituale care decurg din acestea Marx a dat o formulare completă a principalelor propoziții ale materialismului, extinse la societatea umană și istoria ei, în prefața lucrării "Despre critica economiei politice" în următoarele cuvinte: "În producția socială a vieții lor, oamenii intră în anumite, necesare, relații independente de voința lor - relații de producție care corespund unei anumite etape în dezvoltarea forțelor lor materiale productive - "Totalitatea acestor raporturi de producție constituie structura economică a societății, baza reală pe care se ridică suprastructura juridică și politică și căreia îi corespund anumite forme de conștiință socială Modul de producere a vieții materiale determină procesele sociale, politice și spirituale ale vieții în general Nu conștiința oamenilor le determină ființa, ci, dimpotrivă, ființa lor socială le determină conștiința La o anumită etapă a dezvoltării lor, forțele materiale productive ale societății intră în conflict cu relațiile de producție existente sau - ceea ce este doar o expresie legală a acesteia - cu relațiile de proprietate în cadrul cărora s-au dezvoltat până acum Din formele de dezvoltare ale forţelor productive, aceste relaţii se transformă în lanţurile lor Apoi vine epoca revoluției sociale Odată cu schimbarea bazei economice, o revoluție are loc mai mult sau mai puțin rapid în întreaga suprastructură vastă Atunci când se analizează astfel de răsturnări, este întotdeauna necesar să se facă distincția între o răsturnare materială, constatată cu precizie natural-științifică în condițiile economice de producție, de cele juridice, politice, religioase, artistice sau filozofice, pe scurt: de formele ideologice în care oamenii sunt conștienți de acest conflict și luptă între ei pe baza lui *) "Așa cum este imposibil să judeci o persoană individuală pe baza a ceea ce crede despre sine, la fel este imposibil să judeci o astfel de eră a revoluției după conștiința ei Dimpotrivă, această conștiință trebuie explicată din contradicțiile vieții materiale, din existent ★ ) În manuscrisul lui Vladimir Ilici: și lupta cu el Ptd - conflictul dintre forţele productive sociale şi relaţiile de producţie "În termeni generali, modurile de producție asiatice, antice, feudale și moderne, burgheze pot fi desemnate ca epoci progresive ale formării economice sociale" (Compară scurta formulare a lui Marx într-o scrisoare către Engels din iulie , "Teoria noastră privind determinarea organizării muncii prin mijloacele de producție") Descoperirea concepției materialiste despre istorie, sau mai degrabă continuarea și extinderea consecventă a materialismului pe tărâmul fenomenelor sociale, a eliminat cele două neajunsuri principale ale teoriilor istorice anterioare Bo- -x, în cel mai bun caz au luat în considerare doar motivele ideologice ale activității istorice a oamenilor" fără a examina ce cauzează aceste motive, fără a surprinde un model obiectiv în dezvoltarea sistemului de relații sociale, fără a vedea rădăcinile acestor relații în gradul de dezvoltare a producției materiale; în al

doilea rând, primele teorii nu acopereau tocmai acțiunile maselor populației, în timp ce materialismul istoric a făcut posibilă pentru prima dată studierea condițiilor sociale ale vieții maselor și a schimbărilor în aceste condiții cu acuratețe istorico-naturală "Sociologia" și istoriografia premarxiană, în cel mai bun caz, au oferit o acumulare de fapte brute, tipărite fragmentar, și o descriere a aspectelor individuale ale procesului istoric Marxismul a arătat calea către un studiu cuprinzător, complet, al procesului de apariție, dezvoltare și declin al formațiunilor socio-economice, luând în considerare totalitatea tuturor tendințelor contradictorii, reducându-le la condiții precis definite de viață și producție a diferitelor clase de societate , eliminând subiectivismul și arbitrariul în alegerea ideilor individuale "dominante" sau în interpretarea acestora, dezvăluind fără excepție rădăcinile tuturor ideilor și toate tendințele variate în starea forțelor productive materiale Oamenii își creează propria istorie, dar ce determină motivele oamenilor și tocmai masele de oameni, ce provoacă ciocniri de idei și aspirații conflictuale, care este totalitatea tuturor acestor ciocniri ale întregii mase de societăți umane, care sunt condițiile obiective pentru producerea vieții materiale care creează baza pentru întreaga activitate istorică a oamenilor, care este dezvoltarea legii acestor condiții - Marx a atras atenția asupra tuturor acestor lucruri și a arătat calea spre studiul științific al istoriei ca un proces unic, regulat în toată versatilitatea și inconsecvența sa vastă Luptă de clasă Că aspirațiile unor membri ai unei societăți date sunt contrare aspirațiilor altora, că viața socială este plină de contradicții, că istoria ne arată lupta dintre popoare și societăți, precum și în interiorul lor și, în plus, schimbarea perioade de revoluție și reacție, pace și război, stagnare și progres sau declin rapid - aceste fapte sunt binecunoscute Marxismul a oferit un fir călăuzitor care face posibilă descoperirea unui tipar în acest aparent labirint și haos, și anume, teoria luptei de clasă Numai studiul totalității aspirațiilor tuturor membrilor unei anumite societăți sau grup de societăți poate duce la o determinare științifică a rezultatului acestor aspirații Iar sursa eforturilor conflictuale este diferența de poziție și condiții de viață a acelor clase în care se desprinde societatea "Istoria tuturor societăților existente până acum", spune Marx în Manifestul Comunist (cu excepția comunității primitive, adaugă Engels), "a fost istoria luptelor de clasă Om liber și sclav, patrician și plebeu, moșier și iobag, stăpân și ucenic, pe scurt, asupritor și asuprit, se aflau în etern antagonism unul față de celălalt, duceau o luptă neîntreruptă, când ascunsă, când deschisă, care s-a terminat întotdeauna într-o reorganizare revoluționară a întregul edificiu public sau în moartea comună a celor care luptă clasele Ieșind din măruntaiele societății feudale pierdute, societatea burgheză modernă nu a eliminat contradicțiile de clasă A pus doar noi clase, noi condiții de oprimare și noi forme de luptă în locul celor vechi Epoca noastră, epoca burgheziei, se deosebește însă prin aceea că are contradicții de clasă simplificate: societatea se împarte din ce în ce mai mult în două mari tabere ostile, în două mari clase aflate în față - burghezia și proletariatul* Încă de pe vremea marii revoluții franceze, istoria europeană a dezvăluit cu o claritate deosebită într-un număr de țări această adevărată căptușeală a evenimentelor, lupta de clasă Și deja epoca restaurării în Franța a pus în față o serie de istorici (Thierry, Guizot, Mignet, Thiers), care, rezumând ceea ce se întâmpla, nu au putut să nu recunoască lupta de clasă ca fiind cheia înțelegerii întregii istorii franceze Dar epoca modernă, epoca

victoriei complete a burgheziei, a instituțiilor reprezentative, a sufragiului larg (dacă nu universal), a presei zilnice ieftine, de masă etc , epoca a sindicatelor puternice și tot mai extinse ale muncitorilor și sindicatelor a antreprenorilor etc a arătat și mai clar (deși într-o formă foarte uneori unilaterală, "pașnică", "constituțională") lupta de clasă ca motor al evenimentelor Următorul pasaj din Comm Manif " Marx ne va arăta ce cerințe ale unei analize obiective a poziției fiecărei clase în societatea modernă, în legătură cu analiza condițiilor de dezvoltare a fiecărei clase, le-a făcut Marx științelor sociale: "Din toate clasele care se opun acum burghezie, numai proletariatul reprezintă o clasă cu adevărat revoluționară Toate celelalte clase declin și sunt distruse odată cu dezvoltarea industriei pe scară largă; proletariatul este propriul său produs Clasele de mijloc: micul industriaș, micul negustor, artizanul și țăranul - toți se luptă cu burghezia pentru a-și salva existența de la distrugere ca clase de mijloc Prin urmare, nu sunt revoluționari, ci conservatori Mai mult, sunt reacţionari: vor să întoarcă roata istoriei Dacă sunt revoluționari, atunci în măsura în care sunt pe cale să treacă în rândurile proletariatului, în măsura în care își apără nu prezentul, ci interesele viitoare, în măsura în care își părăsesc propriul punct de vedere pentru a lua punctul de vedere a proletariatului Într-o serie de scrieri istorice, Marx a oferit exemple strălucitoare și profunde de istoriografie materialistă, o analiză a poziției fiecărei clase individuale și, uneori, a diferitelor trupe sau pături în cadrul unei clase, arătând cu propriii ochi de ce și cum "este fiecare luptă de clasă" o luptă politică" Pasajul pe care l-am citat ilustrează ce rețea complexă de relații sociale și etape de tranziție de la o clasă la alta, de la trecut la viitor, analizează Marx pentru a lua în considerare întreaga rezultantă a dezvoltării istorice Cea mai profundă, cuprinzătoare și detaliată confirmare și aplicare a teoriei lui Marx este învățătura lui economică Doctrina economică a lui Marx "Scopul final al lucrării mele", spune Marx în prefața la Capital, "este descoperirea legii economice a mișcării societății moderne", adică societate capitalistă, burgheză Studiul relațiilor de producție ale unei societăți date, determinate istoric, în originea, dezvoltarea și declinul lor - acesta este conținutul învățăturii economice a lui Marx Producția de mărfuri domină în societatea capitalistă și, prin urmare, analiza lui Marx începe cu o analiză a mărfurilor Preț O marfă este, în primul rând, un lucru care satisface o anumită nevoie umană; în al doilea rând, un lucru schimbat cu altul Utilitatea unui lucru îl face o valoare de utilizare Valoarea de schimb (sau pur și simplu valoarea) este în primul rând un raport, o proporție în schimbul unui anumit număr de valori de utilizare de un fel cu un anumit număr de valori de utilizare de alt fel Experiența zilnică ne arată că milioane și miliarde de astfel de schimburi echivalează în mod constant toate cele mai variate și incomparabile valori de utilizare una cu cealaltă Ce este în comun între aceste lucruri diferite, constant echivalate între ele într-un anumit sistem de relații sociale? Ceea ce au în comun este că sunt produse ale muncii Prin schimbul de produse, oamenii echivalează cele mai diverse tipuri de muncă Producția de mărfuri este un sistem de relații sociale în care producătorii individuali creează o varietate de produse (diviziunea socială a muncii), iar toate aceste produse sunt egalate între ele în schimb În consecință, ceea ce este comun tuturor mărfurilor nu este munca concretă într-o anumită ramură a producției, nu munca de un fel, ci munca umană abstractă, munca umană în general Întreaga forță de muncă a unei societăți date, reprezentată

în suma valorilor tuturor mărfurilor, este una și aceeași putere de muncă umană: miliarde de fapte de schimb demonstrează acest lucru Și, în consecință, fiecare marfă individuală reprezintă doar o anumită fracțiune din timpul de muncă necesar social Mărimea valorii este determinată de cantitatea de muncă necesară din punct de vedere social sau de timpul de muncă necesar din punct de vedere social pentru producerea unei anumite mărfuri, o anumită valoare de utilizare "Prin echivalarea diferitelor lor produse în schimb unul cu altul, oamenii își echivalează diferitele tipuri de muncă Ei nu își dau seama, dar o fac" Valoarea este o relație între două persoane - așa cum spunea un vechi economist; nu trebuia decât să adauge: o relaţie acoperită de o înveliş material Numai din punctul de vedere al sistemului de relații de producție socială a unei forme istorice specifice a societății, în plus, relații care se manifestă în fenomenul masiv, de miliarde de ori repetat de schimb, se poate înțelege ce este valoarea "Ca valori, mărfurile sunt doar sigure calitatea timpului de lucru înghețat După ce a analizat în detaliu natura duală a muncii întruchipată în mărfuri, Marx continuă să analizeze forma valorii și a banilor Sarcina principală a lui Marx este de a studia originea formei monetare a valorii, de a studia procesul istoric de dezvoltare a schimbului, începând cu actele sale separate, aleatorii ("forma simplă, separată sau aleatorie a valorii": o cantitate dată) dintr-o marfă este schimbată cu o anumită cantitate dintr-o altă marfă) până la forma universală a valorii, când un număr de mărfuri diferite sunt schimbate cu una și aceeași marfă definită și până la forma monetară a valorii, când această marfă definită , echivalentul universal, este aurul Fiind cel mai înalt produs al dezvoltării schimbului și a producției de mărfuri, banii ascunde și ascunde caracterul social al muncii private, legătura socială dintre producătorii individuali uniți de piață Marx supune diferitele funcţii ale banilor unei analize extrem de amănunțite și aici (ca în general în primele capitole ale Capitalului) este deosebit de important să remarcăm că forma abstractă și uneori aparent pur deductivă de prezentare reproduce de fapt material factual gigantic asupra istoria dezvoltării schimbului și producției de mărfuri "Banii presupun un anumit nivel de schimb de mărfuri Diferitele forme de monedă - echivalent marfă simplă sau mijloc de schimb sau mijloace de plată, comori și monedă mondială - indică, în funcție de gradul diferit de aplicare a uneia sau alteia funcții, asupra predominanței comparative a uneia dintre ele, până la foarte diferite etape ale procesului social de producţie Capital, I) Valoarea surplusului La un anumit stadiu al dezvoltării producției de mărfuri, banii sunt convertiți în capital Formula pentru circulația mărfurilor a fost C (marfă) - M (bani) - C (marfă), adică vânzarea unui produs pentru a cumpăra altul Formula generală pentru capital este, dimpotrivă, M-C-M, adică cumpărare pentru vânzare (cu profit) Plusvaloarea Marx numește această creștere a valorii inițiale a banilor puși în circulație Faptul acestei "creșteri" a banilor în circulația capitalistă este binecunoscut Această "creștere" este cea care transformă banii în capital, ca relație socială specială, determinată istoric, de producție Plusvaloarea nu poate apărea din circulaţia mărfurilor, căci ea nu cunoaşte decât schimbul •P Lenin Articole și discursuri, - echivalentele nu pot apărea dintr-o primă de preț, deoarece pierderile și câștigurile reciproce ale cumpărătorilor și vânzătorilor ar fi echilibrate, și vorbim despre un fenomen de masă, mediu, social, și nu despre unul individual Pentru a obține plusvaloare, "proprietarul de bani trebuie să găsească pe piață o marfă a cărei valoare de

întrebuințare însăși ar poseda proprietatea inițială de a fi o sursă de valoare", o astfel de marfă al cărei proces de consum ar fi în același timp un proces de creare de valoare Și un astfel de produs există Aceasta este forța de muncă umană Consumul său este forță de muncă, iar munca creează valoare Proprietarul de bani cumpără putere de muncă la valoarea ei, care este determinată, ca și valoarea oricărei alte mărfuri, de timpul de muncă social necesar pentru producerea ei (adică de costul întreținerii muncitorului și familiei sale) După ce a cumpărat forță de muncă, proprietarul banilor are dreptul să o consume, adică Fă-l să funcționeze toată ziua, să zicem ore Între timp, muncitorul, în ore (timp de muncă "necesar") creează un produs care plătește pentru întreținerea lui, iar în următoarele ore (timp de muncă "excedent") creează un produs "plus" sau plusvaloare neplătită de capitalist În consecință, în capital, din punct de vedere al procesului de producție, este necesar să se distingă două părți: capitalul constant cheltuit pe mijloacele de producție (mașini, instrumente de muncă, materie primă etc ) - valoarea acestuia (imediat sau în părți) trece fără modificare la produsul finit, iar capitalul variabil cheltuit cu puterea de muncă Valoarea acestui capital nu rămâne neschimbată, ci crește în procesul muncii, creând plusvaloare Prin urmare, pentru a exprima gradul de exploatare a puterii de muncă de către capital, este necesar să se compare plusvaloarea nu cu tot capitalul, ci numai cu capitalul variabil Rata plusvalorii, așa cum Marx numește acest raport, va, de exemplu, în exemplul nostru, i e % Condiția istorică pentru apariția capitalului este, BO- -X, acumularea unei anumite sume de bani în mâinile indivizilor, cu un nivel relativ ridicat de dezvoltare a producției de mărfuri în general și, în al doilea rând, prezența un muncitor "liber" în dublu sens, liber de orice restricții sau restricții la vânzarea forței de muncă și liber de pământ și în general de mijloace de producție, muncitorul fără stăpân, "proletarul", care nu are ce să existe cu excepţia vânzării forţei de muncă Creșterea plusvalorii este posibilă în două moduri principale: prin prelungirea zilei de lucru ("plusvaloarea absolută") și prin scurtarea zilei de lucru necesare ("plusvaloarea relativă") Analizând prima metodă, Marx dezvoltă un tablou grandios al luptei clasei muncitoare pentru o zi de muncă mai scurtă și intervenția puterii de stat pentru a prelungi ziua de muncă (secolele XIV * - XVII) și pentru a o scurta (legislația fabricii din secolul XIX) secol) După apariția Capitalului, istoria mișcării muncitorești din toate țările civilizate ale lumii a oferit mii și mii de fapte noi care ilustrează acest tablou Analizând producția de plusvaloare relativă, Marx explorează trei etape istorice principale în creșterea productivității muncii de către capitalism: ) cooperarea simplă; ) diviziunea muncii și a producției; ) mașini și industria mare Cât de profund dezvăluie aici Marx trăsăturile de bază, tipice ale dezvoltării capitalismului, este evidentă, printre altele, din faptul că studiile despre așa-numita industrie a "meșteșugului" rusesc oferă cel mai bogat material pentru ilustrarea primelor două dintre cele trei etape menționat Iar efectul revoluționar al industriei de mașini pe scară largă, descris de Marx în , a fost dezvăluit în cursul jumătății de secol care s-a scurs de atunci într-o serie de țări "noi" (Rusia, Japonia etc ) Mai departe Analiza lui Marx asupra acumulării de capital, adică este extrem de importantă și nouă transformarea unei părți din plusvaloarea în capital, utilizarea sa nu pentru nevoi personale sau capricii ale capitalistului, ci pentru producție nouă Marx a arătat eroarea tuturor fostelor economii politice clasice (începând cu Ad Smith), care credea că toată plusvaloarea

convertită în capital se duce la capital variabil De fapt, se descompune în mijloace de producție plus capital variabil De o importanță extraordinară în procesul de dezvoltare a capitalismului și transformarea lui în socialism este creșterea mai rapidă a ponderii capitalului constant (în cantitatea totală de capital) în comparație cu ponderea capitalului variabil Acumularea capitalului, accelerând deplasarea muncitorilor de către mașină, creând bogăție la o extremă și sărăcie la cealaltă, dă naștere și la așa-numita "armată a muncii de rezervă", un "surplus relativ" de muncitori sau "suprapopulare capitalistă" ", care îmbracă forme extrem de diverse și o face posibilă capitalului pentru a extinde producția extrem de rapid Această posibilitate, în legătură cu creditul și acumularea de capital în mijloacele de producție, oferă, printre altele, cheia înțelegerii crizelor de supraproducție care au avut loc periodic în țările capitaliste, mai întâi în medie la fiecare ani, apoi la mai mult timp și intervale de timp mai puțin definite Așa-numita acumulare primitivă trebuie să fie distinsă de acumularea de capital pe baza capitalismului ; separarea forțată a muncitorului de mijloacele de producție, izgonirea țăranilor de pe pământ, furtul pământurilor comunale, sistemul coloniilor și datoriilor statului, obligațiile de protecție etc "Acumularea primitivă" creează la un pol un " liber" proletar, pe de altă parte, proprietarul banilor, capitalistul Marx caracterizează "tendința istorică a acumulării capitaliste" în următoarele cuvinte celebre: "Exproprierea producătorilor direcți se realizează cu cel mai nemilos vandalism și sub presiunea celor mai meschine, murdare, mai meschine și mai frenetice pasiuni Proprietatea privată obținută prin munca proprietarului" (țăran și meșter), "bazată, ca să spunem așa, pe contopirea lucrătorului independent individual cu uneltele și mijloacele sale de muncă, este înlocuită de proprietatea privată capitalistă, care se bazează pe exploatarea forței de muncă străine, dar formal libere Acum nu mai este muncitorul care conduce el însuși o economie independentă care este supusă exproprierii, ci capitalistul care exploatează mulți muncitori Această expropriere se realizează prin jocul legilor imanente ale producției capitaliste însăși, prin centralizarea capitalului Un capitalist îi învinge pe mulți capitaliști Mână în mână cu această centralizare sau expropriere a multor capitaliști, se dezvoltă pe o scară din ce în ce mai mare forma cooperativă a procesului de muncă, se dezvoltă aplicarea tehnică conștientă a științei, se dezvoltă exploatarea planificată a pământului, transformarea mijloacelor de muncă în mijloace de muncă care pot fi folosite doar colectiv, economisirea tuturor mijloacelor de producție prin folosirea lor ca mijloace de producție a muncii sociale combinate, împletirea tuturor popoarelor în rețeaua pieței mondiale și, în același timp, la nivel internațional caracterul regimului capitalist Odată cu numărul din ce în ce mai mic de magnați ai capitalului care uzurpează și monopolizează toate beneficiile acestui proces de transformare, se înregistrează o creștere a masei sărăciei, asupririi, sclaviei, degenerarii, exploatării, dar în același timp - și indignarea clasei muncitoare, care este antrenată, unită și organizată prin mecanismul însuși al procesului de producție capitalistă Monopolul capitalului devine înlănțuirea modului de producție care a crescut sub el și sub el Centralizarea mijloacelor de producție și socializarea muncii ajung într-un punct în care devin incompatibile cu învelișul lor capitalist Ea explodează Ora proprietății private capitaliste bate Expropriatorii sunt expropriați " ("Capital", I ) Mai mult, în cel de-al doilea volum al Capitalului, analiza lui Marx asupra reproducerii

capitalului social în ansamblu este extrem de importantă și nouă Și aici Marx nu ia un individ, ci un fenomen de masă, nu o parte fracțională a economiei societății, ci toată această economie în ansamblu Corectând eroarea de mai sus a clasicilor, Marx împarte întreaga producție socială în două mari secțiuni: ) producția de mijloace de producție și ) producția de bunuri de consum și examinează în detaliu, folosind exemplele numerice pe care le-a luat, circulația a întregului capital social în ansamblu, ca în reproducere în mărimea și acumularea anterioară Volumul III al Capitalului rezolvă problema formării unei rate medii a profitului pe baza legii valorii Un mare pas înainte în economie, în persoana lui Marx, este că analiza se realizează din punctul de vedere al fenomenelor economice de masă, al totalității economiei sociale, și nu din punctul de vedere al incidentelor individuale sau al suprafeței externe a concurenței, care se limitează adesea la economia politică vulgară sau la "teoria utilității marginale" modernă În primul rând, Marx analizează originea plusvalorii și apoi procedează să o descompună în profit, dobândă și rente Profitul este raportul dintre plusvaloarea și capitalul total investit în întreprindere Capitalul de "compoziție organică ridicată" (adică cu o predominanță a capitalului constant asupra capitalului variabil în cantități peste media socială) produce o rată a profitului sub medie Capitalul cu "compoziție organică scăzută" este peste medie Concurența dintre capitaluri, transferul lor gratuit de la o ramură la alta, va reduce rata profitului în ambele cazuri la medie Suma valorilor tuturor mărfurilor unei societăți date coincide cu suma prețurilor mărfurilor, dar în întreprinderile individuale și ramurile individuale de producție, sub influența concurenței, mărfurile sunt vândute nu la valorile lor, dar la prețuri de producție (sau prețuri de producție), care sunt egale cu capitalul cheltuit plus profitul mediu - Astfel, cunoscutul și incontestabilul fapt al abaterii prețurilor de la valori și al egalității profiturilor este pe deplin explicat de Marx pe baza legii valorii, deoarece suma valorilor tuturor mărfurilor coincide cu suma preturilor Dar reducerea valorii (sociale) la prețuri (individuale) nu are loc într-un mod simplu, direct, ci foarte complex: este destul de firesc ca într-o societate de producători de mărfuri disparați, legați doar de piață, regularitatea nu se poate manifesta altfel decât într-o regularitate medie, socială, de masă , cu anularea reciprocă a abaterilor individuale într-o direcție sau alta O creștere a productivității muncii înseamnă o creștere mai rapidă a capitalului fix în comparație cu capitalul variabil Și întrucât plusvaloarea este o funcție doar a capitalului variabil, este clar că rata profitului (raportul plusvalorii față de tot capitalul, și nu numai față de partea sa variabilă) tinde să scadă Marx analizează în detaliu această tendință și o serie de circumstanțe care o acoperă sau o contracarează Fără să ne oprim asupra transmiterii secțiunilor extrem de interesante ale volumului III, consacrate capitalului cămătar, comercial și bănesc, vom trece la cel mai important lucru: teoria rentei funciare Prețul de producție a produselor agricole, din cauza suprafeței limitate de pământ, care este ocupată în totalitate de fermieri individuali din țările capitaliste, este determinat de costurile de producție nu în medie, ci pe cel mai rău sol, nu sub medie , dar în cele mai proaste condiții pentru aducerea produsului pe piață Diferența dintre acest preț și prețul de producție pe cele mai bune soluri (sau în cele mai bune condiții) dă o chirie diferențială sau diferențială Analizând-o în detaliu, arătându-i originea cu diferența de fertilitate a parcelelor individuale de pământ, cu diferența în cantitatea investiției de

capital în pământ, Marx a dezvăluit pe deplin (vezi și Teoria plusvalorii, unde critica lui Rodbertus merită o atenţie specială) greşeala lui Ricardo că chiria diferenţială se obţine numai cu o trecere consistentă de la cele mai bune terenuri la cele mai proaste Dimpotrivă, există și tranziții inverse, are loc o transformare a unei categorii de terenuri în altele (datorită progresului tehnologiei agricole, creșterii orașelor etc ), iar faimoasa "lege a diminuării fertilității solului" este o greșeală profundă, care dă vina pe natură pe neajunsurile, limitările și contradicțiile capitalismului Apoi, egalitatea profitului în toate ramurile industriei și în economia națională în general presupune libertate deplină a concurenței - chiriile, libertatea de a transfera capital de la o industrie la alta Între timp, proprietatea privată a pământului creează un monopol, un obstacol în calea acestui debordare liber În virtutea acestui monopol, produsele agriculturii, caracterizate printr-o compoziție mai scăzută a capitalului și, în consecință, o rată a profitului individual mai mare, nu intră într-un proces complet liber de egalizare a ratei profitului; proprietarul terenului, în calitate de monopolist, este capabil să mențină prețul peste medie, iar acest preț de monopol dă naștere unei rente absolute Renta diferențială nu poate fi desființată sub existența capitalismului, dar renta absolută poate, de exemplu, prin naționalizarea pământului, prin trecerea acestuia în proprietatea statului Un astfel de transfer ar însemna subminarea monopolului proprietarilor privați, ar însemna o implementare mai consecventă și mai completă a libertății concurenței în agricultură Și de aceea burghezia radicală, notează Marx, a venit în repetate rânduri în istorie cu această cerere burgheză progresistă de naționalizare a pământului, care însă sperie majoritatea burgheziei, pentru că o "atinge" prea mult pe alta, mai ales monopol important și "sensibil" în zilele noastre: monopolul mijloacelor producția în general (Remarcabil de popular, succint și clar, Marx însuși și-a expus teoria profitului mediu al capitalului și al rentei absolute a terenului într-o scrisoare către Engels din august Vezi Corespondență, vol III, pp - Cf de asemenea scrisoare din aug , ibid , p - ) - În ceea ce priveşte istoria rentei funciare, este importantă şi analiza lui Marx, care arată transformarea rentei muncii (când ţăranul creează un produs excedentar prin munca sa pe pământul proprietarului) în rentă în produse sau în natură (țăranul produce un produs excedentar pe pământul său, dându-l proprietarului în virtutea "coerciției non-economice"), apoi în rentă în numerar ( aceeași rentă în natură, transformată în bani, "renda" vechii Rusii, datorită dezvoltării producției de mărfuri) și, în sfârșit, în rentă capitalistă, când în locul țăranului se află un antreprenor în agricultură, care desfășoară cultură cu ajutorul forţei de muncă angajate În legătură cu această analiză a "genezei rentei capitaliste" ar trebui să remarcăm o serie de gânduri subtile (și mai ales importante pentru țările înapoiate precum Rusia) ale lui Marx cu privire la evoluția capitalismului în agricultură "Transformarea chiriei în natură în chirie bănească nu numai că însoțește inevitabil, ci chiar precede, formarea unei clase de zilieri săraci care sunt angajați pe bani În perioada apariției acestei clase, când apare încă doar sporadic, mai mult - Țăranii prosperi care sunt obligați să închirieze își dezvoltă în mod natural obiceiul de a exploata pe cheltuiala lor muncitorii salariați rurali, la fel cum în vremurile feudale iobagii prosperi înșiși îi țineau pe rând iobagi Acești țărani dezvoltă astfel treptat posibilitatea de a acumula o anumită cantitate de proprietate și de a se transforma în viitori capitaliști Printre

vechii proprietari ai pământului, conducând o economie independentă, se naște, în consecință, un focar de chiriași capitaliști, a căror dezvoltare este condiționată de dezvoltarea generală a producției capitaliste în afara agriculturii" ("Capital", IIP, ) "Exproprierea și expulzarea din mediul rural a unei părți a populației rurale doar "eliberează" pentru capitalul industrial pe muncitori, mijloacele lor de subzistență, instrumentele lor de muncă, dar creează și o piață internă" ("Capital", I, ) Sărăcirea și ruinarea populației rurale joacă, la rândul său, rolul de a crea o armată de muncă de rezervă pentru capital În fiecare țară capitalistă, "o parte a populației rurale se află, prin urmare, în mod constant într-o stare de tranziție către transformarea într-o populație urbană sau de producție (adică non-agricolă) Această sursă de surplus relativ de populație curge constant Muncitorul rural este redus la cel mai mic nivel al salariului și are întotdeauna un picior în mlaștina sărăciei" ("Capital", I, ) Proprietatea privată a țăranului asupra pământului pe care îl cultivă stă la baza producției la scară mică și condiția prosperității acesteia, pentru ca aceasta să dobândească o formă clasică Dar această mică producție este compatibilă doar cu cadrul primitiv îngust al producției și al societății Sub capitalism, "exploatarea țăranilor diferă de exploatarea proletariatului industrial doar prin formă Exploatatorul este același capital Capitaliștii individuali exploatează țăranii individuali prin ipoteci și cămătărie: clasa capitalistă exploatează clasa țărănească prin impozite de stat "Parcela (locul mic de pământ) al țăranului este doar un pretext care îi permite capitalistului să extragă profit, dobândă și chirie din pământ, lăsându-l pe proprietarul însuși să-și salveze salariul după bunul plac " De obicei, țăranul dă înapoi chiar și societății capitaliste, adică pentru clasa capitalistă, o parte din salarii, coborând "la nivelul unui chiriaș irlandez - sub pretextul unui proprietar privat" Care este "unul dintre motivele pentru care în țările cu proprietăți țărănești predominant mici prețul pâinii este mai mic decât în țările cu - metoda chimica de productie? Prin aceea că țăranul dă societății (adică clasei capitaliste) gratuit o parte din surplusul de produs "În consecință, un preț atât de mic (al pâinii și altor produse agricole) este o consecință a sărăciei producătorilor și în niciun caz nu este rezultatul productivității muncii lor " Mica proprietate funciară, forma normală a producției la scară mică, este degradată, distrusă și piere sub capitalism "Mica proprietate funciară, în esența ei, exclude: dezvoltarea forțelor sociale productive ale muncii, formele sociale de muncă, concentrarea socială a capitalului, creșterea vitelor pe scară largă, aplicarea tot mai mare a științei Cămăta și sistemul de impozite duc inevitabil peste tot la sărăcirea ei Utilizarea capitalului pentru cumpărarea de pământ îndepărtează acest capital de folosirea lui pentru cultivarea pământului Fragmentarea nesfârșită a mijloacelor de producție și dezbinarea producătorilor înșiși" (Cooperativele, adică asociațiile micilor țărani, jucând un rol burghez extrem de progresist, nu fac decât să slăbească această tendință, dar nu o desființează; nu trebuie să uităm nici că acestea foarte puțin, aproape nimic, pentru masa săracilor, iar apoi asociațiile înseși devin exploatatoare ale muncii salariate) "O prădare gigantică a puterii umane Deteriorarea tot mai mare a condițiilor de producție și creșterea costului mijloacelor de producție este legea proprietății la scară mică (mică) Capitalismul, atât în agricultură, cât și în industrie, transformă procesul de producție doar cu prețul unui "martirologie al producătorilor" "Dispersia muncitorilor rurali pe suprafețe mari le distruge puterea de

rezistență, în timp ce concentrarea muncitorilor urbani mărește această forță În agricultura modernă, capitalistă, ca și în industria modernă, o creștere a puterii productive a muncii și o mai mare mobilitate a acesteia sunt cumpărate cu prețul distrugerii și epuizării forței de muncă însăși Mai mult, orice progres al agriculturii capitaliste nu este doar un progres în arta de a jefui muncitorul, ci și în arta de a jefui pământul Producția capitalistă, așadar, dezvoltă tehnica și combinația procesului social de producție numai în în aşa fel încât, în acelaşi timp, subminează izvoarele oricărei bogăţii: pământul şi muncitorul" ("Capital" I, sfârşitul capitolului ) - Socialism Din cele de mai sus se poate observa că Marx derivă inevitabilitatea transformării societății capitaliste în societate socialistă în întregime și exclusiv din legea economică a mișcării societății moderne Socializarea muncii, în mii de forme, avansând din ce în ce mai rapid și manifestându-se în jumătatea de secol care a trecut de la moartea lui Marx, este evidentă mai ales în creșterea producției pe scară largă, a cartelurilor, a sindicatelor și a trusturilor capitaliste, precum și în creșterea gigantică a mărimii și puterii capitalului financiar -aceasta este principala bază materială pentru avansul inevitabil al socialismului Motorul intelectual și moral, executantul fizic al acestei transformări este proletariatul educat de capitalismul însuși Lupta sa împotriva burgheziei, manifestându-se în forme variate și din ce în ce mai bogate în conținut, devine inevitabil o luptă politică care vizează cucerirea puterii politice de către proletariat ("dictatura proletariatului") Socializarea producţiei nu poate decât să conducă la trecerea mijloacelor de producţie în proprietatea societăţii, la "exproprierea expropriatorilor" O creștere enormă a productivității muncii, o reducere a zilei de muncă, înlocuirea rămășițelor, ruinele producției mărunte, primitive, fragmentate prin muncă colectivă îmbunătățită - acestea sunt consecințele directe ale unei astfel de tranziții Capitalismul rupe în cele din urmă legătura dintre agricultură și industrie, dar în același timp, prin dezvoltarea sa cea mai înaltă, pregătește noi elemente ale acestei conexiuni, legătura industriei cu agricultura pe baza aplicării conștiente a științei și a combinației muncii colective , noua așezare a omenirii (cu distrugerea atât a abandonului rural, a izolării de lume, a sălbăticiei, cât și a acumularii nefirești de mase gigantice în marile orașe) O nouă formă a familiei, noi condiții în poziția femeii și în creșterea generațiilor în devenire sunt pregătite de cele mai înalte forme ale capitalismului modern: munca femeilor și a copiilor, dezintegrarea familiei patriarhale de către capitalism asumă inevitabil cele mai multe forme teribile, dezastruoase și dezgustătoare în societatea modernă Dar, cu toate acestea, "marea industrie, atribuind un rol decisiv în procesul de producție organizat social, în afara sferei vetrei, femeilor, adolescenților și copiilor de ambele sexe, creează baza economică pentru cea mai înaltă formă a familiei și a relației între sexe Desigur, este la fel de absurd să considerăm creștin-germanic forma familiei, precum și forma antică romană sau greacă veche sau orientală, care, de altfel, în legătură unele cu altele formează o singură serie istorică de dezvoltare Este evident că alcătuirea unui personal de muncă combinat de persoane de ambele sexe și vârste diferite, fiind în forma sa spontană, brută, capitalistă, atunci când muncitorul există pentru procesul de producție, și nu procesul de producție pentru muncitor, un pestilent sursă a morții și a sclaviei, este inevitabil în condiții adecvate, ar trebui să se transforme, dimpotrivă, într-o sursă de dezvoltare umană" ("Capital",

I, sfârșitul capitolului ) Sistemul fabricii ne arată "embrionii educației epocii viitorului, când pentru toți copiii peste o anumită vârstă munca productivă va fi combinată cu predarea și gimnastica, nu numai ca unul dintre mijloacele de creștere a producției sociale, ci și ca singurul mijloc de producere a oamenilor complet dezvoltati" (ibid ) ) Pe același teren istoric, nu numai în sensul unei explicații a trecutului, ci și în sensul unei previziuni neînfricate asupra viitorului și al activității practice îndrăznețe care vizează realizarea lui, socialismul lui Marx pune întrebările naționalității și statului Națiunile sunt produsul inevitabil și forma inevitabilă a epocii burgheze de dezvoltare socială Iar clasa muncitoare nu putea să se întărească, să se maturizeze, să prindă contur fără "să se instaleze în limitele națiunii", fără să fie "națională" ("deși deloc în sensul în care burghezia înțelege asta") Dar dezvoltarea capitalismului sparge din ce în ce mai mult barierele naționale, distruge izolarea națională, pune antagonismele de clasă în locul antagonismelor naționale În țările capitaliste dezvoltate, așadar, este un adevăr deplin că "muncitorii nu au patrie" și că "combinarea eforturilor" muncitorilor, cel puțin în țările civilizate, "este una dintre primele condiții pentru emanciparea proletariatul" (Comm Manif ) Statul, această violență organizată, a apărut inevitabil într-un anumit stadiu al dezvoltării societății, când societatea era împărțită în clase ireconciliabile, când nu putea exista fără "putere", presupus că stătea deasupra societății și într-o anumită măsură izolată de aceasta Apărând în cadrul contradicțiilor de clasă, statul devine "statul clasei celei mai puternice, dominante din punct de vedere economic, care, cu ajutorul ei, devine clasa dominantă politic și dobândește în acest fel noi mijloace de subjugare și exploatare a clasei asuprite Deci, statul antic a fost, în primul rând, statul proprietarilor de sclavi pentru subjugarea sclavilor, feudal - statul modern este un organ al nobilimii pentru subjugarea iobagilor, iar statul reprezentativ modern este un instrument de exploatare a muncitorilor salariati de catre capitalisti" (Engels in "(Originea familiei, proprietatii private si Stat", unde își expune părerile proprii și ale lui Marx) Chiar și cea mai liberă și mai progresistă formă de stat burghez, republica democratică, nu elimină deloc acest fapt, ci doar își schimbă forma (legătura dintre guvern și capital) schimb, mită - directă și indirectă - a funcționarilor și a presei etc ) Socialismul, care duce la desființarea claselor, duce astfel la "Primul act", scrie Engels în Anti-Dühring, "cu care statul acționează de fapt ca reprezentantul întregii societăți - exproprierea mijloacelor de producție în folosul întregii societăți - va fi în același timp și ultimul său act independent ca stat Intervenția puterii statului în relațiile sociale va deveni de prisos într-unul zonă după alta și va înceta de la sine Managementul oamenilor va fi înlocuit de managementul lucrurilor și reglementarea procesului de producție Statul nu va fi "desființat", se va ofili" "O societate care organizează producția pe baza unor asociații libere și egale de producători va pune mașina statului acolo unde îi va fi atunci: în muzeul de antichități, lângă fusul și toporul de bronz" (Engels în Originea familiei) ) În sfârșit, referitor la atitudinea socialismului lui Marx față de mica țărănime, care va rămâne în epoca exproprierii expropriatorilor, este necesar să se sublinieze afirmația lui Engels care exprimă gândurile lui Marx: "Când punem mâna pe stat putere, nici nu ne vom gândi la exproprierea forțată a micilor țărani (indiferent dacă cu despăgubiri sau nu), așa cum vom fi nevoiți să facem cu marii proprietari de pământ Sarcina noastră în raport cu micii țărani va fi în primul rând să transformăm

producția lor privată și proprietatea privată în tovarăș, nu prin forță, ci prin exemplu și oferind asistență publică în acest scop Și atunci, desigur, vom avea suficiente mijloace pentru a-i demonstra țăranului toate avantajele unei astfel de tranziții, avantaje care ar trebui să-i fie deja explicate acum "(Engels:" Despre chestiunea agrară în Occident, ed Alekseeva, p ; rusă Tradus cu erori Original în Neue Zeit) - Tactica luptei de clasă a proletariatului După ce am aflat în - ani Unul dintre principalele neajunsuri ale vechiului materialism, constând în faptul că nu era în stare să înțeleagă condițiile și să evalueze semnificația activității practice revoluționare, Marx de-a lungul vieții sale, împreună cu lucrările teoretice, a acordat o atenție neclintită întrebărilor legate de tactica lupta de clasă a proletariatului Material enorm este oferit în acest sens de toate scrierile lui Marx și, în special, de corespondența sa în patru volume cu Engels, publicată în Acest material este departe de a fi adunat, reunit, studiat și dezvoltat Prin urmare, trebuie să ne rezumam aici doar la observațiile cele mai generale și succinte, subliniind că, fără această latură a materialismului, Marx îl considera pe bună dreptate cu jumătate de inimă, unilateral, mort Marx a definit sarcina principală a tacticii proletariatului în strictă concordanță cu toate premisele concepției sale materialistic-dialectice asupra lumii Numai o relatare obiectivă a totalității interrelațiilor dintre toate clasele unei societăți date, fără excepție, și, în consecință, de asemenea, o relatare a stadiului obiectiv de dezvoltare a acestei societăți și o relatare a interrelațiilor dintre aceasta și alte societăți, poate servi ca un sprijin pentru tactica corectă a clasei avansate În acest caz, toate clasele și toate țările sunt considerate nu într-o formă statică, ci într-o formă dinamică, de exemplu nu în stare staționară, ci în mișcare (ale căror legi decurg din condițiile economice de existență a fiecărei clase) Mișcarea, la rândul ei, este considerată nu numai din punctul de vedere al trecutului, ci și din punctul de vedere al viitorului și, în plus, nu în înțelegerea vulgară a "evoluționiştilor", care văd doar schimbări lente, dar dialectic: " de ani sunt egali cu o zi în marile dezvoltări istorice", scria Marx Engels, deși pot veni zile ulterioare în care se concentrează timp de de ani" (Vol III, p din "Corespondente") În fiecare etapă de dezvoltare, în fiecare moment, tactica proletariatului trebuie să țină cont de această dialectică obiectiv inevitabilă a istoriei umane, pe de o parte, folosind pentru dezvoltarea conștiinței, forța și capacitatea de luptă a clasei avansate a epocii a stagnării politice sau carapace țestoasă, așa-numita dezvoltare "pașnică" și, pe de altă parte, conducând toată munca acestei utilizări în direcția "scopului ultim" al mișcării acestei clase și al creării în ea a capacitatea de a rezolva practic probleme mari în zile mari, "concentrându-se în sine de ani" Două argumente ale lui Marx sunt deosebit de importante în pe o altă întrebare: una din Sărăcia filosofiei despre lupta economică și organizațiile economice ale proletariatului, alta din Manifestul Comunist despre sarcinile sale politice Primul spune: "Industria pe scară largă acumulează într-un loc o masă de oameni necunoscuți unii altora Concurența le împarte interesele Dar protecția salariilor, acest interes comun în raport cu stăpânul lor, îi unește cu o idee comună de rezistență, coaliție Coalițiile, izolate la început, se formează în grupuri, iar protecția de către muncitori a alianțelor lor împotriva un capital unitar permanent devine mai necesar pentru ei, decât protecția salariilor În această luptă - un adevărat război civil - toate elementele sunt unite și dezvoltate pentru bătălia care vine Ajunsă în

acest punct, coaliția capătă un caracter politic Avem în fața noastră programul și tactica luptei economice și a mișcării sindicale de câteva decenii, pentru întreaga epocă lungă de pregătire a forțelor proletariatului "pentru bătălia care vine" Cu aceasta trebuie să comparăm numeroasele indicații ale lui Marx și Engels, folosind exemplul mișcării muncitorești engleze, modul în care "prosperitatea" industrială provoacă încercări de "cumpărare a muncitorilor" ( , "Corespondența cu Engels"), pentru a le distrage atenția de la lupta, cum această prosperitate în general "demoraliza muncitorii" ( II, ); modul în care proletariatul englez este "burghezizat" - "cel mai burghez dintre toate națiunile" (engleză) "în mod evident dorește să aducă lucrurile în final să aibă, alături de burghezie, o aristocrație burgheză și un proletariat burghez" (II , ); cum dispare "energia lui revoluționară" (III, ); cum va fi necesar să se aștepte mai mult sau mai puțin îndelungat "eliberarea muncitorilor englezi de aparenta lor corupție burgheză" (III, ); cum îi lipsește mișcarea muncitorească engleză "fervoarea cartiştilor" ( ; III, ); cum sunt creați conducătorii englezi ai muncitorilor după tipul de cale de mijloc "între burghezul radical și muncitor" (despre Golioka, IV, ); cum, în virtutea monopolului Angliei și până când acel monopol nu este rupt, "nimic nu se poate face cu muncitorii britanici" (IV, ) Tactica luptei economice în legătură cu cursul general (și rezultatul) mișcării muncitorești este examinată aici dintr-un punct de vedere remarcabil de larg, cuprinzător, dialectic, cu adevărat revoluționar "Manifestul comunist" privind tactica luptei politice a prezentat poziţia de bază a marxismului: "Comuniştii luptă în numele obiectivelor şi intereselor imediate ale clasei muncitoare, dar în acelaşi timp apără viitorul mişcării" În numele acesteia, în Marx a susținut partidul "revoluției agrare" din Polonia, "același - partidul care a declanșat revolta din Cracovia din " În Germania - Marx a susținut democrația revoluționară extremă și nu a retras niciodată mai târziu ceea ce a spus atunci despre tactică El a considerat burghezia germană ca un element care "de la bun început a fost înclinat să trădeze poporul" (doar o alianță cu țărănimea putea oferi burgheziei îndeplinirea deplină a sarcinilor sale) "și să facă compromisuri cu reprezentanții încoronați ai vechii societate " Iată analiza finală a lui Marx asupra poziţiei de clasă a burgheziei germane în epoca revoluţiei democratice-burgheze, analiză care, de altfel, este un exemplu de materialism, considerând societatea în mişcare şi, în plus, nu numai din partea aceea a mișcării care se întoarce: "fără credință în sine, fără credință în oameni, mormăind înaintea vârfurilor, tremurând înaintea fundului; înspăimântat de furtuna lumii; nicăieri cu energie, peste tot cu plagiat; fără inițiativă; un bătrân blestemat, condamnat să conducă primele impulsuri ale tinereții unui popor tânăr și sănătos în interesele sale senile "(" nov Reinsk Gaz " , , vezi "Literar Nael ", Vol III, pagini) Aproximativ de ani mai târziu, într-o scrisoare către Engels (III, ), Marx a declarat că motivul eșecului revoluției din a fost că burghezia a preferat pacea cu sclavia perspectivei luptei pentru libertate Când s-a încheiat epoca revoluțiilor din - , Marx s-a revoltat împotriva oricărui joc de revoluție (Schapper-Willich și lupta împotriva lor), cerând capacitatea de a lucra în era unei noi perioade, pretinzând că pregătește noi revoluții "pașnic" Spiritul în care Marx a cerut ca această lucrare să fie realizată poate fi văzut din următoarea evaluare a situației din Germania în timpul celui mai îndepărtat timp reacționar din : "Totul lucru în Germania va depinde de posibilitatea de a sprijini revoluția proletară cu vreo a doua ediție a războiului

țărănesc" ("Corespondente cu Engels", II, ) Până la finalizarea revoluției democratice (burgheze) din Germania, Marx a îndreptat toată atenția în tactica proletariatului socialist către dezvoltarea energiei democratice a țărănimii El a considerat că Lassalle săvârșește "în mod obiectiv trădare împotriva mișcării muncitorești în folosul Prusiei" (III, ), printre altele, tocmai pentru că Lassalle a făcut pace cu proprietarii de pământ și cu naționalismul prusac "Este rău", scria Engels în , schimbând gânduri cu Marx despre viitoarea lor apariție comună în presă, "într-o țară agricolă, să atace doar burghezii în numele muncitorilor din industria, uitând de "exploatarea cu băț" patriarhală a muncitorilor rurali de către nobilii feudali - - proprietate" (III, ) În perioada - , când epoca finalizării revoluției burghezo-democratice din Germania se apropia de sfârșit, epoca luptei claselor exploatatoare ale Prusiei și Austriei pentru ca într-un fel sau altul să finalizeze această revoluție din mai sus, Marx nu numai că l-a condamnat pe Lassalle, care cocheta cu Bismarck, ci l-a corectat și pe Liebknecht, care a căzut în "austrofilism" și în apărarea particularismului; Marx cerea tactici revoluționare care să lupte la fel de nemilos atât cu Bismarck, cât și pe austrofili, tactici care nu s-ar potrivi "învingătorului", Junker-ul prusac, dar care să reia imediat lupta revoluționară împotriva lui și pe terenul creat de victoriile militare prusace (" Corespondență cu Engels" , II, , , , , , , , , , - ) În celebra adresă a Internaționalei din sept Marx a avertizat proletariatul francez împotriva unei revolte premature, dar când a venit totuși ( ), Marx a salutat cu entuziasm inițiativa revoluționară a maselor care "au asalt cerul" (scrisoarea lui Marx către Kugelmann) Înfrângerea acțiunii revoluționare în această situație, ca și în multe altele, a fost, din punctul de vedere al materialismului dialectic al lui Marx, un rău mai mic în cursul general și rezultatul luptei proletare decât abandonarea poziției luate, capitularea fără luptă ; o asemenea capitulare ar demoraliza proletariatul și ar submina capacitatea lui de a lupta Apreciind pe deplin folosirea mijloacelor legale de luptă în epocile de stagnare politică și dominația legalității burgheze, în - , după ce a fost emisă legea excepțională împotriva socialiștilor, Marx a condamnat aspru "fraza revoluționară" a lui Most, dar nu mai puțin, dacă nu mai acut a atacat oportunismul, care apoi o vreme a pus stăpânire pe Partidul Social Democrat oficial, care nu a dat dovadă imediat de fermitate, fermitate, spirit revoluționar, disponibilitate de a trece la lupta ilegală ca răspuns la legea excepțională (Scrisorile de Marx către Engels ¡V, , , , , Vezi și scrisorile către Sorge) Bibliografia marxismului ) Literatură Lucrările și scrisorile complete ale lui Marx nu au fost încă publicate Mai multe dintre lucrările lui Marx au fost traduse în rusă decât în orice altă limbă Următoarea listă a acestor lucrări este în ordine cronologică Disertația lui Marx despre filosofia lui Epicur datează din (inclusă în - publicația muritoare "Moștenirea literară", despre el mai jos) În această disertație, Marx încă aderă pe deplin la punctul de vedere idealist-hegelian Articolele lui Marx din Gazeta Rhenish (Köln) datează din , în special critica la dezbaterea despre libertatea presei din al șaselea Landtag renan, apoi asupra legilor privind furtul lemnului, mai departe: apărarea eliberării politicii de teologie etc (inclus parțial în "Moștenirea literară) Aici vedem tranziția lui Marx de la idealism la materialism și de la democratismul revoluționar la comunism În , Anuarul germano-francez, editat de Marx și Arnold Ruge, a fost publicat la Paris, unde tranziția de mai sus este în sfârșit finalizată Deosebit de remarcabile sunt

articolele lui Marx: "Introduction to the Criticism of the Hegelian Philosophy of Law" (pe lângă "Literat Nael " există o ediție separată de pamflet) și "On the Jewish Question" (de asemenea, o broșură în ed " Cunoștințe", "Biblioteca ieftină", nr ) În , Marx și Engels au publicat împreună (la Frankfurt n/m ) un pamflet: "Sfânta familie Împotriva lui Bruno Bauer și Co "(Pe lângă "Literar Nael "Există două publicații separate în limba rusă într-o broșură, în edituri" Nov Golos ", Sankt Petersburg și "Vesti Cunoaștere " , Sankt Petersburg ) primăvara anului cuprinde tezele lui Marx despre Feuerbach (publicate într-o anexă la broșura Pr Engels: "Ludwig Feuerbach"; există o traducere în limba rusă) În - de ani Marx a scris o serie de articole (în mare parte neadunate, nerepublicate și netraduse în rusă) în ziare: Vorwärts - Paris, Brûsseler deutsche Zeitung ( ), Das Westphâlische Dampfboot (Bielefeld, - ), "Der Gesellschaftsspiegel" ( ) , Elberfeld), "Deutsche Brussels Gazette" - Bruxelles, "La Reforme" - Paris etc Principala lucrare a lui Marx împotriva lui Proudhon publicată la Bruxelles și Paris datează din : "Sărăcia filosofiei Răspuns la Filosofia sărăciei a lui M Proudhon (în rusă, trei ediții ale lui Novy Mir, una de G Lvovich, una de Alekseeva, una de iluminism, toate în - ) În , la Bruxelles a fost publicat Discursul despre Liber Schimb (există traducere în limba rusă) și apoi la Londra, în colaborare cu pr Engels, celebrul, a tradus în aproape toate limbile Europei și în alte țări ale lumii, "Manifestul Partidului Comunist" (traducere în limba rusă, aproximativ ediții din - ani: "Ciocanul", "Clopotele" ", Alekseeva etc , în mare parte confiscate, sub diferite titluri: "Manifestul comunist", "Despre comunism", "Clasele sociale și comunism", "Capitalism și comunism", "Filosofia istoriei"; o traducere completă și cea mai exactă din aceasta, precum și alte lucrări - Vezi Marx în publicațiile străine în cea mai mare parte "Grupul ■IL Lepin Articolul w discursuri - " £ - Emancipare a Muncii) De la iunie până la mai , la Köln a fost publicată Noua Gazetă a Rinului, al cărei redactor-șef era de fapt Marx Numeroase articole ale lui Marx din acest ziar, care până astăzi rămâne cel mai bun, de neîntrecut organ al proletariatului revoluționar, nu au fost adunate și republicate integral Cele mai importante au fost incluse în "Literat Nael Articolele lui Marx din acest ziar au fost publicate în mod repetat ca un pamflet separat: Munca salariată și capital ( ediții în limba rusă: Kozman, Molot, Myagkov și Lvovich, - ) Din același ziar: "Liberalii la putere" (ed "Cunoașterea", "Ieftin Bibl " Nr , Sankt Petersburg ) În , Marx a publicat la Köln "Două procese politice" (două discursuri de apărare ale lui Marx, care a fost achitat de un juriu sub acuzația de crimă a presei și într-un apel la rezistența armată la guvern rusă Per ediții - : Alekseeva , "Ciocanul", Myagkov, "Cunoașterea", "Lumea nouă") În , Marx a publicat la Hamburg numere ale revistei: "New Rhine Gazette" Cele mai importante articole de aici au fost incluse în Literat Nael Deosebit de remarcabile sunt articolele lui Marx republicate de Engels în într-un pamflet: "Lupta de clasă în Franța de la la " (Traducere rusă, ed M Malykh, Bibl No - ; tot în colecția: "Colecție de lucrări istorice", trad Bazarov și Stepanov, ed Skirmunt, Sankt Petersburg , de asemenea: " Gânduri şi vederi asupra vieţii secolului al XX-lea, Sankt Petersburg, ) În , la New York a apărut un pamflet de Marx: The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte (traducere rusă în colecţiile tocmai numite) În același an la Londra: "Revelations about the Cologne trial of the Communists" (traducere în limba rusă: "The Cologne trial of the Communards", Nr al "Bibliotecii Științifice Populare", Sankt Petersburg , octombrie) Din august până în *) Marx a fost un

colaborator regulat la New York Tribune, unde multe dintre articolele sale apăreau nesemnate ca editoriale Deosebit de remarcabile sunt articolele: "Revoluție și contrarevoluție în Germania" J ), retipărite după moartea lui Marx și Engels în traducere germană (traducere rusă în două colecții, traducere de Bazarov și Stepanov, apoi într-un pamflet separat, cinci ediții) din - oraș: Alekseeva, "General Beneficii", "Lumea Nouă", "General Biblie" și "Ciocan") Unele dintre articole ·) Engels într-un articol despre Marx, Handwõrterbuch der Staatswissenscbaften, Bd , S , iar Bernstein, într-un articol despre Marx din ediția a -a a Encyclopedia Britannica din , indică în mod eronat - Vezi Corespondența lui Marx și Engels, publicată în Marx în Tribune au fost publicate la Londra ca pamflete separate, de exemplu, despre Palmerston în , "Revelații despre istoria diplomatică a secolului al XVIII-lea" (despre dependența egoistă constantă a miniștrilor britanici ai partidului liberal de Rusia) etc După moartea lui Marx, fiica sa Eleanor Aveling a publicat o serie de articole din "Tribune" despre problema estică sub titlul: "Thè Eastern Question", Londra ("Eastern Question"), parțial tradusă în rusă: "Război și revoluție" Emisiune I Marx și Engels: "Articole nepublicate ( , , )" Harkov (Bibl "Gândirea noastră") De la sfârșitul anului Marx a contribuit, tot în , la ziarul Neue Oder-Zeitung, iar în - în ziarul vienez Presse Aceste articole nu au fost adunate și au apărut doar parțial în Neue Zeit, ca multe dintre scrisorile lui Marx Același lucru este valabil și pentru articolele lui Marx din ziarul Das Volk (Londra, ) despre istoria diplomatică a războiului italian din În , Marx a publicat o lucrare la Berlin: "On the Critique of Political Economy" (traducere rusă, M , sub redactia lui Manuilov, si Sankt Petersburg, , tradus de Rumyantsev) În , la Londra a fost publicată broșura lui Marx Negg Vogt (domnul Vogt) În , a fost publicat la Londra "Apelul Asociației Internaționale a Muncitorilor" scris de Marx (există o traducere în limba rusă) Marx a fost autorul a numeroase manifeste, apeluri și rezoluții ale Consiliului General al Internaționalei Tot acest material este încă departe de a fi dezvoltat și nici măcar asamblat Primul început al acestei lucrări este cartea lui G Iekka: "Internațional" (traducere rusă, Sankt Petersburg , ed "Cunoaștere"), care a tipărit, printre altele, câteva dintre scrisorile și proiectele de rezoluții ale lui Marx întocmite de catre el Printre documentele Internaționalei scrise de Marx se numără și manifestul Consiliului General asupra Comunei din Paris, publicat în la Londra sub forma unui pamflet separat intitulat: "Războiul civil în Franța" (traducere rusă, editată de Lenin, ed "Molot" și alte ed ) În epoca - se referă la corespondența lui Marx cu un membru al Kugelmanului Internațional (două ediții în traducere rusă, una tradusă de A Goykhbarg, cealaltă editată de Lenin) În , lucrarea principală a lui Marx, Capitalul Critica economiei politice T " Al doilea și al treilea volum au fost publicate după moartea lui Marx de către Engels în și Rusă trad : vol I - ediții (două pe aleea lui Danielson, și , două pe alea lui E A Gurvich și L M Zak, editat de Struve, ed -a- , -a- , una editată de Bazarov și Stepanov) T t II şi III - câte două ediţii (per Danielson mai puţin satisfăcătoare) şi traduse sub redacţia de - Bazarov și Stepanova (cel mai bun) În , Marx a participat la compilarea lui Engels Anti-Dühring (Hern Eugen Dilhrings Umwãlzung der Wissenschaft), revizuind întreaga lucrare din manuscris și redactând întregul capitol despre istoria economiei politice Apoi, după moartea lui Marx, au fost publicate următoarele lucrări ale sale: Critica programului Gotha (Sankt Petersburg, , în germană în Neue Zeit, / , nr ) "Salarii, preț și

profit" (raport citit la iunie "Neue Zeit", XVI, / , traducere rusă în ed Molot și Lvovich ) "Moștenirea literară a lui K Marx, pr Engels şi F Lassalle, volume Stuttgart (traducere rusă, editată de Axelrod și colab vol St Petersburg Primul volum încă editat de E Gurvich, M Scrisorile lui Lassalle către Marx, intrare, în " Lit Nael ") "Scrisori de la K Marx, F Engels și alții către Sorge" (două ediții în limba rusă, una editată de Axelrod, cealaltă de la liderul lui Lenin, publicată de Dauge) "Teoriile plusvalorii", vol în părți, Stuttg - , manuscrisul celui de-al patrulea volum al Capitalului publicat de Kautsky (traducere în limba rusă doar a primului volum în trei ediții, Sankt Petersburg , editat de Plehanov; Kiev , editat de Zheleznov; Kiev , editat de Tuchapsky ) În , au apărut volume mari din "Corespondențele lui K Marx și pr Engels", care conține de scrisori pentru perioada septembrie - ianuarie și oferă o mulțime de material extrem de valoros pentru studiul biografiei și vederilor lui K Marx În au fost publicate volume de Marx și Engels: Articole - (in germana) În concluzie, în ceea ce privește această listă a lucrărilor lui Marx, trebuie remarcat că unele dintre articolele mai mici și scrisorile individuale, care au fost plasate mai ales în Neue Zeit, Vorwarts și alte periodice social-democratice, nu au fost incluse aici publicații în limba germană; nu există nici o îndoială că lista tuturor traducerilor lui Marx în rusă, în special a pamfletelor din - , nu este completă Literatura despre Marx și marxism este extraordinar de mare Vom nota doar cele mai esenţiale, împărţind autorii în trei diviziuni principale: marxiştii, care aderă în esenţă la punctul de vedere al lui Marx; scriitorii burghezi , care sunt în esență ostili marxismului, și revizioniștii, care recunosc în mod aparent anumite fundamente ale marxismului, dar de fapt îl înlocuiesc cu opinii burgheze Atitudinea populistă față de Marx ar trebui considerată ca o varietate specifică a revizionismului rusesc W Sombart în "Ein Beitrag zur Bibliographie des Marxismus" (Archiv fûr Sozial- - wissenschaft und Sozialpolitik, XX, Heft, , SS - ) oferă de titluri într-o listă departe de a fi completă Pentru a o completa, vezi "Neue Zeit", indici pentru anii - și anii următori Vezi apoi Josef Stammhammer: "Bibliographie des Sozia-lismus und Kommunismus" bd eu-!!! Jena ( - ) Mai departe, pentru o bibliografie detaliată a marxismului, se mai poate indica: "Bibliographie der Sozialwissenschaften" Berlin Jahrgang , uff Vezi și HA Rubakin Among the Books (II vol , a -a ed ) Vă prezentăm aici doar pe cele mai semnificative În ceea ce privește problema biografiei lui Marx, ar trebui în primul rând să ne referim la articolele pr Engels în Volkskalender publicat de Brakke în Brunswick în , iar în Handwõrterbuch der Staatswissenschaften, Bd , S - W Liebknecht: "Karl Marx zum Gedächtniss" Nürnb ; Lafargue: "K Marx Persônliche Erinnerungen" (W Liebknecht "Karl Marx", ed a -a Sankt Petersburg P Lafargue: "Amintirile mele despre K Marx" Od Vezi originalul în "Neue Zeit", IX, I ) "În memoria lui K Marx" SPB , p , colecție de articole de Iu Nevzorov, N Rozhkov, V Bazarov, Iu Steklov, A Finn-Enotaevsky, P Rumyantsev, K Renner, G Rolland-Golst, V Ilyin, R Luxemburg, G Zinoviev, Yu Kamenev, P Orlovsky și M Tagansky pr Primar: Karl Marx O biografie extinsă a lui Marx în limba engleză, compilată de socialistul american Spargo (Spargo: "K Marx, his life and work", Londra ), este nesatisfăcătoare Pentru o prezentare generală a activităților lui Marx, vezi K Kautsky: "Die historische Leistung von K Marx Zum Todestag des Meisters> Berlin Traducere rusă: "K Marx și semnificația sa istorică" SPB Mier de asemenea, populara broșură Kiaga Zetkin: "K Marx und sein Lebenswerk" ( ) Amintiri ale lui Marx: Annenkov în Vestn Ebr " , nr (și "Memorii", vol III "Un deceniu

minunat" Sankt Petersburg ) și Karl Schurz în "Rus Dumnezeu " , nr ; M Kovalevsky în Vestn Evr ", , VC și urm Cu privire la problema filozofiei marxismului și a materialismului istoric, cea mai bună prezentare este a lui G V Plekhanov: "De de ani" SPB , ed a III-a; "De la apărare la atac" SPB ; "Întrebările fundamentale ale marxismului" SPB ; "Critica criticilor noștri" SPB ; "Cu privire la problema dezvoltării unei viziuni moniste asupra istoriei" SPB și alte op Antonio Labriola: "Cu privire la problema viziunii materialiste a istoriei" SPB A sa: "Materialism istoric şi filozofie" SPB pr Marin g: "Despre istorie materialism ric* SPB (ed a II-a: Iluminismul* și ciocanul) A lui: "Legenda lui Lessing" SPB "Cunoașterea" mier de asemenea (nemarxist) S Andler: "Manifestul Comunist Istorie, introducere, comentariu" SPB Vezi și Materialism istoric SPB , colecție de articole de Engels, Kautsky, Lafargue și mulți alții Dr L Axelrod: "Eseuri filozofice Răspuns criticilor filozofi ai materialismului istoric SPB Apărarea specială a lui E Untermann a retragerilor nereușite ale lui Dietzgen din marxism: "Die logischen Măngel des engeren Marxismus" München ( pagini - o lucrare amplă, dar nu serioasă) Hugo Riekes: "Die philosophische Wurzel des Marxismus" în Zeitschrift für die gesamte Staatswissenschaft, Jahrgang, , Heft, S - , o lucrare interesantă a unui oponent al opiniilor lui Marx, arătând integritatea lor din punct de vedere filozofic a materialismului Benno Erdmann: "Die philosophischen Voraussetzungen der materialistischen Geschichtsauffassung" în "Jahrbuch für Gesetz-gebung, Verwaltung und Volkswirtschaft" (Schmollers Jahrbuch), , Heft, s obiecții din punct de vedere general al kantismului și gnosticismului din punct de vedere general al kantismului R S tam mler: "Wirtschaft und Recht nach der materialistischen Geschichtsauffassung" a -a ed Lpz (Kantian) Voltman: "Materialism istoric", traducere rusă, (togekantian) Vorlender: Kant și Marx SPB (de asemenea) mier de asemenea controversa dintre A Bogdanov, V Bazarov și alții ("Eseuri despre filosofia marxismului", Sankt Petersburg A Bogdanov: "Căderea marelui fetișism", M și alte lucrări) și V Ilyin ( "Materialism și empirio-criticism", Sankt Petersburg ) Cu privire la problema materialismului și eticii istorice: K Kautsky: "Etica și înțelegerea materialistă a istoriei", Sankt Petersburg și numeroase alte lucrări ale lui Kautsky Apoi Boudin: "Das theoretische System von K-Marx", Stuttg (L B Budin: "Sistemul teoretic al lui K Marx în lumina ultimei critici", tradus din engleză ed B Zasulich SPB ) Hermann Gorter: "Der historische Materialismus", Din scrierile oponenților marxismului, îl remarcăm pe Tugan an-Baranovskiy: "Fundamentele teoretice ale marxismului", Sankt Petersburg S Prokopovici: "Despre critica lui Marx" SPB Despre rama che: "Das philosophisch-oekonomische System des Marxismus" (Lpz , p - culegere de citate) V Sombart: "Socialismul și mișcarea socială în secolul al XIX-lea", Sankt Petersburg Max Adler (Kantian): "Kausalität und Teleologie" (Wien : "Marx Studieri") și "Marx ais Denker" Demnă de atenție este cartea idealistului Hegelian G io v Gentile: "La philosophia di Marx" (Pisa ) - autorul notează câteva aspecte importante ale dialecticii materialiste a lui Marx, care scapă de obicei atenției kantienilor, pozitiviștilor etc - și Levy "Feuerbach" - despre unul dintre principalii predecesori filozofici lui Marx O colecție utilă de citate dintr-o serie de scrieri ale lui Marx de Cernîșev: "Cartea memorabilă a unui marxist" SPB ("Caz") Despre problema doctrinei economice a lui Marx: K Kautsky: "Doctrina economică a lui Marx" (numeroase ediții rusești) Al lui: "Întrebare agrară", "Programul Erfurt" și numeroase broșuri mier Bernstein: "Doctrina economică a lui Marx" Volumul III al

Capitalului (traducere rusă, ); Gabriel Deville: "Capital" (expunerea primului volum din "Capital", traducere rusă, ) Reprezentantul așa-zisului revizionism în rândul marxiştilor pe problema agrară este E David: "Socialism and agriculture" (traducere rusă din Sankt Petersburg ) Critica revizionismului cf V Ilyin: "Chestiunea agrară", partea I, Sankt Petersburg Vezi şi V Ilyin: The Development of Capitalism in Russia, ed a II-a SPB , și al lui: "Studii și articole economice" SPB V Ilyin: "Noi date despre legile dezvoltării capitalismului în agricultură", vol I Aplicarea concepţiilor lui Marx, cu unele digresiuni, la ultimele date despre relaţiile agrare în Franţa în Compère-Morel: "La question agraire et le socialisme en France", Paris ( p ) Pentru o dezvoltare ulterioară a concepțiilor economice ale lui Marx aplicate ultimelor fenomene ale vieții economice, vezi Hilferding: "Financial Capital", St Petersburg (pentru corectarea erorilor esențiale din opiniile autorului asupra teoriei valorii, vezi Neue Zeit: Gold, Papier und Ware- , I; , S , ) a lui Kautsky V Ilyin: "Imperialismul ca cea mai nouă etapă a capitalismului", P Maslov se abate de la marxism în puncte esențiale: "Chestiunea agrară" ( vol ) și "Teoria dezvoltării economiei naționale" (Sf Petersburg, ) ) Pentru o critică a unora dintre aceste digresiuni, vezi Neue Zeit a lui Kautsky, XXIX, , , articolul: "Malthusianism and Socialism" Critica învățăturilor economice ale lui Marx din punctul de vedere al teoriei "utilității marginale" larg răspândită în rândul profesorilor burghezi: Bõhm-Bawerk: "Zum Abschluss des Marxschen - Systems" (Bri în Staatswiss Arbeiten, Festgabe für K Knies) Există un rus traducere: SPB "Teoria lui Marx și critica ei" și propria sa "Kapital und Kapitalzins", ed a II-a Insbr - , volume ("Capital și profit" Sankt Petersburg ) A se vedea în continuare: Riekes: "Wert und Tauschwert" ( ); v Bortkiewicz: "Wertrechnung u Preis-rechnung im Marxschen System" (Arhiv f Sozialw , / ); Leu v Buch: "Über die Elemente d polit Oekonomie th Intensitate! d Arbeit, Wert u Preis" (publicat și în limba rusă) O analiză a criticii lui Böhm-Bawerk din punct de vedere marxist: Hilferding: "Bõhm-Bawerks Marx-Kritik" ("Marx-Studien", Bd I Wien, ) și articole mai mici în Neue Zeit Cu privire la problema celor două direcții principale în interpretarea și dezvoltarea marxismului, "revizionistă" și radicală ("ortodoxă"), vezi Ed Bernstein: "Precondițiile pentru socialism și sarcinile social-democrației" (orig germană Stuttg ; traducere rusă "Materialism istoric" Sankt Petersburg "Probleme sociale" M ), cf tot al lui: "Eseuri din istoria şi teoria socialismului" SPB Răspuns către el: K Kautsky: "Bernstein şi social-democraţii program "(orig germană Stuttg Traducere rusă a ediției a IV-a din - ) Din literatura marxistă franceză: Jules Guesde: "Quatre ans de lutte des classes", "En garde", "Questions d'hier et d'aujourd'hui" (Paris, ); P Lafargue: "Le determinisme économique de K Marx" (Paris ) Furnică Pannekoek: "Zwei Tendenzen in der Arbeiterbewegung" Cu privire la problematica lui Marx a teoriei acumulării capitalului, o nouă lucrare a lui Rosa Luxemburg: "Die Akkumulation des Kapitals" (Bri ) și o analiză a interpretării greșite a teoriei lui Marx de către Otto Bauer: "Die Akkumulation des Kapitals" ("NeueZeit ", t , I, SS și , I), Eckstein în Vorwärts, , și Pannekoek în Bremer Bürger-Zeitung, Din vechea literatură rusă despre Marx: B Chicherin: "Socialiștii negermani", în "Colecția de stat Cunoașterea" Bezobrazova, Sankt Petersburg , și "Istoria doctrinelor politice", partea , M , p Răspunsul lui Sieber: "Economiștii germani prin ochelarii domnului Chicherin" în "Opere colectate" vol II, Sankt Petersburg G Slonimsky: "Doctrina economică a lui K Marx", Sankt Petersburg N Sieber: "David

Ricardo și K Marx în studiile lor socio-economice", Sankt Petersburg și "Coll opere", volume, Sankt Petersburg Recenzia lui I Kaufman (I K-on) despre Capital în Vestn Ebr " , nr - remarcabil în acel M în postfața la ediția a II-a a Capitalei - - a citat argumentele lui I K-n, recunoscându-le ca o expunere corectă a metodei sale materialist-dialectice Narodnicii ruși despre marxism: N K Mihailovski în Russk Dumnezeu " , nr ; , nr și , retipărire în Sobr op referitor la "Notele critice" ale lui P Struve (Sankt Petersburg, ), analizate din punct de vedere marxist de K Tulin (V Ilyin) în "Materiale și caracteristicile dezvoltării noastre economice" (Sankt Petersburg, , distrusă) prin cenzură), retipărit de V Ilyina: "De ani", Sankt Petersburg Mai departe, din literatura populistă: VV "Directiile noastre", Sankt Petersburg Al lui: "Din anii până în anii " SPB Nikolai-on: "Eseuri despre economia noastră socială post-reformă", Sankt Petersburg V Cernov: "Marxismul și problema agrară", Sankt Petersburg A sa: "Studii filozofice şi sociologice", Sankt Petersburg Pe lângă populiști, mai notăm: N Kareev: "Etudii vechi și noi despre materialismul istoric", Sankt Petersburg Ed a II-a sub titlul: "O critică a materialismului economic" Masaryk: "Fundamentele filozofice și sociologice ale marxismului", M Croce: "Materialismul istoric și economia marxistă", Sankt Petersburg Pentru o evaluare corectă a opiniilor lui Marx, este absolut necesar să fim familiarizați cu lucrările celui mai apropiat asociat și colaborator al său, Friedrich Engels Nu se poate înțelege marxismul și nu-l poate expune în întregime fără a lua în considerare toate scrierile lui Engels Critica lui Marx din punct de vedere al anarhismului, vezi V Cherkezov a: "Doctrinele marxismului", Sankt Petersburg , părţi; V Teker: "În loc de carte", M Sindicalistul Sorel: "Eseuri sociale despre economia modernă", M tipărite fio a manuscrisului păstrat în arhivele Institutului Lenin Despre septembrie i Pacifismul englez și antipatia englezilor față de teorie În Anglia, libertatea politică a fost până acum incomparabil mai largă decât în alte țări ale Europei Burghezia de aici este mai obișnuită să guverneze și știe să guverneze Relația dintre clase este mai dezvoltată și în multe privințe mai clară decât în alte state Absența serviciului militar obligatoriu face oamenii mai liberi în problemele de atitudine față de război, în sensul că fiecare este liber să refuze să se alăture armatei și, prin urmare, guvernul (în Anglia guvernul este cel mai pur tip de comitet pentru gestionarea afacerilor burghezia) este nevoită să depună toate eforturile pentru a dezvolta entuziasmul "popular" pentru război și ar fi absolut imposibil să se realizeze acest scop fără o încălcare radicală a legilor, dacă masele proletare nu ar fi fost complet dezorganizate și demoralizate de tranziție a unei minorități dintre cei mai bine plasați, calificați, uniți în sindicate de muncitori de partea liberalilor, adică burgheză, politică Sindicatele engleze includ aproximativ o cincime din muncitorii salariați Liderii acestor sindicate sunt în cea mai mare parte liberali, iar Marx îi numea cu mult timp în urmă agenți ai burgheziei Toate aceste particularități ale Angliei ne ajută cu atât mai ușor să înțelegem esența social-șovinismului modern, pe de o parte - pentru că această esență este aceeași în țările autocratice și democratice, militariste și non-reclute - și, pe de altă parte, ele ne ajută să evaluăm pe baza faptelor, semnificația acelei reconcilieri cu social-șovinismul, care se exprimă, de exemplu, în lăudarea sloganului păcii etc Cea mai completă expresie a oportunismului și a politicii liberale a muncii o avem, fără îndoială, în Societatea Fabian Lăsați cititorul să se uite la corespondența lui Marx și Engels cu Sorge (există o traducere rusă

în două ediții) El va găsi acolo o caracterizare strălucitoare a acestei societăți de către Engels, care îl tratează pe dl Sidney Webb și Co ca o bandă de escroci burghezi care vor să corupă muncitorii, care vor să-i influențeze într-un mod contrarevoluționar Poți paria că niciunul dintre ei Liderul responsabil și influent al celei de-a Doua Internaționale nu a încercat niciodată nu numai să infirme această evaluare a lui Engels, ci chiar să se îndoiască de corectitudinea ei Acum compară faptele, lăsând deoparte teoriile pentru un moment Veți vedea că comportamentul din timpul războiului fabianilor (vezi, de exemplu, săptămânalul lor "Noul om de stat") și al social-democraților germani partidelor, inclusiv Kautsky, exact în același mod Aceeași, directă și indirectă, apărarea social-șovinismului; aceeași combinație a unei astfel de apărări cu disponibilitatea de a rosti orice fel de fraze umane și aproape de stânga despre pace, dezarmare etc , etc Faptul este evident, iar concluzia din acesta, oricât de neplăcută ar fi pentru diferiți oameni, este inevitabil și incontestabil următoarea: de fapt, liderii social-democraților germani moderni partidele, inclusiv Kautsky, sunt exact aceiași agenți ai burgheziei pe care Engels îi numea cu mult timp în urmă fabianii Nerecunoașterea marxismului de către fabieni și "recunoașterea" lui de către Kautsky și Co nu schimbă absolut nimic în esența problemei, în politica actuală, dovedind doar transformarea marxismului în struvism la anumiți scriitori, politicieni etc Ipocrizia lor nu este viciul lor personal, ei pot fi în cazuri individuale de către cei mai virtuoși părinți ai familiei, ipocrizia lor este rezultatul unei falsități obiective în poziția lor socială, când se presupune că reprezintă proletariatul revoluționar, dar în realitate sunt agenţi pentru introducerea ideilor burgheze, şovine în proletariat Fabianii sunt mai sinceri și cinstiți decât Kautsky și Compania, pentru că nu au promis că vor apărea pentru revoluție, dar din punct de vedere politic sunt una în esență "Primordialitatea" libertății politice în Anglia și dezvoltarea vieții ei politice în general, și a burgheziei ei în special, a făcut posibil ca diferite nuanțe de opinii burgheze să găsească rapid, ușor și liber o nouă expresie în această țară în organizatii politice Una dintre aceste organizații este "Union of Democratic Control" (Union of Democratic Control) Secretarul și trezorierul acestei organizații este Morel (ED Morel), care este acum un colaborator permanent la organul central al Partidului Laburist Independent, ziarul Liderul Laburist Subiectul a fost un candidat al Partidului Liberal timp de câțiva ani în circumscripția Birkenhead Când Morel s-a pronunțat împotriva ei la scurt timp după război, comitetul Asociației Liberale Birkenhead l-a notificat prin scrisoarea din octombrie , că candidatura sa este de acum înainte inacceptabilă pentru liberali, i e pur și simplu l-a exclus din partid Morel a răspuns cu o scrisoare din octombrie, care a fost retipărită apoi un pamflet separat numit "The outbreak of the war" (Cum a izbucnit războiul) În acest pamflet, ca și într-o serie de alte articole, Morel își expune guvernul, dovedind falsitatea referințelor la faptul că cauza războiului este încălcarea neutralității Belgiei, că scopul războiului este distrugerea Imperialismul prusac etc , etc Morel apără programul "Uniunea Controlului Democrat", constând în pace, dezarmare, acordând tuturor regiunilor un plebiscit pentru a-și decide soarta și controlul democratic asupra politicii externe Din toate acestea rezultă clar că Morel, ca persoană, merită fără îndoială recunoștință pentru simpatia sa sinceră pentru democrație, pentru trecerea de la burghezia șovină la burghezia pacifistă Când Morel demonstrează prin fapte că guvernul său înșela poporul declarând că nu

existau tratate secrete, deși existau de fapt astfel de tratate, că burghezia engleză, în , era destul de clar conștientă de inevitabilitatea încălcării neutralității Belgiei în evenimentul unui război germano-francez și a respins hotărât ideea de intervenție (la acea vreme Germania nu era încă un concurent periculos!); - că militariștii francezi din familia colonelului Boucher (Boucher) într-o serie de cărți înainte de război și-au recunoscut în mod destul de deschis planurile pentru un război ofensiv al Franței și Rusiei împotriva Germaniei; - că binecunoscuta autoritate militară a Angliei, colonelul Rening -ton, în , în tipar, a recunoscut creșterea armamentului în Rusia după ca o amenințare la adresa Germaniei; - când Morel dovedește toate acestea, nu putem decât să admitem că avem în față un burghez excepțional de onest și curajos, căruia nu se teme de o ruptură cu partidul său Dar toată lumea va fi de acord imediat că acesta este încă un burghez, ale cărui fraze despre pace și dezarmare rămân fraze goale, pentru că fără acțiunile revoluționare ale proletariatului nu poate fi vorba nici de pace democratică, nici de dezarmare Iar Morel, care acum s-a despărțit de liberali în privința acestui război, rămâne liberal în toate celelalte chestiuni economice și politice Atunci de ce, atunci când în Germania Kautsky acoperă aceleași fraze burgheze despre pace și dezarmare cu călușuri marxiste, aceasta nu este văzută ca ipocrizia lui Kautsky, ci ca meritul lui? Doar subdezvoltarea relațiilor politice și absența libertății politice în Germania împiedică formarea unei ligi burgheze pentru pace și dezarmare cu programul lui Kautsky la fel de repede și ușor ca în Anglia Să recunoaștem adevărul că Kautsky ia poziția unui burghez pacifist, și nu a unui social-democrat revoluționar Trăim evenimente suficient de grozave încât "indiferent de fețe" să avem curajul de a recunoaște adevărul Având o antipatie pentru teoriile abstracte, mândri de caracterul lor practic, britanicii pun adesea întrebări politice mai direct, ajutându-i astfel pe socialiștii din alte țări să găsească conținut real sub învelișul oricărei literaturi (inclusiv "marxistă") În acest sens, pamfletul Socialism și război, publicat înainte de război în ediția ziarului șovin Clarion, este instructiv Pamfletul conține un "manifest" anti-război al socialistului american Upton Sinclair și o replică la acesta din partea șovinului Robert Blatchford, care a fost multă vreme punctul de vedere imperialist al lui Hyndman Sinclair este un socialist de sentimente, fără un fundal teoretic El pune întrebarea "pur și simplu", indignat de războiul iminent și căutând salvarea din acesta în socialism "Ni se spune", scrie Sinclair, "că mișcarea socialistă este încă prea slabă, că trebuie să așteptăm evoluția Dar evoluția are loc în inimile oamenilor; suntem instrumentele evoluției, iar dacă nu ne luptăm nu va exista evoluție Ni se spune că mișcarea noastră" (împotriva războiului) "va fi zdrobită; dar îmi declar profundă convingere că înăbușirea oricărei indignări, care, pe temeiul umanității supreme, urmărește să prevină războiul, ar fi cea mai mare victorie câștigată vreodată de socialism, că ar zgudui conștiința civilizației și va zgudui muncitorii din întreaga lume ca nimic istoria nu i-a zguduit încă Să nu fim prea timizi în privința mișcării noastre, să nu acordăm prea multă importanță numărului și aparențelor exterioare ale puterii O mie de oameni, cu credință fierbinte și determinare, sunt mai puternici decât un milion care au devenit precauți și respectabili (respectabili) Și nu există pericol mai mare pentru mișcarea socialistă decât pericolul de a deveni o instituție consacrată După cum puteți vedea, acesta este un avertisment naiv, teoretic prost conceput, dar profund adevărat despre vulgarizarea

socialismului și un apel la lupta revoluționară Ce îi spune Blachford lui Sinclair? Că războiul este cauzat de interese capitaliste și militariste este adevărat", spune el Și eu, nu mai puțin decât oricare alt socialist, lupt pentru pace și pentru depășirea capitalismului de către socialism Dar în "fraze retorice și frumoase" Sinclair nu a făcut-o * Socialism și război The Clarion Press, Warship Street, Londra E mă va convinge, nu va elimina faptele - Faptele, prietene Sinclair, sunt lucruri încăpățânate, iar pericolul german este un fapt Nici noi, nici socialiștii germani nu avem puterea de a preveni războiul Sinclair ne exagerează puterea peste măsură Nu suntem uniți, nu avem bani, nici arme, "nicio disciplină" Nu putem decât să ajutăm guvernul britanic să-și mărească flota, pentru că nu există altă garanție de pace și nu poate fi În Europa continentală, nici înainte, nici după război, șovinii nu au ieșit atât de deschis În Germania, în loc de sinceritate, domnește ipocrizia lui Kautsky și jocul sofismului, la fel și Plehanov De aceea este instructiv să privim relațiile într-o țară mai dezvoltată Nu poți păcăli pe nimeni aici cu sofisme și caricaturi ale marxismului Întrebările sunt mai directe și mai veridice Vom învăța de la britanicii "avansați" Sinclair este naiv în chemarea sa, deși această chemare este profund adevărată în temeiul ei - naiv, deoarece ignoră dezvoltarea de jumătate de secol a socialismului de masă, lupta curentelor din el, ignoră condițiile de creștere a acțiunilor revoluționare în prezenţa unei situaţii revoluţionare obiective şi a unei organizaţii revoluţionare "Sentimentul" nu înlocuiește asta Lupta dură și nemiloasă a puternicelor tendințe ale socialismului, oportuniste și revoluționare, nu poate fi ocolită prin retorică Blatchford trece direct și trădează argumentul secret al kautskilor și companiei, cărora le este frică să spună adevărul Suntem încă slabi - asta e tot, spune Blatchford Dar prin nemijlocire el își expune și își expune imediat oportunismul, șovinismul Că slujește burghezia și oportuniștii este imediat evident Recunoscând "slăbiciunea" socialismului, el însuși îl slăbește propovăduind o politică burgheză antisocialistă Ca Sinclair, dar invers, ca laș și nu ca luptător, ca trădător și nu ca "nebun de curajos", el ignoră și condițiile pentru crearea unei situații revoluționare Dar în concluziile sale practice, în politica sa (renuntarea la acțiunile revoluționare, la propagandă și pregătirea pentru acestea), Blatchford, un șovin vulgar, este complet de acord cu Plehanov și Kautsky Cuvintele marxiste au devenit în zilele noastre o acoperire pentru o renunțare completă la marxism; pentru a fi marxist, trebuie demascat "ipocrizia marxistă" a liderilor Internaționalei a II-a, trebuie să privim fără teamă lupta dintre cele două curente în socialism, să gândim până la capăt întrebările acestei lupte Iată concluzia din relațiile engleze, care ne arată esența marxistă a problemei fără cuvinte marxiste tipărite conform manuscrisului păstrat în arhivele Institutului Lenin Despre șovinismul german și negerman, ÍS) Șoviniștii germani, după cum se știe, au adus sub influența lor marea majoritate a liderilor și oficialilor așa-numitului partid muncitoresc social-democrat - de fapt, acum național-liberal În măsura în care este necesar să spunem același lucru despre șovini negermani, în genul lui G G Potresovs, Levitskys and Co , vom vedea mai târziu Acum, însă, suntem nevoiți să ne oprim tocmai asupra șovinilor germani, printre care justiția ne obligă să-l includem pe Kautsky, deși, de exemplu, P B Axelrod în pamfletul său german îl apără foarte zel și foarte greșit pe Kautsky, declarându-l "internaționalist" Unul dintre semnele distinctive ale șovinismului german este că "socialiștii" - socialiștii între ghilimele - vorbesc despre

independența popoarelor, altele decât cele care sunt asuprite de propria națiune Fie că este spus direct sau apărat, justificat, acoperit de cei care o spun, diferența nu este foarte semnificativă Șovinii germani, printre care se numără și Parvus, care publică un jurnal intitulat The Bell, în care Lench, Genisch, Grumwald și toți acești frați ai lacheilor "socialiști" ai burgheziei imperialiste germane scriu, vorbesc foarte mult și de bunăvoie, de exemplu, despre independența popoarelor, asuprite de Anglia Despre stăpânirea nerușinată, violentă, reacționară etc a Angliei în coloniile ei și a social-șoviniștilor din Germania - adică socialiști în cuvinte, șovini în fapte - și toată presa burgheză germană trâmbiță acum din toată puterea ei Ziarele germane scriu acum despre mișcarea de eliberare din India cu pasiune, cu bucurie veselă, cu încântare și extaz Nu este greu de înțeles motivele luptei burgheziei germane: ei speră să-și îmbunătățească situația militară aprinzând nemulțumirea și o mișcare în India împotriva Angliei Desigur, acestea sunt speranțe prostești, pentru că impactul asupra vieții unui popor multimilionar și foarte ciudat din afară, de departe, într-o limbă străină, este influențat de N Lenny Articole și discursuri U " Efectul nu este sistematic, ci întâmplător, doar pe durata războiului - un astfel de impact nu este grav, de-a dreptul deloc grav Există mai multă autoconsolare din partea burgheziei imperialiste germane, mai multă dorință de a înșela poporul german, de a-și abate privirea din interior spre exterior, decât intenția de a influența India Dar o întrebare teoretică generală apare de la sine: care este rădăcina falsității unui astfel de raționament? Care este mijlocul corect, inconfundabil, de a demasca ipocrizia imperialistilor germani? Căci răspunsul teoretic corect la întrebarea unde este ascunsă falsitatea servește întotdeauna la demascarea ipocriților, care sunt înclinați - din motive prea clare - să acopere falsitatea, să o ascundă, să o îmbrace în diverse ținute magnifice de fraze, tot felul de fraze, fraze despre orice, până la fraze despre internaționalism Cu cuvinte, Lenczy, Südekum și Scheidemann se declară internaționaliști, toți acești agenți ai burgheziei germane, care, din păcate, sunt membri ai așa-zisului Partid German "social-democrat" Trebuie să judecăm oamenii nu după cuvintele lor, ci după faptele lor Acest lucru se știe de mult Cine în Rusia va judeca anul Potresov, Levitsky, Bulkin and Co conform lor? Desigur, nimeni Rădăcina falsității șovinilor germani stă în faptul că, în timp ce își strigă simpatia pentru independența popoarelor asuprite de inamicul lor militar, Anglia, ei cu modestie - uneori prea modest - nu fac nicio mențiune despre independența popoarelor asuprite de propria lor naţiune Luați, de exemplu, danezii În anexarea Schleswig-ului, Prusia, la fel ca toate "marile" puteri, a capturat și o parte din populația daneză Încălcarea drepturilor acestei populații a fost atât de evidentă încât atunci când Austria a semnat Pacea de la Praga în perioada - august și-a cedat "drepturile" Schleswig-ului Prusiei, apoi în tratatul de pace s-a decis ca populația din districtele nordice ale Schleswig să fie votată prin vot liber cu privire la problema dorinței lor de a se alătura Danemarcei și, în cazul unui vot pozitiv răspuns, atașat Danemarcei Prusia nu a respectat acest lucru și a realizat în abolirea unei astfel de condiții "neplăcute" pentru ea pr Engels, care nu a fost neglijent cu privire la șovinismul națiunilor mari puteri, a subliniat în mod specific această încălcare a drepturilor unui popor mic de către Prusia Dar social-șoviniștii de astăzi din Germania, deși mărturisesc autodeterminarea națiunilor, așa cum o mărturisește și Kautsky, de fapt, nu au purtat niciodată și nu desfășoară o campanie constant

democratică și hotărât democratică - - pentru eliberarea națiunii asuprite, dacă problema se referea la asuprirea de către "propria" națiune Există un "câine îngropat" aici Aici este cheia chestiunii șovinismului și a expunerii lui Am glumit mult despre faptul că "Standardul rusesc" s-a comportat foarte des ca "Standardul prusac" Dar chestiunea nu se limitează la Russkiye Znamya, pentru că în același spirit de principiu ca Lench, Kautsky și Compania, domnii noștri Potresovs, Levitskys and Co Aruncă o privire, de exemplu, în lichidatorul R Dimineața" și veți vedea exact același "prusac", mai corect ar fi să spunem, argumente internațional-șovine și metode de raționament Șovinismul rămâne șovinism, indiferent de ce brand național ar fi, indiferent de ce fraze de tip pacifist se ascunde în spatele lui tipărite dintr-un manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin Sub un fals steag ) În nr din Nashe Dyelo (Petrograd, ianuarie ), domnul A Potresov a publicat un articol programatic extrem de caracteristic: "La cotitura a două epoci" Ca și articolul precedent al aceluiași autor, publicat puțin mai devreme într-una dintre reviste, acest articol prezintă ideile de bază ale unui întreg curent burghez de gândire socială din Rusia, și anume curentul lichidaționist, asupra unor probleme importante și de actualitate ale noastre timp De fapt* avem în fața noastră nu articole, ci un manifest de o anumită tendință și oricine le citește cu atenție și se gândește la conținutul lor va vedea că doar întâmplător, adică, considerații străine intereselor pur literare au împiedicat ca gândurile autorului (și ale prietenilor săi, căci autorul nu este singur) să fie exprimate într-o formă mai potrivită de declarație sau "credo" (mărturisire de credință) Ideea principală a lui A Potresov este că democrația modernă se află la răsturnarea a două ere, iar diferența fundamentală dintre vechea epocă și cea nouă este trecerea de la îngustimea națională la internaționalitate Prin democrație modernă A Potresov înseamnă ceea ce este caracteristic chiar sfârșitului secolului al XIX-lea și începutului secolului al XX-lea, în contrast cu vechea democrație burgheză caracteristică sfârșitului secolului al XVIII-lea și primele două treimi ale secolului al XIX-lea La prima vedere, poate părea că ideea autorului este cu siguranță corectă, că avem în față un oponent al direcției național-liberale acum dominantă în democrația modernă, că autorul este un "internaționalist", și nu un național-liberal Într-adevăr, apărarea internaționalismului, relegarea îngustei minții naționale și a exclusivității naționale la trăsăturile unei epoci vechi, trecute - nu este aceasta o ruptură decisivă cu moda național-liberalismului, această durere a democrației moderne sau, mai degrabă, a reprezentanților săi oficiali? La prima vedere, nu numai că poate, dar aproape inevitabil trebuie să pară așa Între timp, aceasta este o greșeală fundamentală Autorul își poartă încărcătura sub un steag fals A folosit - conștient sau inconștient, nu contează în acest caz - un mic truc militar, a aruncat steagul "internaționalității" pentru a introduce în siguranță încărcătura liberalismului național sub acest steag Pentru A Potresov este un național-liberal fără îndoială Întreaga esență a articolului său (și a programului său, platforma lui, "credo") constă tocmai în folosirea acestei mici, dacă vreți, viclenie militară nevinovată, în transportul oportunismului sub steagul internaționalității Este necesar să ne oprim asupra explicației acestei esențe în toate detaliile, deoarece întrebarea este de o importanță extraordinară, primordială Iar folosirea unui steag străin de către A Potresov este cu atât mai periculoasă cu cât se ascunde în spatele nu doar principiul "internaționalității", ci și titlul de susținător al

"metodologiei marxiste" Cu alte cuvinte, A Potresov vrea să fie un adevărat adept și purtător de cuvânt al marxismului, dar în realitate înlocuiește marxismul cu liberalismul național A Potresov vrea să-l "corecteze" pe Kautsky, acuzându-l de "advocacy", adică, în apărarea liberalismului, culorile uneia sau altei națiuni, culorile diferitelor națiuni A Potresov vrea ca liberalismul național (căci este absolut cert și incontestabil că Kautsky a devenit acum un liberal național) să se opună internaționalismului și marxismului Dar, de fapt, A Potresov pune în contrast național-liberalismul cu național-liberalismul pestriț de aceeași culoare Marxismul, pe de altă parte, este ostil - și pentru situația istorică concretă dată în toate privințele ostil - oricărui național-liberalism Că acest lucru este cu adevărat așa și de ce este așa - acest lucru va fi acum discutat Unghiul nenorocirilor lui A Potresov, care a dus la faptul că s-a trezit navigând sub drapelul național liberal, poate fi cel mai ușor de înțeles dacă cititorul se adâncește în următorul pasaj al articolului: "Cu tot temperamentul caracteristic lor (Marx și tovarășii săi), s-au grăbit să depășească problema, oricât de dificilă era, au diagnosticat conflictul, au încercat să stabilească succesul carei părți le-a deschis mai mult spațiu pentru oportunități pe care le-au considerat dezirabil și a stabilit o bază atât de cunoscută pentru construirea propriei tactici" (p , cursivele între citate sunt ale noastre) "Succesul carei laturi este mai de dorit* - asta trebuie determinat și, mai mult, nu din punct de vedere național, ci din punct de vedere internațional; aceasta este esența metodologiei lui Marx; asta nu oferă Kautsky, transformându-se astfel dintr-un "judecător" (din marxist) într-un "avocat" (un naţional liberal) Acesta este gândul lui A Potresov A Potresov însuși este profund convins că nu "proclamă" deloc, apărând dezirabilitatea succesului uneia dintre părți (și anume partea sa), ci se ghidează după considerații cu adevărat internaționale despre "păcatele extraordinare* ale altă parte Atât Potresov, cât și Maslov, și Plehanov etc , sunt ghidați de considerații cu adevărat internaționale, ajungând la aceleași concluzii ca și prima dintre ele Acest lucru este naiv să Totuși, să nu trecem înaintea noastră, ci mai întâi să terminăm analiza unei probleme pur teoretice "Succesul cărei părți este mai de dorit", a definit Marx, de exemplu, în războiul italian din A Potresov se opreste tocmai asupra acestui exemplu, "avand pentru noi, prin prisma unora dintre trasaturile sale, un interes deosebit" La noi, suntem de acord să luăm și exemplul ales de A Potresov Aparent de dragul eliberării Italiei, dar de fapt pentru propriile sale scopuri dinastice, Napoleon al III-lea a declarat război Austriei în "Din spatele lui Napoleon al III-lea", scrie A Potresov, "a apărut figura lui Gorceakov, care tocmai încheiase înainte un acord secret cu împăratul francez" Rezultă o încurcătură de contradicții: pe de o parte, cea mai reacționară monarhie europeană care a asuprit Italia, pe de altă parte, reprezentanți ai Italiei eliberatoare și revoluționare, până la Garibaldi, mână în mână cu arhi-reacționarul Napoleon al III-lea etc "Nu a fost mai ușor", scrie A Potresov, - să te îndepărtezi de păcat, spunând: "nedumerit"? Totuși, nici Engels, nici Marx, nici Lassalle nu au fost tentați de "simplitatea" unei astfel de decizii, ci s-au apucat să caute întrebarea (A Potresov vrea să spună: pentru studierea și investigarea problemei), "ce rezultat al coliziunea poate oferi cele mai mari șanse pentru cauza care este costisitoare pentru toți " Marx și Engels au simțit, spre deosebire de accado, că Prusia ar trebui să intervină Printre considerațiile lor, potrivit lui A Potresov însuși, s-au numărat considerații "despre posibila, ca urmare a unei coliziuni

cu o coaliție ostilă, o mișcare națională în Germania, care se va dezvolta peste capetele numeroșilor săi conducători și despre care putere in concertul european reprezinta pretul rau tral: monarhia reactionara danubiana sau alti reprezentanti marcanti ai acestui concert* "Nu contează pentru noi", conchide A Potresov, "dacă Marx sau Lassalle au avut dreptate, important este ca toată lumea să fie de acord cu necesitatea de a determina din punct de vedere internațional care este succesul mai de dorit" Acesta este exemplul luat de A Potresov; acesta este argumentul autorului nostru Dacă Marx a ştiut atunci să "aprecieze conflictele internaţionale" (expresia lui A Potresov), în ciuda caracterului reacţionar extrem al guvernelor ambilor beligeranţi, atunci şi acum marxiştii sunt obligaţi să dea o apreciere similară, conchide A Potresov Această concluzie este naiv-copilără sau prostește de sofistică, deoarece se rezumă la următoarele: de când Marx în a hotărât întrebarea care burghezie ar dori să reușească, de aceea, peste o jumătate de secol, trebuie să decidem exact aceeași întrebare A Potresov nu a observat că la Marx în (și într-un număr de cazuri ulterior) întrebarea "succesul carei laturi este mai dezirabilă" este egală cu întrebarea "al cărui succes este mai dezirabil burghezia" A Potresov nu a observat că Marx a rezolvat problema cunoscută de noi într-un moment în care au fost prezente - și nu numai că erau prezente, dar s-au aflat în fruntea procesului istoric în cele mai importante state ale Europei -, fără îndoială, mișcări burgheze progresiste În zilele noastre, în raport, de exemplu, cu figurile indiscutabil centrale și cele mai importante ale "concertului" european precum Anglia și Germania, ar fi ridicol chiar să ne gândim la o burghezie progresistă, la o mișcare burgheză progresistă Vechea "democrație" burgheză a acestor state centrale și cele mai importante a devenit reacționară Dar domnul A Potresov "a uitat" de acest lucru și a înlocuit întrebarea punctului de vedere al democrației moderne (neburgheze) cu punctul de vedere al vechii (burgheze), presupusa democrație Această trecere la punctul de vedere al altei și, în plus, a unei clase veche, învechite, este pur oportunism Nu poate fi vorba de a justifica o astfel de tranziție prin analizarea conținutului obiectiv al procesului istoric din vechea și din noua eră Burghezia - de exemplu, în Germania, și în Anglia - este cea care încearcă să facă o astfel de înlocuire, așa cum a făcut-o A Potresov, înlocuirea epocii imperialiste cu epoca burghezo-progresiste, mişcări de eliberare naţională şi de eliberare democratică A Potresov urmeaza necritic burghezia Și acest lucru este cu atât mai de neiertat cu cât însuși A Potresov, în propriul său exemplu, a trebuit să admită și să indice ce fel de considerații s-au ghidat Marx, Engels și Lassalle într-o epocă de mult apuse *) Bo- -x, acestea erau considerații despre mișcarea națională (Germania și Italia), pe care aceasta ar trebui să se dezvolte peste capetele "reprezentanților Evului Mediu"; în al doilea rând, consideraţii despre "răul central" al monarhiilor reacţionare (austriacă, napoleonică etc ) în concertul european Aceste considerații sunt perfect clare și incontestabile Marxiştii nu au negat niciodată progresivitatea mişcărilor de eliberare burghezo-naţională împotriva forţelor feudal-absolutiste A Potresov trebuie să știe că nu există nimic de genul în central, adică nu există state conflictuale majore, cele mai importante ale erei noastre și nu ar putea fi Pe atunci existau și în Italia și Germania mișcări populare de tip eliberare națională care s-au prelungit de zeci de ani La acea vreme, nu burghezia occidentală a susținut cu finanțele lor binecunoscutele valori ale statului, ci, dimpotrivă, aceste valori erau cu adevărat

"răul central" A Potresov nu poate să nu știe - el însuși admite acest lucru în același articol, că în epoca noastră, chiar și una dintre celelalte valori ale statului nu este și nu poate fi "răul central" Burghezia (de exemplu, burghezia germană, deși în niciun caz singura burghezie), din scopuri egoiste, stârnește ideologia mișcărilor naționale, încercând să o transfere în epoca imperialismului, adică în burghezie într-o epocă complet diferită În urma burgheziei, ca întotdeauna, sunt oportuniștii, care Apropo, A Potresov refuză să decidă dacă Marx sau Lassalle au avut dreptate în evaluarea condițiilor războiului din Credem că Marx a avut dreptate (în ciuda lui Mehring), iar Lassalle era atunci, ca și în flirtul cu Bismarck, un oportunist Lassalle s-a adaptat la victoria Prusiei și a lui Bismarck, la lipsa de forță suficientă în mișcările naționale democratice ale Italiei și Germaniei Astfel, Lassalle s-a clătinat spre o politică național-liberală a muncii Marx, pe de altă parte, a încurajat și dezvoltat o politică independentă, constant democratică, ostilă lașității național-liberale (intervenția Prusiei împotriva lui Napoleon în ar fi stimulat mișcarea populară în Germania) Lassalle nu se mai uita în jos, ci în sus, uitându-se la Bismarck Succesul lui Bismarck nu justifică în niciun caz oportunismul lui Lassalle - dând punctul de vedere al democrației moderne, trecând peste punctul de vedere al vechii democrații (burgheze) Tocmai în aceasta se află păcatul fundamental al tuturor articolelor și al întregii poziții, întreaga linie a lui A Potresov și a lichidatorilor săi asemănători Marx și Engels, în epoca vechii democrații (burgheze), au hotărât întrebarea despre care succesul burgheziei era mai de dorit, îngrijindu-se de dezvoltarea mișcării liberal-modeste într-una democrat-furtunoasă A Potresov în epoca democrației moderne (non-burgheze) propovăduiește național-liberalismul burghez, când nici în Anglia, nici în Germania, nici în Franța nu poate fi vorba de mișcări burghezo-progresiste, nici liberal-modeste, nici democratice - furtunoasă Din epoca lor, din epoca mișcărilor progresiste burghezo-naționale, Marx și Engels au mers înainte, împingând aceste mișcări mai departe, având grijă ca acestea să se dezvolte "peste capetele" reprezentanților Evului Mediu A Potresov, ca toți social-șoviniștii, se dă înapoi din epoca sa de democrație modernă, sărind la punctul de vedere al vechii democrații (burgheze) devenită de mult învechită, moartă și, prin urmare, falsă interior Prin urmare, cea mai mare confuzie și cel mai mare apel reacționar este următorul apel al lui A Potresov la democrație "Nu du-te înapoi, ci înainte Nu la individualism, ci la conștiința internațională în toată integritatea și în toată puterea ei Înainte, adică într-un anumit sens, și înapoi: înapoi la Engels, Marx, Lassalle, la metoda lor de evaluare a conflictelor internaționale; la includerea lor şi la acţiunea internaţională a statelor în cercul general al uzului democratic A Potresov, nu într-un "anumit sens", ci în toate sensurile, trage democrația modernă înapoi la lozincile și ideologia vechii democrații burgheze, la dependența maselor de burghezie "Metoda" lui Marx constă în primul rând în luarea în considerare a conținutului obiectiv al procesului istoric la un moment concret dat, într-o situație concretă dată, pentru a înțelege în primul rând care mișcare de clasă este principalul izvor al posibilului progres în această situație concretă Apoi, în , conținutul obiectiv al procesului istoric din Europa continentală nu era imperialismul, ci mișcările de eliberare național-burgheză Izvorul principal a fost mișcarea burgheziei împotriva forțelor feudal-absolutiste Iar înțeleptul A Potresov, de ani mai târziu, când locul feudalilor reacționari a fost luat de magnații

capitalului financiar al burgheziei decrepite care au devenit asemenea lor, vrea să evalueze conflictele internaționale din punctul de vedere al burghezilor, nu al noii clase *) A Potresov nu s-a gândit la sensul adevărului pe care l-a rostit în aceste cuvinte Să presupunem că două țări sunt în război între ele în epoca mișcărilor burgheze, naționale și de eliberare În ce țară ți-ar plăcea succesul din punctul de vedere al democrației moderne? Este clar că cel al cărui succes va da mai mult impuls și va dezvolta mai viguros mișcarea de emancipare a burgheziei va submina mai mult feudalismul Să presupunem, în continuare, că momentul definitoriu al situaţiei istorice obiective s-a schimbat, iar capitalul eliberat naţional a fost înlocuit cu capitalul internaţional reacţionar, financiar, imperialist Primul deține, să zicem, / din Africa, iar al doilea V* Conținutul obiectiv al războiului lor este redistribuirea Africii De ce parte ai vrea sa reusesti? Întrebarea, în formularea ei anterioară, este absurdă, pentru că nu avem vechile criterii de evaluare: nu există nici dezvoltarea pe termen lung a mișcării burgheze de eliberare, nici procesul pe termen lung al prăbușirii feudalismului Nu este treaba democrației moderne nici să o ajute pe prima să-și consolideze "dreptul" la / din Africa, nici să o ajute pe cea din urmă (chiar dacă se dezvoltă economic mai repede decât prima) să le ia pe aceste / Democrația modernă va rămâne fidelă ei însăși numai dacă nu se alătură niciunei burghezii imperialiste, dacă spune că "amândouă sunt mai rele", dacă în fiecare țară dorește ca burghezia imperialistă să eșueze Orice altă soluție va fi de fapt național-liberală, neavând nimic în comun cu adevărata internaționalitate Cititorul să nu se lase înșelat de terminologia pretențioasă a lui A Potresov, cu care își acoperă trecerea la punctul de vedere al burgheziei Când A Potresov exclamă: "nu către individualism, ci către conștiința internațională în toată integritatea ei și în toată puterea ei", el vrea să se opună punctului de vedere al lui Kautsky cu propriul său punct de vedere El numește punctul de vedere al lui Kautsky (și al altora ca el) "individualism", adică Kautsky ) "De fapt", scrie A Potresov, "tocmai în această perioadă de stagnare, în interiorul fiecărei țări aveau loc procese moleculare uriașe, iar situația internațională renaște treptat, pentru că politica de achiziții coloniale a imperialismului militant devenea din ce în ce mai mare în mod clar momentul definitoriu în ea" - refuză să ia în considerare "succesul în care parte este mai dezirabil", și justifică național-liberalismul muncitorilor din fiecare țară "individuală" Dar, spun ei, noi, A Potresov, Cherevanin, Maslov, Plehanov etc , facem apel la "conștiința internațională în toată integritatea și puterea ei", pentru că susținem un liberalism național de o culoare anume, deloc cu un punct de vedere individual de stat (sau individual național), dar din unul cu adevărat internațional Ar fi amuzant acest raționament dacă n-ar fi atât de rușinos Atât A Potresov, cât și Co și Kautsky sunt în urmă după burghezie, trădând punctul de vedere al clasei pe care încearcă să o reprezinte II A Potresov și-a intitulat articolul: "La cumpăna a două ere" Fără îndoială, trăim la cumpăna a două epoci, iar evenimentele istorice de cea mai mare importanță care se petrec înaintea noastră nu pot fi înțelese decât analizând, în primul rând, condițiile obiective ale trecerii de la o epocă la alta Vorbim de mari epoci istorice; în fiecare epocă există și vor fi mișcări separate, parțiale, acum înainte, acum înapoi, sunt și vor fi diverse abateri de la tipul mediu și de la tempo-ul mediu al mișcărilor Nu putem ști cu ce viteză și cu ce succes se vor dezvolta mișcările istorice individuale ale unei epoci date Dar putem ști și știm care clasă se află în centrul

acestei sau acelei ere, determinând conţinutul său principal, direcţia principală a dezvoltării sale, trăsăturile principale ale situaţiei istorice a epocii date etc Numai pe această bază, adică având în vedere, în primul rând, principalele trăsături ale diferenței dintre diferite "epoci" (și nu episoade individuale din istoria țărilor individuale), ne putem construi corect tactica; și numai cunoașterea principalelor trăsături ale unei epoci date poate servi drept bază pentru luarea în considerare a trăsăturilor mai detaliate ale unei anumite țări Tocmai în acest domeniu se află sofismul fundamental al lui A Potresov și Kautsky (articolul său a fost publicat în același număr al revistei Nashe Dyelo) sau eroarea istorică fundamentală a ambilor, conducând atât la național-liberal, cât și nu la Marxist, concluzii Ideea este că exemplul luat de A Potresov, care era de "interes deosebit" pentru el, exemplul campaniei italiene din și o serie întreagă de exemple istorice similare luate de Kautsky, se referă "tocmai la epocile istorice greșite" ", "la rândul celui care trăim Să numim acea eră în care intrăm (sau am intrat, dar care se află în stadiul inițial) epoca modernă (sau a treia) Să-l numim pe cel din care tocmai am plecat epoca de ieri (sau a doua) Atunci va fi necesar să se numească epoca din care A Potresov și Kautsky își iau exemplele alaltăieri (sau prima) epocă Sofismul revoltător, falsitatea insuportabilă a argumentelor atât ale lui A Potresov, cât și ale lui Kautsky constau tocmai în faptul că ele înlocuiesc condițiile epocii prezente (a treia) cu condițiile epocii de alaltăieri (prima) Să explicăm Împărțirea obișnuită a epocilor istorice, citată de multe ori în literatura marxistă, repetată în repetate rânduri de Kautsky și acceptată de A Potresov în articolul său, este următoarea: ) - ; ) - ; ) -? Desigur, granițele de aici, ca toate granițele în general în natură și în societate, sunt condiționate și mobile, relative și nu absolute Și luăm doar aproximativ evenimente istorice deosebit de remarcabile și remarcabile drept repere ale marilor mișcări istorice Prima epocă, de la marea revoluție franceză până la războiul franco-prusac, este epoca ascensiunii burgheziei, a victoriei complete a acesteia Aceasta este linia ascendentă a burgheziei, epoca mișcărilor burghezo-democratice în general, a mișcărilor burghezo-naționale în special, epoca prăbușirii rapide a instituțiilor feudal-absolutiste care au supraviețuit A doua epoca a dominatiei complete si a declinului burgheziei, epoca trecerii de la burghezia progresista la capitalul financiar reactionar si cel mai reactionar Aceasta este o epocă de pregătire și de adunare lentă de forțe de către noua clasă, democrația modernă A treia epocă, abia la început, pune burghezia într-o asemenea "poziție" precum au fost feudalii în prima epocă Aceasta este epoca imperialismului și a răsturnărilor imperialiste, precum și a celor care decurg din imperialism Nimeni altul decât Kautsky însuși, într-o serie de articole și în pamfletul său The Path to Power (publicat în ), a conturat cu deplină certitudine principalele trăsături ale viitoarei epoci a treia, a remarcat diferența fundamentală dintre această epocă și a doua (ieri ), a recunoscut schimbarea sarcinilor imediate, precum și condițiile și formele luptei democrației moderne - schimbare rezultată dintr-o schimbare a condițiilor istorice obiective Astăzi Kautsky arde ceea ce venera, schimbă frontul în cel mai incredibil, cel mai obscen , cel mai nerușinat mod În broșura menționată mai sus, el vorbește direct despre semnele apropierii războiului și, mai mult, tocmai despre genul de război care în a devenit un fapt Ar fi de ajuns - o simplă comparație a câtorva pasaje din acest pamflet cu scrierile curente ale lui Kautsky pentru a arăta cu deplină claritate trădarea

propriilor convingeri și declarațiile cele mai solemne Și în acest sens, Kautsky nu este un caz izolat (și nu doar unul german), ci un reprezentant tipic al întregului strat superior al democrației moderne, care într-un moment de criză a trecut de partea burgheziei Toate exemplele istorice luate de A Potresov și Kautsky aparțin primei epoci Principalul conținut obiectiv al fenomenelor istorice din timpul războaielor nu numai din , , , , , ci și din (ruso-turce) și - (războaiele turcești cu Grecia și tulburările armene) au fost mișcările burgheze-naționale sau "convulsii" societatea burgheză eliberată de diverse tipuri de feudalism Atunci nu putea fi vorba de vreo acțiune cu adevărat independentă și corespunzătoare epocii de supramaturare și declin a burgheziei, acțiunea democrației moderne într- un număr de țări avansate Clasa principală, care la acea vreme, în timpul acestor războaie și participând la aceste războaie, a urmat linia ascendentă și care singura putea acționa cu o forță covârșitoare împotriva instituțiilor feudal-absolutiste, era burghezia În diferite țări, reprezentate de diferite secțiuni ale producătorilor de mărfuri în proprietate, această burghezie a fost progresivă în diferite grade și uneori (de exemplu, o parte din Italia în ) chiar revoluționară, dar trăsătura comună a epocii era tocmai progresivitatea burghezia, adică nerezolvată, incompletitudinea luptei sale împotriva feudalismului Este destul de firesc ca elementele democrației moderne - și Marx ca reprezentant al lor - conduse de principiul incontestabil al sprijinirii burgheziei progresiste (o burghezie capabilă să lupte) împotriva feudalismului, să decidă apoi problema "succesului cărei părți" adică, ce burghezie, de preferat Mișcarea populară din principalele țări afectate de război era atunci general democratică, adică burghez-democratic în conţinutul său economic şi de clasă Este destul de firesc că la acea vreme era imposibil să se ridice nicio altă întrebare decât cea a succesului carei burghezie, sub ce combinație, în cazul eșecului căruia dintre reacționari (feudal-absolutist, întârzierea ascensiunii burgheziei) ), promite mai mult "spațiu" pentru democrația modernă Și în plus, Marx, așa cum chiar și A Potresov este forțat să admită, a fost ghidat de "prețul" conflictelor internaționale pe baza - mișcări burgheze, naționale și de eliberare, considerații cu privire la succesul cărei părți este mai capabilă să ajute "dezvoltarea" (p din articolul lui A Potresov) a mișcărilor democratice generale naționale și populare în general Aceasta înseamnă că, în timpul conflictelor militare pe baza ascensiunii burgheziei la putere în naționalități individuale, Marx a fost cel mai preocupat, ca și în , de extinderea și acutizarea mișcărilor burghezo-democratice prin participarea unor mai largi și mai "plebei" "masele, mica burghezie în general, țărănimea în special și, în sfârșit, clasele fără proprietate Această idee a lui Marx despre extinderea bazei sociale a mișcării, despre dezvoltarea ei a fost cea care a distins radical tactica constant democratică a lui Marx de tactica inconsecventă a lui Lassalle, înclinată către o alianță cu liberalii naționali Conflictele internaționale din epoca a treia au rămas sub forma lor aceleași conflicte internaționale ca și în prima epoca, dar conținutul lor social și de clasă s-a schimbat radical Situația istorică obiectivă a devenit complet diferită În locul luptei capitalului eliberat național care se ridică împotriva feudalismului, a devenit o luptă a capitalului financiar cel mai reacționar, învechit și supraviețuit, care coboară, spre declin, împotriva noilor forțe Cadrul burghezo-național al statelor, care în prima epocă a susținut dezvoltarea forțelor productive ale umanității, care se elibera de feudalism, a devenit

acum, în a treia epocă, un obstacol în calea dezvoltării ulterioare a forțelor productive Burghezia, dintr-o clasă avansată în ascensiune, a devenit o clasă reacţionară descendentă, decadentă, moartă în interior Creșterea - la scară istorică largă - a devenit o clasă complet diferită A Potresov și Kautsky au abandonat punctul de vedere al acestei clase și au mers înapoi, repetând înșelăciunea burgheză bazată pe ideea că și acum mișcarea progresivă a burgheziei împotriva feudalismului este conținutul obiectiv al procesului istoric De fapt, acum nu se poate pune problema ca democrația modernă să nu rămână în urma burgheziei reacționare, imperialiste, indiferent de ce "culoare" ar fi această burghezie În prima epocă, în mod obiectiv, sarcina istorică era: cum ar trebui să "folosească" burghezia progresistă în lupta lor - cu principalii reprezentanți ai feudalismului pe moarte, conflicte internaționale pentru câștigul maxim al întregii democrații burgheze mondiale în general Apoi, în prima epocă, acum mai bine de jumătate de secol, era firesc și inevitabil ca burghezia, înrobită de feudalism, să-și dorească eșecul asupritorului feudal "lor" și numărul acestor cetăți principale, centrale, feudale care aveau pan -Greutatea europeană era destul de mică Iar Marx a "estimat": în ce țară, într-o anumită situație (situație), succesul mișcării burgheze de eliberare este mai esențial pentru subminarea cetății feudale întregi europene Acum, în a treia epocă, nu au mai rămas deloc cetăți feudale cu semnificație paneuropeană "Utilizarea" este, desigur, sarcina democrației moderne, dar tocmai utilizarea internațională - spre deosebire de A Poresov și Kautsky - trebuie îndreptată nu împotriva capitalurilor financiare naționale individuale, ci împotriva capitalului financiar internațional Și clasa care creștea acum - de ani nu ar trebui folosită Apoi a fost vorba despre "acțiunea internațională" (o expresie a lui A Potresov) a celei mai avansate democrații burgheze; acum o sarcină de acest fel a crescut istoric și este stabilită de starea obiectivă a lucrurilor pentru o cu totul altă clasă III A doua epocă, sau "perioada de patruzeci şi cinci de ani" ( - ), după spusele lui A Potresov, este foarte incomplet caracterizată de aceasta din urmă Caracterizarea acestei epoci în opera germană a lui Troțki suferă de aceeași incompletitudine, deși acesta din urmă nu este de acord cu A Potresov în concluziile practice (care ar trebui puse pe seama avantajului primei față de a doua) - în plus, motivul pentru proximitatea binecunoscută a prietenului lor rămâne neclară pentru ambii scriitori numiți la prieten A Potresov scrie despre epoca, pe care am numit-o a doua sau ieri: "Limitarea detaliată a muncii și a luptei și gradualismul atotpătrunzător, aceste semne ale epocii, ridicate de unii în principiu, pentru alții au devenit un fapt obișnuit al ființei lor și, ca atare, au devenit un element în psihicul lor , o nuanță în ideologia lor" ( ) "Talentul ei (al acestei epoci) pentru susținut sistematic și precaut avansarea a avut, ca revers, o pronunțată incapacitate pentru momentele de perturbare a treptat și pentru fenomene catastrofale de tot felul, în primul rând, și, în al doilea rând, izolarea excepțională în cercul acțiunii naționale - mediul național"( ) "Nici revoluție, nici războaie" ( ) "Democrația a fost naționalizată cu mai mult succes, cu cât perioada "luptei sale de poziție" s-a prelungit, cu atât fâșia istoriei europene care a fost o fâșie care a nu cunoaște conflictele internaționale din inima Europei și, prin urmare, nu a experimentat tulburări care au depășit granițele teritoriilor naționale-state, nu a simțit acut interesele la scară paneuropeană sau mondială" ( - ) Principalul dezavantaj al acestei caracterizări, precum și caracterizarea corespunzătoare a aceleiași

epoci de către Troțki, este lipsa de dorință de a vedea și recunoaște contradicțiile interne profunde din democrația modernă, care s-au dezvoltat pe solul descris Ieși'! de parcă democrația modernă a acestei epoci a rămas un singur tot, care, în general, a fost impregnat de gradualism, naționalizat, înțărcat de încălcările gradualității și catastrofelor, s-a micșorat, acoperit de mucegai De fapt, acest lucru nu putea fi așa, deoarece alături de tendințele indicate au existat indiscutabil și alte tendințe opuse, "ființa" maselor muncitoare s-a internaționalizat - atracția către orașe și nivelarea (egalizarea) condițiilor de viață în marile orașe din întreaga lume, internaționalizarea capitalului, amestecarea în cele mai mari fabrici a populației urbane și rurale, autohtone și străină etc - contradicțiile de clasă s-au agravat, sindicatele antreprenorilor au apăsat mai mult asupra sindicatelor muncitorilor, Au apărut forme mai ascuțite și mai severe de luptă, de exemplu, sub forma unor greve în masă, costul vieții a crescut, opresiunea capitalului financiar a devenit insuportabilă și așa mai departe De fapt, nu a fost cazul - știam asta cu siguranță Niciuna, literalmente, niciuna dintre marile țări capitaliste ale Europei din această epocă nu a fost cruțată de lupta dintre cele două curente contradictorii din cadrul democrației moderne Această luptă din fiecare dintre țările majore uneori, în ciuda caracterului general "global", "stagnant", somnoros al epocii, a luat uneori formele cele mai violente, până la despărțiri Aceste curente contradictorii au afectat toate, fără excepție, diversele domenii ale vieții și problemele democrației moderne: atitudini față de burghezie, sindicate - cu liberalii, votând pentru împrumuturi, atitudini față de politica colonială, față de reforme, față de natura luptei economice, față de neutralitatea sindicatelor etc "Gradulismul atotpătrunzător" nu a fost în niciun caz starea de spirit dominantă nedivizată a întregii democrații moderne, așa cum apare la Potresov și Troțki Nu, acest gradualism sa cristalizat într-o anumită direcție, care a creat adesea facțiuni separate în Europa din acea perioadă, uneori chiar partide separate ale democrației moderne Această tendință a avut propriii conducători, propriile organe de presă, propria politică, propria sa influență specială - și mai ales organizată - asupra maselor populației Puțin din Această tendință s-a bazat din ce în ce mai mult - și în cele din urmă, în cele din urmă, dacă pot să spun așa, "s-a sprijinit" - pe interesele unei anumite pături sociale din cadrul democrației moderne "Puntrulismul mereu pătrunzător" a atras în mod firesc un număr de colegi de călători mici-burghezi în rândurile democrației moderne; apoi, trăsăturile mic-burgheze ale existenţei - şi, în consecinţă, ale "orientării" politice (direcţii, aspiraţii) - au fost create într-un anumit strat de parlamentari, jurnalişti, oficiali ai organizaţiilor aliate; s-a remarcat un fel de birocrație și artistocrație a clasei muncitoare, cu un grad mai mare sau mai mic de ascuțișare și demarcație Luați, de exemplu, stăpânirea coloniilor, extinderea posesiunilor coloniale Fără îndoială, aceasta a fost una dintre trăsăturile distinctive ale erei descrise și ale majorității statelor majore Ce înseamnă asta din punct de vedere economic? Suma super-profiturilor cunoscute și privilegiilor speciale pentru burghezie și apoi, fără îndoială, posibilitatea de a obține firimituri din aceste "bucăți de plăcintă" pentru o mică minoritate de mici burghezi; atunci angajații cel mai bine plasați, funcționarii mișcării muncitorești etc Care este "folosirea" firimiturii de beneficii din colonii, din privilegii, de către o minoritate nesemnificativă a clasei muncitoare, de exemplu, în Anglia, a avut loc - acesta este un fapt incontestabil, recunoscut și

indicat de Marx și Engels Dar ceea ce era la un moment dat fenomene exclusiv engleze au devenit fenomene comune tuturor marilor țări capitaliste ale Europei, pe măsură ce toate aceste țări au trecut în posesia coloniilor pe scară largă și, în general, pe măsură ce perioada imperialistă a capitalismului se dezvolta și creștea Într-un cuvânt, "gradualismul atotpătrunzător" al celei de-a doua (sau epocii de ieri) a creat nu numai binecunoscuta "inadecvare" "N "Ienav Articole și discursuri, - ¿· - la încălcări ale gradualismului", după cum crede A Potresov, nu numai anumite înclinații "posiliste", după cum crede Troțki: ea a creat o întreagă tendință oportunistă bazată pe o anumită pătură socială în cadrul democrației moderne, legată de burghezia "culorii" ei naționale prin numeroase fire de interese economice, sociale și politice comune, o direcție care este direct, deschis, destul de conștient și sistematic ostil oricărei idei de "încălcări ale gradualismului" Rădăcina unei întregi serii de greșeli tactice și organizatorice ale lui Troțki (să nu mai vorbim de A Potresov) stă tocmai în teama, sau lipsa de dorință sau incapacitatea sa de a recunoaște acest fapt al "maturității" complete a tendinței oportuniste, precum și în legătura sa cea mai strânsă, inseparabilă, cu liberalii naționali (sau social-naționalismul) din zilele noastre În practică, negarea acestui fapt de "vizibilitate" și această legătură inseparabilă duce, cel puțin, la confuzie și neputință deplină în raport cu răul social-naționalist (sau național-liberal) care domnește Legătura dintre oportunism și social-naționalism este în general negata de A Potresov, Martov, Axelrod și Vl Kosovsky (care a negociat pentru a apăra democrații național-liberali germani votează pentru credite de război) și Troțki "Argumentul" lor principal este că nu există o coincidență totală între împărțirea de ieri a democrației "după oportunism" și împărțirea de astăzi "după social-naționalism" Acest argument, în primul rând, este incorect din punct de vedere faptic, așa cum vom arăta acum, și, în al doilea rând, este complet unilateral, incomplet, fundamental insuportabil ca marxist Indivizii și grupurile se pot deplasa dintr-o parte în cealaltă - acest lucru nu este doar posibil, ci chiar este inevitabil în orice "zguduire" socială majoră; caracterul unui anumit curent nu se schimbă deloc de aici; legătura ideologică a anumitor curente nu se schimbă și nici semnificația lor de clasă nu se schimbă S-ar părea că toate aceste considerente sunt atât de cunoscute și de necontestat, încât este cumva chiar jenant să apăsați asupra lor Și totuși tocmai aceste considerații au uitat acești scriitori Semnificația principală de clasă - sau, dacă vreți, conținutul socioeconomic - a oportunismului este că anumite elemente ale democrației moderne au trecut (de fapt, chiar dacă nu sunt conștienți de acest lucru) de partea burgheziei o serie întreagă de întrebări individuale Oportunismul este o politică liberală a muncii OMS Dacă îi este frică de "vizibilitatea fracţională* a acestor expresii, îl sfătuim să-şi dea osteneala să studieze opiniile lui Marx, Engels şi Kautsky ("autoritatea" care este deosebit de convenabilă pentru oponenţii "facţionalismului, nu-i aşa? ?") cel puțin despre oportunismul englez Nu poate exista nici cea mai mică îndoială că rezultatul unui astfel de studiu va fi recunoașterea unei coincidențe fundamentale și esențiale între oportunism și politica liberală a muncii Sensul de bază de clasă al social-naționalismului în zilele noastre este exact același Ideea de bază a oportunismului este o alianță sau o apropiere (uneori un acord, un bloc etc ) între burghezie și antipodul acesteia Ideea de bază a social-naționalismului este exact aceeași Rudenia ideologică și politică, legătura, chiar identitatea

oportunismului și social-naționalismului este dincolo de orice îndoială Și, desigur, trebuie să luăm ca bază nu indivizi sau grupuri, ci tocmai o analiză a conținutului de clasă al tendințelor sociale și un studiu ideologic și politic al principiilor lor principale, esențiale Abordând aceeași temă dintr-un unghi ușor diferit, ne punem întrebarea: de unde social-naționalismul? Cum a crescut și a crescut? Ce i-a dat sens și putere? Oricine nu și-a dat el însuși un răspuns la aceste întrebări nu a reușit cu desăvârșire să înțeleagă social-naționalismul și, bineînțeles, este complet incapabil să "se dezlipească ideologic" de el, chiar dacă a jurat și a jurat că este pregătit pentru o "ideologică" dezlegarea" de social-naționalism Și nu poate exista decât un singur răspuns la această întrebare: social-naționalismul a apărut din oportunism, iar acesta din urmă i-a dat putere Cum s-ar putea naște "imediat" social-naționalismul? Exact în același mod în care un copil se naște "imediat" dacă au trecut nouă luni de la concepție Fiecare dintre numeroasele manifestări ale oportunismului de-a lungul întregii epoci a doua (sau de ieri) în toate țările europene au fost pâraie, care toate împreună "imediat" s-au contopit acum într-un mare, deși foarte puțin adânc - (și între paranteze adăugați: noroi și murdar) - râu social naționalist La nouă luni de la concepție, fătul trebuie să se separe de mamă; la multe decenii de la concepţia oportunismului, fructul său copt, social-naţionalismul, va trebui să se despartă de democraţia modernă într-un timp mai mult sau mai puţin scurt (comparativ cu decenii) Oricât de diferiți oameni buni strigă, se enervează sau se înfurie în legătură cu gândurile și discursurile despre asta, acest lucru este inevitabil, deoarece rezultă din întreaga dezvoltare socială a democrației moderne și din situația obiectivă a epocii a treia - Dar dacă nu există o corespondență completă între împărțirea "după oportunism" și împărțirea după "social-naționalism", nu demonstrează aceasta că nu există nicio legătură esențială între aceste fenomene? În primul rând, nu dovedește, așa cum trecerea indivizilor de la burghezia de la sfârșitul secolului al XVIII-lea fie de partea feudalilor, fie de partea poporului nu dovedește că nu există "nicio legătură" între creșterea burgheziei și marea revoluție franceză din În al doilea rând, în general și în ansamblu - și vorbim despre general și întreg - există o astfel de corespondență Luați nu o singură țară, ci mai multe țări, de exemplu, zece țări europene: Germania, Anglia, Franța, Belgia, Rusia, Italia, Suedia, Elveția, Olanda și Bulgaria Singurele trei țări subliniate par a fi unele excepții; în rest, curentele de oponenţi hotărâţi ai oportunismului au dat naştere tocmai curentelor ostile social-naţionalismului Comparați binecunoscutul Monthly și oponenții săi din Germania, Nashe Delo și oponenții săi din Rusia, partidul lui Bissolati și oponenții săi din Italia; susținătorii lui Greulich și Grimm în Elveția, Branting și Höglund în Suedia, Troelstra și Pannekoek cu Gorter în Olanda; în sfârşit, "oameni de afaceri obişnuiţi" şi "tesnyaks" din Bulgaria Corespondența generală a vechii și noii diviziuni este un fapt și nu există o corespondență completă chiar și în cele mai simple fenomene ale naturii, așa cum nu există o corespondență completă între Volga după confluența Kama și Volga înainte de confluența sa , sau deoarece nu există o asemănare completă între copil și părinți Anglia este o excepție aparentă; de fapt, au existat două tendințe principale în ea înainte de război, în jurul a două ziare - cel mai sigur semn obiectiv al caracterului de masă al tendinței: și anume, ziarele Ezhednevny Grazhdanin printre oportuniști și Ezhednevny Vestnik printre oponenții oportunismului Ambele ziare au fost măturate de un val de naționalism;

dar opoziţia a fost arătată de mai puţin de Tzio a susţinătorilor primului şi aproximativ /a dintre susţinătorii celui de-al doilea Metoda obișnuită de comparație, când doar "Brit S Partid "cu" Independent Partidul R ", este incorect, pentru că ei uită de blocul propriu-zis al acestuia din urmă atât cu Fabiani, cât și cu Partidul Laburist Excepția, deci, sunt doar două țări din ; dar nici aici nu există o excepție completă, căci direcțiile nu s-au schimbat, ci doar un val i-a cuprins (din motive atât de înțelese încât nu este nevoie să ne oprim pe ele) pe aproape toți adversarii oportunismului Aceasta dovedește puterea valului, fără îndoială, dar nu infirmă deloc corespondența paneuropeană dintre vechea și noua diviziune - - Ni se spune: împărțirea "după oportunism" este depășită; are sens doar împărțirea în susținători ai internaționalității și susținători ai îngustării minții naționale Aceasta este o părere fundamental greșită Conceptul de "internaționalist" este lipsit de orice conținut și orice înțeles decât dacă îl dezvoltați în mod concret, iar fiecare pas al unei astfel de dezvoltări concrete va fi o listă de semne de ostilitate față de oportunism În practică, acest lucru va fi și mai adevărat Un susținător al internaționalismului care nu este cel mai consecvent și hotărât oponent al oportunismului este un miraj, nimic mai mult Poate că indivizii de acest tip se pot considera sincer "internaționaliști", dar oamenii sunt judecați nu după ceea ce cred despre ei înșiși, ci după comportamentul lor politic: comportamentul politic al unor astfel de "internaționaliști" care nu sunt oponenți consecvenți și hotărâți ai oportunismului, va fii mereu un ajutor sau un sprijin pentru curentul nationalistilor Pe de altă parte, naționaliștii se numesc și "internaționaliști" (Kautsky, Lench, Ganish, Vandervelde, Hyndman și alții) și nu numai că se numesc așa, ci recunosc pe deplin apropierea internațională, acordul, fuziunea oamenilor, modul lor de a gândire Oportuniștii nu sunt împotriva "internaționalismului", ei sunt doar pentru aprobarea internațională și acordul internațional al oportuniștilor Colecția, ed "Maree*, Moscova Semnătura: N Konstantinov Întrebare despre lume | ·) Problema păcii ca program de actualitate al socialiștilor și, în legătură cu aceasta, problema condițiilor păcii, interesează toată lumea Nu se poate să nu exprimăm recunoștință față de Berner Tagwacht ' ) pentru faptul că în el întâlnim încercări de a pune această întrebare nu din punct de vedere obișnuit, mic-burghez-național, ci dintr-un punct de vedere cu adevărat proletar, internaționalist Excelentă a fost remarca editorială din nr (Friedenssehnsucht) ) că social-democrații germani care doresc pacea trebuie să rupă (sich lossagen) de politica guvernului Junker Performanța tovarășului a fost excelentă A P ,, c) (nr și ) este împotriva "prințului clopotelor și fluierelor neputincioși" (Wich-tigtuerei machtloser Schõnredner), care încearcă în zadar să rezolve problema păcii dintr-un punct de vedere mic-burghez Să vedem cum ar trebui să pună socialiștii această întrebare Sloganul păcii poate fi ridicat fie în legătură cu anumite condiții de pace, fie fără nicio condiție, ca luptă nu pentru o pace anume, ci pentru pace în general (Frieden ohne weiters) Este clar că în acest din urmă caz avem în fața noastră nu numai nu un slogan socialist, ci în general un slogan complet lipsit de sens, fără sens În general, toată lumea susține necondiționat pacea, până la Kitchener, Joffre, Hindenburg și Nicholas the Bloody, pentru că fiecare dintre ei dorește să pună capăt războiului: întrebarea este tocmai că fiecare pune pe imperialist (adică pe popoare străine prădătoare, asupritoare) condiţii de pace în beneficiul naţiunii "lui" Sloganurile trebuie puse pentru a explica

maselor în propagandă și agitație diferența ireconciliabilă dintre socialism și capitalism (imperialism), și nu pentru a reconcilia două clase ostile și două politici ostile prin intermediul unui astfel de slogan care "unește" cele mai diferite lucruri Mai departe Este posibil să unim socialiștii din diferite țări în anumite condiții de pace? Dacă da, atunci printre aceste condiții - trebuie să existe cu siguranță o recunoaștere a dreptului la autodeterminare pentru toate națiunile și o renunțare la toate "anexările", adică încălcarea acestui drept Dar dacă acest drept este recunoscut doar anumitor națiuni, atunci aceasta înseamnă protejarea privilegiilor anumitor națiuni, adică a fi naționalist și imperialist, nu socialist Dacă, totuși, acest drept este recunoscut tuturor națiunilor, atunci nu se poate evidenția, de exemplu, numai Belgia, ci trebuie luate toate popoarele asuprite din Europa (irlandezii în Anglia, italienii la Nisa, danezii etc în Germania, etc ) % din populația Rusiei și etc ) și în afara Europei, i e toate coloniile Tov A P le-a amintit foarte oportun Anglia, Franța și Germania au împreună aproximativ de milioane populația și asupresc peste de milioane în colonii populatie!! Esența războiului imperialist, i e războiul de dragul intereselor capitaliștilor (capitalistii din țările cele mai avansate, cele mai prădătoare într-o epocă de dezvoltare deosebit de ridicată a capitalismului - aceasta este esența), constă nu numai în faptul că războiul este purtat de dragul asuprirea noilor națiuni, de dragul împărțirii coloniilor, dar și că războiul este purtat în principal națiunilor avansate, oprimând un număr de alte popoare, oprimând cea mai mare parte a populației lumii Social-democrații germani care justifică sau suportă acapararea Belgiei nu sunt de fapt social-democrați, ci imperialiști și naționaliști, pentru că ei apără "dreptul" burgheziei germane (și parțial al muncitorilor germani) de a asupri Belgieni, alsacieni, danezi, polonezi, negrii din Africa etc Aceștia nu sunt socialiști, ci slujitori ai burgheziei germane, care îi ajută să jefuiască națiuni străine Dar (exact la fel) socialiștii belgieni, care au înaintat o singură cerere: să elibereze și să răsplătească Belgia, apără de fapt cererea burgheziei belgiene, care vrea să continue să jefuiască milioane populației din Congo și primesc concesii și privilegii în alte țări Burghezii belgieni au investit în străinătate circa miliarde de franci; protejarea profiturilor din aceste miliarde prin tot felul de înșelăciuni și înșelăciuni - acesta este cu adevărat "interesul național" al "eroicei Belgiei" Același lucru este valabil - și într-o măsură mult mai puternică - Rusiei, Angliei, Franței, Japoniei În consecință, dacă cererea pentru libertatea națiunilor nu este o frază falsă care acoperă imperialismul și naționalismul anumitor țări, atunci ea trebuie extinsă la toate popoarele și toate coloniile Și o astfel de cerere este în mod clar lipsită de sens fără o serie de revoluții în toate țările avansate Puțin din Nu este fezabil fără o revoluție socialistă de succes - - Înseamnă asta că socialiștii pot fi indiferenți la cererea de pace din partea unor mase din ce în ce mai largi? Departe de Lozincile avangardei conștiente a muncitorilor sunt una, revendicările spontane ale maselor sunt alta Lupta pentru pace este unul dintre cele mai importante simptome ale dezamăgirii de început în minciunile burgheze cu privire la scopurile de "eliberare" ale războiului, despre "apărarea patriei" și alte înșelăciuni ale "mafiei" de către clasa capitalistă Socialiștii trebuie să trateze acest simptom cu cea mai mare atenție Toate eforturile trebuie îndreptate spre folosirea stării de spirit a maselor în favoarea păcii Dar cum se folosește? Recunoașterea sloganului păcii și repetarea lui

ar fi o încurajare pentru "importanța de sine a retoriștilor neputincioși (și adesea chiar mai rău: ipocriți) Ar fi o înșelăciune a poporului printr-o iluzie că guvernele actuale, clasele actuale comandante, sunt capabile, fără să-i "educa" (sau, mai bine zis, să le elimine), o serie de revoluții, pentru o lume care ar fi în vreun fel satisface democraţia şi clasa muncitoare Nu este nimic mai rău decât această înșelăciune Nimic nu mai întunecă ochii muncitorilor, sugerându-le gândul înșelător al contradicției superficiale dintre capitalism și socialism, nimic care să înfrumusețeze sclavia capitalistă Nu, trebuie să folosim sentimentul în favoarea păcii pentru a explica maselor că binecuvântările pe care le așteaptă de la lume sunt imposibile fără o serie de revoluții Sfârșitul războaielor, pacea între popoare, încetarea jefuirii și violenței este tocmai idealul nostru, dar numai sofiștii burghezi pot seduce cu el masele, smulgând acest ideal de la propaganda imediată, directă a acțiunii revoluționare Există temei pentru o astfel de predicare; pentru a o duce mai departe, este nevoie doar de rupere de aliații burgheziei, oportuniștii, care atât direct (până la denunțuri), cât și indirect împiedică munca revoluționară Sloganul autodeterminării națiunilor trebuie, de asemenea, pus în legătură cu epoca imperialistă a capitalismului Nu suntem pentru status quo, ), nu pentru utopia mic-burgheză de abținere de la marile războaie Suntem pentru o luptă revoluționară împotriva imperialismului, adică capitalism Imperialismul constă tocmai în strădania națiunilor care asupresc un număr de națiuni străine de a extinde și întări această asuprire, de a redistribui coloniile Prin urmare, cheia chestiunii autodeterminării națiunilor în epoca noastră constă tocmai în comportamentul socialiștilor națiunilor opresoare Acel socialist al unei națiuni opresoare (Anglia, Franța, Germania, Japonia, Rusia, Statele Unite etc ) care nu recunoaște și nu apără dreptul națiunilor asuprite la sine - definiție (adică a separării libere), nu socialistă, ci șovină Numai un astfel de punct de vedere duce la o luptă neipocrită, consecventă împotriva imperialismului, la o formulare proletariană, și nu mic-burgheză (în epoca noastră) a problemei naționale Numai un astfel de punct de vedere pune în aplicare în mod consecvent principiul combaterii oricărei asupriri a națiunilor, elimină neîncrederea dintre proletarii asupritorului și națiunile asuprite, duce la o luptă internațională solidară pentru revoluția socialistă (adică pentru singurul regim fezabil de completă) egalitatea națională), și nu pentru mic-burghezi utopia libertății pentru toate statele mici în general sub capitalism Din acest punct de vedere se află partidul nostru, adică social-democraţii din Rusia învecinaţi Comitetului Central Din acest punct de vedere a stat Marx, învățând proletariatul că "un popor care asuprește alte popoare nu poate fi liber" Marx a cerut separarea Irlandei de Anglia tocmai din acest punct de vedere, din punctul de vedere al intereselor mișcării de eliberare a muncitorilor englezi (nu doar irlandezi) Dacă socialiștii Angliei nu recunosc și apără dreptul de a se separa de Irlanda, francezii din Nisa italiană, germanii din Alsacia-Lorena, danezul Schleswig, Polonia, rușii din Polonia, Finlanda, Ucraina etc , polonezii din Ucraina, dacă toți socialiștii "marilor" , i e Puterile care comit mari jafuri nu apără același drept în raport cu coloniile, asta tocmai pentru că și numai pentru că sunt de fapt imperialiști, și nu socialiști Și este ridicol să ne facem iluzii că astfel de oameni sunt capabili de o politică socialistă care nu susțin "dreptul la autodeterminare" al națiunilor asuprite, în timp ce ei înșiși aparțin națiunilor opresoare În loc să permită retoricilor ipocriți să înșele poporul cu fraze și

promisiuni despre posibilitatea unei păci democratice, socialiștii trebuie să explice maselor imposibilitatea oricărui fel de pace democratică fără o serie de revoluții și fără o luptă revoluționară în fiecare țară împotriva propriul guvern În loc să permită politicienilor burghezi să înșele popoarele cu fraze despre libertatea națiunilor, socialiștii trebuie să explice maselor națiunilor opresoare deznădejdea eliberării lor dacă ajută la oprimarea altor națiuni, dacă nu recunosc și nu apără drepturile aceste națiuni la autodeterminare, adică la o secțiune gratuită Iată socialistul comun tuturor țărilor - - politică, și nu politică imperialistă în chestiunea păcii și în problema națională Această politică, este adevărat, este în cea mai mare parte incompatibilă cu legile privind înalta trădare, dar Rezoluția de la Basel, care a fost schimbată atât de rușinos de aproape toți socialiștii națiunilor opresoare, este și ea incompatibilă cu aceste legi Trebuie să alegem: pentru socialism, sau pentru ascultarea de legile domnilor Joffre și Hindenburg, pentru lupta revoluționară sau pentru servilism față de imperialism Nu există mijloc Iar cel mai mare rău îl fac proletariatului inventatorii ipocriți (sau proști) ai politicii "liniei de mijloc" tipărite dintr-un manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin Semnătura: Lenin Cum se leagă supunerea reacției cu jocul democrației °) Colecția de cadeți: "Ce așteaptă Rusia de la război?" (Petrograd ) este o publicație foarte utilă pentru familiarizarea cu politica intelectualității liberale Este bine cunoscut ce șovini au devenit cadeții și liberalii noștri; În această carte a jurnalului nostru, un articol special este dedicat acestei probleme Dar rezumatul din colecția sus-menționată de lucrări ale diverșilor cadeți pe diverse teme legate de război arată în mod deosebit de clar rolul jucat nu numai de cadeți partidului, dar și a inteligenței liberale în general în politica imperialistă contemporană Funcția specifică a unei astfel de inteligențe și a unui anumit partid este de a acoperi reacția și imperialismul cu tot felul de fraze democratice, asigurări, sofisme și subterfugii Articolul principal al colecției: "Achizițiile teritoriale ale Rusiei" aparține liderului к -D , domnul Milyukov Aici era imposibil să nu enunț esența războiului actual din partea Rusiei: dorința de a cuceri Galiția, de a lua o parte din Polonia din Austria și Germania, Constantinopolul, strâmtoarea, Armenia din Turcia Fraze despre "slavism", despre interesele "naționalităților mici", "despre amenințarea lumii europene" din Germania apar ca o acoperire democratică Doar în mod obișnuit, aproape întâmplător, domnul Milyukov scoate adevărul într-o singură frază: "Unul dintre partidele politice ruse se străduiește de mult timp pentru reunificarea Galiției de Est, care a găsit sprijin într-unul dintre partidele politice din Galiția - așa-zisa moscoviți" ( ) Asta este! "Unul dintre partidele rusești" este cel mai reacționar partid, Purishkeviches and Co , partidul feudalilor, condus de țarism Acest "partid" - țarismul, purișchevici, etc - a intrigat de multă vreme atât în Galiția, cât și în Armenia, etc , fără a cruța milioane pentru a-i mitui pe "moscoviți", fără să se oprească la nicio crimă pentru scopul înalt de " reunificarea " Războiul este o continuare - - politica" a acestui partid Războiul a fost benefic prin faptul că a aruncat deoparte toate convențiile, a rupt toate vălurile, a arătat oamenilor cu ochii lor adevărul deplin: păstrarea monarhiei țariste înseamnă nevoia de a da milioane (de oameni) din viața lor (și miliarde de bani ai oamenilor) înrobirii popoarelor străine De fapt, partidul Cadeților Ea a susținut această politică, ea a servit Acest adevăr este neplăcut pentru un intelectual liberal care se consideră uman, iubitor de

libertate, democratic și care este profund indignat de "calomnia" că este un slujitor al purishkevicilor Dar războiul a arătat că această "calomnie este cel mai evident adevăr Vezi și alte articole din colecție: "Viitorul nostru poate fi fericit și luminos doar atunci când politica internațională se bazează pe principiile justiției Credința în viață, în valoarea ei, va fi în același timp și triumful păcii" ( ) "Femeia rusă, și cu ea toată omenirea gânditoare" speră că "când pacea va fi încheiată, toate statele beligerante vor semna există și un acord conform căruia de acum înainte toate neînțelegerile internaționale " (asta e adevăratul cuvânt! Acestea erau doar "neînțelegeri" între state, nimic mai mult!) "trebuie rezolvate prin arbitraj" ( ) "O rusoaică, reprezentantă a poporului, va aduce poporului ideile dragostei creștine și a fraternității popoarelor" ( ) (aici cenzura a aruncat și ea câte un rând și jumătate, probabil mai ales extra-"umanist", ceva de genul libertate, egalitate, fraternitate ) "Cine știe că scriitorul acestor rânduri poate fi cel puțin bănuit de naționalism, nu este nevoie să-l convingi de deplina inviolabilitate a gândurilor dezvoltat aici la orice fel de exclusivitate națională" ( ) "Abia acum ne-am dat seama, am simțit realist că în războaiele moderne putem fi amenințați nu de pierderea coloniilor, chiar dacă acestea sunt valoroase, sau de eșecul în eliberarea altor popoare, ci prin dezintegrarea statului însuși ( ) Citiți mai departe și aflați cum se face! Învață cum să faci politică, adică conduce masele, presupus un partid democratic! Pentru a sluji clasa Purishkevici, este necesar în momentele decisive ale istoriei (în momentele realizării militare a scopurilor acestei clase) să o ajute sau "să nu se opună războiului" Și în același timp, "poporul", "masele", "democrația" trebuie consolați cu cuvinte bune: dreptate, pace, eliberare națională, arbitrajul conflictelor internaționale, fraternitatea popoarelor, libertate, reforme, democrație, vot universal corect etc Și, în același timp, asigurați-vă că vă bateți în piept, jurați și jurați că "noi" "putem fi cel mai puțin suspectați de naționalism", că ideile "noastre" se disting prin "imunitate completă la orice fel de exclusivitate națională" ", că nu luptăm decât împotriva "dezintegrarii statului"! Iată cum "s-a făcut" Așa fac politică intelectualii liberali Exact la fel în esență, doar într-un mediu diferit și într-o formă ușor alterată, politicienii muncitori liberali se comportă, începând cu Nasha Zarya, care învață poporul și proletariatul "să nu se opună războiului", continuând cu Cauza Noastră, care este în solidaritate cu punctele de vedere ale domnilor Potresov și Kυ (nr , p ) și Plehanov (nr , p ), fără o singură rezervă, retipăresc gândurile omogene ale lui Axelrod (nr , p - ), continuând, mai departe, cu Semkovsky, în Nashe Slovo și Izvestiya O K , terminând cu fracțiunea lui Chkheidze și O K cu Bund, care stau ferm împotriva "despărțirii" (cu grupul Nashe Delo) Și toți sunt pentru frăția muncitorilor, pentru pace, pentru internaționalism, pentru orice, vor semna orice vor, vor renunța la "naționalism" de un milion de ori - cu o "mică" condiție: să nu rupă "unitatea" cu singura reală (din toată această companie) de către grupul politic rus, care a predat și continuă să predea muncitorilor oportunism, naționalism, neopoziție față de război într-o revistă și un ziar Iată cum "s-a făcut" tipărite dintr-un manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin Principala lucrare a oportunismului german asupra războiului ) Cartea lui Eduard David: Social Democracy on the World War (Berlin, Vorwãrts, ) oferă un rezumat bun al faptelor și argumentelor legate de tactica social-democraților oficiali germani partide în războiul actual Nu există nimic nou în carte pentru oamenii

care i-au urmat pe oportuniști și pe social-democrații germani în general literatură Cu toate acestea, cartea este de mare ajutor Și nu doar ca ghid Cine vrea să se gândească serios la prăbușirea istorică mondială a social-democrației germane, cine vrea cu adevărat să înțeleagă cum și de ce partidul avansat al Social-Democrației s-a transformat "deodată" (pretins brusc) într-un partid de lachei ai germanilor burghezie și Junkers, care dorește să pătrundă cu atenție în sensul sofismelor ambulante care servesc la justificarea și la acoperirea acestui colaps - acea carte plictisitoare a lui E David nu va părea plictisitoare În esență, David are o anumită integritate a opiniilor și convingerea unui politician sindical liberal, pe care, de exemplu, ipocritul și "nasul în vânt" Kautsky nu o are deloc David este un oportunist până la capăt; Că un astfel de subiect, a cărui viață întreagă este dedicată corupției burgheze a mișcării muncitorești, ar putea deveni unul dintre mulții lideri la fel de oportuniști ai partidului, un deputat și chiar un membru al consiliului de conducere ("Vorstand") al partidului social-democrații germani fracțiunea parlamentară, doar aceasta sugerează gânduri serioase despre cât de lung, profund și puternic a avut loc procesul de decădere în social-democrația germană Cartea lui David nu are semnificație științifică, deoarece autorul nu poate sau nici nu vrea să ridice întrebarea, și anume: întrebarea cum s-au pregătit, cultivat, și-au creat atitudinea actuală principalele clase ale societății moderne de-a lungul deceniilor - o decizie de a intra în război printr-o politică cutare și cutare înrădăcinată în interese de clasă Chiar și ideea că fără un astfel de studiu nu există nimic de vorbit despre atitudinea marxistă față de război și că numai un astfel de studiu poate servi drept bază pentru studierea ideologiei diferitelor clase în raport cu războiul, îi este complet străină David este un susținător al politicii liberale a muncii, adaptându-și întreaga expunere și toate argumentele sale pentru a influența publicul clasei muncitoare, pentru a ascunde de ei punctele slabe ale poziției sale, pentru a face tactica liberală acceptabilă pentru muncitori, pentru a înăbuși instinctele revoluționare proletare pe cât posibil exemple cu autoritate de "tactica socialiştilor în statele occidentale" (titlul capitolului VII al cărţii lui David) etc , etc Prin urmare, tot interesul ideologic prezentat de cartea lui David se rezumă la analizarea modului în care burghezia ar trebui să discute cu muncitorii pentru a-i influența Esența poziției ideologice a lui E David din acest punct de vedere (doar corect) se rezumă la poziția sa: "sensul votului nostru" (pentru creditele militare) = "nu pentru război, ci împotriva înfrângerii" (p , cuprins și multe locuri separate din carte) Aceasta este tema întregii cărți a lui David Exemple despre modul în care Marx, Engels, Lassalle s-au raportat la războaiele naționale ale Germaniei (Capitolul II) și date despre "politica uriașă de cucerire a puterilor Triplei Antante" (Capitolul IV) și istoria diplomatică a războiului ( Cap V), redusă la văruirea Germaniei pe baza unui schimb oficial ridicol de nesemnificativ și la fel de ridicol de frivol de telegrame în ajunul războiului etc acord, despre natura reacționară a țarismului etc David, de desigur, este complet pentru pace Prefața cărții sale, marcată mai , autorul se încheie cu sloganul: "Pace pe pământ!" David, desigur, este un internaționalist: social-democrația germană, vedeți voi, "nu a trădat spiritul Internaționalei" ( ), ea "a luptat împotriva semănării otrăvitoare a urii între popoare" ( ), "din chiar în prima zi a războiului și-a declarat disponibilitatea în principiu pentru lume, după ce a obținut securitatea țării sale" ( ) Cartea lui David arată cu o claritate deosebită că burghezii liberali

(și agenții lor în mișcarea muncitorească, adică oportuniștii) sunt gata, pentru a influența muncitorii și masele în general, să semneze de câte ori doresc în internaționalismul lor , în acceptarea sloganului pacea, în renunțarea la scopurile agresive ale războiului, în condamnarea șovinismului etc , etc Orice altceva decât acțiuni revoluționare împotriva propriului guvern; orice, doar pentru a "fi împotriva înfrângerii" Și de fapt, această ideologie, vorbind în limbajul matematicii, este tocmai necesară și suficientă pentru a păcăli muncitorii: este imposibil să le oferim mai puțin, pentru că este imposibil să conduci masele fără să le promiți o pace dreaptă, fără să le sperii cu pericolul invaziei, fără a jura credință internaționalismului ; nu este nevoie să oferi mai mult, pentru că mai mult este-adică acapararea coloniilor, anexarea teritoriilor straine, jefuirea tarilor invinse, realizarea unor acorduri comerciale profitabile etc , vor fi aduse nu de catre burghezie liberala in mod direct, ci de catre clicica imperialist-militarista, militar-guvernamentala dupa razboiul Rolurile sunt distribuite corect: guvernul și clica militară, bazându-se pe miliardari, pe întreaga burghezie "de afaceri", duc război, în timp ce liberalii consolează și păcălesc masele cu ideologia național-defensivă a războiului, promisiunile păcii democratice, etc Ideologia burgheziei liberale, umane pacifiste si acolo este ideologia lui E David, ca si oportunistii rusi din O K , care lupta impotriva dezirabilitatii infringerii, impotriva dezintegrarii Rusiei, pentru sloganul pacii , etc Fundamental diferite, tacticile non-liberale încep doar acolo unde începe o pauză decisivă cu tot felul de justificare a participării la război, unde de fapt politica de propagandă și pregătirea acțiunilor revoluționare se realizează în timpul războiului și folosind dificultățile războiului împotriva guvernului cuiva David se apropie de această linie, de linia reală dintre politica burgheză și cea proletă, dar se apropie doar pentru a tace un subiect neplăcut Își amintește de mai multe ori Manifestul de la Basel, dar evită cu grijă toate pasajele sale revoluționare, își amintește cum Vaillant la Basel a cerut "la o grevă militară și la o revoluție socială" (p ), dar numai pentru a se apăra prin exemplu al șovinului Valyan și să nu citeze și să analizeze directivele revoluționare ale rezoluției însuși a Congresului de la Basel David retipărește o parte destul de mare din manifestul Comitetului nostru Central, inclusiv principalul său slogan - transformarea războiului imperialist într-unul civil, dar numai pentru a declara această tactică "rusă" "nebunie" și "o denaturare grosolană a deciziilor" a Internaționalei" ( ) Vezi tu, acesta este erveismul (p ): - - Cartea lui Hervé "conține întreaga teorie a lui Lenin, Luxemburg, Radek Pannekoek etc " Nu există "herveism", dragul meu David, în pasajele revoluționare ale Rezoluției de la Basel și ale "Manifestului comunist"? Amintirea despre acesta din urmă este la fel de neplăcută pentru David, precum este pentru Semkovsky titlul revistei noastre care îi amintește de el Că "muncitorii nu au patrie" este propunerea Manifestului Comunist, care, potrivit lui David, "a fost infirmată de mult" (p etc ) Pe chestiunea naționalității, într-un capitol întreg, final, David prezintă cea mai vulgară prostie burgheză despre "legea biologică a diferențierii" (I!) etc Internațional nu înseamnă anti-național, suntem pentru dreptul națiunilor la autoafirmare, suntem împotriva violenței împotriva națiunilor slabe", asigură David, neînțelegând (sau mai bine zis, prefăcând că nu înțelege) ce anume justifică participarea la război imperialist, și anume a pune în acest război, sloganul "împotriva înfrângerii" înseamnă a fi nu doar un

antisocialist, ci și un politician antinațional Căci războiul imperialist modern este un război al popoarelor de mare putere (=asuprirea unui număr de alte națiuni) de dragul asupririi noilor națiuni Nu se poate fi "național" într-un război imperialist altfel decât fiind politician socialist, adică altfel decât prin recunoaşterea dreptului naţiunilor asuprite la eliberare, la secesiunea de marile puteri care le asupresc În epoca imperialismului, nu poate exista altă mântuire pentru majoritatea națiunilor lumii decât acțiunea revoluționară a proletariatului națiunilor mari puteri, care depășește limitele naționalității, încalcă aceste limite și răsturnează burghezia internationala Fără o astfel de răsturnare, națiunile mari puteri vor rămâne, adică va rămâne asuprirea a nouă zecimi din națiunile lumii întregi Și o astfel de răsturnare va accelera pe o scară enormă căderea tuturor și a oricăror bariere naționale, nu reducând aceasta, ci sporind de milioane de ori "diferențierea" omenirii în sensul bogăției și diversității vieții spirituale și a curentelor ideologice, aspirațiilor , nuanțe tipărite conform Manuscrisului păstrat în arhivele Institutului Lenin "Și Leosh Devenite ■ discursuri, - Spre o evaluare a sloganului "Pace" lzr) Viena Rabochaya Gazeta, organul central al social-democraților austrieci, din iunie , citează o declarație instructivă din ziarul guvernului german (Norddeutsche Allgemeine Zeitung) Vorbim despre un articol al unuia dintre cei mai marcanți (și ticăloși) oportuniști ai social-democraților Partidul Germaniei, Quark, care, printre altele, a spus: "Noi, social-democrații germani și tovarășii noștri austrieci declarăm neîncetat că suntem pe deplin pregătiți să intrăm în relații (cu social-democrații englezi și francezi) pentru a începe negocierile privind lumea Guvernul imperial german este conștient de acest lucru și nu ne pune nici cel mai mic obstacol Cu privire la aceste cuvinte, un ziar național-liberal din Germania (Nationalliberale Korrespondenz) a scris că permit o dublă interpretare În primul rând, că guvernul nu pune piedici "acțiunilor politice internaționale" ale social-democraților, în măsura în care acestea nu depășesc limitele legalității și "nu sunt periculoase pentru stat" Acest lucru este destul de de înțeles din punctul de vedere al "libertății politice" În al doilea rând, că guvernul german "cel puțin tacit aprobă propaganda internațională de pace social-democrată și că o consideră chiar un vehicul potrivit pentru a crea o bază inițială pentru discutarea posibilităților păcii" Desigur, ziarul național-liberal consideră imposibilă a doua interpretare, iar ziarul guvernamental i se alătură oficial, declarând în plus că "guvernul nu are nimic de-a face cu propaganda internațională a păcii și că nu concesionează în acest scop nici Social - Democrat sau orice altul sau intermediari O comedie instructivă, nu-i așa? Cine ar crede că guvernul german, care i-a interzis lui "Vorwarts'y" să scrie despre lupta de clasă, guvernul care a introdus strictețe militară împotriva poporului - întâlniri și adevărată "sclavie militară" a proletarilor, că acest guvern al liberalismului "nu pune piedici" Quarkilor și Südekums? ca nu este in permanenta comunicare cu acesti domni? Nu este de o mie de ori mai plauzibil că Quark a spus accidental adevărul (adică că propaganda de pace a fost începută de social-democrații germani prin acord direct sau indirect cu guvernul lor) și că a fost "infirmat oficial" doar pentru a ascunde adevărul? O lecție pentru acei iubitori de fraze care, la fel ca Troțki (vezi nr din Nashe Slovo), apără lozinca păcii împotriva noastră, referindu-se, printre altele, la faptul că "toate stânga" s-ar fi unit" eficient" tocmai sub acest slogan!! Guvernul Junker a dovedit acum corectitudinea rezoluției noastre de la Berna

(social-democrat nr ), care spunea că propaganda pentru pace "neînsoțită de un apel la acțiune revoluționară a maselor" nu poate decât să "sămâneze iluzii" și să "facă proletariatul" o jucărie în mâinile diplomaţiei secrete a beligeranţilor " ţări" Acest lucru este literalmente adevărat! Istoria diplomatică va dovedi în câțiva ani că un acord direct sau indirect între oportuniști și guverne pentru a vorbi în favoarea păcii nu a fost doar în Germania! Diplomația ascunde astfel de lucruri, dar nu poți ascunde o pungă într-un sac Când Stânga a început să se unească sub sloganul păcii, acest lucru ar putea fi încurajat dacă acesta ar fi primul pas de protest împotriva șovinilor, așa cum un muncitor rus ignorant din gaponade a exprimat un protest timid împotriva țarului Dar în măsura în care Stânga încă se limitează la acest slogan (lozinurile sunt treaba politicienilor conștiincioși), în măsura în care sunt cele mai proaste din Stânga, în măsura în care rezoluțiile lor nu conțin nici măcar un sâmbure de "eficacitate", în măsura în care sunt o jucărie în mâinile Südekums, Quarks, Samba, Hyndmans, Joffres și Hindenburg Oricine nu înțelege acest lucru nici acum, când sloganul păcii ("nu este însoțit de un apel la acțiune revoluționară a maselor") a fost prostituat de Conferința de la Viena, de Bernstein, Kautsky & Co și Scheidemann (germană) Vorstand - Ts K ), este pur și simplu un participant inconștient la escrocheria social-șovină a oamenilor tipărite conform unui manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin iulie Iuyu Internaționaliști adevărați: Kautsky, Axelrod, Martov ) Cu puțin timp înainte de Conferința de la Zimmerwald, la Zurich a apărut în germană pamfletul lui P Axelrod, Criza și sarcinile social-democrației internaționale Ziarul din Zurich Narodnoye Pravo a publicat apoi două articole laudative despre acest pamflet de L Martov Nu știm dacă ambii autori no-pyçcKH vor interpreta aceste piese Nu există o ilustrare mai bună a argumentelor cu care liderii O K apără oportunismul și social-șovinismul Lupta împotriva "pericolelor care amenință unitatea partidului" străbate ca un fir roșu întregul pamflet "Split" și "distemper" - de asta se teme Axelrod, despre asta vorbește cu repetiții nesfârșite, adesea până la importunitate Să nu credeți că poziția actuală a social-democraților, alianța conducătorilor săi cu cutare sau cutare burghezie națională, i se pare o frământare și o scindare Nu! Axelrod numește tulburările o delimitare și o separare clară de social-șovini Axelrod îl înscrie pe Kautsky în categoria tovarășilor "al căror sentiment și conștiință internaționalistă sunt dincolo de orice îndoială" Mai mult, pentru de pagini nu există nici o umbră de încercare de a reuni opiniile lui Kautsky, de a le cita cu acuratețe, de a cântări dacă șovinismul nu constă în recunoașterea ideii de apărare a patriei în acest război Nici un cuvânt de fond Nici un cuvânt despre argumentele noastre Pe de altă parte, "un denunț de către autorități": Lenin, la o prelegere la Zurich, l-a numit pe Kautsky șovin, filistin, trădător (p ) Aceasta nu este literatură, dragi Martov și Axelrod, ci un fel de "scriere" a unei secții de poliție! "În Occident" "nu există acea varietate de supraoameni care folosesc fiecare criză de partid, orice situație dificilă pentru a acționa ca singurul salvator al partidului de la distrugere și pentru a duce la îndeplinire politica internă a partidului de confuzie și dezorganizare cu un inimă ușoară" ( ) Ce este? literatură? Dar dacă nu există astfel de super-monștri în "Occident" care să fie considerați "însuși" Kautsky și Axelrod a fi șovini și oportuniști și la gândul cărora amabilul Axelrod tremură de răutate și revarsă șiruri de atât de elegante și parfumate "versuri", atunci cum a putut Axelrod să scrie două pagini mai devreme: "Dacă luăm în considerare indignarea tot mai

mare din cercurile din ce în ce mai largi de partid, în special în Germania și Franța, față de politica de "ținere până la capăt" dusă de instituțiile noastre responsabile de partid, nu pare deloc imposibil ca tendințele practice ale propagandei leniniste sunt capabile să pătrundă pe diverse canale și în rândurile S -D T I occidentale Aceasta înseamnă că nu este o chestiune de super-monștri cu adevărat ruși care îl jignesc pe genul Axelrod! Aceasta înseamnă că șovinismul internațional al partidelor oficiale - în Germania și Franța, așa cum a recunoscut însuși Axelrod, notează acest lucru! Avem, așadar, două curente Ambele sunt internaționale Axelrod se enerveaza si certa pentru ca nu intelege inevitabilitatea ambelor curente, inevitabilitatea unei lupte decisive intre ele, si apoi pentru ca ii este rusine, rusine si neprofitabil sa-si recunoasca deschis propria pozitie, care consta in a se stradui sa para internationalist , dar să fii șovin "Problema internaționalizării mișcării muncitorești nu este identică cu problema revoluționării formelor și metodelor noastre de luptă" aceasta, vedeți voi, este o "explicație ideologică" a reducerii totul la oportunism și a ignorarii "immensului" putere" a "ideilor patriotice" "care sunt produsele unui proces istoric de o mie de ani " "trebuie să ne străduim să creăm în cadrul acestei societăți burgheze o realitate reală (italicele lui Axelrod), condiții obiective de viață, cel puțin pentru masele muncitoare aflate în lupta, care condiții ar putea slăbi dependența indicată", și anume: "dependența maselor de formațiunile publice naționale și teritoriale constituite istoric" "De exemplu", explică Axelrod gândirea sa profundă, "legislația privind protecția muncii și asigurările, precum și diverse alte cereri politice importante și, în sfârșit, nevoile și aspirațiile culturale și educaționale ale lucrătorilor ar trebui să devină obiectul internațional (italicile lui Axelrod) acțiuni și organizații" ale proletarilor țări individuale Este vorba despre - în "internaționalizarea tocmai a luptei "de zi cu zi" pentru revendicările de astăzi" Ei bine, asta e grozav! Și apoi niște super-monștri au venit cu o luptă împotriva oportunismului acolo! Adevăratul internaţionalism - cu italice - şi adevăratul 'marxism', nemulţumit cu explicaţii 'ideologice', constă în preocuparea pentru internaţionalizarea legislaţiei asigurărilor!! Ce idee genială fără nicio "luptă, despărțiri, frământări" toți oportuniștii internaționali, toți liberalii internaționali, de la Lloyd George până la pr Naumann și de la Leroy-Beaulieu la Milyukov, Struve și Guchkov, vor semna cu ambele mâini acest "internaționalism" științific, profund, obiectiv al lui Axelrod, Martov și Kautsky Perle de "internaționalism": Kautsky - dacă îmi apăr patria într-un război imperialist, adică, în război din cauza jafului și înrobirea țărilor străine și recunosc dreptul muncitorilor din alte țări beligerante de a-și apăra patria, atunci acesta este adevăratul internaționalism Axelrod - fără a se lăsa dus de atacurile "ideologice" la adresa oportunismului, trebuie să lupte cu adevărat împotriva naționalismului de o mie de ani prin internaționalizarea (tot de o mie de ani) a muncii de zi cu zi în domeniul legilor asigurărilor Martov este de acord cu Axelrod Frazele lui Axelrod despre rădăcinile de o mie de ani ale naționalismului etc , au exact aceeași semnificație politică ca și discursurile proprietarilor de iobagi ruși înainte de despre rădăcinile de o mie de ani ale iobăgiei Aceste fraze sunt apă în morile reacționarilor și ale burgheziei, căci Axelrod tăce - modest tăcut - despre faptul că decenii de dezvoltare capitalistă, mai ales după , au creat tocmai acele legături internaționale obiective între proletarii din toate țările, care tocmai acum, tocmai în momentul de față este necesar să o realizăm

în acțiuni internațional-revoluționare Axelrod este împotriva unor astfel de acțiuni El este pentru o reamintire a rădăcinilor de o mie de ani ale biciului și împotriva acțiunilor care vizează distrugerea biciului! Ei bine, cum rămâne cu revoluția proletară? Manifestul de la Basel din a vorbit despre el în legătură cu acest război care a venit, care a izbucnit doi ani mai târziu Axelrod trebuie să considere acest manifest o "ideologie" frivolă - o expresie destul de în spiritul "marxismului" à la Struve și Kunov! și nu spune un cuvânt despre el El scapă de revoluție în felul următor: - "Tendința de a vedea pârghia pentru depășirea naționalismului numai și exclusiv în acțiuni sau revolte furtunoase de masă revoluționare ar avea totuși o anumită justificare dacă ne-am afla direct în ajunul unei revoluții sociale, așa cum a fost, de exemplu, în Rusia încă de la demonstrațiile studențești din , care au fost prevestitoare ale bătăliilor decisive care se apropiau împotriva absolutismului Dar nici acei camarazi care își întemeiază toate speranțele pe declanșarea rapidă a unei perioade revoluționare furtunoase nu îndrăznesc să afirme cu siguranță că ciocnirea decisivă dintre proletariat și burghezie este iminentă Dimpotrivă, ei mizează și pe o perioadă care durează decenii" (p ) Și apoi, bineînțeles, tună împotriva "utopiilor" și "bakuninistilor" din emigrația rusă Dar exemplul luat de Axelrod ne expune oportunistul într-un mod incomparabil Ar putea cineva, fără să-și piardă mințile, "probabil să afirme "în că lupta decisivă împotriva absolutismului în Rusia" este iminentă"? Nimeni nu putea, nimeni nu pretindea Nimeni nu putea şti atunci că peste ani va fi □ fundul luptelor decisive (decembrie ); iar următoarea bătălie "decisiva" cu absolutismul "se apropie", poate în - , și poate mai târziu Dacă nimeni nu a afirmat, nu numai probabil, dar nu a afirmat deloc în , că bătălia decisivă va fi "direct", dacă am afirma atunci că strigătele "isterice" ale lui Krichevsky, Martynov și Co despre o "imediată" bătălia nu era serioasă, atunci noi, social-democrații revoluționari, atunci probabil am afirmat altceva: am afirmat atunci că numai oportuniștii fără speranță din nu puteau înțelege sarcina de a sprijini direct demonstrațiile revoluționare din , încurajându-le și dezvoltându-le, propagându-le cele mai hotărâte lozinci revoluţionare pentru ei Iar istoria ne-a justificat pe noi, doar pe noi, condamnând oportuniștii și aruncându-i multă vreme din mișcarea muncitorească, deși nu a existat o bătălie "imediat" decisivă, deși prima bătălie decisivă a avut loc abia ani mai târziu și s-a întors totuși a nu fi ultimul, ceea ce înseamnă a nu fi decisiv Exact același lucru, literalmente același lucru prin care trece Europa acum Nu poate exista nicio umbră de îndoială că există o situație revoluționară în Europa în , așa cum a fost în Rusia în Nu putem ști dacă prima bătălie "decisiva" dintre proletariat și burghezie va avea loc în ani sau în sau peste ani sau mai mult, dacă va exista o "a doua" bătălie "decisiva" într-un alt deceniu Dar știm sigur și "probabil" afirmăm că acum este de datoria noastră imediată și imediată să sprijinim tulburările care s-au născut și demonstrațiile care au început deja În Germania, mulțimea l-a huiduit pe Scheidemann, în multe țări mulțimea a demonstrat împotriva costului ridicat Din această datorie directă și necondiționată, social-democrații Axelrod se ferește și îi descurajează pe muncitori Dacă luăm sensul politic și rezultatul raționamentului lui Axelrod, atunci nu poate exista decât o singură concluzie: Axelrod, împreună cu liderii patriotismului social și al șovinismului social, este împotriva propagandei imediate și pregătirii acțiunilor revoluționare Acesta este ideea Orice altceva sunt cuvinte Suntem, fără îndoială, în ajunul unei revoluții socialiste Acest lucru

a fost recunoscut de "cei mai precauți" teoreticieni precum Kautsky încă din (Calea către putere), iar Manifestul de la Basel din , adoptat în unanimitate, a recunoscut și acest lucru Așa cum în nu știam dacă "ajunul" primei revoluții ruse va continua de atunci timp de patru ani, așa că nici acum nu știm acest lucru O revoluție poate și va consta probabil în bătălii lungi, din mai multe perioade de atac, cu intervale de convulsii contrarevoluționare ale ordinului burghez Întregul scop al situației politice actuale constă în întregime în a folosi situația revoluționară, care este deja acolo, pentru a sprijini și dezvolta mișcările revoluționare Da sau nu Pe această problemă, din punct de vedere politic, social-șoviniștii și internaționaliștii revoluționari sunt acum împărțiți Și la această întrebare, Kautsky, Axelrod și Martov sunt de partea social-șoviniștilor, în ciuda frazelor revoluționare ale tuturor, precum și a celor cinci secretari de externe ai O K Axelrod își acoperă apărarea social-șovinismului cu o frazeologie extraordinar de generoasă Pamfletul său servește drept model pentru a ilustra modul în care își ascund opiniile, cum folosesc limbajul și cuvântul tipărit pentru a-și ascunde gândurile Axelrod înclină de nenumărate ori cuvântul internaționalism, le reproșează atât social-patrioților, cât și prietenilor lor refuzul de a se muta la stânga, sugerează că este "mai la stânga" lui Kautsky, vorbește și despre necesitatea celui de-al Treilea Internațională, care trebuie să fie atât de puternică încât încercările burgheziei de a aprinde conflagrația mondială a războiului răspund "nu cu amenințări, ci prin aprinderea unui asalt revoluționar" ( ), etc , etc , fără sfârșit În cuvinte, Axelrod este gata să accepte orice, până la un asalt revoluționar inclusiv, dar în realitate își dorește - - unitate cu Kautsky și, în consecință, cu Scheidemann în Germania, cu șovinul și contrarevoluționarul Nashe Dyelo și fracțiunea Chkheidze din Rusia, de fapt el este împotriva susținerii și dezvoltării în prezent a mișcării revoluționare care abia începe Totul în cuvinte, nimic în realitate Un jurământ și jurământ că suntem "internaționaliști" și revoluționari, dar în realitate sprijinim social-șoviniștii și oportuniștii din întreaga lume în lupta lor împotriva internaționaliștilor revoluționari tipărite dintr-un manuscris păstrat în arhivele Institutului Lenin Oportunismul și prăbușirea Internaționalei a II-a |e')· Este instructiv să comparăm atitudinea diferitelor clase și partide față de prăbușirea Internaționalei, relevată de războiul din - Burghezia, pe de o parte, laudă, înalță până la cer pe acei socialiști care se pronunță în favoarea "apărării patriei", adică pentru război și pentru ajutorarea burgheziei Pe de altă parte, reprezentanții burgheziei mai deschisi sau mai puțin diplomatici se bucură de prăbușirea Internaționalei, de prăbușirea "iluziilor" socialismului Dintre socialiștii care "apără patria", aceleași două nuanțe: "extremul", precum germanii W Kolb și W Heine, recunosc prăbușirea Internaționalei, punând acest colaps pe seama "iluziilor revoluționare" și străduindu-se să recreeze o Internaţională şi mai oportunistă Dar, în practică, ei sunt de acord cu "apărătorii patriei" socialiști "moderați" și precauți, precum Kautsky, Renaudel, Vandervelde, care neagă cu încăpățânare prăbușirea Internaționalei, o consideră doar temporar suspendată și apără vitalitatea și dreptul la existență tocmai a Internationalei I Social-democrații revoluționari diverse țări recunosc prăbușirea celei de-a Doua Internaționale și nevoia de a construi o a treia Pentru a decide cine are dreptate, să luăm un document istoric care se referă tocmai la războiul actual și a fost semnat în unanimitate, de altfel, oficial de toate partidele socialiste ale lumii Acest document este Manifestul de

la Basel din Este remarcabil că, în teorie, nici un socialist nu va îndrăzni să nege necesitatea unei evaluări istorice concrete a fiecărui război separat Dar acum nimeni, cu excepția unui mic număr de social-democrați "de stânga", nu îndrăznește fie să renunțe direct, deschis, definitiv la Manifestul de la Basel, să-l declare eronat, fie să-l analizeze conștiincios, comparând prevederile sale cu comportamentul socialiștilor de după razboiul De ce asta? Pentru că Manifestul de la Basel dezvăluie fără milă toată falsitatea raționamentului și a comportamentului majorității funcționarilor socialiştii de bază Acest manifest nu spune niciun cuvânt nici despre "apărarea patriei", nici despre diferența dintre războiul ofensiv și cel defensiv!! Nici un sunet despre ceea ce vorbesc liderii oficiali ai social-democraților, strigând și plângând mai ales despre toate atât Germania, cât și Acordul Cvadruplu Manifestul de la Basel evaluează exact, clar, definitiv acele conflicte de interese specifice care au dus la războiul din și au dus la acesta în Manifestul spune că acestea sunt conflicte pe baza "imperialismului capitalist", conflicte dintre Austria și Rusia privind "dominarea în Balcani", Anglia, Franța și Germania asupra lor (toate!) "politicii agresive în Asia Mică", Austria și Italia din dorința de a "atrage Albania în sfera lor de influență", de a o subordona "dominanței lor", Anglia și Germania din cauza "antagonismului lor comun", mai departe din cauza "încercărilor țariste asupra Armeniei, Constantinopolului etc " Toată lumea vede că acest lucru se aplică în întregime războiului actual Caracterul pur agresiv, imperialist, reacționar, sclavagist al acestui război este recunoscut mai clar decât clar în manifest, care a tras și concluzia inevitabilă: războiul nu poate fi "justificat prin cel mai mic pretext de orice fel de interes popular", războiul se pregătește "de dragul profiturilor capitaliștilor și al ambiției dinastiilor"; ar fi o "crimă" ca muncitorii să se împuște între ei Aceste prevederi conțin tot ce este esențial pentru înțelegerea diferenței fundamentale dintre cele două mari epoci istorice O epocă, - , când războaiele din Europa erau în cea mai mare parte legate, fără îndoială, de cel mai important "interes al poporului", și anume: cu mișcări puternice, burghezo-progresiste, de eliberare națională care au afectat milioane de oameni, cu distrugerea feudalismului , absolutism, opresiune străină Pe acest pământ, și numai pe acest pământ, a apărut conceptul de "apărare a patriei", apărarea națiunii burgheze eliberate împotriva Evului Mediu Numai în acest sens au recunoscut socialiştii "apărarea patriei" Și acum în acest sens este imposibil să nu-l recunoaștem, de exemplu, apărarea Persiei sau a Chinei din Rusia sau din Anglia, Turcia din Germania sau Rusia, Albania din Austria și Italia etc Războiul din - , după cum afirmă clar Manifestul de la Basel, aparține unei epoci istorice cu totul diferite, are un caracter complet diferit Război între prădători pentru împărțirea prăzilor, pentru înrobirea țărilor străine Victoria Rusiei, Angliei, Franței aduce sugrumarea Armeniei, Asiei Mici etc - aceasta este - Manifestul Zanov Basel Victoria Germaniei este strangularea Asiei Mici, Serbiei, Albaniei etc Se spune acolo, a fost recunoscut de toti socialistii! False, lipsite de sens și ipocrite sunt toate frazele despre un război defensiv sau apărarea patriei de către marile puteri (a se citi: mari prădători) care luptă pentru dominația asupra lumii, din cauza piețelor și a "sferelor de influență", din cauza aservirii popoare! Nu este de mirare că "socialiștii" care recunosc apărarea patriei le este frică să-și amintească și să citeze cu acuratețe Manifestul de la Basel, pentru că le expune ipocrizia Manifestul de la Basel dovedește că socialiștii care sunt capabili să recunoască

"apărarea patriei" în războiul din - - socialiști doar în cuvinte, dar în fapte șovini Sunt șovini socialiști De la recunoașterea războiului legat de interesele eliberării naționale, urmează o tactică a socialiștilor De la recunoașterea războiului ca imperialist, agresiv, prădător - altul Iar Manifestul de la Basel a conturat clar această altă tactică Războiul va provoca "o criză economică și politică", spune el Această criză trebuie "folosită" pentru "accelerarea căderii stăpânirii capitalului": în aceste cuvinte se recunoaște că revoluția socială este coaptă, că se poate, că vine în legătură cu războiul "Clasele conducătoare" se tem de "revoluția proletariană", se spune în manifest, referindu-se direct la exemplul Comunei și , adică pe exemplele de revoluții, greve, război civil Mint cei care spun că socialiștii "nu au discutat", "nu au decis" problema atitudinii lor față de război Manifestul de la Basel a decis această tactică: tactica acțiunii revoluționare proletare și a războiului civil Ar fi o greșeală să credem că Manifestul de la Basel este o declamație goală, o frază formală, o amenințare frivolă Deci gata să-i declare pe cei pe care acest manifest îi denunță! Dar acest lucru nu este adevărat! Manifestul de la Basel este un rezumat al materialelor propagandistice și agitaționale gigantice pentru întreaga epocă a Internaționalei a II-a, - Acest manifest rezumă zeci de milioane, fără exagerare, milioane și milioane de proclamații, articole din ziare, cărți și discursuri ale socialiștilor din toate țările A declara acest manifest o eroare înseamnă a declara întreaga P Internațională, toată munca deceniilor și deceniilor de muncă social-democrată, o eroare petreceri A da deoparte Manifestul de la Basel înseamnă a da deoparte întreaga istorie a socialismului Manifestul de la Basel nu spune nimic special, nimic extraordinar El dă asta și numai ceea ce au condus socialiștii - în spatele maselor: recunoașterea muncii "pașnice" ca pregătire pentru revoluţia proletară Manifestul de la Basel repetă ceea ce spusese Gaed la congresul din , ridiculizând ministerialismul socialiștilor în cazul unui război pe piețe, "brigandages capitalistes"*) (En Garde, p - ), sau Kautsky în în "Calea către putere", arătând spre sfârșitul "erei pașnice", debutul erei războaielor și revoluțiilor, a luptei proletariatului pentru putere Manifestul de la Basel dovedește în mod incontestabil o completă și substituție a socialismului din partea socialiștilor care au votat pentru împrumuturi, au intrat în minister, au recunoscut apărarea patriei în - Faptul trădării este de netăgăduit Numai ipocriții o pot nega Singura întrebare este cum să explic Ar fi absurd, neștiințific, ridicol să reducem chestiunile la personalități, să ne referim la Kautsky, Gad, Plehanov ("chiar" astfel de oameni!) Acesta este un truc patetic O explicație serioasă necesită o analiză a semnificației economice a acestei politici, apoi o analiză a ideilor sale principale și, în sfârșit, un studiu al istoriei tendințelor în socialism Care este esența economică a "apărării patriei" în războiul din - ? Răspunsul este dat deja în Manifestul de la Basel Toate marile puteri sunt în război din cauza jafului, a împărțirii lumii, din cauza piețelor, din cauza aservirii popoarelor Pentru burghezie, acest lucru aduce o creștere a profiturilor Aceasta promite firimituri din aceste profituri unui mic strat al birocrației și aristocrației muncitorești, apoi micii burghezii (intelligentsia etc ), care "s-au alăturat" mișcării muncitorești Baza economică a "social-șovinismului" (acest termen este mai precis decât social-patriotismul, acesta din urmă înfrumusețează răul) și oportunismului este una și aceeași: alianța unui strat nesemnificativ al "vârfurilor" mișcării muncitorești cu "propria" burghezie naţională împotriva masei proletariatului O alianță

de slujitori ai burgheziei cu burghezia împotriva unei clase exploatate de burghezie Social-șovinismul este oportunism complet Conținutul politic al social-șovinismului și oportunismului este unul și același: cooperarea de clasă, renunțarea la dictatura proletariatului, renunțarea la acțiunea revoluționară, adorarea legalității burgheze, neîncrederea în proletariat, încrederea în burghezie Aceleași idei politice Același conținut politic al tacticii Social șovinismul este o continuare și o completare directă ) jaf capitalist Ed - - Mileranismul, bernsteinismul, politica liberală a muncii engleză, suma lor, rezultatul lor, rezultatul lor Vedem două tendințe principale în socialism, oportunist și revoluționar, pentru întreaga epocă - Există două direcții în ceea ce privește problema atitudinii față de socialism și acum Aruncați felul mincinoșilor burghezi și oportuniști care se referă la persoane; luați indicații către o serie de țări Luăm țări europene: Germania, Anglia, Rusia, Italia, Olanda, Suedia, Bulgaria, Elveția, Belgia, Franța În primele opt țări, împărțirea în tendințe oportuniste și revoluționare corespunde împărțirii în social-șovini și internaționaliști revoluționari Principalele nuclee ale șovinismului social în sens social, politic sunt "Sozialistische Monats-hefte" și Compania din Germania, Fabiani și Partidul Muncitoresc din Anglia (Partidul Muncitoresc Independent a fost într-un bloc cu ei, iar în în acest bloc există mult mai multă influență a șovinismului social decât în Partidul Socialist Britanic, în care sunt aproximativ L internaționaliști: și ), Nasha Zarya și Comitetul de Organizare (și Cauza Noastră) în Rusia, partidul lui Bissolati din Italia, partidul lui Troelstra partid în Olanda, Branting and Co în Suedia, "larg" în Bulgaria, Greulich și poporul "său" în Elveția Este printre social-democrații revoluționari în toate aceste ţări a existat deja un protest mai mult sau mai puţin acut împotriva şovinismului social Excepție: țări din , dar și în aceste țări internaționaliștii sunt slabi, nu lipsesc, faptele sunt mai degrabă necunoscute (Valian a recunoscut că a primit scrisori de la internaționaliști, dar nu le-a publicat) decât nu există Social-șovinismul este oportunism complet Alianța cu burghezia a fost ideologică și secretă A devenit deschis, nepoliticos Tocmai alianța cu burghezia și cu statul major a fost cea care a dat putere social-șovinismului Cei care spun (inclusiv Kautsky) mint că "masele" proletarilor s-au întors spre șovinism: masele nu au fost puse la îndoială nicăieri (cu posibilă excepție a Italiei - luni de dispute înainte de declararea războiului! - și în Italia! masele erau împotriva partidului lui Bissolati) Masele au fost uluite, asuprite, dezbinate, zdrobite de legea marțială Numai conducătorii au votat liber - au votat pentru burghezie împotriva proletariatului! Este ridicol și sălbatic să privim oportunismul ca pe un fenomen tripartit în afară! Toţi marxiştii, atât în Germania, cât şi în Franţa etc , au spus şi au dovedit întotdeauna că oportunismul este o manifestare a influenţei burgheziei asupra proletariatului, că există o politică de muncă burgheză, că există o alianţă a unei părţi nesemnificative a cel - elemente aproape proletare cu burghezia Iar oportunismul, maturizat de zeci de ani în condițiile capitalismului "pașnic", s-a maturizat prin - înainte de a deveni un aliat deschis cu burghezia Unitatea cu oportunismul este unitatea proletariatului cu propria sa burghezie națională, adică subordonarea ei este o scindare în clasa muncitoare revoluționară internațională Aceasta nu înseamnă că o despărțire imediată cu oportuniștii din toate țările este de dorit sau chiar posibilă; înseamnă că ea este coaptă din punct de vedere istoric, a devenit inevitabil și progresivă, este necesară pentru lupta

revoluționară a proletariatului, că istoria, după ce s-a întors din capitalismul "pașnic" față de imperialism, , s-a îndreptat către o astfel de scindare Volentem ducimi fata, nolentem trahunt*) Burghezia tuturor țărilor, și în special a celor aflate în război, s-au unit pe deplin încă de la începutul războiului în lăudarea socialiștilor care recunosc "apărarea patriei", adică apărarea intereselor prădătoare ale burgheziei în războiul imperialist împotriva proletariatului Vedeți cum acest interes de bază și esențial al burgheziei internaționale își croiește drum, își găsește expresie în cadrul partidelor socialiste, în cadrul mișcării muncitorești Exemplul Germaniei este deosebit de instructiv aici, deoarece în această țară epoca Internaționalei a II-a a creat cel mai puternic partid, dar în alte țări vedem cu totul și cu totul același lucru ca în Germania, doar cu diferențe nesemnificative de formă, aspect, aspect În aprilie , revista conservatoare germană Preussi-sche Jahrbücher a publicat un articol al unui social-democrat, membru al social-democratului partid, care a dispărut sub pseudonimul Monitor'a Și acest oportunist a scos adevărul, a spus deschis care este esența politicii întregii burghezii mondiale față de mișcarea muncitoare a secolului XX Nu mai este posibil să îndepărtați această mișcare și nici să o suprimați prin forță brută Trebuie să fie corupt din interior prin cumpărarea stratului superior Este exact ceea ce face burghezia anglo-franceză de zeci de ani, cumpărând liderii sindicali, Millerand, Briands and Co Exact asta fac acum social-democrații germani Partidul, spune Monitorul în fața burgheziei (și, de fapt, în numele burgheziei), se comportă "impecabil" în timp de război (adică slujește ireproșabil burghezia împotriva proletariatului) "Procesul renașterii" s -d Partidul Naţional Liberal Laburist avansează splendid Dar *) Literal: Soarta conduce pe cei smeriți și târăște pe cei care se împotrivesc (Proverbul Laginskaya ) Ed - ar fi periculos pentru burghezie dacă acest partid s-ar corecta: "trebuie să păstreze caracterul unui partid muncitoresc cu idealuri socialiste În ziua în care va renunța la aceasta, va apărea un nou partid care va prelua programul la care vechiul vechi partid a renunțat și îl va formula și mai radical" (Preussische Jahrbücher , nr , - ) Aceste cuvinte exprimă deschis ceea ce burghezia a făcut întotdeauna și pretutindeni pe ascuns Masele au nevoie de cuvinte "radicale" pentru ca masele să creadă în ele Oportuniștii sunt gata să le repete ipocrit Sunt folositori, au nevoie de partide precum social-democrații partidele din Prima Internațională, căci au dat naștere apărării burgheziei de către socialiști în timpul crizei din - ! Exact aceeași politică ca și Monitorul German este urmată de fabiani și liderii liberali ai sindicatelor din Anglia, oportuniștii și iaureștii din Franța Monitorul este un oportunist deschis sau cinic Uită-te la cealaltă nuanță, oportunistul deghizat sau "cinstit" (Engels a spus pe bună dreptate odată că oportuniștii "cinstiți" sunt cei mai periculoși pentru mișcarea clasei muncitoare) Un exemplu în acest sens este Kautsky În Neue Zeit nr , noiembrie , el scrie că majoritatea partidului oficial încalcă programul său (Kautsky însuși a apărat politica acestei majorități timp de un an întreg după război și a justificat minciuna "apărării patriei" "!) "Opoziția împotriva majorității crește" ( ) ("Die Opposition gegen die Mehrheit im Wachsen ist") Masele sunt "opoziționale" ("opozițieH") "Nach dem Kriege" (nur nach dem Kriege?) "werden die Klassengegensatze sich so ver-schàrfen, dass der Radikalismus in den Massen die Oberhand ge-winnt" ( ) Es "droht uns nach dem Kriege" (nur nach dem Kriege?) "die Flucht der radikalen Elemente aus der Partei und ihr Zustrõm zu einer Richtung

antiparlamentarischen" (?? soli heissen: ausserparlamentarischen) "Massenaktionen" "So zerfãllt unsere Portei in zwei Extreme, die nichts Gemeinsames haben" *) Kautsky vrea să reprezinte "mijlocul de aur", să împace aceste "două extreme", "neavând nimic în comun"! ! El recunoaște acum (la luni de la începutul războiului) că *) "După război" (abia după război?) contradicțiile de clasă se vor agrava atât de mult încât în mase preponderența va fi de partea radicalismului" ( ) "Suntem amenințați după razboi (doar dupa razboi?) elemente si alaturarea lor la miscarea antiparlamentara (nu inseamna extraparlamentara??) a maselor" "Asa se desparte partidul nostru in doua extreme care nu au nimic în comun unul cu altul" Prò· masele sunt revolutionare Și condamnând acțiunile revoluționare la fața locului, numindu-le "Abenteuer" "in den Strassen" (S )*), Kautsky vrea să "împace" masele revoluționare cu oportuniștii, liderii, "care nu au nimic în comun cu ei "- să se împace pe ce bază? În cuvintele I În cuvintele "de stânga" ale minorității "de stânga" din Reichstag!! Lăsați minoritatea să denunțe acțiunile revoluționare, precum Kautsky, să le numească o aventură, dar să hrănească masele cu cuvinte de stânga și atunci va fi unitate și pace în partid cu Südekums, Legins, Davids, mongoli!! De ce, acesta este în întregime același program al Monitoriei, programul burgheziei, exprimat doar cu "voce bună", în "fraze dulci"!! Și acest program a fost realizat și de Wurm, când la o întâlnire a social-democraților fracțiunea Reichstagului / - "er warnte die Fraktion den Bogen zu überspannen; in den Arbeitermassen wachse die Opposition gegen die Fraktionstaktik; es gelte, beim marxistischen Zentrum zu verharren" (S ) "Klassenkampf gegen den Krieg" Mate-Hal zum "Fall Liebknecht" Ais Manuskript gedrukt **) Rețineți că aici, în numele întregului "centru marxist" (inclusiv Kautsky), se admite că masele sunt revoluționare! Și acesta este /III- !I! Dupa tone/ luni, la noiembrie , Kautsky isi propune din nou sa potoleasca masele revolutionare cu discursuri de stanga!! Oportunismul lui Kautsky se deosebește de oportunismul Monitorului doar prin cuvinte, doar prin nuanțe, doar prin metodele de realizare a unui singur scop: păstrarea influenței oportuniștilor (adică a burgheziei) asupra maselor, menținerea subordonării oportunistii (adica burghezia) proletariatului!! Pannekoek și Gorter au numit foarte potrivit poziția lui Kautsky "radicalism pasiv" (verbiaj, cum spun francezii, care au studiat perfect această varietate de revoluționism pe modelele lor "native"!!) Dar mai degrabă l-aș numi oportunism ascuns, timid, ipocrit, plin de zahăr De altfel, cele două tendințe din social-democrația nu se mai disting prin cuvinte sau expresii În ceea ce privește combinarea "apărării patriei" (adică, apărarea jafurilor burgheziei) cu fraze despre socialism, internaționalism, libertatea popoarelor etc Vandervelde, Renaudel, Samba, Hyndman, Henderson, Lloyd George nu vor ceda Leghin, Südekum *) "Aventuri" "pe străzi" (p ) Ed **) a "avertizat partidul să nu tragă prea tare de frâiele; Opoziția împotriva tacticii fracționale crește în rândul maselor muncitoare; ar trebui să adere la centrul marxist" (p ) "Lupta de clasă împotriva războiului" - Material pentru cazul Liebknecht, tipărit ca manuscris Ed • lui Lein Stakh" ■ curţi, - * și Kautsky și Haase! Diferența reală începe tocmai cu negarea completă a apărării patriei într-un anumit război, cu recunoașterea acțiunilor revoluționare în legătură cu acesta, în timpul lui și după el Și cu privire la aceasta, singura întrebare serioasă, singura de afaceri, Kautsky și Kolb și Heine sunt una în esență Comparați fabianii din Anglia și kautskiții din Germania Primii aproape liberali care nu au recunoscut niciodată marxismul Despre fabiani, Engels scria la ianuarie

: "o bandă de carierişti, suficient de pricepuţi să înţeleagă inevitabilitatea unei tulburări sociale, dar nicidecum dispusă să încredinţeze această opera gigantică unui proletariat exclusiv imatur principiu de bază este frica de revoluție " Și la noiembrie : "burghez arogant, condescendent cu milă față de proletariat pentru a-l elibera de sus, dacă ar fi vrut să înțeleagă că o astfel de masă cenușie, needucată nu poate elibera el însuși și nu poate realiza nimic fără milă acești avocați, scriitori și femei sentimentale deștepți" Cât de departe sunt de ei kautskii în "teoria" lor! Dar, în practică, în atitudinea lor față de război, ambele sunt aproape la fel! O dovadă clară a modului în care tot marxismul a dispărut printre kautskişti, cum s-a transformat într-o literă moartă, într-o frază ipocrită Cu ce sofisme evidente au infirmat kautskiştii după război tactica acţiunilor proletare revoluţionare, adoptată în unanimitate de socialiştii de la Basel, se vede din exemplele următoare Kautsky a avansat teoria "ultra-imperialismului" El a vrut să spună prin aceasta înlocuirea "luptei capitalurilor financiare naționale între ele prin exploatarea generală a lumii de către capitalul financiar unit internațional" (Neue Zeit, No , / V- , S ) În același timp, Kautsky însuși a adăugat: "Este fezabilă o astfel de nouă fază a capitalismului, nu există încă suficiente premise pentru a o rezolva!" Pe motiv că o nouă fază este "gândibilă", pe care autorul ei însuși nici măcar nu îndrăznește să o declare "realizabilă", sarcinile revoluționare ale proletariatului sunt refuzate acum, în faza de criză și război care, evident, a început! Și însăși autoritatea Internaționalei a -a neagă acțiunile revoluționare, care în a scris o carte întreagă, Calea către putere, tradusă în aproape toate limbile europene majore și demonstrând legătura dintre războiul viitor și revoluție, demonstrând că "revoluția nu poate fi prematur"!! NOTE '), Mlr nichts, dir nichts* - la propriu: nimic pentru mine, și nimic pentru tine, în sens figurat - degeaba, degeaba i) Industria cofetăriei este o producție pe scară largă de haine gata făcute z) Gesindeordnungen - dispoziții legale care stabilesc relații reciproce între proprietari de pământ și iobagi ) Coloane - un tip special de dependenți, iobagi în Roma antică ·) Vollbauer - un țăran care deține un teren complet (nedivizat) c) Primele numere ale Rabochaya Gazeta au fost publicate în la Kiev și Ekaterinoslav Congresul I al Partidului ( ) a declarat Rabochaya Gazeta organ central Încercarea ediției nr a eșuat; prin urmare, articolele lui Lenin au rămas nepublicate ) Publicat pentru prima dată în "Colecția Lenin" nr , ') "Lupta Proletariană" - o colecție publicată de "Grupul Social Democrat Ural", apărută în iarna anilor - A ieșit un număr Pentru colecție, consultați "Ce să faceți?" Lenin (Opere colectate, vol V, p ) ·) Publicat pentru prima dată în "Colecția Lenin" nr , ) Publicat pentru prima dată în "Colecția Lenin" nr , o) Publicat prima dată în "Colecția Lenin" nr , a) Poziția adoptată la Congresul social-democrației germane de la Gotha din că "în raport cu clasa muncitoare toate celelalte clase constituie o singură masă reacționară" a fost exclusă din programul Congresului de la Erfurt din |) Publicat pentru prima dată în Revoluția Proletariană nr - , ) Vorbim despre pamfletul lui Yu O Martov "The Red Banner in Russia" (Eseu despre istoria mișcării muncitorești ruse) Geneva, #) Vezi prefaţa lui P B Axlrod la pamfletul lui Lenin Sarcinile social-democraţilor ruşi, scrisă la sfârşitul anului şi publicată la Geneva în (Lucrări colectate, vol I) ! ) Publicat pentru prima dată în Revoluția Proletariană nr - , T) Publicat pentru prima dată în Revoluția Proletariană, nr - , c) Vezi Introducere de F Engels la cartea lui K Marx Lupta de clasă în Franța -

'*) "Regulile provizorii privind prestarea serviciului militar de către elevii instituțiilor de învățământ superior pentru tulburări în masă" au fost publicate la iulie (vezi nr din Novoye Vremya din august ) ao) Publicat pentru prima dată în cartea lui P N Lepeshinsky "La cotitură", ^ pp - - - ") Pentru "a treia perioadă" din istoria social-democrației ruse, a se vedea concluzia la pamfletul lui Lemin Ce trebuie făcut? fCo p cit , vol V, p ) ") Grupul social-democrat "Luptă", care a apărut la sfârșitul anului , era format din D Riazanov, Iu Steklov (Iu Nevzorov) și V Danevici (E Smirnov, E Gurevici) Grupul a emis mai multe pamflete și Foaie zburătoare ) Pseudonime: Ma, Bem, Vladimir, Innokenty, Andrei, Voron, după toate probabilitățile, aparțin următorilor membri ai Comitetului Central: B N Noskov (Glebov), M V Silvin, Karpov, Dubrovinsky, A A Kvyatkovsky, A E Galperin Nu este clar cui i-a aparținut exact pseudonim, cu excepția lui Inno-Kenty-Dubrovinsky w) La ( ) august au fost publicate legea privind înfiinţarea Dumei de Stat şi regulamentele privind alegerile *) Publicat pentru prima dată în revista "Sub steagul marxismului" nr , c) Congresul de la Dresda al Partidului Social Democrat German a avut loc în perioada - septembrie w) Congresul Internațional Socialist de la Amsterdam a avut loc în perioada - august Pentru textul Rezoluției de la Amsterdam (Dresda), vezi Sobr op volumul VIII, nota w) Congresul sindicatelor de la Köln a avut loc la sfârşitul lunii mai Lucrării congresului este consacrat un articol de V Vorovsky în Proletarian nr w) G I - G B Iollos, Cadet, Adjunct al Tribunalului I de Stat Duma, ucis de sutele negre la Moscova în ) Vezi mai sus, nota și ) Acest articol a fost scris pentru revista poloneză Social Democratic Review (Przeglond Social Democratic) A fost publicat pentru prima dată în traducere rusă în colecția Materialism militant, nr , Articolul a fost tradus din rusă în poloneză nesatisfăcător, iar traducerea inversă din poloneză în rusă a fost, de asemenea, nesatisfăcătoare Prin urmare, există o serie de inexactități și ambiguități în text o) Lenin se referă la cartea sa Programul agrar al social-democrației în revoluția rusă din - , publicată ca o ediție separată abia în (vezi Sobr Soch , vol IX) o) Ioan este pseudonimul lui P Maslov la congresul de unificare de la Stockholm ( ) ) Kostrov este pseudonimul lui Noah Zhordania la al -lea congres ' ) Broussiştii sau posibiliştii - adepţi ai socialistului francez Paul Brousse ( - ), una dintre fracţiunile reformiste din mişcarea muncitorească franceză tv) Din motivele indicate în nota , în articol există o serie de ambiguități și inexactități În traducere rusă, articolul a apărut pentru prima dată în colecția Materialism militant, nr , 'β) "Ghetouri" - cartierele evreiești din orașele Europei medievale, singurul loc în care evreii aveau voie să trăiască, ceva de genul "Palirea așezărilor" sub regimul țarist ") Publicat pentru prima dată în revista Revoluția Proletariană nr ( ), Nota explicativă a fost scrisă de Lenin pentru conducerea social-democraților fracțiunea Dumei a III-a în elaborarea unui proiect de lege pe o zi de lucru de ore ) Jules Guesde "Problemă și soluție; opt ore în cameră '?) M Shippel "Manualul social-democrat al Reichstagului" Berlin, m) Parvus "Criza comerțului și breslele" Cu anexa facturii in ziua lucratoare de ore Munchen, ·') Dezavuare - submina încrederea, condamna, nega * ) Publicat pentru prima dată în Revoluția Proletariană nr ( ), l) Vorbim despre ediția a II-a a cărții lui Lenin - Vladimir Ilyin: "Dezvoltarea capitalismului în Rusia" Sankt Petersburg, l) Ad ) - adică până la primul punct ") În masă - în masă l) Colecția menșevică "Mișcarea socială în Rusia la începutul secolului al XX-lea" a fost publicată la Sankt Petersburg în anii - ed L Martova, P Maslova şi A Potresova Au fost publicate în total volume ·') Legea

din iunie - sens: ) Decret privind dizolvarea Statului II Duma, privind numirea unor noi alegeri de la septembrie și convocarea Dumei a III-a la noiembrie ; ) Regulamente privind alegerile pentru Duma de Stat, extinderea dreptului de vot al proprietarilor de pământ și al marii burghezii, introducerea sistemului curial și privarea periferiei Rusiei de drept de vot (Publ, în Novoye Vremya nr din iunie ( ) , ) ') Lenin se poate referi aici la discuția despre "legea din noiembrie" (vezi nota ) în Curtea de Stat Consiliu *) "Theorien über Mehrwçrt" - "Teoriile plusvalorii" de K Marx •°) Legea din noiembrie , i e "Decret Suprem nominal la Senatul de Guvernare din noiembrie privind adăugarea unor rezoluții ale legii actuale referitoare la proprietatea și folosirea pământului țărănesc" Această lege, emisă de Stolypin pe lângă Stat Duma și-a stabilit ca scop distrugerea comunității și crearea unui strat de țărănime puternică și prosperă, burghezia agricolă, care să servească drept suport pentru autocrație • ) Nebenbei - de altfel i) Hic Rhodus, hic salta - un proverb latin: "Aici Rodos (insula), sari aici" * ) Agregat - o conexiune mecanică a unor părți diferite într-un singur întreg ··) Controversa dintre Witte și Gucikov a fost provocată de discursul lui Gucikov din septembrie la o ședință a Comitetului Central al "Uniunii din octombrie", în care Gucikov a atins dezacordurile apărute după manifestul din octombrie , în încercarea de a forma un cabinet de persoane publice Lupta a fost în principal în jurul candidaturii pentru postul de ministru de interne (Pentru mai multe despre această controversă, vezi Novoye Vremya, nr din septembrie ( ), nr din septembrie ( octombrie) și nr din septembrie ( oct ) ) - - ") În vara anului , Milyukov, împreună cu un grup de deputați din Duma, a călătorit la Londra, unde într-unul dintre discursurile sale a proclamat următorul slogan: "Atâta timp cât există o cameră legislativă în Rusia care controlează bugetul , opoziţia rusă va rămâne opoziţia Majestăţii Sale, iar nu a Majestăţii Sale" Consultați Colectat pentru mai multe detalii op vol XI, partea , articol "Călătoria țarului în Europa și a unor deputați ai Dumei Sutei Negre în Anglia" *) Publicat prima dată în revista "Viața" nr , ) Aceasta se referă la binecunoscutul roman al lui V Ropshin (B Savinkov) "Cal palid" ( θ ), impregnat de stări de decadență și "deziluzie" în mișcarea revoluționară i) F L-ko-F Lyko este unul dintre pseudonimele cu care V I Lenin și-a semnat articolele "Star" i) Publicat pentru prima dată în revista Krasnaya Nov, nr , v ) Articolul este un proiect de discurs care urmează să fie rostit în Statul IV Duma Publicat pentru prima dată în jurnal "Revoluția Proletară" nr ( ) W) Kolo polonez - o facțiune de deputați ai Dumei a II-a din Regatul Poloniei, formată din reprezentanți ai partidelor burgheze poloneze (în principal "democrație națională" și parțial "democrație progresistă") <c) Vorbim despre articolul lui N Lenin "Notele unui publicist" Fișă de discuții Suplimentul la nr al Social-Democratului, iunie ( ), (Vezi Lucrări colectate, vol XI, partea , secțiunea - "Despre grupul legaliștilor independenți") v) Vorbim despre articolul lui Lenin "Despre o nouă fracțiune de conciliatori sau virtuoși", publicat în "Social-democrat" nr din octombrie ( ) (Vezi Opere colectate, vol XI, partea ) I) Publicat pentru prima dată în revista Krasnaya Nov, cartea , M M) F D - liderul menșevicilor F Dan L S - L Sedov (D Koltsov - Ginzburg) menșevic, colaborator la ziarele lichidaționiste Luch și Novaya Rabochaya Gazeta ) Publicat pentru prima dată în "Colecția Lenin" nr , W) Publicat pentru prima dată în revista Krasnaya Letopis nr - , M) Socialismul preissher Keiglich - socialismul regal prusac I t) Precis - definiți, clarificați po) Începutul unui articol neterminat scris în

sau începutul anului Manuscrisul nu a fost încă găsit w) Publicat pentru prima dată în Proletarskaya Revolyutsiya, nr , ; w) Articolul este un proiect de discurs care urmează să fie rostit în Statul IV Duma Publicat pentru prima dată în jurnalul "Revoluția Proletariană" nr ( ) ) Anthony Volynsky (A P Khrapovitsky) - episcop, sută neagră înflăcărată iii) Voinov este pseudonimul lui A V Lunacharsky p<) Mark Sommer este pseudonimul lui Lyubimov, care a fost în - membru al Comitetului Central, iar în - unul dintre liderii "conciliatorilor" În timpul războiului, a devenit un Plehanov-apărător furios w) An este pseudonimul lui Noah Zhordania Revoluţie" Bolşevicii au primit ii) Manuscrisul tezelor nu a fost încă găsit lw) În volumul XII, acest articol este reprodus din textul incomplet al Dicționarului Enciclopedic Garnet, unde a fost publicat pentru prima dată Iată textul integral al articolului bazat pe manuscrisul lui Lenin ) Bibliografia marxismului este tipărită după manuscrisul lui Vladimir Ilici, completată după corecturile făcute de mâna lui Vladimir Ilici pe exemplarul său personal al Dicționarului Enciclopedic al rodiei iii) Articolele sub titlul general "Revoluție și contrarevoluție în Germania" sunt, după cum sa stabilit recent, scrise de Engels I) Publicat prima dată în Pravda nr , iulie , a) Publicat pentru prima dată în revista Proletarskaya No ( ), a ) Articolul a fost scris pentru o colecție legală marxistă concepută în de grup Din motive de cenzură Din străinătate, de la Vladimir Ilici, articolul a trebuit "redesenat", cele mai dure pasaje îndepărtate, adaptate la cerințele cenzurii: în loc de "social-democrație", "democrația" a fost pusă peste tot etc Cenzura a întârziat colecția ( conținea articole: V P Milyutin, V P Nogin, M S Olminsky, A Lomov, I I Skvortsov-Stepanov, Lenin-Konstantinov etc ) și a inițiat urmărirea penală împotriva persoanei responsabile de publicație - B I Solovyov La scurt timp însă, a izbucnit revoluția din februarie, iar la câteva zile după revoluție, colecția a fost eliberată - în forma pe care a avut-o după operațiunile de cenzură asupra ei M) Publicat pentru prima dată în Revoluția Proletariană, nr ( ), ,m) Berner Tagwacht este un ziar zimmerwaldist publicat la Berna sub conducerea lui R Grimm și care se află în poziția de centru W) "Frieienssehnsudit" - "Sete de pace", titlul unui articol tipărit în M al ziarului "Berner Tagwacht" din martie <m) A P - Anton Pannekoek - social-democrat olandez rămas în epoca războiului imperialist Vorbim despre articolul său "Sozialistische Friedensbedingungen" ("Condiții socialiste pentru lume") Yu) Status quo este o expresie latină care poate fi tradusă astfel: poziția care a fost înainte de declanșarea unui anumit eveniment M) Publicat pentru prima dată într-un număr special al revistei "Tovarășul comunist", dedicat aniversării morții lui V I Lenin și publicat sub titlul "Pe calea leninistă" ianuarie iai) Publicat prima dată în Pravda nr , iulie I) Pentru prima dată nr ( ), w) Pentru prima dată nr ( ), a ) Pentru prima dată nr ( ) publicat publicat publicat V V revistă revistă revistă "Proletar "Proletar "Proletar ISCHÊ STAATS-bibliothek Imuenchc-n Revoluţie" Revoluţie" Revoluţie" CONŢINUT PAGINĂ Cuvânt înainte HI-IV Friedrich Engels Fermele gimnaziale și gimnaziile de corecție Recenzia cărții de A Bogdanov (A Bogdanov Curs scurt de științe economice Moscova, Publicat de A Murinova) Articole pentru nr Rabochaya Gazeta - ) Scrisoare către echipa editorială ) Programul nostru ) Sarcina noastră imediată ) Întrebare urgentă O tendință clară în social-democrația rusă Despre tribunalele industriale Despre greve Prefață la broșura "Zilele mai la Harkov" (Idd "Iskra", ianuarie ) Noua luptă Pornirea demonstrațiilor Semne de faliment DE LA Scrisoare către

Comitetul de la Moscova De ce ar trebui social-democrația să declare un război decisiv socialiștilor-revoluționari? - - pagină Zubatoviții din Moscova din Sankt Petersburg Câteva gânduri despre scrisoarea primită din Rusia Cu privire la chestiunea rapoartelor comitetelor și grupurilor Ross Social-Dem Sclav Partid la Congresul tuturor partidelor - Despre împrejurările părăsirii redactorului "Scântei" Scrisoare către Glebov (B N Noskov) Liberal de ajutor Greva de la Petersburg "Tar-tată" și baricade De la Colegiul de redacție la "Anunțul privind convocarea celui de-al treilea Congres" Eliberatorii și Noua Iskra, monarhiștii și girondinii Primul pas De la Colegiul de redacție la articolul "On the Street Fight" (Sovietici ale Generalului Comunei) Obiceiuri franco-ruse de "ungere" Bazarul Constituțional Sofisme politice Sovieticii burgheziei conservatoare Burghezia se târguiește cu autocrația, autocrația se târguiește cu burghezia Scrisoare către Biroul Internațional Socialist din iulie Teoria generației spontane De la apărare la atac Congresul Zemsky Congresul de la Jena al Partidului Muncitoresc Social Democrat German Răspuns supărat Burghezia bine hrănită și burghezia înfometată Proprietarii de terenuri despre boicotul Dumei Noua conferință menșevică Reprezentarea R S -D R P în Internaţional Socialist Biroul Agravarea situației din Rusia Isteria învinșilor Nikolay Ernestovich Bauman Cu o zi înainte Alegerile din curia muncitorească din Sankt Petersburg Rezumate ale raportului citit de Lenin la conferința din orașul Sankt Petersburg din iulie cu privire la problema atitudinii Partidului Muncitoresc Social Democrat în Duma a III-a Congresul Internațional Socialist de la Stuttgart - p Programul agrar al social-democrației în revoluția rusă Câteva gânduri despre "Răspunsul" lui P Maslov Notă explicativă la proiectul motivelor principale pentru legea cu privire la ore ziua ta de lucru Scrisoare către I I Skvortsov-Stepanov · L N Tolstoi și mișcarea muncitorească modernă Marxismul și Nasha Zarya Concluzie Cu privire la plecarea deputatului T O Belousov din S -D Fracțiunea Dumei Democrație și populism în China Ziarul Trudovikilor Adjunct al muncitorilor din Sankt Petersburg Popoarele balcanice și diplomația europeană Rezoluție rușinoasă Două utopii ZB Rezultatele alegerilor - "A face" alegeri Noua Duma Schimbări în cadrul sistemului iunie Din cauza a ceea ce a fost o luptă la alegeri Testarea vieții sloganurilor electorale Sfârșitul iluziilor despre partidul C D Despre un pericol pentru proprietatea nobiliară Acoperirea înfrângerii Sincer Biroul lui Brian În lumea Azevs rușii și negrii Succesul nostru Numerar gratuit "Cine beneficiază"? La problema politicii naționale Despre o minciună Clasa muncitoare și neomalthusianismul Cu privire la apelurile liberalilor de a sprijini Duma a IV-a* Discursuri instructive PAGINĂ Teze privind problema naţională Lucru minunat Administrarea terenurilor și săracii din mediul rural Același lucru este un muncitor Scene din natură Scrisoare către S G Shaumyan Corespondența dintre Marx și Engels (Engels ca unul dintre fondatorii comunismului) - Raportul Comisiei Executive a Internaționalului Socialist Biroul Din trecutul presei muncitorești din Rusia Cu privire la chestiunea devizului Ministerului Agriculturii Despre aventurism Teze despre războiul adevărat Karl Marx - Învățăturile lui Marx Materialismul filosofic Dialectică Înțelegerea materialistă a istoriei Lupta de clasă Doctrina economică a lui Marx Preț Plusvaloarea Socialism Tactica luptei de clasă a proletariatului Bibliografia marxismului Literatură Pacifismul englez și antipatia englezilor față de teorie Despre șovinismul german și negerman Sub steag străin Întrebarea lumii Cum îmbină ei servilismul reacției cu jocul democrației Principala lucrare a oportunismului german asupra